

پیشنهاد را بیند

آخر ندیم

پیشتر را بیند

آخر ندیم

بلوچی آکیدی بی کوئٹہ

درستیں حق پر بلوجی اکیڈمی کوئٹہ

اے کتاب، بلوجی اکیڈمی، اجازہ، ابید بائکنگ، ہر رنگے، کہ چھاپ
بوگ، گیان کنگ، رجائک، چپرو بدل آرگ نہ بیت تائکہ پر چوشیں مقصد، چہ
بلوجی اکیڈمی، اجازہ گریگ نہ بوگ۔

کتاب، نام نہشہ رائمند

کنوک اخترندم

۱۹۹۶ء

سال اول

فلات پر شنگ پرنس کوئٹہ

۵، کھاڑا

بنا

کمپیوٹر کمپوزر مقبول شاہروانی، گوبیل ملٹی لینکونج کمپوزنگ سٹر فون ۰۳۷۷۷۷۷۷۷۷

نچین

۵	اُخْرَنْدِیم	وزبندی
۹	محمد حسین عَنْسَقَا	اے بلوچی زبان
۱۹	ملک محمد پناہ	اے بلوچی لکھ وڑ
۲۵	حَاجِي عبد القِيُوم بلوچ	اے سید ء بلوچی نبشة نے را چنہ
۳۸	سیر گل خان نصیر	اے بلوچی املا
۴۵	حاجی عنایت اللہ قوی	اے گچین را ہند کام انت
۴۸	اشرف سربازی	اے بلوچی ء پہلوی ء ہمتواریں لوز
۵۰	انور شاہ کھٹانی	اے زبان
۶۴	جی - آر - ملا	اے بلوچی زبان ء را ہند
۸۳	غوث بمار	اے رسم الحظ
۸۸	رزاق نادر	اے بلوچی سیاگ ء راست نبیگ
۹۸	بلراج بلوچ	اے بلوچی ء رومن رسم الحظ
۱۰۵	منیر عیسیٰ	اے بلوچی ء رومن رسم الحظ
۱۱۵	تمہ بیگ بیگل	اے بلوچی لکوڑ

۱۳۱	محمد بیگ بیگل	بلوچی زبان و اصطلاحات
۱۵۶	ولید گربنی	ء یا و
۱۵۹	ڈاکٹر نامان بلوج	ء یا و
۱۶۷	بیزن بلوج	نہشہ رجہند
۱۷۹	الف - الف بلوج	بلوچی الفبا
۱۸۹	پریل شے تگری	بلوچی سیاھگ راست نہیں
۱۹۱	غلام فاروق بلوج	مد راست منگلیں رجہند

وَزْبَنْدِي

مروچی تیں دور نوبت ہر یک قومے دیری . آسودگی نام توار ہے
 مروچی تیں دیری . اسی دیری کے ساتھ ملکانی سر چشمائی کے
 مسٹریں تو جیل وانگ ہے زانگ انت آگہ ما دیری تیں قوم ہے ملکانی سر چشمائی کے
 بدیاں تھے چو روشنیں روج اے حالینی درا کنت کر ہے ملکانی تھا صد در صد
 وانگ زانگ است ہے مملوک چے علم ہے شری ہے بہرہ مند انت . وانگ زانگ ہے شمار
 گریگ ہے زبان ہے کردار چے درستاں گئیش انت ، اے ہم حالینی ہبرے کہ ہما
 مالکاں صد در صد وانگ زانگ گندگ ہے کمیت او داں مملوک ہے را آپانی ماتی زبان
 ہے وانینگ بیت . بڑاں علم ہے روشنائی ہے شمار دیگ ہے وانگ ہے اویل پدگ ماتی
 زباناں وانینگ انت کہ ایش بیسمی الی انت . بلوچی زبان ہے تھا چوشیں تو ان ہے
 جوازت سک باز انت کہ ایش پ وانگ ہے زانگ ہے کار مرز پ بیت . ما آگہ پ وتنی
 ماتی زبان ہے گوں خب ہے دل پہکی کار بکنیں تھے ایشرا بودناک ہے دیری تیں زبانانی
 ریگ ہے آورت کنیں . البت پریشی خب نہ مت کشگ ہے دل پہکی کار کنگ ہے گزر
 انت . ایش میں ناخواری انت کہ تاں اے وہ ہے ما پ وتنی زبان ہے یک منتکنیں
 لکوڑے ہے زورگ ہے سوب مند نہ بوئیں . لسیں یعنی ہے نبشتہ کنوکاں عربی نبشتہ
 راہمند زرگ ہے ہر چنت کہ لستیں شہر زانت رومن نبشتہ راہمند ہے حق ہے انت .

من کہ بلوچی زبان ہے یک نو درہ دیں نہشہ کنو کے ہے ڈڑھ دلی نوشہ
 کر گلمس ہر لوز ہے پچھلہ زیں۔ شکر زیست کہ من راہ شونے دات بکھیں کہ اے
 ٹوہیں گیش گیوار ہے بلوچی ہے شہزادانت شرترکت کفت کہ پہ پاکی کجام نہشہ راہنہ
 پہ بلوچی ہے شرترانت ہے نپ دات کفت۔ پہ ہئے مقصد، اے لستیں نہشتانک کہ
 شرسرپدیں شہزادہ نہیں ہے زانت کاراں وبد وبد ہے نہشہ کر گلے انت جم کت ایشان
 ہے کتابی شکل دات کہ چوشیں جوانیں سوچ و صلاح حالتاک ہے ماہتاکانی تاکدیماں
 تاں دیر ہے سوگہ منت نکفت۔ ہئے نہشتانکاں گیش تر بحث و تران ہے سر حال لکوڑ
 انت۔

اول ایش کہ ہر مردم دلی وڑ ہے دلی پسند ہے نہشہ کنگ ہے انت پدارو آسانی
 ہے روکپتی نہشہ کنو کانی نہشہ اگہ دانگ بہ بنت تے ماچ ہئے ہبر ہے روگردخت
 نکنسیں کہ مایکدگر ہے نہشتاں دنت ہے سرپد بوت نکنسیں یا پہ خواری ہے سرپد بنیں
 ایشی ہنی نیں سبب نہشہ راہنہ ہے نگیشگ انت تانکہ مایک نیشگ نہشہ
 راہنہ دے ہے تپاک نکنسیں بلوچی زبان ہے ما دیر نیں زبانانی ریسگ ہے آورت نکنسیں۔
 اے کتاب ہے ہما نہشتانک کہ زورگ بوت انت آبائی مزینی قدر ہے
 گرائیں ارزشے انت بلے گھین کنگ ہے بھیں تعصبا یا چم تماری ہے کنگ نہ بوٹگ
 بس ایشیں کہ ہر نہشتانکے مارا دست کپت آئی ارزش دیما داشت ہور کت بوت
 کفت کہ ہئے سر حال ہے دگہ جوانیں نہشتانک ہم شگ بوٹگ بلے مارا دست کپٹگ،
 عذرے مئے سر ہے پرمیت۔

اے وبد ہے کہ جہاں سائنسی دیری ہے پدیانک، سرکپان، علم ہے زانت،
 دود رہیدگ، ازم، حکمت، بان، سربوٹگ ما انگت کورشی گلچ یک ڈگرے
 روسمیگ، ایرجتگ، نہ منگ، چٹ، سرداشگ، کہ جبنت لکوڑ، ہر جوانیں

صلاح ء رد کنان و تی دل ء و تی بالاد ء بر زکنگ ء آل منے دیمرئی ء دیما مسٹریں
 گر منے جند انت نوں اگه ما گیشتر دیر ء گسر کناں یک تپاکیں نبستہ راه بندے نہ
 زوراں بزاں و تی زبان ء دشمنی ء و ت کناں - اللہ تعالیٰ مارا رُثُن ، تپاک ء پ
 جوانیں مقصد اں جمد ء و س ء بد نت -

آخر ندیم - کونہ

۲۱ جنوری ۱۹۹۷ء

بلوچی زبان

محمد حسین عطا

من ایشی تاریخ اے جیش دارگ لوہاں کہ ۔

(ا) بلوچی زبان چوں بنشگ کنگ ہے بیت اوپر چے ؟

(ب) جاتا جاتا دمگ (علاقہ) بلوچی جاتا جاتا انت . تھام بلوچی پہنچ ، نیک بیت اوپر چے ؟

(ان) بلوچی چے زبانے چ نہج ، پتھر ، دم ، برگ و نیت ہے کتاب نہ پڑھی ، بلوچی نہ سنبھال سکتے ، نہ شرآن سنت پر چے کہ لیکے نہ بلوچی نہ سری کتب نیست ۱۰۰۰ نہ بیپن ۔ چیزے تئے وہی اللہ بودت ، وہش من سنت اوچ یکہ رہ ، جاتا جاتا نت پے سبب من بلوچی ، سری کتاب ہم کلگ اونجھٹہ کنگ ، نوکیں کشکاں چے مدت چنگ ۔

سری (ا) مردوجی بچی نوکیں زمانہ ، دست ، لکھنی حرف (نستعلیق ایم) داگنگ اوشنین ، لکھنی (نوح از رنگ) چے عربی ، چے فارسی ، چے پشتو ، چے سندی ، چے اردو ، سرکار نئے نوح ، کوشش کو گھانت ، په بلوچی ، ہم نئے نوح زیرگ لوئیت

(ب) بلوچی ، جمنتے تران گوں سندھی ، او جمنتے گوں پشتو بوار کپیت ، چنگکہ ،

• سندی گوشتیت — خوشبو ، لا ، • بلوچی گوشتیت — دشبو ، پا مل ، دشبو ،

• پشتو گوشتیت — مرکہ ے ، بلوچی گوشتیت — زمین ے ، آنی ، مین ا

ہر دیس مال نسخہ ہے ترین . حرف بڑا " ہے " ۔ " جم ہڈیں
ہست . گذاں بایک کے پریشان کارگرگ پہ بیت .
(۱) ۔ ۔ حرف ماهہ (حرف جاری) نشانی ہ زیرگ پہ بیت چشکہ .

(۱) حسن ہ جنت حسین ہ را (حاجت حسینارا)

(۲) چوکھہ گوں علی ہ مدینہ ہ فت (چ کھما گوں علی مدینا ہست)
۔ ۔ حرف ملک ہ (حرف اضافت) نشانی ہ زر پہ بیت چشکہ .

(۱) کراچی ہ آپ (کراچی آپ)

(۲) حقانی کتاب (حقانی کتاب)

(۳) آپ ہے خراب نت (آپ خراب نت)

(۴) کتاب ہے ورت (کتاب ورت)

(۵) کتاب ہے دست

لگگ ہ بہر دو وڑشے دید ، نست مال الف ، پنی ، ہ ، وانگ ، ارزال کنت پرچے
کہ نہانی شکل ، بہمہ چیم ، داریت انچشکہ مال عربی ، فارسی ، پشتو اور سندھی ، ہست .
او ہے پیغم ، مال بے ، پنی ، ہ ، وانگ ، ارزال کنت . " آپ خراب نت .
او کتاب ہے ورت " دو معنی دست ، " یک آپ ، یک کتاب اوآلی آپ ، آلی کتاب
ے معنی ، یک کنت .

۳ - فارسی ہ لی ہر دیس نوزہ (لقط) پدی حرف الف ، واو ، ہے ، یے بیت ہ

گوں ہے ہمزہ کارگیپت چشکہ پائے مرغے ، بوئے گل ، خانہ محمود ،

ناریکی شب .

۴ - مال عربی ہ بہر لوزہ سری حرف الف بیت تے چرے ہمزہ کارگرگ
بیت چشکہ . ٹائل ہ ، ٹائل .

۵ - اردو پ کارنات ہ (فعل امر) او کار بی ہ . (فعل مضارع) اج ہے ہمزہ
کارگیپت چشکہ ، کھائیے — کھائے .

تے ہمزہ (ء) مے زبان ہ بازیں کاراں گیشنت او وانگا نش ارزال کنت .

گونڈیں اور پوشوکیں، لوزی گوں ارزانی و نت بیت چشکہ۔ *

اے سک نت	آئی سک بیت
شماسک نت	آسک نت
آورناست	آونناست
آورناست	شماورناست

دوی بلوچی زبان بی چو عربی، فارسی، انگریزی، پشتو سندھی اور پنجابی زبان جاگے جاگے، چہ یک دوی، فرق کرت، مزینیں فرق دوئت۔ یکے ہمہ کہ چہ بولان، برزگوٹگ بیت او دوی ہمہ کہ چہ بولان، جمل، نت۔

(ا) برزی بلوچی، خ، غ، ف، سوہ پک نیت او جمل بلوچی، نتے سوت بی هستت او ک، گ، پ، سوت ہم هستت۔

(ا) برنام کار، (مصدر اپدی حرفا، برزی بلوچی "گ" گوشیت اور جمل بلوچی "غ" چشکہ

جنگ	کنگ	درگ	دینگ
جنغ	کنغ	درغ	دينغ

(ب) ہر کنوک، (فاعل اپدی حرفا، برزی بلوچی "ک" گوشیت اور جمل بلوچی "خ" چشکہ

جنوک	کنوک	وروک	دیوک
جنوخ	کنوخ	وروخ	دیوخ

(ج) بازیں لوز نت کہ برزی بلوچی آیاں گوں "پ" سوت، گوشیت۔ بلے جملی بلوچی گوں "ف" سوت، چشکہ

آپ	چپ	کپ	شب	لاب	گونپ
آف	تف	کف	شف	لاف	حروف

(د) دو سیں بولیاں ج، چ، ڑ، ش، سوت، هست بلے دا ہم بازیں لوزے،

برُزی بُوچی رج، رج، سوت، و کشتی، او جملی بلوچی گون ژ، ش، سوت، چنگ

وجہ	بوج	رج	چیرا	روج	رج
واڑہ	بوج	بمیز	شیرا	روش	اش

۳۰ بازیں نوزے برُزی بلوچی گون واڈ پیش (او) گوشیت، بُلے جمل بلوچی
گون یائے زیر (ای) اچنکه

بُوت	زُوت	زُور	سُور	زُوم	نوُون	موُود
بُیت	زیت	زیر	سیر	زم	نین	سید

۳۱ بازیں نوزے برُزی بلوچی گون "ھ" گوشیت او جمل بلوچی کمیں جاگه،
گون "خ" او گیشتریں جاگه، "ک" چوش کاریت کہ نوز چپی بیت، چنگ

آہنہ	درخت	ریستہ	سرستہ	گوختہ	ناہنہ
آئنہ	درختہ	ریختہ	سرختہ	گوختہ	ناخنہ
ائلہ	درنکہ	سرنکہ	رینکہ	گونکہ	نگنہ

۳۲ چند کس، (حکم) برُزی بلوچی گوشیت.

من رویں — مارڈیں

او جمل بلوچی گوشیت، من روائیں — مارڈوں

برُزی اور جمل بلوچی، نے سوتانی فرق دیر کنگ ہے راه بنت

(ا) یکے ہم کہ سندھی، زُرگ، وتنی ملک، دوی تیوگیں جھاؤیں بولی ے
پُنگ، بُنگ اور یک حیدر آبادی زبان ے زُرگ، جہ درسیں رہاں شرا او ارزان
ہمیش بنت، بے اے زور ے رابے اور ایشرا چڑا سرکاری کرنٹ کرنٹ، چوش کہ
نین کراچی، سرکاری ریڈیو اوکابل، سرکاری نیر، ریڈیو کوگانست، بے آگوٹانک
نست بٹھانک نہ نست.

(ب) دوی ہم کہ پشتو، زُرگ، چار نوکیں حرفاں کنگ اوناں سری پی، مان
کرنگ، من دت باز واٹنگیں او شاعریں مردم دیتگ کہ ہے نوکیں حرفاں وتنی دتی

جاگہ جوان تندارست نہ کفت او بُلت پر چیکہ پشاور مردست پے کل کےے
فلان سوت، حرف، قندھار، مردم چوش گوشت۔

(ج) سکی ہم کے انگریزی، عربی اور فارسی، زرگ، وزانی بجہ یک وزنست۔
البت ہر بولی آزاد نہ کہ ہمیں بخوبیت، بخوبیت چشک
انگریزی، EDUCATION، خوبیت لجوکیشن، خوبیت "ایڈوکیشن"
وانسٹ۔

نئے ہم SCHOOL، خوبیت اسکول او خوبیت بچوں وانت او انچش دگر
لوڑ۔

عربی لکھت کش، تمیل، ذقون، قلن، بلے مصري ایشان، کھیر، گیل، دقن،
اسنست وانسٹ، بکر، عاتی پا جھروانسٹ، او انچش دگر لوڑ،
فارسی لکھت، آقا بلے وانسٹ آنا، انچش، روز۔

نیاہی راہ

اد سوت ہم دش نہت کے گوٹھش ارذان او توارش شیرکن پہ بیت، سرانست
کے غ، غ، ف، ٹ، ش، زیمل چوکوہی میں تران، نہت او فوش نہت
او ک، گ، پ، ن، غ، زیمل چو شری میں تران، زم او شیرکن
نہت پماک کے چہ جبی بلوچی، برنسی بلوچی دش ترنت۔

چہ برنسی بلوچی، "او" توار، جبی بلوچی، "ای" توار وش ترنت
او برنسی بلوچی، نگ، مزمنی بہرے "او" نہ گوھیت "ای" گوھیت،
پماک کے نہت، سوڑ، نون، چہ نہت، سح، نین، زیرگ نہت، البت پہ
و تھیں نہاد، بیت، چہ نہت، شر ترنت،

نئے ہم، چہ "ح" او "خ" توار، "ک" توار، تمازیمل گوھیت
است او برنسی بلوچی، نیگہ جوانیں بہرے ہم کے "ک" گوھیت، پہ ہمیش
، جبی بلوچی، "اکھ" سرکھ، درنگہ "زیرگ" نہت، او آہن، سرہن۔

درستہ" یا آخہ سراخہ، دراختہ "یہ دیگ لوٹت۔

۴۔ بلوچ قوم، ترا رند، مزین شانے است، برزی بلوچ، مکران، رند، هم او جبلی بلوچ، پکی، رند، هم۔ من روای، مارؤد، گوشت، کشیں شعالی زبان ہم ہے ہیم بنت، پماکہ برزی بلوچ، من رویں، مارویں، یہ دیگ لوٹت۔

۵۔ بازیں وزے، جبلی بلوچ، "ہ" مان بنت او کن، ھن، کندگ، کھندغ گوشت، ہے "ہ" یہ دیگ لوٹت۔ فارسی، کشیں، تاباں، سکھ، سک، لکھش، ماکہ سندھی، ہندی، لگل لوٹت۔ اوئے ہے پیمیں دُرسیں لوزان چہ "ہ" کشگ لوٹت۔

۶۔ انچشمیں چیز است کہ برزی بلوچ دگر و نام دتش، جبلی بلوچ دگر و زیں نام برکتیش۔

بہر	جست	ڈول	کرو	بکا	استاوہ	پول	حربر	چ	واج
ٹوک				پکو، تانگو					
پیشی	اج			ماں پس براں					
پماکہ	اش			مات پت برات					

اے پیمیں دُرس نوز زیرگ لوٹت، اے زبان، دامن، پراہ کفت،

سمی زبانی پد و رند جنوکاں دُنیا، تو گیں زبانی بنداد سے لکھ۔

لکے تو رانی بڑانے چینی، تماری، ترکی، جاپانی، او دگر۔

دوی سائی بڑانے سنسکرت، فارسی، ہندی، پشتو، بلوچی او تو گیں

ہندی زبان، ہے ہیم،

انگریزی، فرانسیسی، یونانی، اطالوی، روسی، جرمی، او تو گیں یورپی زبان۔

یک مات، زبان گوں، یک دوی، ہوار کپت، بلوچ، دست، دل،

سرگوں فارسی ہے۔ پت گوں سخنکرت، سور، مال، بوڑگوں انگریزی ہے۔
انگرگوں روی ہے جن گوں فرانسیسی ہے۔ یک نت۔ اے فارسی، سندھی ہے بلوجی۔
ہمایگ نت۔ بازیں لوزش یک نت سک پرک دار نت۔ دوی مغربی زبان من
زبان، جنبت لوز انگریزی ہے دیاں کہ اون بلوجی، پت حزار میل دیر نت۔ ہے لوز
بازگل پرک کنت۔ بلے صاف سک بیت کہ ہے لوزانی ہے دیک نت۔

<u>لوگ</u>	<u>ہیک</u>	<u>پوز</u>	<u>سلیں</u>	<u>لیزیں</u>
ٹاک	ہیک	لوز	سلیں	لیزیں
بوڈ	ارش	نیں	چ	کاک
ہول	رش	ناو	چ	کیک
انباز	برانز	کرد	ڈری	خبر
امبرس	بلیز	کراوڈ	ڈرائیڈ	جیبر
بیلی	لہ	لوز	رُمب	زنب
بیلی	لوڈ	جنپ	من	کرنب
گنوک	فل	روت	پ	چاری
اموک	فی	رُوت	پ	چاری
پاڑ	تھار	پنچ	روست	ہولگ
پہنچ	نیری	ق	رومنٹ	باؤنگ

ہے ہمیں حزاراں لوز ہست نت۔ چمیشی کل کپت کہ راستی، بلوجی بی
سم مات، چک نت کہ دوی آریائی زبان نت۔ اے گوشگ رونت کہ بلوجی چ
فارسی، درکھ، سندھ، اوپشنتو، لوزے تھا انگلخت۔ اگر برزی بلوجی "ش، غ، ف"
گوشت نہ کنت۔ بلے جبلی بلوجی گوشت کنت، پماکہ اے مزینی نازانی بیت اگر "بُدا،
ندا، گم، فم، پت، بہفت" لیک بہ بیت۔ اے بلوجی، جند، لوز نت، فارسی،
انگل نت ہے ہم، ہاک، ہون، ہلگ — ہاک، داگ، چراگ — پت

جپت، پلان، بلوجي، جند، لوز، بخت -

چارمی عربی کہ پراہ دامنیں زبانے، ہم چہ درآمدیں زباناں لوز زرگ. بلے
آیان، ہر چیم کہ گوشیت، ہم پیم لکیت - فارسی، کاسہ، راقص، چراغ، راسران
بلوچ، آبریز، را ابریق گوشیت او لکیت - ہے پیم پیل، فیل، پاپوش، بالوچ، بلوق،
بلوص، چائے، شانے، گناہ، جنایح - سگار، سجاز، چندن، ضدل، چرگم، شترن.
جت، زط کا میاہ، قمیص، دہ خان، دیقان، کونین، قناتنا، کانگوس، خان غرة، نماز
ٹھاطم، پشاہ، بطاطہ، مارچ، مارٹ - تائینکس، کہ بنی، نام، ہم بدل کنت، یسمک
احاق، یوحاء، بحی، یسوع، عیسی، جوزف، یوسف، جیکب، یعقوب، میری،
مریم گوشیت او لکیت -

"سبقه احرف" شریعت، زندگی حدیث - پاکیں نبی، ہدای و حی، بناء

مسلمانان، موکل دات کہ -

"فقہ و امامتیسز منہ" (بخاری) ابرانے ہر چیم کہ ارزال بست

بوانیت، بازین، حتی، راحتی ما غیر آمن، دا ما غیر یاس، مالک

یوم الدین، مالک، املک او ملک و نت -

فارسی، اگر لگ پکیت کہ ڈاہی بگئی، لمی، ہفت، لکیت کہ ڈاہی بگئی، ب

ہری رفت، ہے پیم اندریزی دودھ خان، غلام، ڈودھ کھان، گلام، لکیت او گوشیت

یک بادشاہ ہے، یونانی آرا ساترس، عبرانی آرا خورس، ایرانی آرا گورش، عربی آرا

خرو گوشیت او لکیت -

پہاکہ بلوجی، ہم باید کہ ہر چیم، آدمیں، نے، کوشیت، ہما چیم لکیت -

پشتوقت، وخت او ہندی شیشن، نیشن لکیت، بلوجی پچے نکت، نکس سہ لکیت

لکھے ہدا، خدا کو بلوج غلام ہی !

آزاد ہے چراغ کو لکھتے عرب سراج

چوا یدگر زباناں بلوجی، ہم چہ درآمدیں زباناں دووڑ، لوز زرگ، کے

ہماکہ لورنگ اوزرگ چشک خواجہ خضراء " واجہ ہدر " کرگے۔ اے تھہڑو بڑو تھے
ہیم لگگ کپیت۔ بلے دوی ہماکہ سیبٹ اوزرگ چشک " عشق ، قلم ، حق ، ثواب ،
لذت ، ضامن ، قصہ ، علم ، مطلب ، معنی ، وغیرہ "

سراشت کہ بلوچی ۔ ۔ ۔ ش . ح . ذ . ص . ض . ط . ظ . ع . ق . ل . ہ . توار
نیست ، اگر عربی فارسی ہے کاسہ ، قصع ، ٹنادہ ، جُناح لکت کنت ، ہے لوئیت کہ بلوچی ہم
ہمیشانی تھی ہے گوں و تی توار ہے بجهہ بلکیت ۔ عشق ہاشک ، قلم ہزلم ، حق ہبک ۔
ثواب ہے سوأب ۔ لذت ہے لذت ضامن ہے زامن ، قصہ ہے کبہ ۔ علم ہالم ۔ مطلب ہے
مطلب معنی ہے مانا ، بلکیت ۔ ہے پیسیں ہے دوی لوزماں بلوچی ہے نیست کہ ایشانی معنی
سرپد یونگ گرانی کپیت ۔ چہ اردو ہے ہم ہے عربی حرف کشک یونگاٹت ، ایشی یک
مزینیں پاندہ ایش بیت کہ چہ سری پنی ہے ہرپ درکپیت ۔

بھنگی علم وانگ ہے را ارزان کنگ ہے پر مروچی یعنی زمانہ ہے مزن مزنیں علم
و سنگیں اے پکر ہے نیت کہ ہمنگیں ارزان علم ہے وانگ اوکنگ پر بیت ہمنگیں جوان
نیت ۔

(ا) "الف ، واو ، یائے" ہے دو دو توار دارنٹ چشک لوز " اوار " ہے الف نیت ،
یکے گونڈ ، دومی دراج نیت " کوہلو " ہے واو نیت او " دیرین " ہے یائے نیت
فارسی ہے درا جیں الف ، گونڈیں واو او مزنیں یائے کشک ، مروچاں آنچہ ہے
اوچہ ۔ روز ہے روز او کے ہے کسی لکیت ۔

(ب) پشنو ہے کسانیں یائے ہے بک چش " .. " او مزنیں یائے ہے بک چش " .. "
کر گنگت ۔

(ج) عربی گونڈیں الف ہے سرا ہمزہ او درا جیں الف ہے سرا مد جنت ہے احزاب ہے
آل ہے پیم ہے پر کسانیں یائے ہے نشانی جنت آکید ۔ فیل ا

ماں وانگ ہے مزنیں تکھیے زبر ، زیر ، پیش و نیت ۔

(ا) انگریزی ہے پریشان جتاںیں ہرپ کشک (واول)

(ب) کابل پ زیر امزیس یائے او پ پیش اگونڈیں واوہ رواج دیاں ہنست۔
پہاکہ لوٹیت کہ بلوچی ہم پ کسانیں یائے ہ " یہ " پ مزینیں یائے ہ " ."
نکاں چوش بخت - پ زیر او پیش ہ " یائے " او " واو " ہے ہیم زیرگ نہ بنت۔
پرچے کہ بل او بیل — جُل او جول ، جتا جتا معنی دارہنست ، دگروڑے کشک
لوٹیت — ہے ہیم ہ ہے حرفانی جون گڈک او چڑا پُحب اوںک دارگ ہم جوان
نہ بنت۔ پریشان ہم دگروڑے درگیچگ لوٹیت — " ٹ ڈ ڈ " — برٹی نشان
نہ بنت۔ " ط " شرنہ بنت ، پریشان چوںدی ہ ٹک جواں ترہنست چشکہ " ٹ ڈ ڈ " .
۳۔ پ ہ ہ شکل ہ زیرگ لوٹیت کہ بدل نہ بیت ، ہ وہی شکل ہ باز بدل
کنت " ہ " ہار ، بہر ، کوہ " ہ شکل بدل نہ کنت — " تھ ، ھار ،
بھر ، کوھ " .

۴۔ پ دال ہ عربی ہ وڑ زیرگ لوٹیت کہ شکل بدل نہ کنت چشکہ :—
" پد ، گد " .

۵۔ لوٹیت کہ ف ، ق ، ع ، غ وہی شکل ہ بدل مکنت ، ف اور ق ہ چُحب اگر
ایوک ہم پہ بیت۔

پ کنگ بیت چشکہ —

" انصاف ، حق ، فقیر "

نهی ہیم ہ " ع ، غ ، گلگ لوتیت شعر
چے مزینیں سونج رونج ہ پدمن اے مضمون وہی بلوج و ملکیں ، براتانی دیم ہ
ایر کرگ ، دگر چیز پدا ؟

ایدم ہ ہداتی امان ہ :

بلوچی لکھ وڑ (۱۵)

ملک محمد پنڈی

بندے زو عیسیٰ سالانی حبر انت کہ بلوچی نو شتنی زبانے جو ز تماری ہ پرچہ نہ
ہ ایشی جواب ہ منی خیال ہ تھا شہروت شر تر زانت۔ پیشائشے وریں
واریں واجبانی دم ہ منی پیسیں یک کم زانتیں مردے ہ چیزے گوشگ
لے گئے۔ مناسب ہمیشہ انت کہ من آجھی ہ اصلیں سر حال ہ بارو ہ چی ہ
ہمت ہ عرض کناں۔

بلوچی اطلاع واسطہ ماردو ہ وڑ فارسی رسم الخط ہ ذرہ تن اے وخت
پی زبان و ادب ہ سر ہ برقی کارکہ بودہ بہر کے الہ کرتہ او پہ بردنگ ہ کرتہ
تو عصیف کر زیست۔ بے ایدا الہ من اے حبر ہ بگوشیں کہ یک زبانے ہ
بینگ او نو شتن ہ پہ بہماں او اوریں جندے کہ لوٹیت، آئے بودہ ہر علاقانی
ہ چیم ہ بلوچی ہ دی بازیں جتا جتنا ہیں لجہ و تلقیت انت۔ اے ہ بلوچی
ماہر مردے کہ بلوچی زبان ہ اطلاع واسطہ چے فارسی ابجد ہ بلوچی ابجد
تہ برج ہ ولی اولی کرن ہ گور ہ تلقیت و لجہ ہ دم ہ داشتہ۔ اول سر ہ کوئی ہ
دوسرا شناختی بلوچی اوبیانی دیوان ولی نوشانہ کافی تما اردو ہ سرنس ابجد کاربہ

اوہاں "نواۓ وطن" و "بلوچی" ماہتاک ۽ دور ۽ بازیں زبان دوستاں ہمیشی،
 ۽ عمل کرت ہے نیا بھجی ۽ بلوچی زانتکارانی یک ڈلے چہ ایشی جتا ہوت اور
 نوک سر ۽ بلوچی زبان ۽ املا ۽ واسطہ یک نوکیں ابجدے گھین کرت اے
 واجہاں وہی گھین کر ٹکیں ابجد ۽ چہ ٿ-ح-خ-ڏ-ص-ط-ڙ-ڻ-ڙ-ڻ-ڙ-ڻ
 -ق ۽ — بزاں ہے زاتین حرفان درکشت کہ ایشانی بنیاد عربی انت- ۽
 چیم ۽ اردو ابجد ۽ دوچی حرفان ۽ بزاں بھ، پھ، تھ، ٺھ، چھ، ڏھ، ڻھ، ڙھ،
 ڙھ، کھ، ڳھ، ڦھت جتا کرت۔ اگرچہ ہندی طبعیں بھ، چھ، کھ، ڏولیں حرفان
 ۽ جتا کنگ دی مناسب ونیت بلے خیر! اے چند انیں جبرے نہ انت پرچے
 بلوچی زبان ۽ من اے ذاتیں لفظ بکیں انت کہ ایشانی املا ۽ واسطہ دوچی حرفان
 گذر کپیت۔ چھوکہ، چھیرہ، بھئر، کھلی، گھڑ، بھوتار، جھٹ، چھٹ، چھاپ یا تے
 ذاتیں دگہ لستیں لفظ —

مگہ عربی ۽ ہے حرفان ۽ کہ من نیں ناماں اش گپت، چہ بلوچی زبان
 ابجد ۽ درکشگہ بلوچی زبان ۽ سر ۽ مزینیں ظلمے۔ نہ ذاتیں کہ میئے زبان دوست
 بر اہنگاں اچ اے حرفان چے بدی دیستہ یا بلوچی ۽ چرا یشان چے تاؤان ر
 اے رہا منی مقصد اے واجہانی جہد و کوشستان ۽ ایرجنس نہ انت اوئے
 من ۽ وہی بر اہنگانی نیت و اخلاص ٿلے یا یہیں گمانے است۔ چوکہ من
 نوشانگ ۽ اول سر ۽ چشمیں ہر کار کنو کے ۽ کار ۽ گلائے و آئی ستا کرتے ہے و
 اگہ چشمیں زو تیں فیصلہ کنگ ۽ بدل ۽ وہی طبع و زانت ۽ وڑ ۽ کارکنان
 شتیں انت نہ شرترأت۔

ماو شماکل اے حال ۽ سی ان ہمائلس بلوچان ابید کہ بلوچی ۽ یک!
 دی نہ زانت۔ آ دگہ بلوچ کہ تاں روچ مروچی وہی زبان ۽ سلامت داشتگنت

یک و دگر باز دور و گستاخن کنست او تھے دوری دگستانی سبب ہر ضلع و
وچی لجہ و تلفظ دیم دارگ سک الم انت - عربی حرفان در کشگ طرف
ار بلکن اس چاے حبر معلوم دار مہ بنت کہ بلوچی زبان میں کلیں علاقائی
باناں چہ زیاد ، عربی حرفان عربی تلفظ و روز کار بندگ صلاحیت داریت
ن حبر پرے خاطر نیام آورت کہ منی اشکنگ ہمیش انت کہ عربی حرفان
و کلیں وا جکاروتی گام گنج حق اے دلیل کار نت کہ بلوچ اے لوز ادا نہ
ہت کنت من تفاق نہ اُن ایشی بدلت من گوشیں کہ ہر بلوچ حرفانی لجہ
مکر - و دسترس داریت کہ دگہ علاقائی زبان نہ دارت - من بازیں اے
لٹکنیں بلوچ فستہ کہ چنت سیارہ وانتہ یا فارسی ابجد پڑھتا طواہر (ظاہر)
واہر (ظاہر) نحوان (صلح) صوابب داو (صاحبداؤ) شیطوان (شیطان)
ذر (خضر) تلفظ ہنچیں نہ بداریں ڈولے کنت کہ ایشی مثال میں دگہ حق
علاقائی زبان من گندگ نہ بیت ، بالفرض اگہ منی اے گپ دروغ آوا جانی
تلیں راست انت نہ گذرا ایشی پوچے بوت انت کہ مئے دوی علاقائی زبان نہ
ن - کہ تھے عربی حرف کار مرز بنت - نہ الم عربی تلفظ و روز انت ؟ -

میں ملک ہ مسیریں زبان اردو انت - بلے من حق اردو زانت نہ
دیستہ کہ آبید چق دگہ عربی حرف اصلیں تلفظ بہ کنت مگہ ایشی
با وجود اردو اے کلیں حرف استنت - تھے ور سندھی - پشتون ، پنجابی ہ دی -
تھے حال انت لگہ تھے حرفانی زورگ چہ ایشان حق پیمیں زلے نہ رستہ
پماچے ترس انت سے ؟

منی خیال چہ بلوچ عربی حرفانی کشگ بلوچی زبان فائدہ کم
او نقصان زیادہ رستہ پرچہ کہ چشیں صورت بلوچی و ت کم تمنی زبانے

جوڑ بیت۔ آ بلوج کہ وقی زبان اش شمشوشتہ او دوارگ ہیل کنگ لوٹ
 اے واہگ پیلو نہ بیت۔ او آ ہمیشہ ۽ واسطہ چراپیشی زبرمانست۔ تے چیم ۽
 غیر بلوج کہ علمی صورت، بلوجی زانگ و وانگ ۽ داہگ دارانت، پر آہاں
 بازگران بیت۔ ایشی مطلب اے بیت کہ ماعربی و فارسی ۽ گوں اردو وقی
 علاقائی زبانانی در و دروازگ (بلوجی زبان ۽ گرابست او بلوجی ۽ چے اے
 زبانان حالانکہ اے بلوجی زبان ۽ نوشتنی زبانے ٹایینگ " لی دورانت اے
 ۽ پکارانت، کہ بلوجی ۽ ہے رنگ ۽ آسان و ڈولدار ہے کنن کہ دتے
 ابید گرانی دلکوش ۽ وقی نیمگ ۽ چکیت نہ چش کہ ڻے گران ۽ ٿلے بل
 دتیگ ہم بیزار چ بنت۔ اگہ کے، لٹھ دست ۽، منی سر ۽ بوشی او من ۽ فرمائی
 من " حسن " ۽ " ہسن " طاہر " ۽ " تاہر " ظاہر " زاہر صالح " سالہ " ڏ
 ۽ " سر " یا " عینان " ۽ " اینان " عطا " اتا، اوحق ۽ " ہک " نوشہ چ کر
 من لٹھ ورگ ۽ قبول کنیں بلے لفظانی گوناپ و دروشم ۽ بدلينگ ۽ نہ (۱)
 واجہانی دل و دماغ ۽ عربی ۽ دهشت انکہ زیادہ کپتہ کہ ایشان ف-خ-ع و
 حرفان دی جتہ گئینہ۔ حالانکہ بلوجی ۽ جاتجنسیں تلفظ واجہانی رو ۽ اے ۾
 دو جاتیں حیثیت دارنت یکے ڦا ایش — کہ بلوجانی مزنيں ہبرے
 حرفان ۽ مجرد صورت ۽ کار بند بیت۔ رو درائیکی بلوجی ۽ " فرض " ڏ
 " طوف " ۽ " ف " ـ " خوار " ـ " خاطر " ـ " خلقت " ـ " تخت " ـ " خ ـ غیر
 " غور " ـ " غوث " سغازی ۽ غ وقی اصلیں تلفظ ۽ گوں کیت نون ایدا۔ په ۽
 و شرع " یا " فزادو، جھیڑہ ۽ نہ بلکہ علمی حل و بوج ۽ واسطہ اے سوال ودی:
 کہ اگہ یک دمگ ۽ بلوج ف-خ-ع ۽ تلفظ ۽ کرت نہ کنت یا نہ زانت
 ایشی علاج چے انت؟ آیا ناز انوک، زانوک ۽ پدگیری ۽ بکنت یا ز انوک

ہزار نوک ۽ پد ۽ بہ روت — ۹۹ بزاں چشیں صورت ۽ بلوجی لفظانی الملاگوں
ف-خ-ع ۽ جائز انت - یا ناجائز - ؟

ہے سیئیں حرفانی دوی حیثیت مشترکہ ہیں لفظانی تھا املا کنگ ۽ بارو
ءانت - چوکہ یک پلو ۽ بلوچ آب - "لاب" - "وپ" - "ماپ" - "گپتار" -
"رپتار" نوشہ کنت او دوی پلو ۽ "آف" "لاف" "دف" "صاف" "گفتار"
رفتار — یکے نیکی نوکیں مکن لکھیت او دوی "نیجی" "نوخیں" "نمیں" - یا یکے
"کنگ" - "ورگ" آیگ گوشیت او آدگر "کتع" "ورغ" آلغ - ورگیں
یک حرفی نہیں فرق بلوجی زبان ۽ دگہ بازیں لفظانی تھادی استنت چوکہ "واب" ۽
"واو" "زبان" ۽ "زوان" - "سبب" و سوب "نبشہ" نوشہ" ۽ "واب" و "او" ۽ فرق -
"ولی" دوی "کتہ" و "کشہ" ت و "ٹھ" ۽ فرق - "بدی" و "یدی" — پاؤ و پاد نند و
نیاد او نند و نیاڑ ۽ دوز ۽ فرق - "گوشیت" و "گوژد" دو شمنی و دشمنی "عش" و "ثر"
فرق — "مات" و "ماس" - "برات" و "براں" پت و پس ۽ ت و س "فرق" -
"یادویات" شادو شات "آباد" و "آبات" ۽ "د" ۽ "ت" ۽ فرق — "نون" و "نین" -
"زور" ۽ "زیر" "سور" و "سیر" - جور و جیسر ۽ "لی" ۽ فرق -

ہے ذاتیں نہیں بلوجی لفظان ۽ ہر کس ہرچون کہ گوشیت بلے کہ ٻے
گوشیت گہ ایشانی الملا یک رنگ کنگ لوٹیت - بھائی ہے پیغمیں جھیڑہ الیک ۽
گوں ما دو چار نہ انت بلکہ اولی سر ۽ ہر زبان ۽ گوں ہنچش بوت - او ہر کس ۽
ولی زبان ۽ طبع و مزاج ۽ وڈ ۽ کت اے چو نہیں بدیں جبرے کہ مئے یکیں
زبان ۽ اطا ۽ دودر ٻندیں اے وخت ۽ یک چیم ۽ نہ انت پا یشی مارا چیزے
کنگ پکار انت -

بلوجی الملا ۽ رو ۽ یک دگہ عجیب میلانے نے سر زورگ ۽ انت -

۴۴

لستی بلوچی ادیب گوشت که بلوچی زبان ء لستی لفظان ء ہماں ہیم ء الملاکنگ
بے بیت . چوکہ ماچہ استمان ہ دپ ہ اشکنن - ایشی تہ شک نیت ات کر
بلوچی زبان ء خاصیں لفظانی مزمنیں گئے او ایشی تما دوہانی ہمکریں بن دمالے کر
مارا چہ ولی ور نشیتیں استمان ء دست کپت کنت . آچہ شری وانندہاں دست تہ
کپت . گے اے خیال پک روانت . کہ ما لفظانی اطا ہ واسطہ تلفظ دی چراہاں
بگرن . اطا ہ واسطہ تلفظ ہ پر کھو چکاس وانندہانی کارانت . نے کہ نواوندہاں
اگہ نئے نواوندہ " ریڈیو " ریڈیو . " گراموفون " ہ فونو — " منٹ " ہ بیٹن
ہ " پولیس " " موڑ ہ موٹل " بائیکل " بائی شکل " یاسر نیکیت ہ
مائی نکس " یا نکت ہ نکس " بے گوشت . تہ مارا باید انت کہ ماہرو پروتھے لفظانی
اما ہ دی نئے رنگ ہ بکنن اگہ یک راہ بلدی دونابلدانی رند ہ روگ ہ رو ہ
کرت تہ پک انت کہ آمردم ولی مزل ہ نہ بھیت . نواوندہانی پد گیری عجیب . خوبی
ئے نئیں ، اڑو ہ بازیں نواوندہ " آریاؤں " بلمے وانندہ " آرباہوں " نوشہ
کنت . نئے رنگ ہ فارسی زبان ہ بازیں مردم گشت " چی مونی " بلمے وانندہ
مردم کدی ہم " چی مونی " نوشہ نہ کنت بلکن " چے سے کنی " نوشہ کنت .
گوشن و نوشن " نئے فرق ہر زبان ہ من استنت . نئے فرق ہ چہ ہنچو کہ اے
دگہ زباناں ولی اطا ہ رکھتا . مارا اطا ہ اندر ہ ایشی خیال دارگ لوٹت .

سیدءہ بلوچی ندیشہتے را ہبند

حاجی عبدالقیوم بلوچ

بلوچی یے زانا بخت ہ تالہ ات کہ گوں تج کن ٹگ آئی نہال ہ راسید
 ٹیمیں کو اسیں دھکانے دست کپت۔ کہ آرما سامان ہ ساچان آئی شاہزاد
 تراشان ہ تچک کناں پہ وحد ہ موسم حاک ہ کدویاں شہ لوک ہ جو جکان
 پہنیان ہ پالایاں شہ مور ہ مدگان رک ہ بھاڑکناں شہ ولی جان یے ذگیر
 ہوناں آپ دیاں آورت ہ تچک ہ بالادیں وشنا ہ زیباں دوڑھے ہ سر کرت۔
 کہ آئی سار عیسیٰ ساھنگ ہ مرپوچی بلوچی راج نشگ سٹ ہ بے نکار انت کہ
 اے پن تاکیں پراہ چوڑیں برُز سیریں بزساھنگیں درچک یے پاد کنوک کے
 ات ہ بکاشت۔

بلوچی لوزانک یے ماں کتابی سیاھنگ ہ تو م بردوک سید گوشت نہ
 بیت۔ منی زانت ہ دید ہ تو م بردوک واجہ ندوی انت۔ بلے پدا کہ آئی
 جو جک کش ات۔ تہ آئی دیمپان واجہ سید بوت۔ اے گذی دور ہ اگاں بلوچی
 یے مات واجہ خیر محمد ندوی انت تہ آئی کتہ کاریں دینبو لازم واجہ سید انت
 سید ہر چند کہ ووت بے استاد انت آئی دینبو گری شہ گلاھیں زانکاریں دینبو وال

۱۹

دیمات آئی بلوچی نے ایو کا دینبوگری نہ کرت۔ آئی دائی ھوں وت اور
چومات، آرا شد دتی گورے شیراں چیخت آرا سبھمیت۔ مشت پالاڑ
سوگہ، دپ وار کرت۔ ادب دیان شیوار، رامہ کناں مادنیں راہ، راہم
کرت۔ وحدیکہ بلوچی، یک زیبانیں کاڑے نے رنگ گت، تاں دوڑ دوڑ آز
نام پر شت۔ دش گونگی، زیبائی نے داستان شول گراں بوت انت ته ورن
پر شت، یک کانڈیلیں کار زانتیں سرگوپے نے ساز، آئی بزیں امبری کاکار
رندان مسکیں ملگوراں چکانی گوپان، آئی گیوار، شان، شمان بلوچی،
بانوری سمنیت، سنگہ کرت۔

نوں کہ بانوریں بلوچی گوں وتنی دزگماراں ششم، جلوہ دیان۔ ترپان،
تریزک جناں دیم پر آروی کھے، (باشانگ) ا، وشگام ات ته آریپیں سرگوپ،
چم نزکرت انت، واپ کپت ھنخیں وشوابی کہ دریگت باریں نوں چماں پاٹ
پکن۔

سید بلوچی، را باز دات۔ ما آئی منت، گراں اے راست دروگ کرت
نہ بیت۔ کہ اگان سید مبویں بلوچی مردوچی آمزل، آپ سراں سر نہ بوت کہ
سرانت۔ آبرزی، بالادیاں گوں وتنی مزدا کی سرچکیں رکاں نہ چک ات کہ
چلکا انت۔ نہ کہ آہنڈ، فسبانی واہنڈ بوت کہ آ وتنی واہنڈ، واژد ارانت۔
بلے پداحوں ایش پر سدک گوشت نہ بیت کہ سید ظہور شاہ بلوچی، راھرچی
رات، شت، یئے گپ ووت، روچاں گوں دوست، امبلاں درشاں کرت وت
درآکن انت کہ سید، وتنی دل، وتنی کار، ہمیش داشنگ ات، بس کہ بلوچی،
راویں پکن۔ بلوچی ہنگت کہ ورنا، کش بالادانت آرا چے وتنی جندے
ذگریں ھوناں والیں نگ، بند مکنست بلے دریگت پ، آارماناں کہ دل نے تھا

کانٹ ہست بنت ہ پ زندہ بور نہ ترک انت ہ ن کہ تجھ کرت کن انت۔
 واجہ سیدہ باشی ہ رابر شت ہ جوازت دوئیں است ات انت کے آلی۔
 بلوچی ہ راگیشور دات پکر تیں۔ ارمان کے ملکوت ہ دار بدائیں ہ آلی روچ باز
 ببوئیں ات انت آلی لازم بلوچی یے ٹل ہ برج برابر کرت ہ آلی جبل ہ
 بزرگش ات ہ آڑا ہمدست کرت ہ مادنیں کشک ہ رھا دگ کرت بلے نوں
 ابیدار مال ہ اپوز ہ دگہ چ گوشت نہ بیت۔ پداھون اے راستینک ولی جاگہ ہ
 انت کے موٹوئیں انسان یے زندگ گونڈ ہ لک انت۔ وحدیکہ آلی دیم پ
 دیکی ہ قومانی ہ زبانانی زند سرکہ مجتی ہ ابدی نہ نینت دراج ترانت۔ مردم
 ڈران ہ کپان بنت قوم ہ زبان دیماروان بنت پمیشا یک مردے سترھکی ہ
 پوھی بہیت۔ قوم ہ زبان ہ راھرچی دات نہ کنت۔ کہ آوانی گذی ہ اسری
 گذر ہ لوٹ انت۔ انسان تاں ولی زند ہ آوانی لوٹ ہ گذران ولی وس ہ بود
 ہ سرجم کت کنت بلے چ و ت گذ آلی دست نہ رسیت۔ ہ قوم ہ زبان یے
 کاروان گوں ولی روچ پہ روچ گیش بود کمیں لوٹ ہ گزران دیما روان انت۔
 چوشیں کس است کہ بگوشیت ظہور شاہ بلوچی ہ راہرچی دات ہ آلی کمیں گزر
 ہ لوٹ پیلو کت انت تاں آسری روچ ہ نوں آڑا دگہ چ پکار نہ انت کس
 دوستی (شخصیت پرستی) اے جبیں جاتی (نفسیاتی) ناجوڑی ہ ترانے کے آڑا
 گورجن کلتگ۔ و ت ردی یے موکو کدام یے تھا اے سازیں مردم و ترا پڑیں
 اسیت ہ ولی چماں نزکاریت کے آسری دیدکنٹ بیت۔

اے گپ بے شک ہ ترس ہ جت بیت۔ کہ و ت بے استاد بلے
 ظہور شاہ و ترا ہما زانوگریں استاد مناینت ہ پیش داشت کہ تاں مروچی یک کے
 ھوں چوشیں و دی نہ بوٹگ۔ کہ بلوچی لوز انک یے چار ماں سروگاں آلی مث

؛ دروري ؛ بل آئي پار سنگي ؛ کرت پکنت - یک ڈاک سروگ الہ سر ہ
 درانت چوش کے ايشی تما مردم درکھيت کہ سيدے هم سنگ بلکن ديما
 تر ہو بہنت - بلے ہے چاريس سروگ انت - لوزانکے ھتھیں پٹ ہ میدان
 ھنچیں ہوں است کہ آوانی تما یک ہ تھنا سیدہ ہ بلوچی ہ راحمینک سیر لاب ہ
 باپور کریگ کہ اندگہ درستانی کو شست ہ کاریک نہنگے ہ آیکیں ے کار ہ جد
 دوی نیما ھنگت نیک تر ہ دیما انت - چوش کے لوزانت - اینکہ کوھنیں لوز
 کہ سید ہ ایوا کا درگت کپن درگوشت ہ نوکیں ہل گدانی تما پاک کرت انت -
 ہ پد اسادمان گست ہ اینکہ نوکیں لوزوت ساچت ہ ناھیت کہ شہ اندگہ دوستیں
 زانکارانی نزاور گلکیں لوزان گیشتر ہ سربارانت - بلے ھنگت کے گوشت کنت کہ
 بس نوں جبر کٹ - سید ہاشمی اکاؤڈی ے نوک چانپ جھکیں کتاب برمش ے
 تاکدم ۳ ہ یک لوزے لوش ے بزانت سیدنخ ے حوالہ ہ چوش دے نیگ
 بوگ ہ نیگ کلکلکیں ہ نازر کیں کونگ (کلینگ) تیاب گوراں ہ زانیں بلے
 بزری دمگاں لوش ہ کونگ دوجھائیں دلانی برزان گ ہ پچا آریگ بنت - دلانی
 تاک ہ پل درہا جتا انت لوش ہما انت کہ خربوت نکہ MELON یانکہ گرم گوشتگ
 بیت - کونگ کلینگ کونگ لوش ہ انت - ہ کہ کلینگ لوش کلینگ ہ انت -
 من ايشی سیدے رو ہ لیکین - منی دل ہ اگاں پ ہ وحد ہ موسم آئی گراں
 مخذبیں سر برزی دمگاں پکپتیں ہ لازم آئی گوشان ہے جھائیں تاماں تو ار کپت ہ
 آئی چم دت دیست - ما پنجور ہ نشگ لولی گوشان کچ منجل گوشیت - ما گوشان پ
 بند آگوشت تور - باز ڈگری دارنت تک مردے ے دتی سرکپت آزبان ے
 دوستیں لوزان دت ہ اشکنت ہ اے راستینک دوی نیما زبان ے پاٹی ہ
 شابیتی ہ ہوں درا ہ سراکنت -

من وئی اے شوٹکال پ بلوجی نبشتہ نے راھنبد گیشنسنگ ات کد واجہ
سیدے شون دا گلیں راھنبدان دیمادار پ آئی تپاس کنیں۔ تسلکه مادلی
رديال کش ات ینکہ کھتر کرت پکناں۔ الہ لھتیں گپ بندات واجہ سیدے
زانست آئی کارہ کروانی بارو جنگی ات۔ کہ اے ماہ ہمالی یات گیری نے
الت ماحر وحدے بلوجی نے ترانا پکپ ان سیدہ ہاشمی نے نام لازم دپ دلاں کیتی۔

(۱) سری گپ ایش انت کہ کار گونگ (فعل) نے کار مردکن گلگ
واجہ سید ظبور شاہ ہاشمی نے شون دا گلیں راھنبد گیشتر چک راست انت بلے
ماہما درستیں راھنبد نہ زرگ انت۔ چوش کہ پ کالمیں زوت گو ٹکنیں دوڑا
فعل ماضی قریبا نے کار گونگ آلوزے پشا آگ کاریت۔ من جنگ۔
تو جنگ۔ آئی جنگ۔ کار یو تگ۔ ایشراجمة۔ جت۔ جتا۔ یو ت نویں گلگ
روانت۔ چیاکہ گو ٹکنیں دوڑ (ماضی) نے ایدگہ درستیں کار گونگ چہ ہمیشہ
جوڑ بنت۔ من جنگ ات (نہ کہ جتے گت۔ (تھا) فعل ناقص انت نہ کر
گت) جنگ ات اوں۔ جنگ ات نے۔ جنگ ات انت۔ اسم مفعول حون
چہ ہمیشی جوڑ بیت گوں (یہ) گیش کن گلگ۔

(۲) جنگلی۔ وار گلیں۔ دا گلیں۔ کلگیں۔ دپ گیں۔ یو ٹکنیں ہ ایدگہ

(۳) پسکیں گو ٹکنیں درآمد یک (ماضی مطلق واحد غائب) کار گونگ
گیشتر یک لوزے جوڑ بیت دو لوڈی کار گونگ پ درانت۔ چوش کہ آئی جت۔
شت۔ پروشت۔ ریپنت۔ گلات۔ دروحت۔ ایشان مار پ اینت ینکہ گلات
درودہ ات ینکہ گدا نت نبشتہ مکن ان منی دل شر ترانت چیاکہ اینت فعل
ناقص نہ انت نہ کہ بلوجی جنمیں ادا فعل ناقص کیتی۔ منی شہ پل ات

گما انت - سازات ۽ پلت - کمات - سازات - واناک ترانت ۽ ہے وڑ
نبشہ بہت - لوزے آسر ۽ ات) ایشی الی عیسی نفہان انت -

۲۔ مروچ ۽ آندگ (فعل مضارع اے مکی کارگونگ ھوں یک
لوزے ۽ جوڑ بیت - الاکہ دو لوزی کارگونگے بیت - من کنسن ٿئے کئے - کنت -
وریں - ورئے - وارت - کارین - کارئے - کاریت - کرزین - کرزے - کرزیت
کپتیت - لوٹیت - گریت (گیت) ھٹعن لوزان واجہ سید جمل نبشنہ کرت - چوش
کہ کارایت - کرزایت - کپ ایت - لوٹ ایت - مروچی اے ھبر پ دل پکی
ھورت گند مرت ۽ مار لوٹیت کہ اے دوئیں کارگونگ پ مکی واناک ترانت
نیکہ پ جملی - اگاں لستیں یہ جملی ۽ لستیں پ ایوکی روائی بنت گڑا یکیں راحبند ۽
دو وڑ پ زبان ۽ سوت انت یکہ توان - اگاں جمل ۽ جواز است و اشرانت -
اگر انا - گڑا با کے نیت اگاں ما اے دو کارگونگاں چک تر ۽ واناک ترپکناں -

۳۔ واجہ سید ۽ ھجیر سستیں کارگونگ (ات - ات - انت انت) یک
فعل ناقص ہے - تھا وغیرہ) گوں دگہ ۽ لوز ۽ اوار نہ نویستگ - ۽ مدام فعل
ناقص ۽ راجتا پ راستیں والے نبشنہ کرنگ - چوش کہ وام انت - وش انت -
وش ات - مان ات - اے لوزانی وام - وش ناینک - انت ۽ انت ۽ ات
فعل ناقص (ہے - تھا) ماں کارگونگی بزاں متعلق فعل انت میں لستیں نبشنہ
کنوک ایشاں اوار کنت ۽ لستیں ہماور نبشنہ کنت کہ تو ارجھ دپ ۽ گچاپی درکیت
چوش کہ وشیں من رویں - دل ۽ سوز ماں دیریں ودی ٿئے بول گئے - پل و گلاب
باذیں - راستیں راحبند چوش انت -

وش انت من رویں - وش ات زی عیسی (زکی عیسی) روج - وش
ات انت گوئنگیں دور - دل ۽ سوز ماں انت - دیرانت - پل ۽ گلاب باز انت

سیاھگ - باند کے لوز سرجم بہیت بل کہ چ دپ - گپچالیں توارے درکیت
 (ایں) بلوچی بن را جنند ء اسم مفعول ء ابید اسم صفت نے نشان انت چوش کے
 شدیں زبان - دشیں بو - شاھیں نام - گپچالیں توار - شریں زھگ - ساھیں
 بز - تماریں شپ - بازیں کتاب (از ایں اے نابراہنگ و اتگ کتاب بازیں -
 پسیری بندانی بازیں نام گونگ (صفت) نہ بنت - نبستہ بوئیں انت بازانٹ نہ
 کہ بازیں اھنخوش اے چاریں بندان بچارت -

سرمنی شیدا ء دل پریشانیں (پریشان انت)

لال تی دوری من ء زیادار مانیں (ارمان انت)

رنج ء اندوہ ء تی گماں گرانیں -

پروشنگ منی بالاد چک ء ورنائیں -

گذی جنک نے تھا قافیہ ینكہ پیشہ راست بزانٹ دے بنت -

گرانیں گماں - چک ء ورنائیں بالاد - ایشانی تھا نام گونگ راست کار
 مرزوں گ انت - بلے پسیری دوئیں بندان پیشہ دپ نام گونگی کار مرز نہ بنت -

پریشانیں دل - ارمائیں زیاد راستی چوش بنت - دل پریشان انت - منا

زیادار مان انت - واجہ سیدے تیوگیں شاعری اے وڑیں ودی نہ بیت -

باید کہ ما ایشان راست بکناں من وتنی یک پسیری نبشتا نکے ہے ہے ٹپ نے باروہ

پشملاں شیلی جبر چک کر گات کہ اے ٹپ بلوچی سیاھگ ء ہموداں کیت

لہ اردو ء) سے - میں - پر - کو - نے وغیرہ (بطور حرف ، کار مرز بنت

، انگریزی گرامر جت حرف (PREPOSITION) ینكہ متعلق فعل)

1 ADVERBS بزاں کار گونگی کائینت (اے لوز بندر ء کا انت انت بلے بلوچی

، ہر وحدے دو الف ینكہ دوجوڑ یونک (واول) او اگراحت انت تے دوی الف

ینکہ زبر - زیر - پیش و توار گران کنت ۱۵) ینکہ (ی) اے تو اے
 دپ درکمیت ہے یہے وڑ نبستہ گترانت - بیار تمہار ہمذات ہے ۶ آر ۷ مس ۸
 آرانت - دے انت - دیت ینکہ دے ینت - پے ات - آندات - آشیت
 د سازاںگ - ساز ایگ (ساز اھگ) چونا ہے - چونا یا (چوناھا) ۹ انڈگہ (مردپی
 برمش یے برکت ہے واجہ سید یے سید گنج ہے دامگیں لستیں لوڈدم ہے احت انت
 کہ چہ آواں کیے ہے (ء) ات - تاکدم ۱۰ ہے برازانت ہے چوش نبستہ انت
 ۔ (انچوش کہ آلی ہے گوش - من ہے بدے - جمبر ہے گورت - چوکہ اردو ہے کو
 ۱۱ " نے " پیرامن و تی کم برازانتی ہے دراکنسیں کہ بن راحبندے درگت تھا
 بنگپ کہ منی پیمنی دید ۱۲ ۸۱ - ۱۹۸۰ ہے اھگ - واجہ سید یے دید ۱۳ زانت ہے
 بیت سال ساری ۱۴ ۱۹۴۰ ہے بلکن سابقی تراحتگ - چونایا ھوں واجہ سید یے
 ایدگہ نبشتاںک آرائھی ینکہ نابغہ (genius) ثابت کن انت ہے لوڈانگی جت
 ہے ھکی کرنافی تھا کیے دو پہ کزا درکمیت -

پدا ھوں نوں کہ بیت ہے بیت ۱۵ سال گوٹگ - مارا ہما بن
 راحبندے سرچھشاںکے دوار دیگ لوٹیت ۱۶ انت اکہ باریں ماوت چینکہ
 ہمائی پد ہے رندگیری ہے کنگاں ہے واجہ سیدوت چچوں آواں کارمزکرت - مئے و تی
 سرجمیں بن راحبند (گرامر) ناں ایدم ہے جوڑ نہ بوٹگ - پیشنا ملازم و تی نزیک
 تریں راحبندیاں ینکہ ھماواں کہ ماکم ہے باز سرپہ بن پہ چکاس بنددم ہے دارن -
 ادا واجہ سید ہے اردو ہے راچکاس بند کر گیک اردو ہے چکاس بندی ہے بیات پیراوی
 نام بدلا (اسم ضمیر) چارن - اولی نہم بدلا من ۱۷ انت کہ حالت معمول ہے و تی
 دیم ہے (ء) لوٹیت - نوں من ہے برازانت یوت مجھ کو وحدیکہ اردو ہے اسکم ضمیر
 ہے گوں " کو " دیرانت یلمہ دامگ - اردو حالت مفعولی ہے مجھے نبستہ انت مجھے

دیدو۔ نبستہ بیت۔ بلوچی (ء) گوں من ء نسیت، ہم گوں آواں۔ بلے گوں
ایڈگ نام بدلائے نہ نسیت، ہم بدھول انت۔ بن نام بدل ایش انت۔

من۔ ما (ما) تو (تے)۔ شما (آ) آواں (آھاں)

من ء۔ ماء۔ تو ء۔ شماء۔ آء۔ آواں ء۔ مفعولی حالت ء گوں حمزہ

بت۔

برمش یئے تھا نے نام بدل چوش کار مر دیو گک انت۔ من ء۔ مار ء۔
تر ء۔ شمر ء۔ آلی ء درا انت کہ مار۔ تر۔ شمر بلوچی ء لوز بدل نہ نست۔
راستینک ایش انت کہ بلوچی۔ فارسی یئے درج ء نام بدل ونی پشتا (را) لوٹیت
ء ناینک یئے پشتا (ء را) نیکہ حلیسی (ء) نسیت چوش، مارا۔ (تے را) شمارا
(شر) آرا (رخانی ء آرہ نبستہ بیت)

من بلوچی نویو کان ء ھے شور، دانگ ات کہ (ء) ناینک یئے پشتا
بیت، لب۔ توری نا ینک اسم معرفہ ینکہ نکره بہیت۔ ینکہ اسم مصدر
امصر (ینکہ اسم فاعل وغیرہ۔ چیا کہ ادا (ء) بلوچی لوز انک یئے یک مزین
مرزے پیلوکن، ایوکا "کو" ء، "نے" یئے بدل نہ انت درستیں حرفاں
ندال گیت چوش کہ:

مار، بکش۔ (کو) سانپ کو مارو

اسپ، سوار بو۔ (پر) گھوڑے پر بیٹھو

گس، پٹر۔ (میں) اگھر میں داخل ہو جاؤ۔ آدوشی گس، پرت
لس یئے تما محاورہ نہ انت)

محمود، جت۔ (نے) محمود نے مارا۔

شیخ، تما ده، شمارکن۔ (سے) انکا پانچ سے دس تک شمار کر۔

واجہ سیدے شون دا تکیں را چیند ء تمبر، گورت برد بر ء تچک انت
ء ہنچو ش مار ء وارت، (نے) ینكہ مار ء بکش (کو) تچک انت بلے برمش نے
برمشگان ایشی بزانت ء چوش دراکنت که (ھم کو مارو) اے وڑا باز روئی
بیت۔ شر ترا نت کہ ما یشاں گوں (را) ء نبستہ بکن ان

مارا۔ تہ را۔ شمرا۔ آرا (آرنا)

دیم ء بشود۔ (منہ) اسکم۔

دیم۔ پچار۔ (منہ)۔ ولی دیم ء آدینک ء پچار (منہ)۔ چڑھ (اسکم) اے
سے نیں ماردوں دیم ناینک۔ سامنے۔ ولی دیم ء پچار۔ اپنے سامنے دیکھو۔
(اسکم) انت ء پیشا (ء) لوٹیت۔

دیم ء پچار۔ آگے دیکھو۔ آگے چلو۔ ادا دیم ناینکی کار مرزو بولگا نہ انت۔ بلکن
دیما (ٹپ) انت۔ پمیشا
دیم ء برو۔ ایشرا دیم ء نبستہ ردانت۔ آگے آگے دیکھو باریں چے بیت آگے
برڈھو۔ آگے کھڑے ہو جاؤ۔ دیما بوشت۔

پشت ء پرنج۔ پیٹھ۔ اسکم۔

پشت ء بوشت۔ پیچھے کھڑے ہو۔ ادا اسکم نہ انت پمیشا بوشت نبستہ
بہمیت۔ نے کہ پشت ء پد ء گارمکن۔ پاؤں کا نشان۔ اسکم۔ ادا پد ء راست
نبستہ انت۔

پد ء کشک ء گارمکن۔ ادا پدا بطور اسکم، کار مرزو بولگا نہ انت۔ (و)
لوز پدا نت ء ایشی بزانت انت (پھر) پدا بیا۔ پدا برو۔ پھر آجاو۔ پھر جاؤ
ما دیست کہ ٹپ ء ناینک نے وڑا نبستہ کئئے۔ مردم رو دوارت ء دری
مردم ینكہ نوک در برئے سر پد کن ٹنگ بد تر گران بیت۔ یکیں راہ بنند ء یکیں

دماچوں کے، راس پید کرت کنال کہ

دیم ء بشود

دیم ء برو

جھائیں بزانست دارنت - حالان اردو ء ایشانی بدل درکنیت . منہ کو
لو۔ آگے کو جاؤ۔

سرء ساث کن - سر کو پٹی باندھ لو

سرء برو - سر کو جاؤ حالاں مارا گوشی ات - پر جاؤ - اور
مو بالائے سر برو -

پشت ء پرنج - پینڈھ کو دباؤ -

پشت ء بوشت - پینڈھ کو یا پینڈھ پر گھڑے ہو جاؤ حالاں مئے مول
کہ مسی پشتا بوشت -

اگاں واجہ سیدہ ء راموہ برستیں تے آلازم ایشان راست کرت کت -

ذول فعل انت ایشی پشتا (ء) اجن نگ ردواری یے سبب بوت کنت -

وحدی فعل حال جاریہ یے پشتا واجہ سیدہ یے شون یے پدا (ء) لگگا

من کنگ ء اوں - ورگ ء اوں - اردو ء میں کرنے کو ہوں - میں
نے کو ہوں - ردبوت انت کن نگ ء ترا کنگی انت - ورگ ء ترا ورگی
- ادا مصدر یے پشتا (ء) ہروبر انت اردو ء کرنے کو تجھے کرنا ہے -
نے کو تجھے کھانا ہے -

فعل حال جاریہ باند کہ گوں (الف) نبشتہ بنت - من ورگا اوں - تو
ئے - آپوشگا انت - واجہ سید باشی ء اگاں موہ نہ رسات تے آئی گناہ نہ

انت۔ آئی سراڑوہ نہ سیت۔ بلے اگل چے آئی گذ ماٹشاں راست مکاں۔
 ماؤہ دار بن۔ واجہ سیدے ارواح پر راست کن ٹنگ ہنجیر نارزاں نہ دا
 بستی چیا کہ آئی زندے مول، مراد بلوچی نے راست نویں ٹنگ ات۔ چونا
 اے کار بلوچی اکیڈیمی ٹنگ انت۔ بلے بہر، بانگ، پر دگہ مستریں کار
 اھنگ انت۔ نوں چم الیکا کاپیت۔ سید ہاشمی اکاڈمی کے سرا۔ ایشی درستیں
 گشاو، بانک نامی۔ نویں، لوزانک نے ڈیکی انت۔ واجہ جی آر ملا
 واجہ آسکانی۔ واجہ بیگ درہا کو ہنسیں کہہ کاریں زانتکار انت واجہ منصور
 واجہ قاضی واجہ علی درہا نوکیں نسل نے چم، پونز نت۔ حق انت کہ،
 سراں بڈکیں انت، بلوچی بن را ہبندے اے پھیں، کسانیں رو یاں بکش انہ
 تکم لوزانک ولی مادن، شتر را ہوا رہستی، آئی دم بے گر، اڑ دور،
 انت۔

منی۔ تی۔ آئی۔ درہا سرجم، سالم انت۔ پسیری دوستیاں نامنی
 تی نہستہ کناں۔ گڑا آئی، نے پشتا۔ ہینکہ، پسیں گیشی ایت۔ کراچی،
 تیاب، گوراں رواج ہمیش انت بلے زبانی کلامی، لوزانک نے تھا پرک انت
 آئی، نام انا آئی نام بس انت۔ آئی، تو ار کن آرا ہینکہ آرما تو ار کن۔
 را ہبند، کانودیکے بیت، ہم کالوڈ پوش ٹنگ نے گزرنہ کپیت۔

- ۲ - بن را ہبندے دگہ یک تھے است کہ اردو، حرف، انگریزی
 متعلق فعل گوش ٹنگ بنت، ^{TO}
 یہنکہ (ADVEPV) (PREPOSITION)
 میں بن را ہبند ہنگت ہیگی انت۔ میں
 پدا ولی پسیری شور، بیرہ دخیں کہ ماھوں بلوچی، ہے تھر، راجتاںیں ناے
 بدیاں چوش کہ اردو حرف بے جاگہ، ٹپ بلوچی نے لئیں زندیں ٹیٹ ایش

ن سرا (پا) تما (اندر) میں) پدا (پھر) دیما (آگے) دیتر (اور آگے) پشا
بچھے) چرا۔ ا نیچے ا سر بردا (اوپر) ذنا (باہر) راستا (وائیں اچھا) (بائیں آکھا
پھلوں اور ایدگہ ایڈگہ۔ اے درستانی گذ سر ان الف کتیت۔

میں گیشتریں نویسک ہے لوزانک نے ترہ تماں اے وحدی کے
تائیں تھے بے نہ کنت، ایشرا نامینک وڑا نبشتہ کنت، آلی دیم، (و) نت،
و خنچوش واجہ سیدھ کرت۔ چوش کہ سرہ تہہ دیم،

بیات نے تھرے گوں ہے لوزانی دیم پ دیم کن ان، چارن،

سرہ ایرکن، (و) سرنا مینک انت۔ ولی سرہ منی زان، ایرکن

سرہ کن۔ (و) دا ھوں نامینک انت۔ کلاہ، ولی سرہ کن

ا سرہ ایرکن۔ کتاباں میزے سرا ایرکن۔ ادا سرنا مینک نہ انت لوز سرہ
ت سرا انت۔

(میز کے سر پر کتابیں رکھانہ انت) میز پ ا انت۔

رہ کن۔ دانال ہرے سرائکن۔ اے لوز دا ھوں سرہ انت (گدھے کے
پرما نہ انت

(گدھے پرما انت۔ پدی جنک لوز سرہ انت۔ سرا انت، ایش

پ انت

و ش انت۔ اندر اچھا ہے۔ نامینک انت۔ ایشانی پشا، کتیت

تمارا نت۔ اندر اندر ھمہ ہے۔ تہہ مردم۔ تہہ زیادہ

، تھا۔ اند کو آجائو۔ رو بیت۔ تھا بیتا۔ اندر آجائو۔ تھا بنند۔

تھا۔ تہہ نے وڑا نامینک نہ انت بلکن جتائیں لوزے انت۔ پمیشا پ

نگ بہبیت، نبشتہ بہبیت تھا۔

بلوچی ۽ املا

میر گل خان نہ

ماہنامہ اومان ۽ دسمبر ۱۹۵۵ء ۾ اشاعت منی دیما انت۔ بیشک آ تھا لستین شریز نبھانک مان انت، واجہ ایم اے دہانی ۽ "چیزے عرض آ براساں" آئی ۽ زانت کاری ۽ ثبوت انت، واجہ مراد ساحر ۽ افسانہ "گر او واجہ ع۔ صر اسیری ۽ ترجمہ کر گلیں افسانہ "آسیں دل" قدر کنگ ۽ او آوانی کامیابیں کوشستانی شرانت بلے یک چینے کہ آوانی نبھانکانی زی زانت ۽ مج ۽ تمارکر گ، آ آوانی الٹا ۽ روپی ڈول انت کہ آئی ۽ شکار بیش میے زبان ۽ درستیں ادیب بوجگا انت، منی مطلب خدا کنٹ ایٹ انت کہ کئے ۽ سرا ایرا ڈرگ بہت اونہ من یا منی پیمیں یک چھ مزا اے دعویٰ ۽ کرٹ کنٹ کہ ھر چینے کہ گشت آبالکل راست او ڈگہ کل انت، ہر گزٹ! من چوتی زانت کارو زبان زانوکیں براساں په ادب ۽ عرض کنیں کہ آگہ آچے منی نبھانک ۽ چشیں انداز گے بجتنت آھر ۽ نابراحتی خیال بکنٹ او من ۽ بھلنت۔

آچشیا ساری کہ من بلوچی زبان ۽ املا ۽ سرا وقی جج مدارزیں خیا

ظاہر بکنیں من گوں دلی زبان دوستیں براساں اے عرض ء کنیں کہ آشری ء
دلگوش بکنت کہ بلوجی ء تھا انت بمعنی " (ہیں) " انت بمعنی " (ہے) " ات
بمعنی " (ہو) " ات بمعنی " (تحا) " او انت بمعنی (تحے) گلگ بنت . پ
مثال ء کے ات (کون ہیں) کے ات (کون ہے اکے) تو کون ہے ا، کے
ات (تم کون ہو)، کے ات (کون تھا) او کے انت (کون تھے)۔

ایشی ء تما چیخ شک نہ انت کہ مئے باز علاقائی مردم گلگ ء تے اے
لوظان ء پورگ نہ گشت مخفیش کنت، پروشن، چوکہ، کے اں، کے اتن
اوے رواج دنیا ء دگہ زبانائی تے ھم است، بلے نبشتگ ء زبانائی تے باید
انت کہ پورگیں لوظ نبشتگ کنگ بہ بیت، تاکہ، وانوک ء آئی سرپرہ بوہگا
آسانی بہ بیت او مئے نبشتگ کنگ ء قاعدگ ء تما گوڑ مکپیت، پمیشا زریں کجیں"
نبشتگ کنگ ء قاعدگ چہ در او رد انت " زرین کم انت یا کجا انت " نبشتگ
کنگ لوٹیت۔

۲۔ ایشی خیالدارگ لوٹیت کہ (ء) مئے زبان ء تھا (کو) ء معنی ء دنت
چوکہ فارسی ء تھا (را) پمیشا (ء) ء دیما فارسی ء (را) نبشتگ کنگ چوکہ "
اب رابت" روانت، اسپ ء بست " نبشتگ کنگ لوٹیت، البت، شاعری
ء تما باز شعری محوریاں سبب، شاعران، ایشی اجازت دیگ بوگ بلے پدا ھم
رد انت، رویں صبر، نہ گلگ شرتر انت۔

۳۔ نوں چہ واجہ مراد ساحر، افسانہ " گرند، چہ من رویں املا، یک
فرستے شے خدمت، پیش کنیں او آوانی دیما راستیں املا، ام نبشتگ کنین تاکہ
چکاگ، آسانی بہتی۔

* چہ ماہاک اومان، فروری ۱۹۵۴ء، زورگ بوگ۔ (عچان)

رہستیں اطا	ردیں اطا	رہستیں اطا	ردیں اطا
مشکلیا	مشکلے	مشکلے	مشکلیا
نیک بخت	نیک بخت	نیک بخت	نیک بخت
بارہ تھت	باداٹت	باداٹت	بارہ تھت
کچھ تھت	کچھ انت	کچھ انت	کچھ تھت
ئنگو مشقت	ئنگ و مقطو	ئنگ و مقطو	ئنگو مشقت
پرسی گت	پرسیگ ات	پرسیگ ات	پرسی گت
آگریتگو نفع	آگریتگ	آگریتگ	آگریتگو نفع
شت	نشک	شت	شت
کارچے زُرت	اشت	اشت	کارچے زُرت
کفت نت	کارچے زُرت	کارچے زُرت	کفت نت
سکہ تھت	کفت	کفت	سکہ تھت
داتگے تھت	سک انت	سک انت	داتگے تھت
دترہ	داتگ انت	داتگ انت	دترہ
حورہ بیت	دھترے	دھترے	حورہ بیت
کاپرے چیرے	حورے بیت	حورے بیت	کاپرے چیرے
مردم			مردم

سد بلوچی دتی تمام شرینیاں گوں ہجی ۔ تن انکا یک او بیگمیں زبانے جوڑا
بوٹگ۔ بعض یک گس کو پیگیں قوله ہ بولگیت کہ آ صداں بولکافی ہے بہر،
شہر پیگیں زندگی ہے ناس پند او علم ہے چہ کم نصیب انت۔ بالوں میں کہ دتی گریبی

کاس، جمد کن که آھرا دنیا ہ دگہ مستریں زبانانی رو بیارن۔ ایشی ہ پ لازم
انت کہ ماں ادا نگیں بلوج، کہ آوان ہ وتنی زبان، ادب و شاعری ہ گوں کم و
باز دلپسندیگ است۔ کوشش بکن کہ وتنی زبان، شر، چہ شرت نہیں بکن
آن چخچو قلم نورگ و نہیں کنگ، چہ ما وتنی زبان، پاہدگ دیگ و پاک کنگ
ہ بدل، گیشتر نقصان دین و بدتر چل ولیگار کن، پرچیکہ آدگہ نوک رستگیں
اویب کھئے و شے رند، گون انت میں رندانی سر، وتنی گماں ایر کنگ، انت، عر
کھنکہ ماوت راه، یله داعگ، دم پ دت بروں آوانی گار بوجگ درائیں صبرے۔
پیشا مارا کہ ماوت، بلوچی زبان، بن گنجوگ گفٹن او وتنی رند، اویب و شاعرانی
دیما روک گنگ بن، اے لازم انت کہ حر لوٹے نہیں بکن اول آھرا شر
پکان، توں بکن آن او رند، آھرا چ قلم، دپ، بگوازین، او آگہ میے یک دگہ
زانکاریں برائے میے سرا ایراد بگیرت، باید انت کہ ماوش بن او آلی، ہ صبراں
دلگوش بکن۔ زبان حر وخت تغیریگیں ایراد و حورت گندیگ، گوں ترقیگ کنت

اور متر رؤس

ہ اے صبر، راست، بحث کنگ، ضرورت نہ انت کہ بلوچی چہ فارسی،
در کچک یا فارسی چہ بلوچی، یا صر دوچہ ایران، کھنگیں ٹند زبان، در کچک
انت، بلے اے صبر صاف درا انت کہ دنیا، چہ دگہ زبانانی نسبت، بلوچی گوں
فارسی، سک نزیکت، فارسی، لوظ نگیں رد و بدل، چہ رند بلوچی، گوں چوش
ملی ور انت کہ آلی، جند، لوظ معلوم بت، آوانی ت، معمولیگیں فرقے ہم
در انہیت۔ فارسی دنیا، یک مزنیں او تحقی کر گئیں زبانے، بلوچی آلی، کھنگیں
حساگیگ او ہم نسلیں دیگھارے بلکہ آگہ من بگشیں کہ بلوچی فارسی، کستریں
گھار انت ہم رو نہ انت پیشا اگہ مالوٹن او یقیناً مالوٹن کہ بلوچی دیما بروت او

دنیا ۽ دگه زبانانی رو ۽ وتنی بروزیں مقام ۽ حاصل بکنن گذرا بسید اچ ایشی ٻڙا
زوت تر فیگ کنگ ۽ دگه هجھ چھین راهے نہ انت، کہ ما فارسی ۽ گوں بلوچیگ
سیالیگ و سانگ بندیگ ۽ محمر تروزیک تر بکنن۔

منی گفتگ ۽ مطلب اے نہ انت کہ ما وتنی زبان ۽ بلوچی و فارسی ۽ یک
کچڑیے جور بکنن یا فارسی زبان ۽ بند شان ھما پیم ۽ کہ استن بزورن، هرگز نہ
گفتگ ۽ معنی ایش انت کہ هر کجا مارا بلوچی یا وتنی ملک (بلوچستان) ۽ دگه یولیانی
نہ ۽ چھین لوظے دست مکپیت کہ آ، چینیکہ ماگفتگ لوٹن آھرا شریگ ۽ گوں او
کرت بکنن، آئیگا په فارسی ۽ بنیادانی سره چست بکنن۔

آ بلوچیگ کہ دیما میئے نبشتانک ۽ او قومیگیں زبان جوڑ بیت۔ آ تھا یک
علاقگ و یک بولکے ۽ زبان بیت، آ درستیں بلوچ قوم ۽ زبان بیت، آلی ۽ نہ
براھوئی او جدگالی ۽ لوظ ھم شامل بنت، مری و بگٹی ۽ شرقی بلوچی او کھوگ و
جمالیانی ردگالی ھم کیت۔ چو براانت کہ آ بلوچیگ کہ میئے قوی زبان جوڑ بولگا
انت آ اردو ۽ پیمیں یک عام فہمیں زبانے بیت کہ آھر علاقگ ۽ وھر بولک ۽
بلوچ په یک ڈول ۽ سرپد بنت، وانت او نبشت کنن، گذرا باید انت کہ مردی چی
کہ وتنی قوی زبان ۽ بنیاداں ایر کوگا آن، اے حقیقتاں وتنی دیما بدرا راں او وتنی
گاماں امانیگ ۽ چست بکنن اگه نہ، چو براانت کہ میئے درستیں کوشش او تیل
سوچگ او هیدر پچگ ۽ تراں یک ترندیں گواٹے بارت،

نبشتگ کنگ ۽ په صبر، سک لازم انت کہ نبشتگ کنوک اگه زبان ۽
نہیں جھل و برزاں مزانت کم چہ کم اقدر ستم براانت کہ هر کام لوظ ۽ کہ آ
نبشتگ کوگا انت آلی مصدر په انت، آلی راستیں املا چہ پیم انت او آلی ۽
بورگیں تلفظ یا گشتگ ٻڌ آواز چون انت، اگه آقدر مزانت - گذرا منی عرص آلی

ء خدمت ء ایش انت کہ اول زبان ء اطاء حیل بکنست او پدا او بیگیں نبھانک
نبھنگ بکنست تاکہ دگہ کے آچائی خواری ء فائدگے زرت بکنست ، چو بہیت کہ چ
فادگ ء گیشتر آزبان ء نقسان بدنت ،

اطا ء راست نبھنگ کنگ ء پے اے لازم انت کہ نبھنگ کنوک اول
وئی فکر ء ته لوقاں شر بگیشیت او پدا نبھنگش بکنست ، اگہ آچوش مکنست آلی ء
اطا ء ته ردو بوجگ ء شک پیداک بیت ، چوش کہ واجہ مراد ساحر ء نبھانک ء ته
ء ھے عیب استن اگہ واجہ مراد ساحر لگلے وئی لوقانی گیشینگ ء فکر ء بکر بیسیں ،
آلی دیما وئی اطا ء عیب وٹ درا بوتنت ، پمثال ء چوکہ " آگرے ٹکونشلے نت "
کمیں فکر ء گوں ظاہر بیت کہ اصل لونظ " آگرستگ " انت ، اے ڈول ء "
نشلے نت " بلوچی نہ انت ، راستیں لونظ " نشلگ " انت ، نوں کہ ما لوقاں
گیشیتیں آوانی اطا چوش بیت ، " آگرستگ و نشلگ انت " صاف ظاہر انت کہ
من بلوچی ء " داگے او نت " چج معنی نہ دارا نت ، راستیں لونظ " داگگ " او"
انت " انت پمیشا داگ انت یا داگتنت ، ایشی راستیں اطا بیت ۔

۸۔ گفتانگ ء ته بله ما ھر چوں بگشن ، جائز انت مگر نوشانک ء ته اے
ھبر ء شرخیال دارگ لوٹیت کہ چج لونظ مخفف یا پرشوک بہیت ، چوش کہ " کے
ان " سے ما ، دوکن گشتن " ھنچو دگہ تمام لونظ ء پورگ ء نبھنگ کنگ بہ بنت ،
چوش کہ " کے انت " میے ماس یا مات " دورکن یا دیرکن گشتگ اُن ، تاکہ وانگ
او سرپد بوجگ آسانی بہ بیت ۔

۹۔ ھتیں روچاں چہ میے باز بر اس (واء بدل ء) ااء سر ء پیشے دنت
پمثال چوکہ " ترا سک بندیگ ء گرفتار کنت ء آسر تی زند ء " لغ " پے منی
زانگ ء اے ڈول بلا سبب یک نوکیں زجھتے ء تو ار کنگ انت ، ھر کدیں کہ فارسی

او اردوءُ (و) اے ضرورت ء پورگ کنت که ما پ بلوجی ء لوٹین . گدا من ڈ
چشیں سبے نہ گندیں کہ ما " و " یلہ بدین کہ آھرا هر فارسی او اردو و نگلیں
مردے پ آسانی دنت کنت او آئی بدل ء " و " نبھیگ بکن کہ یک نوکیں وزو
بیکاریں سرد رویگے ، منی خیال ء اے زیادہ آسان و نزوت پھم بیت کہ اگہ ما چ
نبھیگ بکن کہ " ترا سک بندیگ و گر پار کنت و آسر تی لغ " منی فیصلگ الش
انت کہ ما " و " بزورن او " و " بے سب آنا یعنیگ ء یلہ بدین -

۱۰- منی ھٹکیں و ناپسندیں نبھانک سک دراج کشت - من چہ ولی ادب
دوستیں براساں ایشی ء معافی ء لوٹین او گون اے عرض ء ولی نبھانک ء کیٹین
کہ بلوجی گون ولی پیراں سری چ بوجودو تن انکا یک نابزانیں چوچے ، شما آئی ،
وارث و رووینوک ات ، شما آئی ء استاد او ام پاسبان ات ، شے سرافرخ انت کہ
آئی ء دست ء بگرت او قدم قدم آہرا دیم پ عزت و ناموری ء منزل ء چو پ
اخیاط ء بیرت کہ نہ تو آچہ شے تیز گاہی ء ماندگ بہیت او نہ چہ گرانباری ء پشت
بہ کپیت شربزانت کہ -

خشت اول چون نہ مغارن کع
تائڑیا میر و دیوار کع -

گچین راہند کام انت ؟

حاجی عایت اللہ قوی

خدا مرزی نہیں سید ظہور شاہ ہاشمی ، من ، وہی چھاں ندیستگ ، نہ
 اے گواجار ، دیان کہ بلوچی زبان ، شریں کو اس ، گندکاریاں ۔ بلے چوکہ
 مرچاں گندگ ، یاں ، بیچک زانیاں کہ بلوچی ، نشستگ کنگی راہند دو انت کہ
 نشستگ بیگا انت ۔ بڑاں ، اے دمان ، دو راہند پے یک برارواج کتگ انت ۔
 اے جبر ، ہم پدر آکناں کہ یک راہندیے ، پاگ والجی ، مے نامداریں قلم کار ،
 لبرانت واجہ حاجی عبدالقیوم بلوچ کنگ ، انت ، دوی روایج ، راہند ، ڈس
 دیوکے خدا مرزیں واجہ سید ظہور شاہ ہاشمی انت ہر یک بلوچی خدمتاں معلوم
 دارانت ، اے جبر ، درستیں قلم کار پے جوانی زانت کہ صاحب ، لک وڑچوں
 انت ، ایشی ، ہم تمام بلوچ لبرانت زان انت ، پ خوبی معلوم دارانت ۔
 سید ظہور شاہ ، کام راہند پد ، پشت ، یلہ کتگ ، نشستگ او اے جبر ، دل ، او پار
 روت کہ اے درگت ، چیزیے گپ و دپ جنگ مہ بیت ، اے گپ ، سرا
 چست ، ایر کنگی انت کہ آخر کام راہند ، ماہزاوراں " اختیار بکناں ۔ کہ ہما
 آسان تر ، نف ، بہ بیت — ، کام نمود انت کہ پ گرامی راہند اس صحیح
 تر ، مناسب ترانت چوتائی ، اے جبر ، درس واندہ ہم پ شری زان انت ،

علوم دار انت نون ادء باید کہ گوشان کہ خدا مرزا نی تھی سید ظہور شاہ
 لک وڈ سرگیشتریں ہے وڈ سرا انت اچوکہ سید ظہور شاہ ولی والگ
 (بلوچی سایگ راست مینک راہنما تادرس مشکلیں بلوچی لبزانی تھے
 بحث کنگ پد راستریں وڈ ولی منہ فیصلہ گیش گیوارے ہم کنگ۔
 خدا مرزا نی سید ظہور شاہ ہاشمی گوشگ وڈ وو دیو کیں بلوچی لبزانی
 آپ شش انت کہ آچاہاں سے آبائی توار بزر ہے آپ جہل ترانت۔ چیش
 کہ "اے" یہ "ے" یعنی اے سے نہیں نام گچنگ آبائی توار بزر
 ترانت، ایشانی کار مرزا آئی چیش گیش گیش گیش۔ اے کتاب ترا کے
 گونتے، ون آتے، ایرے کت ہشت۔ ہندے وڈ دوی سے نہیں۔ آبائی
 سرا چیش گیش گیش بولگ کہ ایش انت واجہ چو گیش گیش گیش انت۔ "ءے" یہ "ے"
 "آے"۔ اے چڑاٹ ہے تما تسلی مانکن" یا "کتاب ہے ترہ ہے دیستگ۔ ہے
 "ے" منی زرد ہے متائے تو" یا "منی درد ہے دوائے تو۔ آے "اے
 واجہ میں ہر چیز گوشان شے حیرا گوشان" یا "اے واجہ ولی راہ ہے برو من ہے
 چکار ہے اے واجہ ترا لونا۔

وحدیکہ مگیشتری اکثر یہ اس ہے وڈ گندگ یاں گڑ ہے باید
 کہ گیشتری بہرہ نیمگ ہے برداں۔ من امیت داران کہ درسیں بلوچ قلم کار
 ایشی، مارت، ہے کاگد ہے سرا، فکر کفت، ولی صلاح، دیم دیست۔ گوں
 جناب حاجی عبدالقیوم صاحب، دست بندی کناں کہ شما ہم ایشی، سر رہ
 کفت کہ بلوچی کاروان ہم گرگ، قابل ہے بیت۔ چیاکہ کہ میں کاروان سنا
 جاور، راگپت نکفت تکہ ماریے مستر یعنی دست، مہ بیت۔

بلوچ پہلوی ۽ ہمتواریں لوز

کالدے

نہیوک ۽ خالقداد آریا
دردانگیں بندیگ۔

"گل و گنگاں باتے، وشیانی منگیراں باتے، گل و پلانی سائگ،
باتے" وائے پھیں دگہ بازیں "نیکیں دعا" کہ مردچاں مس داب ۽ ہم آیانی
گندگ ۽ سرا شویں زراگاں بندشت جتگ، لوٹ تکناں کہ اے کاروتی و دگر ۽
بیال دیگ وریسپیگ انت۔ البت، اگاں خداۓ بیت و ولی بندگانی دعا ۽
قبول بکت گرا، تھنا ہے گفت کناں کہ "ناوشی و نادری مگندا تے۔
مردچیگیں دنیا ۽، "وشي" ۽، "گل و گنگل" ۽، "گل و پلانی یسکی" وائے پھیں
چرپ و شیر کنیں گاں، "چھپراں" مبارک بات کہ په ولی ژولیں تماری ۽ عیش و
نوٹاں، دارو بزرگانی روک و روڑنا یعنیں روج اش سیاہ ۽، تھارکتگ دانکہ چہ و ت
ابید دگھ کس اے دنیا ۽، میم کوت مکنٹ وولی تب ۽، واھنہ بندیگ جان!
ہر کس وت انت۔ بلے من گشاں کہ اے دنیا ۽، ہر کے "ثیر" بیت۔ نہ تھنا
اے کہ آ"ثیر" انت۔ بلکیں "پریشگ" چیاکہ "ثیر" نہ انت۔ وئے جبرا مردوز
"غصیت ۽"

چہ ما ہے، گیش بیت کہ تہران، درستی ارین، "نل" (قلم)
جنوکانی آولی Festival بوگت، پہ بلوچی ساز و زیمیں، بابت، گھٹانک،
من، لوناپینگ بوگت۔ چہ Festival، خلاص بیگ، رند ماوی پورڈ و پتنک
بستت، پہ "زادان"، سرگرگ، دلماںگتیں کہ دوستے، حال دات کہ ایران
، اسلامی جمہوری حکومت، لونگ، تہنا، چہ پاکستان، دوکھ، و پنجاہ سزار،
زائیرain، پہ امام ٹھینی، پس وفاتجہ، خرج و درج دیگ، و تہران،
لوناپینگ بوگت و آیان، تما منے بازیں شرفداریں واجہ ہم ہو رانت۔
کوریں چکاں ترنے ارس، بخت و طلع زانہ، ہمیشی ات کہ واجہی گندگ
نصیب بیت۔ پمیشکا من دلی پادداشت و یک ہے، واجہ خالقداد آریا و واجہ پیر
محمد ملائی زرحت و آیانی گندگ، ہوٹل، فتیں۔ عبد اللہ جمالدینی، آغا ناصر
خان، مولوی عبدالحق حقانی، نادر قمرانی، واجہ رئیسانی، شرافت عباس،
عبد اللہ بلوچ، رزاق صابر۔ فضل احمد غازی و دگہ بازیں دوستانی ناگتیں
گندگ، دل، چہ گل، بال بوت۔ بلے اپوزکہ واجہی وہد، نگیں، سوب،
الکاپیں گندکے، موہ ن رست۔

فارسی، نبھٹانکے کہ من Festival، ونگت، تہران، بازیں علی
ماہتکانی شونکاراں پہ چاپانگ، من، گنگت بلے من نہ قت کہ "اشی،
کتابے، رنگ، چاپ کنائیں" پہ اے کار، من، ہنگت ہم لکھے پٹ و پول
لکنی انت۔ بلے پہ اے خاطر، کہ اے وہدی من، اصلیئیں بلوچی ساز و زیمیں،
سرا Documentary فلے دستا انت کہ آئی، پٹ و پول کار، خلاص بوگت و
قرار انت کہ ستمبر، Filmization شروع بہبیت پمیشکا، چہ فلم، کار، خلاص
کنگارند، کتاب، کار، دستا گراں۔ یہ توکاں من لوناں کہ دلی کتاب،

قاریء چاپائیںگے چیسر، آئی بلوچیء بتریناں وہ "بلوچیء" ماہ پہ ماہ دسم
بدیاں - وہ دیکھ دہر (قطع) تیار بوتت آیاں ہے دسم دیاں ، دانکہ یکے
دیر یکیں نہیں کہ من چیسرا ، بلوچیء ترینگ و "مسی ۱۹۸۲ء" مہماں
سوغات " چاپ بوگت ، دوار چاری و پدانہیںگے رندیم دیگایاں (اگاہ گاہی
باز خوان .....)

اگاہ زندہ موه دات ، ہمک ماہ چیزے نہ چیزے دسم دیاں کہ منی
قدیمیں پہنچیں شعر ہم (پہل کنیت ، "شعر" نام "مک بندی" ہورانت (
ناخن کٹا کے نام شمیدوں میں .....)

بندیگ جان ! نوں مردم سماجیت کہ دریگیں ورنائی دو بریاں یکیں
تهران ہے لئے ناہی ایں مہماں ، ایرانی بلوچستان ہے اصلیں بلوچی
سازوزیمیل ہے بابت منی "انڈرویو" گتگ کہ اگاہ دست کپتت دسم اش دیاں
کہ تریناں دیں دیں بلوچیء چاپ اش بکن -
منی Record ہے تبا بازیں "بلوچی" اے کم انت - آیانی List ہے ترا
رندادم دیاں -

تی "نوش نواہ" (+ - + - -)

اشرف سر بازی

دلگوش :- سازوزیمیل ہے سراوی نہیں تاںک ہے بہر بہر (قطع دار)
چاپائیںگے منی مراد اش انت کہ رندادے درستیں بہران ہے بور بکناں و کتابی
سلگے ہے میں بلوچیء چاپ بکنا نیںاں -
راسی ! ایران ہے نل جنوکانی اولی فشویں ہے باتا Report دابیں چیزے

نبشگ که آئی هم دیگایاں

دنیا زبان و آئی پٹ و پول کنکیں کارزانتال روایشت ایرانی
زبان دو جاگاها سبروبن کلکت۔ یک بھرے "پہلوی" زبان "ساسانی" تک
بڑند و پد، دوی، پدا نئے "پہلوی" نہان "اشکانی" تک اوبارگ
زانست۔ ("اشکانی" چہ حضرت عیسیٰ سنت قرن پیسا بگردان حضرت عیسیٰ
پیداک بیگ سنت صد سال رند، و "ساسانی" چہ حضرت عیسیٰ پیداگ
بیگ سنت صد سال رند بگردان کپاس هفت قرن رند، پیش چہ مسلمانان
بیڑو حملہ ایران بادشاہ بوگنت۔ ترتیوک)

مردوچیگیں فارسی زبان (کہ "پارسی" معراج انت) پہلوی زبان
ساسانی تک بزاں "میانجینیں پارسی" میزان میزاننا دیما شکنیں بورا
بوگمیں ڈیل و ڈول انت من ایران رواج گلپنگیں مردوچیگیں زبانان عقیق پیم
ہم پہلوی زبان اشکانی تک بزاں "پارسی" زبان "چیگیں رند و
پدرانگ بوت نکنت۔ بلے اے جبر پ ڈھنی گنگ بوت کنست کہ اشکانی بادشاھانی
ودروزانگان پہلوی زبان اشکانی تک میانجین پارسی زبان سرا مزین
اثرے کنگ و آکا نشانیان مردوچیگیں فارسی زبان سرا ہم پ شری
گندگ و زانگ بوت کنست۔

اگاں مردم بلوجی شہدو شکمیں زبان بن زہ سرا پ شری پٹ و
پول بکنت گذا، اے حقیقت سرپد بوت کنست کہ بلوجی زبان عوی دم کدی
پہلوی زبان اشکانی تک نیمگا تاب داچگ و کدی نئے ساسانی تک نیمگا بلے
اشنی باوجود ہم۔ وہدیکہ مردم بلوجی زبان اے تاب ولیٹ و ترمان تران
نیمگا شری سرا دلگوش گور بکنت گذا پ اے بردا آسر، سربیت کہ بلوجی زبان

بن زه یک دگه ایرانی زبانے بوتگ کہ آزبان چہ پسلوی زبان ۽ دلی جندو آئی ۽
دوئیں ٹکاں بزاں، "اشکانی" و "ساسانی" ۽ بازکوہن و قدیم تریں زبانے
بوتگ - اشی ۽ سوب کہ اے حقیں جرد نیگا، چیازانگ و جاه آرگ یا کم چہ کم
پدرکانائیگ و پیشدارگ نبوتگ، تھنا ہے بوت کنت کہ داں اے وحد ۽ مس
اے پٹ و پڑ ۽ رسوکیں ویک و نکنیں پٹ و پول کنگ نبوتگ واگر ہم بوتگ گرا
بزاں ہمندیکا گونڈ و تک و چپت بوتگ کہ مئے میم ۽ تامور بوتگ و جاه نیا تملگ۔
اے لفظان ۽ نیمگا شرمی ۽ سرا دلگوش گور بکت (۲)۔

LATIN	فارسی	LATAN	ساسانی	LATAN	اشکانی	LATIN	بلوچی
PAE	پای	PAI	پائی	PAD	پد	PAD	پاد
PESAR	پسر	POSS	پس	POHR	پُر	POSSAG	پُنگ
ZAN	زن	ZAN	زن	JAN	جن	JAN	جن
KON	کن	KON	کُن	KAR	کَر	KAN	کن
BIN	بین	WINN	دِین	WINN	دِین	GEND	گند
MALAX	مُخ	MALAX	مُخ	MAZAG	مُذگ	MADAG	مدگ
NESIN	نشین	NISIN	نیشین	NESD	نِشد	NEND	نند
XOE	خوی	XUL	خوئی	XUR	خوئی	HEL	هل

من اے چنک ۽ تما چشکه چ "پاد" "جن" و "مدگ" ۽ لفظان جاه
کیت (۲)۔ من بلوچی زبان ۽ ہم آیان ۽ توار و معنی ہما یکنیں کسas ۽ انت کہ
پسلوی زبان ۽ اشکانی تک ۽ انت و ہے وڑا من "پُنگ" و "کن" ۽ تھا ہم

کاس ہما یکنیں توار و معنی انک کہ پہلوی زبان ۽ ساسانی تک ۽ تما انت۔
بلے "گند" و "ند" و "سیل" ۽ گالانی معنی و توار نہ گوں پہلوی زبان ۽
اشکانی تک ۽ سیادی ائے ہست و نتیکہ گوں پہلوی زبان ۽ ساسانی تک ۽ ہمگر نجی
انت۔ بلکیں اے رو ۽ بلوچی زبان ۽ کشک چہ پہلوی زبان و آئی ۽ دوئیں ٹکاں
پہکا گستاخانت۔

بلوچی زبان ۽ بن رجمند (Gramm) بن زه ، " مصدر " (Ninfitive)
و دمان " زمان " (Tense) ۽ چیم و رہدار ہم ، چہ پہلوی
واشکانی و ساسانی ۽ پہکاجتا و دگہ وڑانت۔ چہ اشان ابیدیں " حفت "
(Governing Adjective) " موصوف " (Substantive) ، مضاف (Adjective)
 Noon " مضاف الیہ " (Genitive Case) (۽ تھا ہم " اوستائی " و
قدیمیں پارسی " ۽ رو رہند بلوچی زبان ۽ داں روچ مردوچی ہما چیم رکینگ و
پشت گیلگنت حالانکہ پہلوی زبان و آئی ۽ دوئیں ٹکاں اے راہ و رہند پہ پہ
یله داتا بو گنکت۔

ہنچیں کہ زبانزانتی ۽ کواس دکار بدل گشت ، دوستیں ایرانی زبانانی بن
زه و سر مچ یک وائے رو ۽ رندی زباناں یک دگرے ۽ سرا مزین اثرے
بوگ وہستت اے زبان و ت م دنادر آمدو " جاہ تیار کو " نہ انت۔ پمیشکا
اے زباناں و ت م دنی پت و تپاک پشت گیلگ و بلوچ ۽ شمد و شکلیں
زبان ہم ، چہ اے کشک ۽ روز نہ انت۔

گوں اشی ۽ ہور کہ بلوچ ۽ شمد و شکلیں زبان نہ پہلوی زبان ۽
اشکانی تک ۽ رند و پدانت و نتیکہ ساسانی تک ۽ زادگ و او باوگ بلکیں بلوچی
زبان یک دگہ زبانے ۽ پدرچی انت کہ آزبان چہ پہلوی زبان و آئی ۽ اشکانی

و ساسانی ہر دو نئیں ٹکان سکنیں کھن و قد آئی تریں زبانے بوگ بلے بلوچی زبان
، پدا ہم گوں پسلوی زبان و آئی ہ دو نئیں ٹکان ولی سیادی ہ رہنگ و ہمگر نبی ہ
اوہاگ نہ سستگ و دور نہ داچگ بلکیں صرد حکم ترکنگ ورکنگ - اشی ہ
مرتیں شوت ہمیش انت کہ بلوچی زبان ہ مانگت ہم چشیں گال بازانت کہ
گوں پسلوی زبان ہ اشکانی و ساسانی ہر دو نئیں ٹکانی لفظ و جبراں نہ تنما اے کہ
ہمنگ و ہمتوار انت بلکیں آیانی معنی و مفہوم ہم یک انت۔

چ اے گونڈ کیں نبھانک ہ دیما آرگا میئے مقصد و مراد ، علم و زانتی
پٹ و لوٹ یا ، شمد و شکنیں بلوچی زبان ہ جمل و دور نہیں زر ہ لال و آکوت
و ذرو مروار دالی پیشکا نڈگ و پیشکرگ نہ انت بلکیں بلوچی و پسلوی زبان ہ
دویں ٹکانی ہمگر نج و ہمنگ و ہمتواریں لفظانی نکلیں شے پشیدارگ انت کہ
بلکیں اے کار دگہ زانوگریں زبان کو اس و پٹ و پول کنوکان ہ پ الا کاپیں
پٹ و لوٹی کاراں را ہشوئی بکت و سکنیں بدنت۔

پ ہے خاطرا بلوچی و پسلوی زبانان چکنہ دو نئیں زبان یک دگرے ہ
گمار و کھن و قدیمیں زبان انت لئے گال و جبر کہ ہمنگی و ہمتواری ہ ابید
آیان ہ معنی و مفہوم ہم گوں یک دگرے ہ نزیک بلکیں یک انت اے
گونڈ کیں نبھانک ہ تما گورپے گود قطارگ بوگنٹ - (اے بہر ، چے ہے
نبیوک واجہ خالقداد آریا " سرمایزی " ہ بنگنگیں " لفظ نمدی (بلوچی - فارسی)
و درچنگ بوگنٹ

اُردو	ENGLISH	LATIN	فارسی	LATIN	پسلوی	LATIN	بلوچی
پانی	WATER	AB	آب	AP	آپ	AP	آپ
آزاد	INDEPENDENT	AZAD	آزاد	AZAR	آزات	AZAT	آزات
تکلیف	HARM	AZAR	آزار	ASENKAR	آزار	AZAR	آزار
آسان	EASY	ASAN	آسان	ASAN	آسان	ASAN	آسان
لوہا	IRON	AHAN	آهن	ASEN	آسن	ASEN	آسن
لوہار	BALACKSMIT	AHANGAR	آهنگر	ASENKAR	آنگر	ASENDAR	آنگار
افسوس	REGRET	AFSUS	افسوس	APSUS	اپسوس	APSOZ	اپوز
آنسو	TEAR(S)	ASK	اشک	ARS	ارس	ARS	ارس
خُوراک	HORSE	ASB	اسب	ASP	آسپ	ASP	آسپ
بادل	CLOUD	ABR	ابر	AWR	اور	HAWR	هور
جلد	FAST	SATAB	شتاب	USTAP	اوشتاپ	ESTAP	اشتاب
اونٹ	CAMEL	SOTOR	شتر	USTER	اوستر	HOSTER	ہستر
آج	TODAY	EMRUZ	امروز	EMROC	ایمروچ	MAROC	مروق
پچھے	BABY	BACCE	پچھے	BACAK	بچک	BACAK	بچک
بھائی	BROTHER	BAGBAN	برادر	BRAT	برات	BRAT	برات
مالی	GARDNER	BAGBAN	باغبان	BAGPAN	باغبان	BAGPAN	باغبان
بکرا	GOAT	PAZAN	پازن	PACAN	پاچن	PACEN	پاچن
بھیر	SHEEP	GUSFAND	گوسفند	PAS	پس	PAS	پس

افریز	ENGLISH	LATIN	فارسی	LITIN	پسلوئی	LATIN	بُونچی
پرسوں	DAY BEFORE YESTERDAY	PARIRUZ	پریروز	PARER	پرر	PAERI	پیری
جواب	REPLY	paspx	پاسخ	PASXAW	پکخو	PASSAW	پو
پلید	POLLUTED	PALID	پلید	PALITT	پلیت	PALITT	پلت
نحوت	ADVICE	PAND	پند	PANT	پنت	PANT	پت
چوڑائی	WIDTH	PAHNA	پھنا	PAHNAD	پھناد	PAHNAT	پھنات
باپ	FATHER	PEDAR	پدر	PIT	پیت	PET	پت
پیدا	VISIBLE	PAEDA	پیدا	PITAK	پیتاک	PEDAG	پیداگ

راه شون . ایران ه تماستی یک مبان هم " پارتنی زبان " ه یک و نکنیز رند و پ زانگ بوت نکن . خراسان ه مردوچیکیس زبان گیشتر چه پارسی زبان ، در کچگ . اے دیگ ه اصلنیز زبان . چه دژ دزیں ران و قوانی پیژ دارش و سرمانی باوشاھانی دور و زانگ ه سرکاری و حکومتی زبان ه گورگندانی سو بآ پکا بکاره بیگواه بوقت . بلی " پارتنی زبان " ه می افکانی باوشاھانی دور و باریگان و چه آنی ه رند هم . داں دتی دس د کسas ه " میا نجیسیس پارسیس " ه زان پسلوی زبان ه سرا مز نیم اثرے کنگ و اے اثر . مردوچیکیس فارسی زبان ه تما هم شرمی ه سرگندگ و زانگ بوت کن (فرهنگ یعنی " تاکدیم ") . چاپ امیر کسر سال

مه جویی قمری - تهران)

" پیتاک " سخن " (فارسی ادوره ۵ ، جلد دوم تاکدیم ۱۸۰ ، نہیوک دکتر علی اکبر جعفری . تهران) .

۲ - لامینی گالوارانی رو و بند . چوش انت .

- A چشکہ میں (آسکا) **ASK** (چلیم) **CLEM**
- E میں (ہید، عرق) - پیسہ - **PERSPIRATION**
- A چشکہ میں (لیب) **PLAY** (بازی کھیل) - **AE**
- W چشکہ میں (گور) **RIVER** (رود خانہ ندی) - **AW**
- G چشکہ میں (غلام) **GOLAM** (غلام - بزرگ - غلام) - **GU**
- O چشکہ میں (کور) **KOR** (تابینا - اندھا - **BLIND**) - **OU**
- S چشکہ میں (شممات) **SAHMAT** (شمیل - تھپڑ) - **SLAP** - **SE**
- U چشکہ میں (سور) **SUR** (عروسی و شادی) - **MARR:AGE** - **U**
- X چشکہ میں (حر) **XAR** (الاغ) - گدھا و **DONDEY** - **X**

زبان

انور شاہ کھنڈی

۱۵) چیزے وہدہ، پاس انت کے مئے ادیب، زانت کار بلوچی زبان،
 یک رنگ، یک ساق، نبستہ کنگ، جمد، کوشت، کنگا انت۔ اے رو،
 من سوگات زمان، افس، تاکدیمان بازیں نبٹانکے دیستگ، دنگ بلے واجہ محمد
 بیگ، نبٹانک، چے بادم دگرچ نبٹانک، چم گرم نہ بوت انت۔ آسیارجی
 نبستہ (تحریری رسم الخط)، بگرتا تو ارینک (صوتیات)، سراپ، زانت کاری،
 گپ جگ۔ دگہ لستیں زانت کاران اے وڑین لبرانی سراکہ، کئی انت
 یا کمیگ انت، روگا انت یاروگ، انت، نبستہ، وڑانی بارو، گپ جگ۔ من
 منل کہ ایش ہم نبستہ، دگہ دگہ وڑ انت بلے ایشانی شریداری گوں نبستہ نہ
 انت بلکن گوں املایا گوں راست نبیگ، انت۔ ایشانی گیش، گیوار چے
 نبستہ، اڈہ، چبانی گیش، گیوار، چے پد بیت۔

اے هبر زانگ لوٹت کہ اگاں یک زبانے یکیں رنگ، ساق،
 نبستہ بیت گدا اے چیز ہما زبان، دتی جندنیگ یا کہ ہما زبان، ادیب،

زابنکارانی زوری، کمزوری است۔ اے وہیں زبان نہ دیماشت کنت، نیک آیک
 ادبی، وانگی زبان، جوڑ بوت کنت۔ منی نزیک، اے کمزوری منے زبان نہ
 است بلکن میگ است۔ ایشی، میار، پلنگ مارا پلی است۔ باید ہمیش است
 کہ ما و تارا چے میاراں بے میار بکن این۔ کل ہمدل، ہم شنگی، بلوچی، واسه
 یک رنگ، یک ساچین نہستہ در یکجیں این۔ ایشی، کل پہنا نانی سرا پیڈی،
 زانت، شان، گرپ، رب، بخن این۔ سراں زوری مکن این تاکہ ادب،
 تھا بے ادبی جیت۔

دُلینا، پی زبان، ولی نہستہ چے مات، لاپ، گون نہ بوگ، نہ
 بتگ۔ بلکہ انسان، مزار سالانی بحمد، کوشست، چے پہ زبان، راون پی
 نہستہ، وانگ، شغل، اورتگ، سرتگ۔ بلے زبان کو اسانی نوکیں تمیلات،
 رد، اے سانسی و تکنالوجی دور، تھا ہم یونانی نہستہ، چے بادم دلین، دگہ پی
 نہستہ مکمل دسر جم نہ است۔ زبان پو لاں چے ولی نوکیں تپاس، تمیاتاں نارا زبان
 و آئی، نہستہ بی بازیں چل، پون در نپانی نشان، شون داعگ، سوگہ کتگ باید
 ہمیش است کہ ماچے اوں نپ، کٹ گران، چل، پون، نپان، در بچن این
 و جتا بکن این۔ اگل ماچو ش نہ کرت۔ و پدا ہما چل، پون و رنپ پر گپت،
 ویسی گت است۔ لذا ایشی، مانا ایش است کہ ماچے زانت، رژن زورگا ہیلدار
 نہ ایں کہ آئی، نام جاٹی است کہ جاٹل، رانہ جپت کائیگر، زور مان، زبان
 کو اسانی نوکیں تمیلات، رو، مکمل، سر جمیں نہستہ، حما است کہ
 آئی، آبینک (حروف تجی انگ) نہ بنت و آگوں آسانی، چے دیا
 در بیا است۔

۔ ۔ ۔ کیک قوارے، داسط ایوکا کیک آبے نہ بیت نہے آب لبز، سرا، توکا،

۱۔ گدا ہر جا کو بہت ہے یکین تو ار بدنٹ۔
 ۲۔ یک تو ارے واسطہ دیا سے آب بنت چوکہ عربی، اش س ا
 یا ذ-ض-ظ-ز-ہم تو ار انت۔ انگریزی، K C O ہم تو ار انت
 ۳۔ یک آبے پ دو تو ار واسطہ بہت۔ چوکہ انگریزی، X ک X س ا
 و چوکہ Cement، Cash بازیں لبڑانی تما عربی، ض، ک ایشی خدا و
 قاد دو پیما و ان انت۔

۴۔ یک تو ارے واسطہ دو اب لپتگ بہت۔ چوکہ انگریزی، TH
 و اردو ہندی، ل-کہ-ٹھ-ڈھ- GH KH CH SH
 ۵۔ نبہتہ، تما آبائی شُگل بدل بہت چوکہ مار-گام۔ محمدی، تما "م" و دگہ دگ
 شُگل انت۔

۶۔ چوش ہم بہت کہ لبڑانی نبہتہ یک رنگ، مانا دگہ ب بنت چوکہ شیر دور ندہ
 ، شیر (دودھ) بلوجی زبان نوکی گوکو انت۔ باید ہمیشہ انت کہ ما آئی
 رازبان کو اسالی نوکین تھیات، رو، سائنسی بنیادانی سرا گام گنج بکن این۔ تاکہ
 آزوٹ دیما برؤوت و رووم بکنت۔ اے صبر من، تو ہر کس زانت، سوگہ انت
 کہ تو ارینک، رو، بلوجی، ولی جندے آب ایش انت:- ا-ب-پ-ت
 -ث-ج-چ-ب-ڈ-ز-ڑ-ز-ڑ-س-ش-ک-گ-ل-م-ن-و-ه
 ۷۔ یے، بزان بیت، پیخ آب انت۔ دگہ، ث-ج-خ-ڈ-ص-ض-
 ط-ظ-ع-غ-ف-ق- دوازدہ آب انت کہ ایشانی تو ار مال بلوجی، نیست۔
 بلے ماے بے تو ارے بے ساہیں آبائی، کہ آوانی مانا، مردگ، مانا یک انت چو
 دوستنا کلین چک، دل، سرا داشتگ انت۔ کہ پ چکل دیگ، مارا دل ن بنت۔
 اے بے ساہیں آبائی بڈا بندگ، دلیل ہے یکین انت کہ عربی، لبڑو ولی بندروی

(اصلی ارنگ، شکل، نبستہ پہ بنت۔ بلے اے یک زانتی دلیلے نہ انت بلکہ زور سری ایت۔ اگاں تیوگین و گنیا، تو کا زبان ایوکا بلوچی و عربی انت۔ گڈا حبر جھر، بلاس انت و نہے وڑا شر انت۔ اگاں نادگہ سزارانی زبان ہست انت گڈا چارگ لوٹیت کہ آوان بارین گون یک، ذہمی، لبزان چون کنگ۔

ہر زبانے، راوتی جھا این آپنک۔ توارنگ و دلیلے ہست۔ ہر زبان، پڑے دگہ زبان، لبز زرگ۔ بلے ولی آپنک توارنک و حیل، رو، بڑے برین۔ تراش، ترنش و سر، دم کنگ، زرگ۔ البتہ آورا این لبزا بید انت کہ آونت ہما زبان، آپنک توارنک و حیل، بومگ انت۔ اے بارو، لستین زبان، چیزے لبز پہ نمونگ، چیش کٹ کناں بلے نبستہ، شول گرگ، ترس، آوان سرگوڑکناں و ایوکا عربی، جند، زبان، پہ نمونگ، چیش داراں کہ آئی، ووت گون ایندگر زبانان چون کنگ۔

تورات یہودیانی دینی کتاب انت کہ مان (عبرانی) صبری زبان، انت۔ (عربی) اربی، چ صبری، بازین لبز زرگ۔ بلے آئی، کل، پرشت، پروش۔ برین کنگ، ولی رنگ، شکل، زرگ انت۔ چوکہ آئی، (عبرانی) صبری، ترگوم، را ترجمہ۔ مدراش، را مدرس یا درس۔ تالמוד، را علمیز۔ نبیم، را نبین مولک، را مالک کنگ، زرگ۔ تاحدیکہ (عبرانی) ہرانی نام ہم ولی رنگ، شکل، ترینگ، زرگ انت۔

چوکہ:-

(عبرانی) صبرانی نام۔ انتمولیل۔ یعیا۔ ایلیاہ۔ یوباب۔ یوحنا۔ یونا۔

شارل۔ ابرام۔ اضحاق۔ یوسف۔ فاراون۔

(عربی) اربی نام۔ اسماعیل۔ سعی۔ الیاس۔ ایوب۔ یحیی۔ یونس۔ صالح۔

ابراهیم۔ اسکاف۔ نیمسی۔ فرعون۔

دگہ بیک دلگوش کر زین گپے ایش انت کہ (عرب) ارب چے لبز،
رحمان" ہ نابلد انت۔ ہدیبیہ ہ سلخ سندی ہ روحیہ ہ وبدیکہ حضرت علی" ہ
یہاں نامہ ہ سرا۔ بسم اللہ الرحمن الرحیم نہشہ کت۔ عربان نہ
من ات۔ کلام پاک عربانی انکار کنگ ہ بارو ہ گوشیت کے
و اذا قیل لَّهُمَّ احْبَبْ دَلْرَهْ رَحْمَانَ قَالُوا مَا الرَّحْمَانُ أَسْجَدْ لِمَا تَأْمَرْنَا وَ زَادْ حِنْ
نورا (فرقان)

و بدیکہ آوان ہ گوشگ بوت کہ شما "رحمان" ہ سجدہ بکن این۔ چے ایشی
، آوانی کٹت گوش بوت۔

و حمہ بذکر رحمان حم کافرون۔
آرحمان ہ یاد کنگ ہ منکر انت۔ کلام پاک ہ آوانی سرپید کنگ ہ واسه
پدا گوشہ کہ۔

قُلْ اذْعُوا اللَّهَ أَوْادْعُوا الرَّحْمَانَ أَيْمَانًا بَدْعُونَا ذَلِكَ الْأَسْمَاءُ الْمُحَمَّدَةُ۔ گوش کہ
شما اللہ گوش ات یا کہ رحمان اے دُرُست آئی ہ شریں و جوانیں نام انت۔ حبر
دگہ ہی نہ ات۔ رحمان (عربانی) اصبری لبزے ات پیشہ عربان چے آئی ہ منگ ہ
انکار کت۔ اے (عربانی) اکر بانی جاتی یا ناس پر بدی نہ ات بلکہ آوانی زبان دوستی
انت کہ ہر زندگیں الکم و قوم ہنچوش کت۔ چونائی ہ ما حم گوشین کہ بلوچی میں ولی
شحدیں زبان انت۔ بلے مارا اے سندھ ہ سما نیت کہ کہ مادست ہ اے شحمد ہ
تاروچے چیچک کھل مان گھچا این۔

گشناںک و نبشتاںک دو جتنا این چیز انت۔ گشناںک و نبشتاںک گوں اشکنگ
انت و نبشتاںک ہ گوں گندگ ہ چارگ انت۔ ما و شما (عربی) اربی ہ علم۔

قلم - ظلم - ذلیل - ذی بعض - ثواب - را ولی گپ - رپ - تمارد پے سہ بہ بہ
 حکم - زلم - زلیل - پکر - بگز - باز - سواب گوشگا این - بلے کس بد نہارت و
 گوشوک ۽ را میار گیک ہم نہ کنت - اگاں نہے لبزان ۽ الہم - حکم - زلم - پکر - بگز -
 باز - سواب نہستہ بکت - آئی ۽ سرا بد بر انت ۽ میار بارے کن انت - پچھا
 بندری (اصلی) چجز گشناںک انت - نہشتانک نہ انت - نہشتانک ۽ کار گشناںک ۽ بہ
 تووار ۽ آواز کہ چہ دپادر کا انت - نہستہ کنگ انت - بلے چوکہ مئے چماں در کسلی ،
 علم - قلم - ظلم - ذلیل - فکر - بعض - بعض - ثواب ۽ گندگ ۽ چارگ ۽ حسین
 کنگ - پمیشہ مئے کھنیں حلیں نہ پڑھیت باید ہمیشہ انت کہ ما ہخوکہ گوشین ہما
 وڑ ۽ نہستہ بکن این - ولی چماں ۽ پا الہم - حکم - زلم - زلیل - پکر - بگز - باز -
 سواب ۽ گندگ ۽ چارگ ۽ ہیل بدی این -

دگہ یک تو رنا کمین ہبرے ایش انت کہ مئے لستین مردم بلوچی ۽ ولی جند ۽
 لبزان ۽ گون (عربی اربی ۽ آباد نہستہ کن انت - چوکہ "زم" بلوچی ۽ ولی جند)
 ۽ لبڑا یت کہ کئی ہبر ۽ شریداری ۽ مان نیت - بلے لستین مردم ایشی ۽ را "زم"
 نہستہ کنت - نئے پیما بلوچی ۽ آنک ۽ را احت نہستہ کن انت و کند ۽ راحند - اگاں
 ایش ہندی گالوار ان - گذرا باید انت کہ آہت و ہند نہستہ بکن انت - نئے پیما
 بلوچی ۽ سور ۽ سر بر ۽ را - سور ۽ عاروس نہستہ کن انت -

اے رسم یا دود کہ در آمدین زبان ۽ لبزان ۽ ولی بندری رنگ ۽ شنگ ۽
 بزوہ اردو زبان ۽ پرتگ ایس رسم انت - تیو گیں د گھیا ۽ تا ایو کا اردو زبان
 انت - کہ در آمدین زبان ۽ لبزان ۽ ہما بندری رنگ ۽ شنگ ۽ زوریت - ایشی ۽
 سوب ایش انت کہ اردو دت یک حوار ۽ اید و گین زبان ایت - آئی ۽ تا ہندی
 پارسی - عربی - ترکی - انگریزی بزان پنج زبان ۽ آجیک ہست انت - آئی ۽ ولی

جند ۽ لبر لکھانی سرا شمار ہست۔ آچے ہئے پنچین زبانی لبزان جوڑ بوگ۔ بلے
ھدا ۽ میریانی انت کے بلوچی چوش نہ انت۔ بلوچی، راوتی جتائیں آہینک۔
توارنک وہیلے ہست۔ آئی ۽ وتنی جند ۽ هزارانی لبز ہست انت۔ گذا پرچہ مادگیا
۽ تیوگیں زبانی راہ ۽ رہبندان یلہ بدی این و ایوکا اردو ۽ کہ وتنک یک حوار ۽
ایدوگیں زبان ایت رندگیری ۽ بکن این۔

منی دل گوشیت کہ میے آزانت کار کہ (عربی) اربی لبزان ۽ وتنی بندری
رنگ ۽ نہشہ کنگ ۽ بن ۽ انت۔ آوان چہ اردو زبان ۽ ناس ۽ سان زرنگ یا
کہ اردو آربیانی این انت کہ:-

هم تو ڈوبے ہیں صنم

تجھ کو بھی لے ڈوبیں گے

بلے پدا ہم مارا چارگ ۽ تپاس کنگ لوٹیت کہ اے وڈا ۽ اردو ۽ کٹ
اتگ یا چٹ اٹگ۔ اگاں آئی ۽ کٹ اٹگ گذا مارا ہم آئی ۽ رندگیری کنگ لوٹیت
ناکہ چہ اے مُپہ ۽ ما ہم پشت مکپین۔ اگاں آئی ۽ چٹ اٹگ۔ گذا باید انت کہ ما
وتنی سر ۽ چہ ساری ۽ بگرانیں۔ اے بارو ۽ اردو ادیب وتنی زبان ۽ وتنک گون
شماغ پ جن انت۔

ا۔ ایک اور اعتراض اردو حروف پر شد و مد کے ساتھ کیا جاتا ہے وہ یہ
کہ ذ۔ ض۔ ظ۔ ث۔ ص یہ تمام حرف ہیں۔ صوت نہیں۔ یہ اردو رسم الخط
کے لئے ایک طرح سے وہاں جان بننے ہوئے ہیں۔ عربی فارسی لسانی روایت کی
دھاک ابھی تک اس طرح قائم ہے کہ اصلاح کی تمام کوششوں کے باوجود ان
سے چھکارا نہیں مل سکا ہے۔ کہا جاتا ہے کہ صوتی نقطہ نکاح سے یہ مردہ لاشیں
ہیں۔ جنہیں اردو رسم الخط اٹھائے ہوئے ہے صرف اس لیے کہ ہمارا لسانی رشتہ

عربی سے ثابت رہے۔"

اردو لسانیات، از ڈاکٹر شوکت سبزواری صفحہ ۵۹ - ۶۰

۲۔ "اردو کے حروف تھی کی کثرت اور رسم الخط کی وجہ سے اس کی تعلیم اور مائیپ بنانے میں دشواریاں بھی پیدا ہو گئی ہیں۔ بعض حروف کی آوازیں بالکل ملتی جلتی ہیں۔ مثلاً ز۔ ذ۔ ظ۔ ض۔ یا۔ ه۔ ح۔ یا۔ ث۔ س۔ ص۔ عام طور پر لوگ بول چال میں ان کے عربی خارج کا لفاظ نہیں رکھتے اسلئے اردو میں یہ حرف بھی اور مخراج بھی سنائی دیتے ہیں۔ اکثر حالات میں لباس بھی ہو سکتا ہے۔ اور الماکی غلطیاں بھی لیکن چونکہ عربی اور فارسی کے بہت سے لفکے اردو میں دخیل الفاظ کی حیثیت رکھتے ہیں۔ اس لئے الماکی صحت کے لئے ان تمام حروف کی ضرورت اور اہمیت کو بھی نظر انداز نہیں کیا جا سکتا۔ یہ بھی حقیقت ہے کہ اردو حروف تھی کی کثرت اور حسب موقع حروف کی صوری تبدیلیوں کی وجہ سے مائیپ اور طباعت میں بڑی دشواریاں پیش آتی ہیں جن کا مضر اثر مطبوعات کی نشر و اشاعت پر لازماً پڑتا ہے۔"

زبان کا مطالعہ، از خلیل صدیقی صفحہ ۱۹۱

۳۔ "اردو میں عربی اور فارسی کے الفاظ روز بروز داخل ہو رہے ہیں وہ بھی اردو بن کر نہیں آ رہے ہیں بلکہ اجبیوں کی شکل میں۔ اردو پر فارسی قواعد کا اثر شدت سے عمل کر رہا ہے۔ اردو لفظوں کی جمع ہندی کی طرز پر نہ بنا کر فارسی طریقوں پر بنائی جاتی ہے۔ جیسے کانٹہ۔ قصبات۔ اور امیر کی۔ جمع کاغذوں، قصبوں اور امیروں نہ بنا کر کاغذات۔ قصبات اور امراء کی بناتے ہیں اور اس قسم کی جمع کا رواج روز افزود ہے۔ اکثر فارسی اضافت کے ذریعہ مرکب الفاظ بناتے ہیں جیسے ستارہ ہند۔

دفتر فوجداری، مالک مکان۔ اسی طریقے میں سے اور کسی جگہ عربی، فنی کے لئے ذر، استعمال کیا جاتا ہے۔ جیسے دراصل درحقیقت۔ کہیں کہیں "در" کی جگہ عربی "فنی" بھی لکھا جاتا ہے، جیسے فی الحال۔ فی الحقیقت۔

ہندوستانی لسانیات، از داکٹر علی الدین۔

ایش اردو ۽ ہما ادبیانی گپ انت کہ آردو ۽ مسترین دو زواہ انت و اردو ۽ رائیک مکمل ۽ سر جمیں زبانے ۽ رنگ ۽ پیش کنگ ۽ جند ۽ انت و آئیے روٹنگ ۽ ہندلان چ । مسیح امسیح ۽ پیش سد سال ساری سک دیگ ۽ کوشت ۽ کنگا انت۔ بلے راست چیرش بیت آوانی ہمیں کہیں راستی ۽ تھا پدر انت کہ آ عربی و پارسی ۽ لبزانی زورگ و ہما رنگ و نبستہ ۽ اردو ۽ را پدا پہ ہندی ۽ نیما گ برگ ۽ جمد انت۔

منے ادیب ۽ زانٹکاران ۽ ہنگت موہ انت کہ پہ شرمنی ۽ مررت ۽ مارو چار ۽ بسیچار بکن انت۔ و گچین بکن انت کہ آردو ۽ چ ۽ مین و ناراستیں راہ ۽ روگ لوٹ انت۔ یاکہ بلوچی ۽ جند ۽ تب ۽ ہیل ۽ راہ ۽۔ اگاں مابلوچی ۽ جند ۽ تب ۽ ہیل ۽ راہ یلمہ دات و اردو ۽ کورکشگ ۽ رازرت و اربی ۽ آب مال بلوچی ۽ گٹ ۽ لوپ دات انت گڈا باندا بلوچی ہم جو اردو ۽ وڑ ۽ یک ہوار ۽ ایدو گین زبانے جوڑ بیت۔ و آئیے جند نام (شخص) روت ۽ گار بیت کہ آوکین نسل مارا ش بکشیت۔

وزبندی :- من وتی اے نبشنانک ۽ تھا یک لبزے دو دو وڑ ۽ نبستہ

کنگ۔ پسل بکن ات۔

۲۔ زبان زانت ۽ کل دھلانی (شاخ) تو کاگران، بُشفل ترین دھل انت۔ ایشی ۽ واسطہ مزینی زانبودی (علمی قابلیت) ے پکار انت کہ من دینگہ

آجاگه ء سرنه بوتگان و تی نکزوری چیلی ء لوٹاں امیت انت کہ پس
ات۔ من ایوکا هبر سرینگ تاکہ دگه زانت کارے دیما بئیت ء شرتز
جنت۔

بلوچی زبان ۽ راه بند

جي آر طا

بلوچی زبان دنیا ۽ حما پشکنگلیں زباناں چے یکے که تھیگاں مدرسہ،
اسکولائ وانینگ نہ بیت بلے پد، حم یک نہ یک وڑے اے زبان، شاہزادی
کتاب، ڪمکارانی ماہتاک، تاکبند یکش، چاپ، شگ بیگ، انت، بلوچی زبان
، نہشہ کنگ، بارو، ھنچو گش انت که لستیں ملایاں پیسر، چے کلات، یک دو
کتاب نہشہ کنگ یا کہ حضور، بخش نامیں مردمے، ۱۹۱۴ء "قرآن" مان بلوچی،
ترجمہ کنگ، بلے بُندر، بلوچی، نہشہ کنگ، جنگ کراچی، وانندھیں بلوچانی
اير گلکھیں، بن هشت انت که مردوچی دم، شنگ، رواج گلپک، ھنچو دم، شنگ
که نی گوں کس، وارگ نہ بیت، بُندر، ۱۹۵۰ء یا ۱۹۵۱ء، چے کراچی، واجہ ڈاکٹر
گل محمد، واجہ عبدالحق (ابی)، اے ا مولوی خیر محمد ندوی، قاسم ھوت، واجہ
مولوی محمود حسین عاجز، اے واجھانی برکت، بلوچی نہذ، کنگ رواج گلپک،
اے مردمان آودھی یک اوپی گھے جوڑ کنگ که آئی، نام "دی بلوچی دجو گیشل
سو سائٹی" ات، واجہ خیر محمد ندوی (صدر) قاسم ھوت (جزل سیکھڑی) ڈاکٹر

گل محمد سرپرست (اعزازی)۔ حاج عبدالخاق (بی۔ اے) جو انت سکرٹری ات
انت ہے مردمان حاج خیر محمد ندوی مسٹری اولی ماہنگ "اومن" فروری
۱۹۵۱ء چہ کراچی چاپ ٹنگ کرت۔ وحدے کہ بلوچی زبان مال نبستہ کہ
آنک گڑا بازیں مردمان ہے مارانت کہ میئے زبان ہے سیاھگ بزاں (رسم الخطاء)
راہیند بزاں گرامر پڑھ چیم نبستہ نہ بوٹگ انت ہے میئے زبان ہے گال ہے گپتار
هم کم انت ہے بلوچی ہے تھے اردو ہے پارسی ہے اواریس گال سک بازانت۔ پمیشہ
اومن ہے تھے مردمان ولی ولی ہیال درشان کت انت۔ اے روہ میر گل خان
نصیر ہے حاج محمد حسین عنقاد کا گد شاہدانت کہ اے داجھان ہما وحدی نبستہ
کنگ انت۔

آوہدی اومن ہے چہ چیم ہے بلوچی نبستہ کنگ بیتگ ہے زبان چتور بیتگ پہ
درور من اومن ہے اولی تاک ہے ادارہ ہے نبستہ لکنگیں لستیں گپ شئے دیم ہے نبستہ
کنال۔
وقیکہ میئے جماعت دی بلوچی رجوکیشنل سوسائٹی ہے شعبہ ہے تالیف و
تصنیفا ولی دیوان ہے تھا کہ آدمبر ہے ماہے آخری روچاں منعقم بوٹگ۔ اے
ھنگامہ خیز قرار داد منظور کت کہ ماولی علم و ادب لٹیکر و قومی تاریخے لقا ہے
واسطے یک ماہنامہ رسالہ بنام اومن اچ فروری ماھا شائع بکنیں۔

(بچار اومن فروری ۱۹۵۰ء کراچی) ایش ات بلوچی ہے اوٹیں بن هشت
کہ میئے پیشوواں ایرکنگ ات۔ بلے مردپی ما بچاریں کہ اے وڑیں زبان میئے
نبستہ کنوکانی تھے باز کم انت انوگیں نبستہ کنوک گیشترز گریں بلوچی گال
کارمز کنگ ہے جھد ہے انت۔ البت لستیں مردم گوش انت کہ زگریں بلوچی شرمنہ
انت ما باید بلوچی ہے آسان بکنیں۔ ایشانی گور ہے بلوچی ہے آسان کنگ انچوش

انت کہ میئے پیشی وا جہاں کتگ - بزان بلوجی زبان ۽ متن ۽ اردو ۽ فارسی ۽ عربی
 گالاں گوں ھما گالوار بزان حجج ۽ نبیثہ بکن کہ مان عربی ۽ یاکہ پارسی ۽ وتنی رنگ
 ۽ انت - دگہ لستیں مردم گوش انت کہ همزہ عالی مزیات - یکے گوش ایت کہ
 "انت" ۽ "انت" ۽ گالاں اے وڑ ۽ نبیثہ مکن انت - بلے ماچاریں کہ کئی گپ
 راست ۽ چک ۽ آسان ترا نت نبیثہ کنوک ھمالی ۽ زیر انت کہ پ آھاں
 آسان تربہ بیت مروجی من یک جائے جولائی ۱۹۸۹ء ۾ ماحظاً "رژن" دیت
 - منی چم تاکدیم ۾ واجہ عبدالصمد امیری ۽ یک نمدی یلے ۽ سر ۽ کپت انت کہ
 واجہ ۽ پما بلوجی ۽ نبیثہ کنوک ۽ وانوکاں جوانیں سر ۽ سوچ دا لگ - ھمے یکیں
 تاکند ۽ ت ۽ دیم تر ۽ چہ لندن ۽ بلوجی پٹ ۽ لوٹی گھٹی ۽ بنیگ ۽ واٹکلیں
 دیوان ۽ بر نامہ ۽ واجہ اکبر بارکزی ۽ دریں ھیاں ۽ بے مٹیں سر ۽ سوچ ھم پ
 بلوجی ۽ نبیثہ کنوک ۽ وانوکاں الٰم ۽ زانگ ۽ سرپد بوگ لوٹ انت - واجہ
 امیری ۽ بارکزی میئے کوھنیں پیشوائی کاروان ۽ پلکٹلیں سار بان انت کہ غنگاپ
 آپرے ۽ نہ رس انگ انت - باید و ھمیش انت کہ اے دو یعنی وا جھانی ھیاں ۽
 لیکہ پ بلوجی سیا لگ (رسم الحظ) ۽ یک پیم بیتین انت - بلے ماندیں کہ واجہ
 عبدالصمد امیری دگہ گپے جنت ۽ واجہ اکبر بارکزی دگہ ڈولے وتنی ھیالاں
 درشان کن - واجہ امیری گوش ایت کہ همزہ " ۽ " ۽ " ۽ " ۽ " زیرگ ۽
 کامرزکنگ ٻہ بیت بلے (۽) ٻدل (۽) کارمز بکنیں شر ترا نت - بلے
 واجہ اکبر بارکزی ڏگوش ایت کہ همزہ عالی چ بن بیچ ۽ مہ زیرات ۽ کارمز
 مکن انت - بلکلیں واجہ گوش ایت کہ اے همزہ چ بنگیج ۽ ٻو لگ انت بلکلیں
 چ کا شبانی رو دی ۽ بنیگ ۽ رواج گتگ انت - پڏ گوش ایت کہ ایشانی جاہ ۽
 باہد انت ما (۽) الپ ۽ کار بگریں چوکہ واجہ ۽ وتنی گالانی وپتہ " رو چاکئے کشت

کنت" ہے ڈیم ، نبہتہ انت - مئے ہے زبان زانت ؛ کواس نزانال باریں
پر چاوت ماں دنال تپاک نہ انت کہ بلوچی چہ وڑا بہ بیت - منی ھیال ؛ ھنچوکہ
اے دوئیں وا جکارانی پگر ؛ ھیال یک نہ انت پہ بلوچی ؛ سیاھگ ؛ نبہتہ کنگ ؛
ھنچوڈگہ بازیں بلوچانی ھیال ھم گوں اے ھردوئیں وا جھانی پگراں گوں ھواری
نکن انت - پر چاکہ مانگنگ ؛ ایں کہ بلوچی ھمکارانی گیشتریں بھرے ؛ ولی نبہتہ
پڑا جنبد در گنگ ؛ ولی راہ اش چک کنگ ؛ روان انت - بلے ارمان ؛ جبرانی
گپے کہ خنگا منے مزینیں مزینیں سروتی زانت ؛ زانگ ؛ پراھیں پڑ ؛ دیم پہ دت
سر جان انت -

اکبر جان ؛ اے گپ ؛ باریں کے باور کنت کہ اے ھمزہ بندرا ؛ نہ
بیگ انت یا کہ چہ کاتبانی ردی ؛ پہ زور آنگ انت ؛ چوکہ اکبر جان گوش
ایت کہ ھمزھاں مزیر ات ؛ ھمزھانی جاہ ؛ (۱) الپ ؛ بہ زیر ات منی ھیال ؛
اے دت دگہ رجندے جوڑبیت - ملائیں بنگنج ؛ ھنچ کنگ بلے وحدے کہ بلوچی
پہ نبہتہ ؛ رواج گپت گڑا بچار کہ اے بارو ؛ میر گل خان نصیر ؛ واجہ محمد
حسین عقا ؛ پی گوشگ - سید ہاشمی رند ؛ آنگ بلے چہ درستاں گیشتر کارے
کنگ پمیشکا گیشتر نام ؛ دپ انت -

۱۹۵۱ء، اپریل، اومنا، میر گل خان نصیر، یک نمدی یے کہ
پہ واجہ مولوی خیر محمد ندوی، نبہتہ انت - گل خان گوش ایت - " اومنا،
نبہتہ کنگ، ڈول یعنی طرز تحریر چھیدہ و تاحدے، کہ منی زانگ انت
روان انت - پر چاکہ نوشگ کنگ، اے ڈول، اسم، فاعل، صورت خطی بدل
بیت - مثلاً کراچیا، عبدالکریما قرآن، مضمونا، و گیرہ و گیرہ اے پسندیدگ نہ
انت - لقطانی صورت خطی باید انت کہ بدل مہ بیت - انچش کہ کراچی،

عبدالکریم ء قرآن ء مضمون ء و گیره و گیره - (۱۲) دیتر ء گوش ایت کہ شما زان انت کہ هر قوم ء هر ملک ء گوشگ ء نبسته ء زبان ء تھائیں پر ک

ہست -

مال ء انگریزی ء بگر انگریز گوشگ ہے تا (ر) ء توار ء نہ گوش
انت - مگہ نوشتگ اش ضرور کن انت - چوکہ واٹر - مدر ، فاردر و گیره و گیره - ہے
ڈول ء منے بلوچی زبان ء تا ہم بازا چیش نہ - ت انت کہ ما گوشگ ء تھا
منف بزاں کسان اش کنیں مگر نوشتگ کنگ ء باید ایس کہ پورا لفظ نوشتگ
کنگ ہے بیت مثلاً ترن (اردو ہے) ایشی ہے پورگ ہے لفظ انت یعنی (ہیں) آکے
انت - وہ کون ہے - آکے انت وہ کون ہیں - ہے ڈول ء ع - غ - ص -
ض - ط - ظ - ش - بلوچی زبان ء هرب پڑ انت هر کام هرب کہ بلوچی انت یا پ
با زین گوشگ ء نوں بلوچی بوٹگ انت آئی ء راما ڈول ء نوشتگ کنگ لوٹ
ایت کہ ما اش گوش ترن مثلاً گلام ، جان سر ، تریکہ ، وارس ، زلم (گل خان نصیر

بکار او مان تاکدم ۱۹۵۱ء اپریل کراچی)

پد ء واجہ محمد حسین عنقا ء بلوچی زبان ء سر ء تنقیدی مضمونے
اومن جولائی ۱۹۵۱ء تاکدم ۲ ہست انت کہ واجہ عنقا ولی ھیلاں پ (۱) اپ ء
بارو ء اے وڑ ء درشان کنت کہ (۱) منی زبان ء کنوک ہے (فابل) او گنگیں ہے (۱)
مفہول اے نشانی الف زیر آکتی ، چیش کہ حسن اے حسین را جت او بلکہ
پیداوار کنگ ہے (اضافت) اے نشانی الف زیر آکتی - چیش کہ کراچی آپ ، یا کرو
امرمدم ہمے توار ہے چینے دراج ترکت - (۱) گوش انت او لگا سیت پارسی ۔ چ
بلکہ چڑ ہے زیر کار دات نکلت پمانکہ گڈاں چہ ہمزہ ہے کاراٹش گپتگ - چشکے
پائے مرغ ، بوئے گل ، خانے گھوڑا ، تاریکی شب (ب) مان عربی ء الف پکا

جوک انت (ساکن) مان ایت او ماں روائی، اپے کارگرگ نہ بیت (ج) الف،
 یے ماں کہ، چڑا باز دراج، پن انت۔ بلکن تئی بازیں نشک (نقسان)
 دار انت حنا حسینا راجت۔ کراچیا کوئے میوه کنیت ا۔ یے (یعنی) نامانی ہر
 شکل کنا یعنی گاینیت۔ ماں عربی، ماں پارسی، اردو، سندھی، پشتو، یک ڈول بل
 یں نیت۔ او ہمزہ ہمیں شکلاں ہمہ ہمیں دار ایت۔ چشکہ حسن، حسین، راجت،
 کراچی، کوئٹہ، میوه کنیت (محمد حسین عشقنا، بچاؤ اومان جولائی ۱۹۵۱ء تاکدیم،
 ہمیں مضمون، تہ دیمتر، گوش ایت۔ "ہمنیکس کہ دانگ، لگگ ارزان
 بیت۔ منی قوم علم، زیست زرت کنت۔ گڑا ہما بارے کہ مردی میں زبان،
 سر، لڈوک ہست۔ چرانی ایشرا چوینگ لوٹیت، منی مراد ہما عربی لوزانی ہنی
 انت کہ ماں بلوچی، انگل انت۔ اے تہ پیداواریں گے کہ ہر زبان، اے
 دوی زبان، لوز زرگ و ت عربی، پیغ حزار لوزا اچ دگ زباناں زرگ
 (جدید لغات از سید سلیمان ندوی) بلمے عربی، ہمے درآمدیں لوزماں وتنی لجہ،
 ہجہ نبشتگ۔ اے چنپ بلوچی، سر، پرچہ دور دیگ بہ بیت۔ کہ بلوچی
 درآمدیں لوزماں مان وتنی لجہ، ہجہ مہ لک ایت، درآمدیں لجہ، ہجہ، بہ لک
 ایت۔ اے راست انت کہ ہر زی بلوچ خ، غ، ف گوشت نکن انت۔ بلمے
 جھلی بلوچی، تھا ہر وجود (مصدر) اع انت، ہر کنوک فاعل خ انت، چے لیکو،
 درف، لوز۔ بلمے جھلی بلوچی دے پدا ہبر، ہون، ہاک گم، گلام، گفت، گہ،
 ہپت، پکیر، پلان دپا، گوش انت، من نزانان، پرچہ بلوچ ایشان، خدا، خبرا،
 خون، خاک، غم، غلام، غلط، غله، ہفت، فقیر، فلان، بہ لک انت کی
 بادشاھی آئی، یونانی سائرس عبرانی خورس، ایرانی کورش، عربی خرسو، لک
 ایت، گوش ایت، اگاہ بلوچ ایشرا ہسرو یاولی نامے بدنت، نبشنہ بکنیت

پی نکس انقصان ا انت من تے گشائیشی ، اروہرو خسره ، نبشنہ کنگ ہے مانا
 ایش انت کے بلوچی نہ چڑا سیاسی ٹلام انت بلکیں منی حیال ، دے گندہ نئینے ا
 محمد حسین غقا - بچار اوہمان جولائی ۱۹۵۰ء تاکدیم ، اے حوالہ من پمیشکا دات
 انت کے بازیں مردے تھے گوش ایت کے بلوچی ہے ، حمزہ سید عاشمی ، آورنگ
 انت - باز مردم گوش ایت عربی ہے تو ارانی آب چ بلوچی ، زہور شاہ ، کشکنگ
 انت - بلمے وحدے ماکہ بلوچی ، بندپر (تاریخ) اے تاکاں دانیں ہے گندیں داں
 چونہ انت البتہ سید یک کارے الہ ، کنگ کے حمے دراصلیں زانتکارانی سر ہے
 سوچ کجہاں کنگ ہے وتنی زانت گوں آھانی زانت ، ہمگر نج کنگ ہے اے کار دیم ہے
 برگل اے بارو ہ سک باز کارے کنگ - انچو کارکہ سید ، ایوک ، گوں دل
 پچھی ہ زانتکاری ہ کنگ دگہ کس ہ نکنگ اے گپ ہ من پ جار گوشان - اکاں
 کے وش بیت شر ، وش نہ بیت شر - سید ہ بیت (۲۰) کتاب چ لیش نبشنہ
 کنگ ہ کم چ کم دہ کتاب آئی ہ وتنی زند گوں کجام ، بزگی ہ داری ، نیزگاری ہ
 چاپ ہ شنگ کنگ انت - بنے یک گپے کہ من گوشگ لوٹاں ہیے دراصلیں کتاب
 سید ہ یکنیں راجہند ہ رنگ ہ نبشنہ کنگ انت - چو ایدگراں نال کہ برے " زلم
 ہ " ظلم " نبشنہ کن انت ہ " علم " " الہ " " عشق " ہ اشک - زہور شاہ ہ
 چو کنگ - آئی ہ دراصلیں کتاب ، نبشنک یک پیم ہ انت زہور شاہ ہ وتنی کتاب
 بلوچی ہ سیاحگ ہ راست نبیگ ہ تھے وتنی یاکہ بلوچی ہ راجہند ای بارو ہ یک
 یک گا لے گیشتگ راستے کہ بازیں مردے گوں آئی ہ تپاک نلت - بلمے بازیں
 مردے ہ آئی ہ راجہند دوست بیت ، گیشتیں ماہتاک ہ کتابانی نبشنہ ہ راجہند
 حمالی ہ راجہند ہ سر ہ انت - چونہ انت کے بلوچ دانشوراں دلی وتنی پچر ہ
 حیال پ بلوچی ہ سیاحگ ہ راست کنگ ہ وتنی بور بتا چنیتگ - بلمے آوکاب شیل

ہ حکمہ نال ہ سرچنڈیں بور ہ مرکب ہ سید ہاشمی بیتگ کہ بلوچی ہ زبان ہ
 تاھا پس گیاب ہ برے سستگیں دستونک ہ گند ہ عمل ہ کھرباے ہ شوھاز کنگ
 انت ہ برے تراپکنیں ترمپے شل گوار کنگ انت۔ گوں میراں پ بلوچی
 زبان ہ گند ہ نندے کت بلے میران پ ہساب ہ نیا ورت۔ پیشکا آگوش ایت۔
 نون ہ تیھار مہ شھکار گھیں میر منی سر مڑایاں کنگ واہگ ہ لگکر منی
 مئے ہے مرد چھیں زبان کو اس ہ زانتکار کہ سید ہ چھ ہساب ہ نیار انت۔
 یک برے وقی دل ہ دست ہ جنت کہ آھاں پ زبان ہ کام زہم جنگ۔ لہتیں
 نبشتہ کت کہ سید ہاشمی ہ زبان تیاب دپی زبانے۔ لہتیں گوش ایت کہ سید
 ہاشمی ہ یک حاسیں ہندے ہ زبان ہ شاہری کنگ۔ آوگراں بلے ول جھیں
 عبدالصمد امیری ہ اکبر بار کزی ہ پیمیں سرپدیں مردم چھیں گپاں جن انت گرا
 مئے وڑیں مردے ہ هیران ہ حکمہ بوگ ابدی گپے۔ پرچہ کہ اے ھر دوئیں
 واجہ کار دت کراچی ہ رستگ ہ مزن بوگ انت۔ کراچی ھم تیاب کرنے ہ آباد
 انت۔ من گوشان کہ زھور شاہ ہ زبان زانتی ہ مستریں سبب دت تیاب
 گور انت۔ پرچہ کہ تیاب گورچہ کراچی ہ بگردان میناب ہ لنگہ ہ برو دراہ یکنیں
 بلوچ راج انت کہ آباد انت چہ پاکستان ب بیت ہ چہ ایران۔ کم چ کم یک
 ھزار میل ہ چ گیش انت۔ پد ہ دراھیں بیله دراھیں مکران داں ھد ہ کلات
 ہ مردمانی دئے ہ زیر بزاں تجارت گوں تیاب دپاں بیتگ چ کلات ہ پنجابور ہ
 تربت ہ مند ہ تمپ ہ مردمانی پ روزگاری (اقتصادی) حاجت ہ دان جیونی۔
 گواور۔ پسni۔ اور ماڑہ۔ بیله۔ کراچی ہ۔ تجارت درود آنگ ہ داں روچ مردوچی
 ہے پیم ہ بوگ ہ انت۔ پدا تیاب دپی زبان ہ دیم ہ دریا انت دگہ مردم ہ
 یاکہ راج نیست کہ چ آئی ہ نزیکی ہ رنگ ب زیر ایت چوکہ اے دگہ ہند انت۔

دنیا ۽ چو شیں زبانے نیت کہ آئی ۽ تریک ۽ گور ۽ زبانانی گال ۽ گپتار
 ھور ۽ تورنہ بوگ انت۔ ما اے گپ ۽ جسیں کہ تیاب دپی زبان پھک ۽
 پلگاریں بلوجی یے۔ بلے چو کہ ایدگہ ھندان کہ "کھڑو بے" بزاں بوشت "پڑھ
 دکھ"۔ اے گالاں ھر کس زانت کہ بندر ۽ بلوجی ٿا انت بلے ھمے ھندان
 رواج گپتگ انت۔ دنیا ۽ دراصل زبان انچوش انت ھمک یک نزیک ۽
 هماھمکیں زبان ۽ گال ماں دومی زبان ۽ روانست ۽ جاگہ کن انت بلے ھریک
 زبانے ۽ وتنی (PHONOTIC) بنت ۽ ھریک زبان ۾ بازیں لجہ
 (ACCENT) یاکہ بنت۔ زھور شاہ ۽ یاکہ گل خان یاکہ محمد حسین عنقا ۽
 رند تر ۽ دگہ بازیں نوکیں ورنایاں ھم ھمے چز مارانگ ۽ بلوجی ۽
 ١٩٥٤ء (PHONOTICALUNETS) ۽ ته ۽ وتنی کتاب نبشنہ کنگ انت چو کہ
 بلوجی لبزانگی دیوان ۽ نیمگ ۽ یک کسانیں کتابے کہ لبزانگی دیوان ۽ چھشانگے
 واجہ غلام فاروق ۽ چاپ ۽ شنگ کنگ کہ اے کتابے ۽ ته ۽ واجہ ۽ وتنی نام ۽
 ڈگرانی نام ھم بلوجی فونوٹک ۽ چو کہ "غلام پاروک" نبشنہ کنگ دگہ یک نوک
 باھندیں ورنایے کہ جوانیں شاہری کنت براں واجہ ڈاکٹر فضل خالق کہ واجہ ۽
 یک کتابے کہ نام ۽ "چین گنج انت" کہ ڈاکٹر فضل خالق ۽ گوں باز جوانی ۽
 دگہ دگہ دگ ۽ زبانانی ۽ شاہرانی شیر گوں پربند ۽ ترینگ انت ۽ ھمے بلوجی
 فونوٹک ۽ ته ۽ اے کتاب چاپ ۽ شنگ بیٹگ ایشی ۽ ته ۽ فضل خالق ۽ نام پرل
 ھالک نبشنہ انت۔ ھمے پیم ۽ دگہ نامداریں شاہر ۽ زبان دوستے مئے بھار جان
 انت کہ "زرگوات" ۽ نام ۽ گوں وتنی دستاں نبشنہ کنگیں کتابے چاپ ۽ شنگ
 ۽ کرت گوں ھمے بلوجی ۽ فونوٹک ۽ ھساب ایشی ۽ ته ۽ ھم غوث بھار ۽ وتنی
 نام "گوس بھار" نبشنہ کنگ۔ مئے وتنی جند ۽ جحمد ۽ کوشت ھمیش انت کہ

ماچکلیں بلوجی نہستہ کنسیں۔ وحدے کے ماچکلیں بلوجی گپ جنیں گڑا مادلی لجہ،
 یاکہ ولی زبان ۽ (مخرج ادر ریج (PHONOTIC) ۽ تھے ۽ مئے دپ ۽ ھما گپ
 درکائیت بلے یک چیزے ایش انت کہ لجہ ۽ مخراج یکلیں چیزہ انت۔ یک
 زبانے ۽ لجہ سک باز بنت بلے آئی ۽ مخراج یاکہ در ریج براں فونوٹک یکے بیت۔
 زھور شاہ ۽ گیشتر بلوجی ۽ یونیورسل براں ھمہ گیر فونوٹک یاکہ گوش بلوجی
 زبان ۽ ھما بنیادی توار زرگ انت کہ بندر ۽ بلوجی ۽ توار انت کہ گوں بلوجی
 زبان ۽ سانسی رہبند اس نیکی کن انت۔ منی ولی زانت ۽ زانگ ۽ مئے
 مرو چھیں زبان زانت ۽ کو اس اے پک ۽ تھاوت ۽ نیمگ ۽ دلگوش گورنکن
 انت کہ لجہ دگہ چیزے ۽ فونوٹک دگہ چیزے مئے زانتکار اے دوئیناں یکنیں چیز
 زانت۔ وحدے کہ اے یکنیں چیزہ انت ھنچوکہ من پیسر ۽ گوشت کہ یک
 زبانے ۽ باز لجہ پہ نت بلے آئی ۽ فونوٹک یکے بیت۔ ۽ ھریک زبانے ۽ ولی
 توار ای یک جھائیں بھرے یاکہ یونٹ بیت ۽ ھریک زبانے ۽ بند ھمالی ۽ جند ۽
 توار ای سر ۽ ایر بیت۔ ایشی ۽ درور ۽ من چوش دیاں کہ عربی ۽ ولی ولی
 جھائیں فونوٹک یونٹ فارسی زبان ۽ ولی جھائیں فونوٹکے ھے پیم ۽ اردو ۽ سندھی
 پشتو زبانی ولی ولی جھاجھائیں۔

ھت انت گڑا بلوجی زبان ھم یک (PHONOTICAL UNETS) ۔

کوہن ۽ کدیمیں زبانے آئی ۽ چھوڑ ولی فونوٹک یونٹ نیت انت۔ چونہ انت
 فونوٹک یونٹ کہ "الخارج العام" ۽ ماں اردو ۽ "صوتیاتی" اکائی "گوش
 انت ایش ماں بلوجی ۽ ایشی ۽ مانا ایش انت کہ ھما توار کہ یک راجہ ۽ دپ ۽
 در بیت۔ ما ۽ شما بچارا میں کہ عربی ۽ توار ای سہ ۽ فارسی بُن ۽ چنت توار
 نیت انت۔ ھے پیم ۽ سندھی ۽ یاکہ اردو ۽ تھالمستیں توار نت انت کہ ماں

عربی، فارسی، نیست انت چنے چیم، پشتو، لستیں چنپیں توار انت کے ایدگہ زبانی نیست انت چہ اے زندہ، زاہریں درود، اے گپوت پورانت کہ حریک ربانے، ولی توارانی یک پنی بیت۔ لستیں توار چہ بندہ، لستیں کوہانی دپ، چودرنیا انت چوکہ دگہ کوہانی دپ، درکائیت چوش کہ مریانی دپ، پ، ق، و، گ، توار درنیا انت۔ پیشکا عربی، فلخونک یونٹ، نہ، اے آب نیست انت، جنگ جاہ، عرب آیانی گالاں نہشہ نکلت عرب، پاکستان، پاکستان "بوق"، "بلوش"، "گواور"، "جوادر" گوش انت، نہشہ کن انت۔ اے سنس مسال میئے حمرد چسیں گپتیگ انت کہ من دات انت اگاں عرب دگہ زبان، حرق گال، ولی جنگ، نہشہ کنت میراگہ نہ انت۔

پرچے کہ آئی، گور، چہ بندیو، اے توار نہ جنگ انت۔ بلے فارسی، چہ بندیو، اے توار حست انت۔ پیشکا فارسی، نہ، اے آب نہشہ کنگ، چہ بندیو، اے توار حست انت۔ پیشکا فارسی، نہ، اے آب نہشہ کنگ، چہ بندیو، اے توار حست انت۔ بلے چوکہ اردو، تھاٹ، ذراز، توار گیش انت اے حرسیں والیگ بنت۔ بلے چوکہ اردو، تھاٹ، ذراز، توار گیش انت اے توار لازم انت۔ بلوحدے ایوک، حمازانی الپاہنی سر، چہاں شانک بد نہیں، بچاریں انت۔ بلے عربی رسم ملکہ، نہشہ بنت چوکہ عربی زبان، ولی جند انت۔ چے ذول، بلے عربی رسم ملکہ، نہشہ بنت چوکہ عربی زبان، ولی جند انت۔ کہ اے زبانی الپاہیت یک فارسی انت۔ چنپو اردو، سندھی، پشتو، ملکپاراں کہ اے زبانی الپاہیت یک انت؛ بلے چوکہ انت اے درود میں زبانی آب لستیں کم، لستیں گیش انت بلے اردو، آب چہ فارسی، آہیں حم گیشتراں انت پد، وحدے کہ ہوتی نزک ترین، کوھن، کوھن میں زبان سندھی، کہ چاریں داں ایشی، آب چہ اردو، آہیں حم دو سر گیش انت۔ پیشکا مردم، حیل، اے سوال پست بیت کہ پرچے درستیں ایوک، عربی، آب نہ زریگ انت۔ بلے چونہ انت حریکے،

دتی گفت گشاو کنگ ڈولی زبان، راست کنگ گیشینگ، دلی توارانی اکر
 جہائیں رنگ، زاھر کت انت۔ پرچاکہ بنیادی چیز حما توار، جند انت کے مر
 مردم، دپ، چہ وڑ، درکت۔ یک مزمنیں ملے "ت"، "ث"
 تووار انت۔ مئے، شے نزیک، بلکلیں کسانیں پر کے بلے چونہ انت اے کم
 مزمنیں گپے کہ "ث" توار تو اسیں عربانی دپ، در نئیت، چے چیم، در اسیر
 پارسی زبان، مردمانی دپ، "ث" توار در نئیت پرچا؟، ٹخپو، "ڑ"
 "ڑ" توار اگاں یک عربے امارات، نندوگ انت یا کہ لکے منسر، شم،
 عراق، عربے بہ بیت۔ آئی، دپ، چھپرائے سین توار بزاں "ث، ڈ، ڑ"
 توار بھو در نہ سیت۔ چھے ڈول، ایران، بلوچان ابید چہ دگہ در واحیں فارسی
 زبان، مردمانی دپ، اے سین توار در نیا انت۔ اے گپ، من مناں کہ نسیز
 عربانی دپ، "گ" یا "چ" توار در کت۔ چوکہ امارات، بحرین، قطر،
 کویت یا کہ سعودی، عرب "ق"، "گ" توار، گوش انت بزاں ٹل، گل،
 قلب، گلب، قوی، گوی، بلے ق، جند، توار حم، یکش، آھانی دپ، در کت
 چھے چیم، مصری، لبنانی، شای، عراقی عرب "ق"، "اپ" توار، گوش
 انت۔ چوکہ "ٹل، اں" قلب، "اکب" قوی، "اوی"، "چ، گ"
 توار، گوش انت چوکہ جمال، "گمال" جمل، "گمل" گوش انت بے
 وحدے قرآن، دانت "وکلون"، "جبال" وان انت بزاں "چ"
 توار حم، شری، سر، آھانی دپ، در کت۔ "چ" بدل، "گ"
 توار، "ق" توار بدل "الف" توار ابید "چ" یا کہ "ق" بدل
 توار آھانی دپ، در س آنکیں گڑا "چ"، "ق" آھاں نہ زرگات بے
 چوٹ انت بلے اے دوئیں توار چو "ث" یا "ڑ" دوئیں توار نہ انت

آهانی دپ ء شری ء در کاینت۔ پمیشکا اے توار آهانی "مخراج" ء تہ ء حست
انت۔ اے پیمیں توارانی ترگ یا بدل بوگ ء لجہ گوش انت ھمے بنیاد ء سر ء
من گوشان کہ مئے کوہ سلیمان ء کرن ء گور ء نندوکمیں بلوچانی یا کہ مری ء بگٹی ء
بلوچانی زبان ء فونوئک یتوکمیں بلوچی زبان ء فونوئک انت۔ اے کہ "گنوخ"
"ورغ" کنخ، ء جنخ گوش ایت ء نہشہ کن اے ایشی ء لجہ انت ء منی
زانت ء زانگ ء اے هند ء دمگ ء ایوک ء "ک" ء بدل "خ" یا "گ"
ء بدل ء جاھے جاھے "غ" یا "پ" "ف" ء ن گوش ایت بلکیں اے
دراھیں توارانی بدل ء دگہ دگہ توار گوش انت۔

ب ء بدل ء "و" - پ ء بدل ء "ف" ت ء بدل ء "ث" "رج
ء بدل ء "ڑ" "چ" ء بدل جاھے "ش" ء جاھے "ڑ" "ر" ء بدل ء "ڑ"
ء د ء بدل ء "ذ" گوش انت ء نہشہ کن انت۔ چوکہ مت توکلی شائزی
انت کہ ھدا مرزی میر مسحاخان ء بکجا کتگ۔ بلوچی اکیدی کوئٹہ ء چاپ ء شتگ
کتگ۔

پ دغاۓ ء سمل ء لوع ء نشغال سمل یے چھماں گلگمیں انڑزی
رکھاں اے شیر ء تہ مانگدیں "گام" لوگ نشغان ہ "گ" جاہ ء آهانی
دپ ء "غ" درکیت بلے "گلگمیں" ہ گال ہ دوئیں "گ" پ شری ء جوانی
ء آهانی دپ ء در کاینت۔ باید و ھمیش ات کہ "گلگمیں" ء بدل آھاں "
غغمیں" ب گوشتیں۔ بلے چونہ انت مانگدیں مت گوش ایت۔

"وئے من ء بنگاں نوش کناں الستیں پکیر نوش کناں بنگاں ایر کپ
انت ستو ہ زھیر" او ہ ھم بچار "بنگانی" "گ" دتی جاہ ء بر جاہ انت ء ھنچو۔
"ک" ء توار کناں۔ پکیر کپ انت۔ گوں دتی بندری رنگ ء کار مرز بوگ ء

انت - اگاں جاھے جاھے "گنوک" ء "گنوخ" گوش انت یا ورگ ء "ورغ" انت - ایشانی فونوک نہ انت - بلکیں ایشانی لجہ انت - زبان ء آب فونوک ء اے ایشانی فونوک نہ انت - سرءاء ایربنت نال کہ لجہ ء سرءاء - اگاں ایشانی دپ ء "ب" یا "پ" یا ، ت، سرءاء تو اپ بھر در میا تکیں گڑا یک گپے ات بلے چوٹ انت ایشانی دپ ء ک، گ، ء تو اپ بھر در میا تکیں گڑا یک گپے ات بلے چوٹ انت ایشانی دپ ء ہے دراھیں تو اور در کائیت کہ اے ایشانی بدلت، دگہ دگہ تو اراں کش انت -

انچوکہ!

شتری نوڈاں سوزء فشت سول پ سجلان زامری چیڑ لڑزاں من گرگونیں
گراں پھیری ماں باغاڑء تزو گھیراں سمبر سخرا کھوراں گوں گزاری آل گوستغاں
 حاجی حجء من حملء دیدارء رواں" ادا بچار" شنراٹگ نوڈاں ، سبزات انت
 سول پ سجلان "دو جاھء" ت" ء بدلت" ء "ث" گوش ایت بلے "ت" ء تو ار
 ہم برابر در آٹگ کن انت - انچو "ر" ء بدلت" ء "ڑ" گوش انت چوکہ لڑزاں
 بزاں لرزان - ہے پیم لوڈاں یا گزاری آل ء "د" ء بدلت" ء "ذ" ء آب ء
 کار مرز کن انت بلے "و" ء تو ار ء چہ " دیدار" ء گاں ء دلگوش کن انت -
 بزاں اے درواھیں تو ار یکش ء برابری ء میئے مردمانی دپ ء در کائیت بلے چہ
 وقی هند ء جاھء ھالتانی سبب ء آھانی گالوار تراٹگ - ایشاں باید انچو بکن انت
 - انچوکہ عرب کن انت بزاں "ق" ء جاھے جاھے مردم "گ" گوش انت
 ء جاھے ء مردم "الف" "اپ" گوش انت ء وان انت بلے نبشنہ کنگ ء "ق"
 " ج" جند ء نبشنہ کن انت یا کہ " ج" ء جاھے " گ" گوش انت بلے نبشنہ کنگ
 " ج" جند ء جاھے " گ" گوش انت بلے نبشنہ کنگ ء " ج" جند ء
 نبشنہ کن انت - ہے پیم ء میئے مردمانی دپ ء جاھے جاھے " ک" ء بدلت" ء
 خ" یا " گ" ء جاھء " غ" در کنیت بلے گیشتریں ھبرانی تء اے دوئیں

تواریخی ۽ سر ۽ درکائینت پد ۽ دنیا ۽ دراصلی زبانی دتی دتی جائیں جائیں
 فونوٹک یونٹ اسٹ گڑا مئے بلوجی ۽ فونوٹک پرچا ایوک ۽ اردو ۽ برست
 پرچاکه اے آب کہ ایشاں عربی تواریخی دراصلی آب مان انت - اردو ۽ آب
 انت کہ گوں ایشاں اردو ۽ دتی جوڑکنگیں آب ھم مان انت - پرچاکه "پ، چ،
 ڙ، گ" اگاں پارسی زبان ۽ آب انت کہ عربی نہ انت - ھمے چیم ۽ "ث، ڈ،
 ڏ" زگریں اردو ۽ آب انت کہ ناں فارسی انت ۽ نے عربی انت - بله ماں
 بلوجی ۽ ایشانی تواریخی انت ۽ لازمی انت - بله اگاں کے پ سراں زوری
 ڳوچ ایت کہ عربی ۽ تواریخی آباں لازم ماں بلوجی ۽ ماں ڳنگیں ۽ زوریں چ
 کہ "ث، چ، ڙ، ص، ض، ط، ظ، ع، غ، ف، ق" ۽ تواریخی آب انت کہ
 پھک ۽ بلوجی ۽ فونوٹک یونٹ ۽ تواریخی انت - اگاں ماے آباں گوں ھمے رنگ
 ۽ نہشہ ڳنگیں گڑا مئے زبان ۽ کٹ روٹ - ۽ اردو ۽ فارسی ۽ عربی ۽ گاجیلیں
 گا لرچ بزاں محاورہ مئے زبان ۽ چ کار ۽ برانت ۽ زبان ۽ پھک ۽ انچوکن انت
 انچوک مردوچی اردو انت پ کلے مئے سر ۽ یک ھدایی گرندے چ آزمان ۽ کچنگ
 کہ بلوج ۽ چک دتی ماتی زبان ۽ مہ داں ایت ۽ حلیں مہ گیپت بلکیں پاکستان ۽
 آلی ۽ سر ۽ زور ۽ جبراں انت کہ اردو بوان ایت ۽ ایران آلی ۽ پ زور ھے چیم ۽
 فارسی دا نین انت ھے سبب انت کہ مئے دا نند ھانی گیشتریں مردمانی دل ۽ دتی
 زبان ۽ شرب ۽ لذت انچوئیت ۽ دتی زبان ۽ دانگ ۽ ھب ۽ واهگ اش ھم
 نیست، اگاں لستیں پ مجبوری یا کہ گوں واهشت ۽ شوک ۽ نہشہ کنٹ گڑا گیشتر
 اردو ۽ گاجیلیں (اصطلاحات) (محاورہ) (جملہ) (گالبند، گا لرچ) اء کارمز
 کنٹ - ۽ دتی زبان ۽ چ گاں جوڑکت نکلت پرچاکه اے گالبند یا گا لرچ روان
 گپت انت ۽ مئے زانتکاراں ایشانی بدل ۽ جوڑکنگ ۽ جحمد نکنگ - بلکیں مئے

زانیکار ء زبان زانت انگت مارا سکن دنت که ما " عشق " ، اشک نبشه مر
کنسی - یاکه علم ، الم نبشه سه کنسی پر پتے که اے گالانی رنگ بدل بیت .
ایشانی مانا بدل بنت اگل من گوں اے واجھاں گوشان که عرب مارا بلوچ ،
جاہ ء " بلوش " نبشه کن انت ء گواور ہ جاہ ء " جواور " گوش انت - نبشه
کن انت آزانیاں میاریگ نه انت ء مئے گالانی مانا بدل نه بنت ؟ چونه انت
واجہ ؛ هریک زبانے ہ ولی دودے ولی راصبندے - ولی چاہرہ ؛ ولی زندمانے
- اے عربی آبائی نام که من پیر ء گپت انت - ایشانی توار مئے زبان ہ در ریق
ء ٹولی (PHONOTICALUNET) (یاکه صوتیاتی اکالی) ء نیمت انت .
ایشان پر زور مئے زبان ء سرء مه لذات چنچو درآمدیں گال مئے زبان ہ نہ
آنگل ء رواج کپتگ انت - آہاں ماں باید ولی زبان ہ دود ء تب ء جھی ہ کنسی
چوکه دگه زبان کن انت - وت چوکه عرباں ہ هست انت که چراغ ، چندن ،
بینگن که عربی ء سراج ضدل ، باز بخان گوش انت ء نبشه کن انت که بندر ،
سنگرت ء گال ے

بلے عرباں ولی دڑ ء نبشه کتگ ء رواج دانگ انت ھے چیم ء مئے گور
ء ھم عربی ء زبانیں گالے آنگل چوکه عشق ، علم ، فقیر ، غریب ، ناشق ، شاعر ،
شعر ، مارا باید انت که ما اے گالاں ولی لجہ ء ھجھ ء نبشه بکنسی - حرکس گوش
ایت که اے گالاں ھما عربی ء رنگ ء نبشه بکن انت گڑا بزاں آمردم چے زبان
شاہی ء زانش ء (علم) از بھرانت ء نزانت انچو پر سران زوری گپ جنت که
نادانے ء سرپد نه انت - مارا لوٹ ایت اول که چوئیں گالانی جاہ ء بایدا نت
نواتی زبان ہ گال شوھاز بکنسی ء در بیجیں چوکه من (علم) اے جاہ ء زانش
گوشان که فارسی زانگ ء یاکه علم ء دانش گوش انت بکار دانشکده دانشگاہ

بِلْ زانش گوش ایں که بنیادی مانا علم ۽ ھمیش انت گزا ما پرچا میار یگ

رسم الخط

مُوٹ بار ہونے

اے گنوکی ایت ۔ اے دپنک ۔ گنوکی ایت ۔ انہاں انہاں پو بوت
 کنت ۔ اے نبشتانک ؛ اے خیال ہ درشانی ہ من ہ هر کس گنوک لیک ایت
 من بسیچار کرت ..... باز بسیچار کد اے گنوکیں خیال ہ درشان بکھل مدن
 بلے انگار منا واجہ یوسف خیز ملی ہ اے شعر یات انک ہ ایشی منا مزہم
 ہ البدی یئے ہ سکریں دات ہ اے شعر ہ یات آیگ ہ پہ من اے گنوکی
 مرادے قبول کت ۔ کہ ۔

فقط دانائیوں سے ہی مرادیں بر نہیں آئیں ।

ضرورت ہے کہ داناؤں میں ایک دیوانہ ہو جائے
 اصل گپ ایش انت کہ من بلوپی ہ پہ بے راہ ہ راہندی ہ گندہ
 منی ہاں ہو کارایت ۔ اے نبشتانک یا بلووش اے گنوکی ہم ہے ہم ہے
 درشان انت من زانہاں ۔ من اے نبشتانک در ہ کندھ سداںی ہائے ہ

ولی مردم منی جنہ انت کے منی واقع سر ، کند انگ کے
پس ششی تھیں زانکار رائے نمشانک ، سر ، بسیچار ہم انت ، پیزے کے
پیٹ ، مرمیں زانکار ہند کار لیک انت واقع چہاں پر واقع جیک ، شانک ، دینت
بے اینی بے کاری ، بلوچی زبان ، سر کا کاشٹک ۔

اے گپ ، ہر کس زانت کے عربی ، رسم بلک ، بلوچی زبان پر تو ارانی در
دری ، جاپ و انگ کو درودہ انگ کے پیزے مردمان عربی ، اے بے دفانی دیت
دین ، رسم بلک ، نیمگ ، واقع اوستانی چم شانک دات انت ، بلے رومی یسود ،
یمن ، مہ بیں قوم ، کارڈ پر مسلمان ، چوں دا بیت کنت پیشکا پر بلوچی ، رومان
بیوت ، بلے پر زبان ، ادب ، دیشت ، اے درہ ایں ساوونک ، پر لیک
پیزے شوہزادگانی انت ، ہروز ، ہر چشم ، منایات انت پیزے سالاں پیش
پی اڑھاک و سازیں اوت جو زکر گئیں اباورے پر بلوچی ، پکار کنگ ، دات
انت لے نکت ، یک وجہے محمد مراد آوارانی ، دپ ، ہم اے اش کت
و بلوچی ، گجراتی ، رسم بلک جوان انت ۔

بیات من پر بلوچی ، یک بخپیں باورے شوہزادگان کے منے گور ،
مسلم قوئے ، کارڈ انت ، پر لیشی زیگ ، چم بانکے بیت ، نہ بیت
جی حوا اے رسم بلک بکھر ، رسم بلک انت کے لیشی پیزے درخانی کمیں
ہلی اسدنی ، پر بلوچی ، بوانیں لکوز یا رسم بانکے جوڑ بیت ، چونا یا اے ذھ ،
حرف برازانت بلے من بھما ہر قاس زیگ ، یاں کہ پر بلوچی ، بہت ، چریشی
ساری کے ذھ ، پکار پر بیت اے گپ ، یم آرگی انت کے بکھر ہم جو انگریزی ،
پہ پہ ، راست ، کمیت ، داسک اسائیں ذھ ایت ، چٹ ،

ت	ت	پ	ج	ش	س	ھ	ھ
ڑ	ڙ	ڏ	ڙ	ڙ	ڙ	ڙ	ڙ
ن	م	ل	گ	ک	ک	ن	ن
او	ای	اے	ی	و	و	او	او
آئیک	نسک	ن	ن	او	او	(۱)	(۱)
		۵	۴	۳	۲		

اوہاں شما اے گپ ضرور مار انگ کہ من سے "و" ء سے "ی"
 زر انگ پمیشنا کہ مئے زبان ء "ی" ؋ "ل" ؋ توار ہم سے انت - ہچش کل
 گر، گور، گور - ایشان بنگہ چون دش ر آرایت (قبرا گور) بقال گور
 گور (براهما ہے وڈا) ہور (بارش) ہوار ہوار
 ہور (حور)

چریشی ساری کہ "ی" ؋ کار مرز بکناں اے گوشنگی انت کہ چونہ
 ہے وڈا من ہم "ی" چہ حرف، سر آر انگ چوکہ دانگ زء بنت ہچش کہ ہا
 ی ساری ء کشتی اے سیل بزاں ندارا
 بزاں سیل یا ٹیک اے ی ہم چہ حرف، سر انکہ
 بلے کی ی بزاں "ای" حرف، ہرند، کنیت چوش کہ سیل (سیل، ہم
 ہے وڈا، ہگہ دگہ توار ہم جتا جتا گیش انت - اداں من زیر، زبر، ہمیش
 ابیدیک حرف، آ" مر انگ اے بابت ہما وہاں تمامی ء گوشنگ بیت کہ برائی
 ء منی اے پچار دوست بوت اے بابت، من ہمک تک، پہنات، گر
 جت کناں یا ہمک لبڑ، نبشتہ، وڈا، پمیش کت کنان، ثابت کناں کہ بلوچی

تو ایں توار شری نہستہ بنت اداں من غہنہ لبر کشٹک انت بلے بر اتالی
 کشتری اے اے لبڑاں زیرگ صلاح دات گذار بنگہ هست انت غہنہ
 مسٹریں گپ ایش انت کہ مرے زبان یا رسم الخط نیپ راز ہم
 هست انت اے بابت ہلوجی نزوریں کو گپ چہ لکھاں کھدار ہ صحری ہنچ
 ایت بر اتالی سونہ صلاح ہ رو ہ باقی دیم ہ

”بلوچ سیاھگ راست نبیگ“

رذاق نادر

وحدیکہ مل بلوچ نبیگ، منا چیزے لبر، نبیگ، بازیں اڑا
 جنگال دم، ایک انت، پکر کنگ کپت بازیں پکر، درند، ہم وحدے من ہی
 پو، نہ بوس گزار منی سر بر نوت۔ حق سمجھ، نہ بیت کہ نوں پچے بکنال، نہ چوں
 چھرے اڑو جنگالاں، نمارا در بگشیناں۔ اناگت، دش، بختی یے بگوش ات کہ
 ہوپی، مزمیں شام، نہ زانکار، وادی سیم قبور شہ، شمی، کتاب ”بلوچ سیاھگ
 راست نبیگ“ منی دست، سبب۔ اے تاب، دل، دند، دند، دش دال
 سے۔ منی، رہج، کپت بلے، نام، نہ منی، ہو، ہی۔ منی اما، سیاھگ اے تا
 بازیں نزوری، دردی حصت آئی، نایودی، نازانتی، شری، پدرگن انت۔
 گوہنک، مقصد، مراد ایش انت کہ اے باز مزمیں کارے کہ آکیدی منی
 آں، ہم گوں دلی، حسین، و سالمان کت نہ کت، بلے، بیمار، نزوریں سید، گوں
 دلی، لاگرین بڈاں یک، تھنا اے باز بالا صیں بلکن، نہ بول گیں کار کت، نہیں
 دل، نبیگ کہ آگوں بلوچی نہ بان، چنکس خب داریت اے کتاب، تھا سید،
 نبیگ، رو، بازیں اڑ، جنگال گوں شری، گیمیگ، پیش دا ہنگ انت کہ

منی وڑیں بازیں نیازانت ء سر بر کنگ ء آھان ء سربتگ کتا - پمیشکا
آہا دلی جاگہ ء منتکین حقیقتے کہ اے باز مزینیں علمی کارے کہ هر کس ء ناکس
کن نہ کنگ ات - بلے بگندے اے ہم دلی جاگہ ء یک کسانیں حقیقتے بہ
بیت کہ اے کتاب ۽ وانگ ء رند لستیں سوال ء جست دل ء کاینت کہ آهانی
پولی انت ء بگندے چش یک علمی بکھے (Academic Disussion) بناب
بیت ء بازیں اڑ ء جنگال در گلیشت ء سید ۽ اے بلاہیں بنگیجی کار دیم ء

بروت-

منی جیال ء من اے دانک ء ادا بگشیناں ء دیم ء بورواں کہ اے
لہذا کہ شرگداری یئے نہ انت بلکن ء لبرانک ء یک طلبے اے جست
انت کہ چہ زبان ء زانٹکاراں بوگ ء انت اے ہم بوت کت کہ اے جست
چہ بندرا ء غیر علمی (Un - academic) بہ بنت پرچا کہ ہنچوکہ من پیسا
عرض کتہ کہ من طلبے آں زبانزانت یئے (Linguist) نیاں ء چہ گرامر
پک نابلداں - پمیشکا منی جستھان بلوچی لبرانک ء یک کتہ ء طلبے ای جست
بلیک ات ؛ رہی آں پسل بکن ات - من یک برسے پدا گوشان کہ اے باز
مزینیں کارے کہ سید ؋ زبان ؋ جست ؋ کتہ ؋ من نہ رانہل کہ بلوچی زبان
بلوچ راج ؛ ران ؛ منی وڑیں کم زانٹیں مردم چوں چرے نیکی آں درکاینت
؛ سید ؋ کلام کلام کر گلیں کارانی تورواں زورنت -

گھین واجہ سید ہاشمی دلی کتاب " بلوچی سیاحگ ء راست نیمگ " ؋
اولی در - آء نہیں کت کہ ایشی مسٹریں نیمون ایش انت کہ سر جھیں
بلوچستان ، ایران ، اوگانستان ، سندھ ، ہر سیں دیمال پل ؋ واڑ کرنگ ؋
چارمی نیمگ ؋ نیبویں زر انت اے ہر سیں ملکاں کہ بلوچستان ماں انگر ؋

گچک ایشانی تھے ہے یا گک کار مردیگ ہے انت۔ اے سیاھگ عربی سیاھ
 گوٹگ بیت پرچاکہ مال عربی را بند ہے انت " واجہے گوٹگ ہے مطلب اے یا
 کہ نے ایوک بلوچی بلکن ہے سندھی۔ فارسی اردو ہم چہ عربی آئی را بند ہے سیاھ
 ہے اثر مند انت۔ ایشی سبب اے بوتہ کہ اردو ہے باریگ ہے عربی علم ہے زبان زانگ
 بوتہ ہنچو کہ مروچی انگریزی علم ہے زبان زانگ بیت یک انگریز زانتکارے
 گوٹگ انت کہ دنیا ہے سرا اسلام ہے سوب ہے کامرانی یک کتاب سے بزاں قرآن
 کامرانی انت۔ نہ ہے سبب ہے اے خط ہے مردم لاچار بوٹگ انت کہ آعلم
 زبان آئی را بند ہے حرباں بزورانست ہے دنارا چہ علم ہے زانت ہے راستی آں پوہ
 واقف بکن انت ہے پدا دین ہے عقیدہ ہے گپ ہم ہے زبان ہے تما بوٹگ انت۔
 پمیشکا ایشی زانت ہے ایشی بارہ ہے معلوم داری انگت الم زانگ بوتہ۔ ہے سبب
 انت کہ مئے کھنیں شاعری چہ عربی قرآن ہے آیت ہے پر ہے سررقج انت۔ اے
 چیزاں آدور ہے شاعر، راچاگرد تھا عالم ہے زانتکار منائیت ہے۔ ہے چیم ہے مال
 کھنیں شاعری ہے شاعر، بندات ہے خدا ہے رسول ہے حمد تعریف ہے رند ہے چاریارانی
 سپت کہ گڑاں رند ہے ولی مطلب ہے گپ جتنے اے دراہ زبان ہے ارتقاء ہے بہر انت۔
 ارتقاء ہے عمل ہے زبان ہے ماڑی ہے راغبی محسوسین دڑ ہے لیب ہے چیز لگیت۔ ہے رنگ
 ہے زبان ہے اے ماڑی نوک بوان ہے ودان بیت روٹ۔ اے یک جوانیں ہے
 شریں ملے کھی اے ماڑی سمجھ ہے ڈینگ ہے نوک بندگ ہے بیت اے گی ہے
 ارتقاء ہے روڈم ہے نام انت۔ دوم ولی رنگ ہے ولی دڑ ہے نامعلوم طریقہ ہے بیت۔ نہ
 گوٹگ ہے مطلب اے بوت کہ اے یک خرابی ہے نہ بوٹگ ہنچو کہ سید دیم ہے روٹ
 ایش را خرابی نئے لیکیت بلکن ہے اے شری نئے بوٹگ۔ اے گی ہے کہ انسان ہے
 ازل (فطرت) انت کہ علم بزان شریں قدراء (Values) ہے بزوریت بیدے

فرق ۽ جست ۽ کہ اے کئی انت ۽ کئی نہ انت بلکن ۽ آگوں جزمن ۽ گوشیت کے
اے چیز آئیگ انت پر چاکہ علم ۽ شری (Values) دراصلین انسانی ٻوارین
میراث انت چش کہ

زانگ ۽ مارگ کسی میراث نہ انت من چ تو یا تو چ من دست
گلگ انت اے گپ ادا مارگ ۽ زانگ ٻ. بیت که اثر گیش تر ۽ پ شری زورگ
بیت ہنچو کہ اے عربی ۽ سیاحگ، رابند ۽ زبان گوں مئے زبان ۽ جب ۽ ہم
دپ ۽ نزیک انت پمیشکار زورگ یوگ۔ من نہ اے گوشان کہ گوں انگریز ۽
ایڈگہ دری قوماں بلوچانی جنگ تھے عربی ۽ مسلمانی اثراہانی سبب ۽ یوگ انت
چش کہ

جن پرنگ انت حمل ۽ پسند نہ بنت
پشک اش لک انت ناپگانی کندش درانت
نے چم شودنت تھیں خدائی نامے گرنٹ
نے دین زور انت نے نماز ۽ پسند کن انت
جن پرنگ انت مرداش بے دینیں کافرات
نائی چانگلاں گوں مکاں ایر برنت
حمل ۽ حلک ۽ کاڑ ٿمار چمیں دوست بنت
پشک شلوار انت سریگ ۽ چادر انت
نوں کے ایش رادگہ معنی، مطلب یے دنت آئی وئی رضاۓ شاعر
۽ لجہ ۽ دپ ۽ انداز وتا گوشیت کہ آبھیز آردوک ۽ خلاف ۽ چونیں جذبہ یئے
داریت شروعت پدر کن۔

واجہ کتاب ۽ دوہی در ۽ نہیں کن کہ بلوچی آب بزاں صرب درستی

بیت ء پنج انت کہ آئش انت - ا، ب، پ، ت، ا، ج، ح، د، ز، ر، ز، س، ش، ک، گ، ل، م، ن، و، ه، (ھ)، ع، ی، ے، آدگہ آب کہ
وزواوہ انت ما آپاں دور دیں - چہ اے دور دا تکمیل گالاں "ث" "ح" "ذ" "
ا" "ص" "ض" "ط" "ظ" "ع" "ق" پھکی ء عربی آب انت کہ
شمماں عربی گالاں کار، انت آگہ سے آب "خ" "ف" "غ" انت کہ ماں
ایشاں پارسی ء عربی ھردوئیں شریدار انت - ماں بلوچی اے ھردوازدہیں آب
کار مرزہ بنت - ہما نھیں آب کہ تھنا عربی ٹیگ انت آیانی بارہ ء وچ گپ
جتنگ نہ لوٹیت - بلے اے رندہ ماں عربی ء پارسی ء شریداریں سئیں آیانی بارہ
ء تکمین گپ جیں -

پارسی ء "ح" ماں بلوچی ء ھروھد "ھ" بیت - ک خشت "بخت"
"خاک" پختہ ء بلوچی بخت، تھت، ھاک، پختہ، انت - البت لمتیں گال چہ
گالوار پڑ گرانی ء سبب ء چہ اے رابنہد ء درکیت آچوکہ ناھن ء بلوچی ناکن
انت "ناھن" نہ انت -

واجد دیم ترا نبھنگ کنت کہ اگاں پارسی گالانی تاء ہے "خ" گوں
"و" ء کجا انت ء گال ء بنگیج ء انگل ایشی ء میں بلوچی گالانی تاء گیشتر
"خ" پھک دور دیگ بیت ء تھنا "و" زورگ بیت - آک خوش، خوشدل،
خود، خواہش، بلوچی وش، وشدل، ووت، واہشت پد ء پارسی ء "غ" ء
مٹ بلوچی ء گ انت آ - ک "بغل، مرغ" بلوچی بغل ء مرگ انت آ -
ک مفت، رفت، بلوچی رابنہد گپتار مپت، بیت، بنت -

سید ء عربی **Alphabet** آئی تھا بیت ء پنج پ بلوچی ء گھین کرتگ ء
زرنگ نہ "و" پھک عربی ء سے پارسی ء عربی شریداری آب یاں ھرپ انت

آهان ء دور داتگ اے واگیشتنگیں سحرے کہ سی ء حپت " ۲۸ " آب یاں
 حرب عربی، فارسی، یاں اردو نیگ انت، نوں وحدیکہ چے بن، فراہ مینک د
 انت، نہ لستیں، اے گی، دور دیگ چے معنے داریت کہ اے عربی یاں فارسی
 نیگ انت، خاص پرے حاترا کہ مئے ران، نوازند لیں مسلوق، آلبزاریں سحرپان
 ، چہ ولی نازانتی، همارنگ، او اکت نہ کت، تو هما نازانتی، را زورے یک
 مثلے جوڑ کئے، زبان، صاپ، سله کنگ، حوالہ، مردمان، زورگ پر
 مائے منی کسانیں زانت گوشیت کہ اے عقل مندی، نہ انت، اے گی، کہ
 ہمک لبرز، یک بزرہ (Derivation) بیت کہ چرا بزرہ، لبرز درکیت، ہما بزری
 لبرز، حوالہ، آئی معنی جوڑ بیت، همارنگ، گوں گرانگ، زمانہ، حوالہ، آئی
 گردان بیت نون اگاں ماپ زانت ہمالبرزان دگہ رنگ، یاں ڈن دگہ سحرپان
 بنشگ کناں، آھانی بھیں معنی بدلت، بنت، لبزبے معنی بنت، آھانی
 بندات، حب نسب گاربیت پرچا کہ زبان، ارتقا، عمل، یک زبانے چہ
 دوہی زبان، لبرزادام، بدلت زدت، ہمک لبرز بزرہ، یک خاصیں زبانے ای لبرز
 بیت آئی خاصیں معنے بیت، تے اے رنگ کنگ منی خیال، چہ علم، سانس
 ، دور ٹچگ انت کہ آئی نقسان سک باز، درا انت، پاندگ، نازانتکاری،
 دت شری، ء ظاہر انت، تئی راج، مردم، ہم زندہ بندہ بوگ انت، آهان
 ہم اثر زرت، اثریں پر چا دور (Remounce)، دیے آحقیت آپ چا دتیگ
 (Own) نہ کئے پرچہ چیزیں نفی Negate کئے، نزابی (Nehilistic)، رویہ پرچا
 دارے پکر بکنے بارین اے غیر علمی (Unacadimic)، را بمندے نہ انت نے
 چہ عاریپیں یلاں -

واجہ سید ہاشمی بنشگ کنے کہ "خ. ف. غ"، دور بدیت کہ اے

بلوچی نہ انت، آھانی بدل، دگہ حرب است انت گپ وا دتی جاگہ راست
 انت بلے اے پیله نمیں راستی نہ انت، پیله نمیں راستی ایش انت کہ ما مشرقی
 بلوچی یاں Dialect سے ہم داراں کہ آچ "خ، ف، غ" پر انت، ماے
 کاواریاں بولی، پشت جت کنیں۔ لبڑانی اے مڈی، دور دیگ نزاں تکاری، نہ
 انت۔ بیدے چرے لجھ، لبڑاں تو چون پشت کپت کئے چوں شاہ مانے؟ پکر
 بکن۔ گدائے مانے۔ پدا قدیمی بتل گوشتن، شعرانی مڈی، انوگین لبڑانک،
 کجا کئے۔ کہ چہ ہے دور دا گمین آب یاں صرباں پر انت۔ نوں اے زبان، بہر
 ، رگ، روگ جوڑ بوجگ انت۔ آھاں چوں چہ زبان، سندے دور دیئے۔
 اگاں روپے چش کرتے۔ وہ ٹھک، بے تاک نہ بے۔ اگاں اے راہنند پیله
 ، نہے رنگ، زورگ بہ بیت لبڑانی اے مڈی، مستقبل پے بیت۔ تئی دتی
 مستقبل پے بیت۔ پکر، سمند، بتاچین، بچار۔

پ درور استیں بتل، شر پیش انت بتلے کہ
 عیاں چہ باسکاں در بکن

قدیمی شعرے بندے۔

پ شغال کوھین چوڑواں عیب انت ہے رنگ، عمدی شعرے کہ
 شئے ترا پے انت زیاد ھیں افاراں جن یے یاں داجہ عطا شاد گوشتی۔
 زرد، مہ جیڑ، داھل، افارگ، شوش، پچنڈ گے گلاں پے غنے گوارگ،
 شوش ہے رنگ، عطا، نظم سہست، دروشمے، پارت

"اف یہ دے منا"

کورے گندے نہ دست، منی

"تو گوشے من جمیں"

چوں کپے باریں دست ء کہ ناں
اچ مناگیش بےئے من "

بیدار ء نظرے

آسر در ء جان درا ، پادشاہ ء زہر سے ، مہمود ، نہنہ ، یا ،
وہیں انت باریں کجا انگل انت کئی خیش ء ... نہ دست ء سیاد
ہے رنگ ، بازیں مثالے کہ ادا دات نہ بنت

وہم ترا واجہ سید در آمدیں گال در ... تھا نبٹگ کت کہ "اکرار ،
مد اشک " پہ نہیں ات ء دی مر ترا واجہ گوشیت کہ نام ہم کم کم ء اے رنگ ،
ینگ ، نبٹگ کنگ بہ بنت " محمد ، محمود حسن ابد رحمان ، دگہ باز ، واہ
ن محمد ، وہی معنی یے سید ، رنگ ، نبٹگ کنگ ، آمعنہ ، نہ دنت - گزار
ر تر ہمیش انت کہ جندائے مہ زورت بنے نین ماں چوں چیش کت کناں ء
ٹھی ، مئے کر اچے پشت کپیت - منی سر برند بیت - شما اگاں پہوے دیت مارا
کن ات نہ بلے ، من واگوشان کہ اے گپ چد ء دیما انت لبڑ ، معنی ء
دنی پے ، اے دور سر بن راہ ، ہنچش ہند کیت کہ او دا لبڑانی معنی ء حب
ب ، بل وہ لبڑے معنی کنگ بنت شما پے گوش ات شے سرا انت -

باذیں سگت نبٹگ ، انت ، لوث انت کہ ماسید راہنہ ، بزروراں -
اٹے گوشان ء وحد ، ضرورت ہم ہمیش انت بلے چوں بزروراں بیدے
گ ، تپاسگ ، ہے حق ، رو ، بیات گندان کہ اے " ، " ، " ، " ، " ، "
پے انت ، سید ایشانی بابت ، پے گوشیت -

وھدیکہ من نبٹگ بنات نہ من نزانت کہ اے " ، " ، " ، " ، "
پی انت من چہ مستریناں جست کت نہ آھاں سونج دات کہ اے اردو ء

"کا" "کے" "کی" "وہ دن لہانت" ہے معنی کار مرد بنت بلے وہ دس
بانسیت وہ نت تھے گپتہ دیم۔ ابھ ر جائے جاگئے اے اے لبرز ہے معنی
وہ نت لزان باضم ان بوہاں کہ اے پچھے انت ایشانی اردو یا انگریزی بدل
پچھے انت۔ بازیں اے Conjunction انت یا Proposition انت۔
در میانہ ما واجہ سیدہ باشمی کتاب وہ نت آلی وضاحتہ بیانہ رہندے ہیں
معنی و مطلب میں دیم ہے گلیش تر صاحبہ درا بوت انت۔ چش کہ واجہ
گوشیت کہ اے جتاہیں لہانت ایشانہ و تارا یک براہانتے براہ معنی ہے
انت۔ داں اے حد ہے واگپ راست انت سر ہم کپیت بلے وہ دے کہ یہ
نبشگ کنت کہ "منا" "من" نبشنگ کنگ ہے بیت نہ منی حیال "ادا"
جتاہیں براہانتے نہ داریت شے حیال پچھے انت؟

وہ میرا واجہ سیدہ نبشنگ کنت کہ "ترا" "شمارا" "مارا" نبشنگ
بکن ات کہ اے ایدگہ راہندہ راست گندگہ نیاینت نون یک لہزے
راہیک رنگے ہے نلت ہے قانون دچھے انت سیدق اصولہ راہندہ پیش نہ داریت
اے گی، کہ منی حیالہ زبانہ جتہ یک لہزے یک رنگ نبشنگ کنگ
وہ دوہی رنگ نہ کنگ پرمانہ حاتر اصولہ قانون الی انت۔ بلے منز
حیال، اے جتہ سیدہ حاموش انت۔ نبیل پتے انت۔

ہے رنگ سیدہ دلی کتابہ تنا نوکین لہز آرٹگ، نبشنگ انت
چش کہ حرب یاں الفاظ بیٹھانی واسطہ سیدہ "آب" کار مرد کست وہ دیمہ ہیں
و ساری "عرب" عست انت، منی حیال ہے معنی شرمی وہ نت
"آب" بلوچستانہ باز خندہ دلگہ معنی کار مرد بیت۔ نک رنگ سیدہ کتب
و اگی گوشیت وحدیکہ بھروسی گپتہ کتابہ کار مرد بوش انت، انت، انت

زانت کے کتاب چیا گوش انت۔ گڑاں "وانگی" پہ چیا چریشی ابید جاگہ جاگے
وانگی راست (صحیح) کار مرد بوت نہ کنت۔ چش کے منانوں "کتاب وانگی
انت" گڑاں پے بگوشان کے منانوں "وانگی وانگی انت" تھے رنگ عہ سیدہ
"وٹکوش" ۽ "مزدگر" ۽ لبز کار بستگ انت۔ "وٹکوش" ۽ جاگہ ۽ "ریڈیو"
کہ یک سائنسی ایجادے ۽ ہر کس اے لبزہ زانت و تشرنہ انت ۽ پدا سید
زوریت "مزدگر" ۽ معنی مصنف حاکم "جج" نون واجہ ہر کس مزدگر ۽ بوانیت
ھے معنی ۽ زوریت ہے۔ یا انکہ مزدگر مزدور ۽ معنی ۽ زوریت ہے۔

اے گپ دراہ بحث ۽ تران لوٹ انت۔ گوشگ ۽ مطلب ایش انت
کہ سید یک انسانے بوٹگ۔ ۽ ایوک ۽ باز مردمانی کارے کر ٹگ کہ ہر کس ۽
ناکے کارے نہ انت۔ بلے پدا ہم آنسانے بوت پشاکا چراں ہم روی بوت
انت ہنچو کہ چماڈی بیت۔ ۽ وقتی روی آنی گرگ الی انت ۽ اے یک علمی رویہ
ئے پشاکا بیائے جئے رویہ اے رد اے منان کہ سید ۽ یک بنیادے ہما ایرکتہ
نون اے بنیاد ۽ دیم ۽ برائی بیات تھے جسٹھانی سرا پکر کنیں ۽ چاریں اگاں
ایشانی تھا رویہ ہست تھے کمیں روی آں گرین ۽ دتا بے میار کنیں پر چاکہ
بنیاد یاں مفردہ (Theory) ۽ سرا کارکنگ بیت ۽ آئرا رندا راست ثابت
کنگ بیت۔ ایشی سرا کارکنگ ۽ ایش را راست ثابت کنگ منے پشت ھٹکیں نالی
کار انت۔ اے بلکن ۽ منے فرض انت اے گی ۽ کہ آئی وقتی بھرے کار کتہ نہیں
مارا وقتی بھر ۽ کارکنگ لوٹیت۔ ھٹکیں ۽ باری یاں مخالفت ۾ چیز جوڑ نہ بیت
چوکہ عطا گوھیت۔ زند پے جیزگ ۽ مرک پہ مودگ ۽ ارزان نہ بیت ھٹکیں
نندگ ۽ زالی زار ھاں گزران نہ بیت گوں نیکیں واھگاں شے بند ربری ۽
رپھار۔

په بلوچي ئِ رومن رسماً الخط

بلوچ بلوچ

په بلوچي زبان ئِ رومن رسماً الخط ۽ زورگ ۽ باردا مير جان محمد دشتی
 نېشنال ديم هگوست . دل هب کت که من هم اے باردا ولی هيالان درشان
 بکنان . بلکن دنگه دوستواه هم اے راه ۽ سرا گام گئي بزورنت . هنچوکه داچه
 رومن خط هنک او حرف نشان داغ انت حصے پيم ئِ من هم بلوچي زبان ۽
 واسطه رومن خط ئِ لستي حرف گھين کتگ او ولی اے نېشنال ۽ تهاصي حرفان
 نشان ديار او ايشاني باردا ولی هيال درشان هم کنان بلکن زبان دوستان ئِ
 دوست بود انت . منه اراده همیش انت که بلوچي زبان ۽ واھگداران ۽ په
 بلوچي زبان . ديمري . خاتره رومن خط ردا او گھين کنگ همچ پيمين مشکل او
 جنجال ديم . هه ايت . حصے خاتره ما ولی زانت . بلوچي هنېشنه او وانگ . خاتره
 رومن ئِ لستي حرف ردا او گھين کتگ .

اے گرپ . هركس زانت او ماريٽ که عربي هنونگيں خط بلوچي ئِ
 پيلميس تواران پدره هكت هكت . بلکن اے هم راست انت که عربي خط هه

کلیں بلوچی لبڑو یا سہ پیم ۽ وانگ بنت۔ او هر پیم ۽ ایشی معنی بدل بیت
وائے گپ ۽ ترس ھم مان زانت که وانوک عربی خط ۽ تھا نہستہ کلکیں لبڑ ۽ رو
انت۔ بلے رومن خط اے راه ۽ ارزان کنت او اے ترس ۽ چہ دل ۽ در
انت کہ زبان رد وانگ بیت۔ رومن خط ۽ زورگ ۽ پد آڈکیں نسلام ۽ پہ بلوچی
زبان ۽ وانگ او سرپد بوگ ۽ چچ پیمیں گئی او مشکل دیم ۽ نہ ایت۔ ھنچوکہ مئے
یا ھنچوکہ انت کہ بلوچی زبان علی او سائنسی زبانے جوڑ بیت مئے کومی واحگ او
ارمان پیلہ ۽ بنت۔

اے گپ ۽ ہر کس زانت کہ ھرج کوم ۽ دیری ۽ سوب آئی زبان ۽
دیری انت۔ ھرج وحدیکہ کوم ۽ زبان دیم ۽ نہ شت۔ گذرا آکوم ھم اینکیں دیم ۽
شت نہ کنت وحدیکہ کوم ۽ زبان ۽ را وانگ او زانگ ۽ تکان دیم ۽ برگ نہ بوت
لذا کوم ھم دیری ۽ راہ ۽ سک دیران بریت او آئی منزل گھاگھر بیت۔ ھے ھاتر
و زبان ۽ واسطہ یک ھنچیں رسم الحظ دوست کنگ ۽ بیت کہ آزبان ۽ کلکیں لوٹان
او پیلہ کت بکنت او علم او زانگ ۽ تاق ۽ تھا زبان ۽ دیم ۽ برت بکنت۔ سائنسی
او سکنا لوجی ۽ گزران ھم پیلہ بکنت۔

ما سک اوں کہ ۽ اگن بلوچی ۽ را وانگ او زانگ ۽ زبانے جوڑ کنگی
انت گذرا پریشی ۽ درستاب چہ شرتیں خط رومن انت کہ بلوچی ۽ **Phonetic**
تواراں ۽ چوانی ۽ پدرہ کت کنت۔ بلے **Phonetic** تواراں ۽ چوانی ۽ درکنگ ۽
واسطہ رومن خط ۽ را رو او گچین کنگی انت ھنچوکہ دگدیا ۽ دگ کومان ولی زبان ۽
واسطہ رومن خط ۽ را رو او گچین کنگ۔ اے رو او گچینی ڦار نہ نیگ انت او نہ
سیر جان محمد ۽ بلکن ایشی واسطہ بلوچی اکیڈمی یا بلوچستان یونیورسٹی ۽ پاکستان
اسٹیونز ۽ شعبہ ۽ بلوچی ہر کارے کت کنت بلے اے دوئیں ادارگ ولی

کاراں دست گت انت۔ ملک ۽ تھا کس ۽ را وے نیت کہ یک ھنوگیں خ
بدل بکنت او نوکیں خط ۽ شون بدنت۔ ہر کس ھمے گپ ۽ راہ چار انت کہ کے
گام گیج چست کنت بلے کس ۽ گائے نہ زرت۔ ھر کس ولی زانت ۽ وڑ ۽ زبان،
ھنوگیں خط ۽ نبشتہ کنگ ۽ انت۔ او لستیں ھمے جد ۽ انت کہ رومن خط شون
دئیگ ٻے بیت بلے ایشی واسطہ گلیں بلوچ وانندہ، او زانتکاران ۽ بکھانندگ کپیت
او زبان ۽ واسطہ رومن خط ۽ را رد او چکین کنگ ۽ پد شون او رواج دئیگ کپیت
ھنخو کہ انگریزی، فرانسیسی، اٹالین، رومن رسم الخط ۽ رد او چکین کنگ
۽ پد رومن خط ۽ تھا نبشتہ بوگ ۽ انت ھے چیم ۽ ما ھم رومن خط ۽ را ولی لوٹ
او گزرانی وڈ ۽ رد او چکین کنگ ۽ پد کارمزکت کفت۔ ابید اٹالین Italian
دگھ ھج زبان تیوگ ۽ Phonetic توارانی نہ انت۔ نہ کہ انگریزی او نہ فرانسیسی۔
منے ضلورت او لوٹ Phonetic توارانی په جوانی ۽ پدر کنگ انت۔ ھے حاتر ۽
لوڈت کہ بلوچی زبان ۽ واسطہ رومن خط Phonetic توارانی بذورنست۔
منی جند ۽ بلوچی ۽ Phonetic توارانی واسطہ رومن خط ۽ اے حرفان
۽ دوست کنگ۔

I	A	Andam	Bagicain	Barowa
ڙ	Ӑ	Ӑmand	Tājīg	Musā
B	B	Barrag	Abā	Ayūb
چ	C	Cadir	Bacik	Mac
,	D	Danz	Badal	Nipād
ڏ	D	ڏad	Budag	Bad
اے	E	Ewak	Metag	Bumae

ڦ F	Faqîr	Afîm	Naf
ڱ G	Gulâb	Pugûl	Pâg
ڳ G	ڳafur	Mugûl	Cirag
ڦ H	Hingol	Wahag	Panzdah
ڍ I	Idrek	Iskir	Râsti
ڍ ڌ	Irrop	Mîr	Callî
ڇ J	Jind	Majg	Gaj
ڻ K	Kont	Makurân	Papuk
ڙ L	Langar	Baloc	Hammal
ڻ M	Mat	Jambar	X-Sam
ڻ N	Nisar	Mani	Nagan
ڻ ڻ		An̄gur	Dyañ
ڍ O	Omet	Log	Nako
ڦ P	Ponz	Napag	Câp
ڙ Q	Qadir	Naqş	Sâdiq
ڻ R	Risk	Mirag	Kimâr
ڦ ڦ		Mîrag	Pîr
ڻ S	Soagind	Masi	Pis
ڻ ڻ	Sank	Muskul	Maş
ڦ T	Tari	Wati	Sut
ڦ ڦ	Tapur	Gati	Mat

ا	U	Ustad	Must	Maru
ا	ū	Ūskan	Zür	Basū
و	W	Watan	Bawar	
خ	X	Xairat	Baxat	Talx
ے	ي	Yaqūb	Mayar	
ز	Z	Zank	Mazar	Buz
ڙ	ڙ	ڙang	Waڙdil	Puڙ

عربی ۽ هشت حرف هنچیں است انت کہ بلوچی توارانی واسطہ آغا
کارمرز کنگ ۽ ضلورت نہ انت - او بازیں زانتکار هنچیں است انت کہ آغا
عربی توار ۽ پیلی ۽ درکت نہ کفت ابید مئے مذھبی کواس او زانتکاران که ۾
زبان ۽ پ جوانی ۽ ونت کفت - او آئی حرفانی توار ۽ پ شری ۽ درکت کفت
بلوچی زبان ۽ تما کارمرز نہ بیوکیں عربی حرف ایش است ث - ح - د - ذ - ض
ض - ب - ع - اچ اے حرفان ابید دگہ سہ حرف ھم است انت کہ لسیں بلوچی
ٻے تما کارمرز نہ بنت بلے مئے رو در آنگی Dialect ٻراہندگ اے لبز ڪارمرز
کفت او ایشانی توار ۽ پ جوانی ۽ درکفت - جئے ھاتر ۽ اے سمیں حرف بزاں ٿا
ف - غ - ۽ واسطہ رو من حرف گچین کنگ ٻوڌه -

مئے جد او کوشت ھمیش است کہ بلوچی زبان ۽ ھر کس زوت سرپا
وانت او حیل کت ٻکنت - جئے ھاتر ۽ ایشی تما انگریزی ۽ ڊڑ ۽ بے تواریں حرف
ماں گیجگ نہ بونگ کہ وانوکان ۽ جنجوال ۽ دور بدنت -
ھمالوز کہ آئی سر ۽ زور ڏنگ یا کہ آئی توار دوار درکنگ کپیت چوک

میں گذنی - مزل - حرفانی زور دئیگ یا توار ۽ دور درکنگ ۽ حاتر ۽ میر دشی ۽
ا، اشان ۽ زریگ - اے نشان ۽ مکسد زبان ۽ راج جنجال ۽ دور دئیگ انت - او
میں ارادگ زبان ۽ راج جنجال ۽ رکھینگ انت - جسے حاتر ۽ ہما حرف ۽ سرا
زور دئیگ یا آئی توار دور درکنگ لوٹت - ہما حرف ۽ را دور نبٹتہ کنگ ہے

بیت چوکہ Mazzil Guddi Calli

اے راه بند ۽ رد ۽ مارا Vowel آئی راہ ہم گیشینگ کپیت - چنپو کر
انگریزی ۽ تنا آواز ۽ دراج کشگ او پدر کنگ ۽ حاتر ۽ Vowel دور کار مرز
بنت میں لستی واجکارانی ھیال ۽ بلوچی ۽ تنا ہم اے جنجال بوت کنت بلے
بلوچی ۽ واسطہ رومن ۽ رد او پکین ۽ سوب ۽ اے جنجال ۽ را دور کنگ بوگ -
بلوچی ۽ تنا چھپر Vowel دور کار مرز نہ بنت - پرچیا کہ اے را جبند نہیں کپیت
ہرچ وحدے مارا آواز دراج کشگ کپیت بذان برز ۽ یا جمل ۽ گٹا A پ آ ۽
توار ۽ پ ای ۽ توار ۽ کار مرز نہ بنت - یکیں Vowel دور کار مرز نہ بیت - بلے دو
دگہ آواز ۽ Vowel یکجا کار مرز بوت کنت -

چنپو کے اے گپ ، ہر کس زانت کہ ہنگمیں دور ۽ انگریزی او دگہ
زبانی بازیں لبر ماں بلوچی ۽ کار مرز بوگ ۽ انت - ہنگمیں عربی خط ۽ تنا ہمالز
کہ عربی انت ہما وز ۽ نبٹتہ کنگ ۽ انت کہ دگہ زبانی تنا نبٹتہ بوگ ۽ انت -
بلے لستی کو اس ، زانتکار اور واندگ میں لبر ماں بلوق Phonatic توار ہم نبٹتہ
کنگ ۽ انت - بذان اے وحد ، ہر کس پ دت انت -

انگریزی ۽ ہمالز کے اے وس ۽ پ . ولی اصلی معنی کار مرز دگہ
ا، انت آٹھانی واسطہ راسمن . . . . بنت - اے رد ۽ دو را جبند بوت کنت -
اویں را جبند نیش - نیش بذان ، Italics نبٹتہ کنگ ۽ بیت تانکہ اے چھپر پدر

بہ بیت کہ اے دری زبان، لبرانت او حمائی ورڑ، نہشہ انت۔ بے اے
مئے زبان زیات گران او مشکل بیت۔ مارا بلوچی، نوکیں خط، بورن
انگریزی، زبان، حرف او لبر هم حیل کنگ کپنت او۔ گپ زانگ کپرن
انگریزی۔ جام حرف کجام جاہ، کجام توار، دنت۔ پرچیاکہ انگریزی phonetic
نہ انت۔

اے لبر بدان ریڈیو Radio ٹبل Hotel Table او،
صدال لبر کہ انگریزی، حما معنی، مال بلوچی، کارمز بوج، انت۔ اکاں اے
لبر، انگریزی، ورڑ، نہشہ کنگ بہ بیت گڈا مارا دو زبان بجھا حیل کنگ کپرن
کہ پہ ماسک گراں او مشکل انت۔ باید حمیش انت کہ انگریزی، اے لبر،
دوست کلکھیں رومن خط، تما نہشہ کنگ بہ بیت کہ بدان ریڈیو، را Raidu
فونو، را، را، Fotu۔ ٹبل، را، را، Taibal نہشہ کنگ بہ بیت۔ جسے چیم، ملک، مردم،
جناورانی نام حم Phonatic توار، نہشہ کنگ بہ بیت۔
بلوچی، حما لبر کہ آوانی رند، آ۔ ای۔ او، توار پدر کنگ لوٹ
بدان رومن خط، او، او، نہشہ کنگ کپنت۔ ایشانی واسطہ سہ راجہنہ بوت
کنٹ۔

اوی:- کلات، را، دی، Kalat، a، دی، Kalat، a، او، سی، Kalat، a، بہان
کلات، نہشہ کنگ، پد، (ا، یا کومہ (۱۰۰)، یا Space یہ کنگ، پہ، ۱۰۰
حرف نہشہ بہ بیت تائکہ اے تحریر پدرہ بہ بیت کہ، نندی حرف بدان، o، e، a
اوی لبر، بہر، نہ انت بلکھیں تو ضیعی حرف انت بے اوی لبر، بوری، وانگ
بیت۔

بلوچی اور من رسم الخط

منیر جمی

منی حیاں ہے بلے پونالی ہے حم اے جبر راست انت کے تینی وحدی پہ
بلوچی ہے نہشہ ہے چج Standard ہے لکھ او وڑ نیست انت حرکس ایشرا ولی وزہ ہے
نبشہ کنت او حرکس تھے ماریت کے منی وزہ شر تر انت۔ صنپوکہ تھے زوتاں
ماھتاک زمانہ "بلوچی کوئہ" ہے شونکار واجہ حاجی عبد القیوم ہے شونگال او واجہ
عنایت اللہ قوی ہے نہشانک چمال کپت انت۔ بلے آھان بلوچی ہے لکھ او پڑھ ہے
نوکیں راحبند کہ عربی رسم الخط ہے تھا انت لستیں بدی سدلی آرگ ہے تویگ ہے
ولگوش گور کلگ یا کہ بلوچی ہے نہشہ کنگ ہے راستیں راہ در گینٹگ۔ بلے اے گپ ہے
ہر کس زانت کہ بلوچی ہے ہر کس ولی وزہ نہشہ کنگ ہے انت۔ حرکسی ولی وزہ او چیم
انت۔ حرج نک او بولک ہے ولی راحبند انت۔ واجہ حاجی عبد القیوم ہے "زمانہ"
ہے نوکیں راحبندے در گینٹگ او جھے نہشہ کنگ اے ہے پہ "زمانہ" ہے نہشہ کنوک
جھے وڑہ نہشہ بکنت۔ بلے منی حیاں ہے بلوچی ہے عربی رسم الخط ہے تھا حرج چیم ہے
نبشہ بکن آبے رو دانگ بیت۔ ابید چہ زبر۔ زیر۔ پیش ہے جنگ ہے۔ بلے کے
نندیت او کے رائے تحمل اسٹ کہ زبر۔ زیر۔ پیش۔ بخت او نے بے تحملی ہے
مااردو ہ حمل ہ مارا چہ زبر۔ زیر۔ پیش ہ دور داشٹگ او ما جھے گشت حرکس ہے

وائی انت و راست بوانیت . تھے پاں بیویں . مردم ، را داشٹ او و نامیں
لکھ ، اے نیمگ ، باز کمر ، لگوش گور کٹگ . پرچاکہ آ عربی رسم الخط ، تما نہشہ ،
نکمیں بلوچی ، لہڑاں رانت نہ کنت .

مئے لکھ جھمیش انت کے بلوچی زبان ، دیرمنی او ایشرا یک زندگیں
زبانے جو رانگ ، ردمن ، رسم الخط ، چہ شتریں تھیں را ہبند نیت . اے گپ ،
حرکس رانت او ماریت ، اے انہیں ، رسم الخط بزان نہشہ ، وہ بلوچی ، سمجھیں تو ار
ان پیٹی ، پدر کرت نکنت . او ایشی تما نہشہ نکمیں جتا جتا نیں باز لہریک دز ،
نہشہ بنت . آگہ زبر ، زیر او چیش جنگ مہ بیت . گذا والوک سرگدہ بیت کہ
اے لہڑے انت . پرچاکہ چہ وانگ ، آئی معنی ھم بدل بیت .

باید جھمیش انت کے زبان ، وانگ ، مردم تھیں پیمیں روی مکنت .
وحدیکہ زبان ، وانگ رووت او آئرا روڈی مان بوت گذا آ زبان ، نیمگ ،
لگوش کم بیت او آ زبان رووق پ رووق گار بوان بیت . انوکمیں عربی رسم الخط ،
را اے ترس مان انت کے بلوچی راست وانگ بوگ ، نہ انت . بلے رومن نہشہ
، وہ اے ترس ، چہ دل ، نہ کنت . او حرکس کے آ بلوچے بہیت یا مہیت بلے
بلوچی زبان ، آسودگی ، دنت کنت . نوکمیں او آوکمیں نسلان ، بلوچی وانگ نہ
تو ریت . مئے نوکمیں نسل چہ بلوچی ، وانگ (پہنچے داسطہ ، زبر رانت کے آ عربی
رسم الخط ، تما نہشہ نکمیں لہڑاں راست دنت نہ کنت . اکاں وانگ ، لگت گذا
حیے لہڑاں رو دانت . پرچاکہ اے رسم الخط ، تما نہشہ نکمیں دو تاں سے لہڑیکمیں
وز او چیم ، نہشہ نکنگ بنت . بلے آھانی معنی بدل انت . او اے بدھی ھمہ وحد
ہنگنگ ، کھیت وحد اے لہڑانی سرا زبر ، زیر او چیش جنگ مہ بیت . بے
کس لہڑانی حرف ، سرا زبر ، زیر او چیش جنگ . نہ انت کے راست وانگ بے

بَنْتَ اَنْتَ حَسَبَ وَانُوكَانِيْ گَرَدَنْ ، چَهَيْسَ پَهَيْلَكْ ، حَوْپَ اَنْتَ سَهَ بَسْ بَوْانْتَ .
بَنْتَ وَانْتَ ، رَايَنْکَسْ تَجَمِيلَنْ اَنْتَ سَهَ يَكْ رَدَنْ وَانْگَ ، پَدْ دَوَارْ پَدَا تَحْمَارَهْ
بَوْانْتَ .

منی هیال ، صرچ وانندہ نہیں بلوق ، چے واحگ انت کہ بلوقی زبان
سائنسی او عملی زبانے جوڑا ہے بیت . اے رد ہر س گپا جنت بلے دیم ، س ن
ایت . چونالی ، حتم مردم و تھی کت نکت تانکہ یک او ارگے دیما مرد ایت . بلے
آڑا زبان ، خدمت ، رو رسم الخط ، شون دنیگ ، بدل ، لستیں مردمانی کتابانی
چھاپ کنگ ، حب انت . چے حاطر ، بلوقی اکیدہ یسمی ، چھاپ کنگیں کتاب بلوق
ندکار ، وتنی + Dialect ، تنا نبستہ کنگ او منی هیال ، ابیدی چے حما
پ زانوکاں دگ کے آء کتاباں وانت نہ کنت . بلے اگاں چے کار رو من رسم الخط ،
بو عین گذا منی هیال ، بازیں ، اے کتاباں در بر ٹنگ ات .

اے چھیریں گپ اے نہ انت کہ ھرق کوم ، وتنی دیرنی ، راہ
در گیشیلگ آنی پیسر ، وتنی زبان ، نیمگ ، دلکوش گور کنگ او زبان ، بر کنٹ ،
آکوم ، پ و ت یک منزلے گپتگ . چونالی ھم اگاں یک کوم ، زبان وانگ او
زانگ ، نک ، دیما برگ مہ بہت گذا پ آکوم ، دیرنی ، منزل سک گران او
مشکل انت . چے حاتر ، زبان ، رد ، یک ھنچیں راجبندے یا رسم الخط (نبستہ ،
ڈرے ازورگ ہے بہت کہ آ زبان ، دیرنی ، تنا دز کنی ، ہوری ، انوگیں .
سائنسی او نیکنا لوچی ، گزران ھم پیله بذنت . اگن بلوقی زبان ، را وانگ او
زانگ ، زبانے جوڑا کنگی انت او ارادگ ھمیش انت کہ مئے نوکیں نسل وتنی
زبان در بھارت گذا پ ایشی ، شر تریں راجبند رو من نبستہ ، ڈر (رسم الخط)
انت پرچا کہ بلوقی ، Tوار ایوک رو من رسم الخط ، تنا نبستہ ، پد
Phonetic

شريءور کا نت بلے اے رسم الخط هم مارا گئين سنگ کپيت او ايشرا ولی گزر ہ پدا
زورگ ہ بيت - چونہ انت که هرجي هست انت راست انت - نوں ماچ گئنست
پرچا که توار ہ بروز او جبل ہ واسطہ مارا کمیں بدی سدلی الما آرگی انت - چنپو کہ
دنیا ہ ايندگہ کوم - انگریز ، فرانسیسی ، اطالوی ، ترک آں رومن رسم الخط ہ را ولی
لوٹ ہ پدا بدی سدلی کنگ ہے چیم ہ ما هم ايشی تما بدی سدلی آرت کنست -

چے ايشی ہ پیش واجہ سیر جان محمد دشتی او واجہ بلراج بلوج ہ بفتگی
”زمانہ“ کہ نوں ماہ تاکے تما پہ بلوجی رومن رسم الخط زورگ ہ رو ہ ولی ھیال
درشان کنگ انت - بلے افہومز ہ جبرايش انت کہ اے رد ہ کس ہ چنگ نگشت ،
نہ کے ہ ايشی پلہ مرزی ہ او نہ کہ کے ہ ايشی ایر جنگ ہ چیزے نبشتہ کت -
بذاں کے را اے حاجت نہ بوت یا کسی دل ہ نہ کشت کہ پہ بلوجی زبان رومن
رسم الخط ہ باروا ولی ھیال آں درشان بکنست - اے هبر انوں هم گندگ ہ
پیدا ک انت کہ واجہ حاجی عبدالقيوم بلوج ہ شونگال ہ پدابید واجہ عنایت
الله قوی ہ کس ہ ترگلے هم نہ کت - بذاں هر کس ہ ہے لکھت کہ هر کس هرجی
کنست بکنست مارا چے ہ ہے گپ بلوجی زبان ہ پد متگی ہ مسٹریں سوب انت کہ
کس اے باروا چنگ نگشتیت - بلوجی اکیڈمی ہ کار مسٹر هم بے توار انت - چونالی ہ
هم آئی نبشتہ کلنسیس بازیں کتابی نبشتہ ہ را ھبند دگہ دگہ چیم انت - یکے ادارگے
اے وحدہ ہ یک را ھبند ہ سرا او شتوک نہ انت - آ پہ نو کمیں را ھبندے ہ چوں
جند کنست -

بلے نبشتہ ہ انوگیں وز ہ تما بازیں را ہانی گندگ ہ پد من ہے مارت ہ
پہ بلوجی زبان ہ رومن رسم الخط زورگ ہ بيت بلے ايشی زورگ ہ چے پیش ايشی
نبشتہ ہ وز او چیم گیشنگ ہ بنت - اے باروا سیر جان محمد دشتی او واجہ بلراج

بلوچ، رومن رسم الخط، نہستہ، ورث شون داتگ۔ اے دونینانی گندگ، پد من
 اے حد، رستگ اوں کہ نوکیں راھے دریگنجگ، بدل ھے دونینانی ورثا پیم، تما
 کسی بدلي آرگ بہ بيت یا ھے دونینانی تما یکے زورگ بہ بيت۔ واجہ بدرج
 بلوچ، رومن رسم الخط، میاں استانی ورث زرتگ بلے میر جان محمد، یک نوکیں
 راحبندے۔ باید ھمیش ات کہ اے دونینانی ورث من ھم یک ورثے دیما بیارئیں
 بلے منی جند، را بدرج، ورثا او پیم دو ستر بوت۔ آنوکیں نائپ راسترانی سرا
 نائپ بوت کنت۔ واجہ دشتی، شون داتگیں رسم الخط ھم نائپ کت بيت۔ واجہ
 بدرج بلوچ، ش، حاتر، او واجہ دشتی، زرتگ۔ ھے پیم، دگہ حرفاںی
 واسط ھے ورث او پیم زورگ بوتے۔ نوں اے کواسانی سرا انت کہ آکجام ورث،
 دوست دارنت۔ واجہ بدرج بلوچ، راحبند، تھا اے شری است وحدیکہ زھگ
 دانگ بنائکت آ درستیں لبزانی برڈ، چاریت پرچاکہ واجہ بدرج بلوچ، نک او
 نشان کل برز، انت ھنچوکہ S R A U ؎ ایندگہ بلے میر دشتی، لستیں نک
 او نشان برز، او لستیں جمل زرتگ ھنچو A U ؎ ایندگہ۔

منی جند پ، بلوچی، اے حرفاں دوست کنت کہ بلوچی،

Phonetic تواراں درکت کفت۔

I	A	Annark	Nazurk	Tara
ି	ା	ାମାକ	ପେଚ	ପଦା
ବ	ବ	ବିଙ୍ଗୋ	ଟାବର	ଲାବ
ଜ	ଚ	କାଂଗ	ହର୍ଚି	ଶାଳୋକ
ଦ	ଦ	ବାଦ	ଲାନ୍ଦି	ଜିନ୍ଦ
ଢ	ଢ	ଡାଂଗ	ଲାଦୋ	ବାଦ

ے	E	Essirk	Boheir	Manne
ف	F	Faqir	Kafir	Saf
گ	G	Gandag	Lagor	Gindag
غ	گ	Gulam	Sagal	Duroğ
ہ	H	Hudok	Taha	Wanindah
ای	I	Iskol	Sannik	Mani
ای	İ	İntizar	Sir	Galli
چ	J	Jingal	Janjal	Ganj
ک	K	Kannag	Pakkär	Tak
ل	L	Lamb	Balai	Hal
م	M	Manjal	Tamur	Rudom
ن	N	Nazenk	Kant	Dan
ن	N		Sanbal	Ziyan
او	O	Omet	Sog	Gapo
پ	P	Pad	Dappar	Lap
ک	Q	Quran	Naqş	Buraq
ر	R	Rang	Tirran	Sawar
ر	R	Mari	War	Wangař
س	S	Sokal	Ast	Tiras
ش	ش	Sank	Eşan	Pašk
ت	T	Tango	Wantag	Kant

ت	T	Tang	Lanti	Kunt
او	U	Ulus	Mušt	Maru
او	Ū	Ūškan	Dour	Šabū
,	W	Wab	Tawan	Wardan
خ	X	Xirat	Baxt	Talx
ي	Y	Yat	Teyar	Deyag
ز	Z	Zang	Labzank	Karmarz
ژ	Ž	Žang	Labžag	Buž

عربی نو چنین حرف است انت که آ - بلوچی توار و در آمنت -
 آخانی کارمز نگ ، خلورت تهم ن انت - ابید چه دانندہ مذکوبی کواس او
 زانکاراں که آخان عربی ونگ یا که اسکول . اردو حیل گپتگ - بلوچی ، تما عربی
 ا - ش - ح - ف - ص - ض - ط - ظ - س - ق - کارمز نه بنت او چه ایشان ابید ن
 ف - غ - حم ابید چه رو در آنگ Dialect . ڈله جیاں باز کم کارمز بنت -
 پچاکہ که مردم ایشان جوانی و درکت نکنت - په رو در آنگ برائندگاں اے لستیں
 لیزانی واسطہ رو من حرف تهم زورگ بوت -

منے جندہ ، تھے کو شست انت که بلوچی زبان ، ہرگز ونست بلنت او
 کپدہ بہبیت - بلے یک زبان ، رو دنیگ ، واسطہ آئی ٹکیں تک او پہناو چارگ
 کپنست تانکہ دانوکاں ، حق پیمس جنجالی ، دیم ، ماء ایت -

واجہ میر جان محمد دشتی ، ہمایلزک که آخانی سرا زور په دنیگ کپیت یا کہ
 توار دوار درکنگ کپیت چوکہ چلو ٹکی - ہمدا حرفانی سرا زورگ دنیگ یا توار دوار

درکنگ ہے حاتر ۸۱) نشان زریگ - اے نشان ہے مکد زبان ہے را دلگ کر
جنجال ہے دیپان کنگی انت - او وانو کافی دیم ہے نوکیں گئی ہے آرگ انت - بے
واخگ اے ن انت کہ وانوک جنجال ہے بنت بلکیں مئے ارادگ ھمیش انت کر
بلوچی زبان آسال بہبیت او وانگ او نبہتہ ہے تما چھ پیمیں جنجالی دیم ہے مر ایت
گڈا پہ ایشی شر تریں راہ ایش انت کہ ھمالبز ہے توار دوار درکنگ کپیت آزا دوار
نبہتہ کنگ ہے بہت - ھنچوکہ کمران ہے Makkuran پشی پشی A -
نبہتہ کنگ ہے بہت - ھنچوکہ کمران ہے Makkuran پشی پشی A -

وھدیکہ ماے راہ بند زور نت گڈا مارا ہے Vowel آں ھم یک راج
و ریجگ کپیت - ھنچوکہ انگریزی ہے تما آواز ہے دراج کش کنگ ہے حاتر ہے Vowel
دوار کار مرز بنت - منی ھیاں ہے لستیں وا جکارانی ھیاں ہے اے جبر ھم کپیت کر
بلوچی ھم گوں ہے جنجال ہے دچار بہت بلے پہ بلوچی ہے رومن ہے رو او گپیں ہے پدھن
چشیں جنجالے دیم نہ ایت - مارا ایشی واسطہ اے را جبند شینگ کپیت - ہرق
وھدے مارا آواز دراج کنگی انت بزان برز یا جبل گڈا A ہے آ پہ ای او لا
پہ او ہے کار مرز ہے بنت - اے پیم ہے چھ جاگہ ہے دو Vowel کار مرز نہ بہت - بلے
ہاں دو دگہ دگہ توار ہے لکھا Vowel کار مرز بوت کفت -

اے گپ ہے ہر کس سئی انت کہ انوکیں وھد ہے دلگہ زبانانی بازیں لبز
بلوچی ہے تما کار مرز بوج ہے انت - عربی خط ہے ھمالبز کہ عربی انت ھما ور ہے نبہتہ
بوج ہے انت - بلے آوانی توار ہے ھما مردم شری سرا درکنگ ہے انت کہ عربی
زانٹ کہ زانتکار او وانندگاں بلے چوشیں کواس او زانتکار باز انت کہ ھمے لبز
بلوچی Phonatic توار ہے نبہتہ کنگ - انت بزان ہر کس وقی ور ہے نبہتہ کنگ ہے
انت -

انگریزی ہے ھمالبز کہ اے وھد ہے ماں بلوچی ہے وقی ھما منی کار مرز بوج

انت . چہ ایس حکم کے راجبندے زورگ کپیت الکان آلبزاں ماتھے وڑ نہشہ
بنت کہ انوں بوگ ؛ انت بزان انگریزی ، تنا نہشہ بوگ ؛ انت گڈا مارا یکمیں
وہ دو زبان حسیں لئنگ کپیت بزان مارا بلوچی ہے ہوری ؛ انگریزی حم و انگ
کپیت کہ میں راہ پدا دور او دران نہت . چوتانی حم کیک اپے ہے درنڈ .
نشت ؛ مردم دگہ لوپے گردن ؛ کست نکنت . الکان اے لبرز Tatics نہشہ ہے
بنت گڈا اے جبر پدرہ بیت کہ اے دری زبان بزان انگریزی ہے لبرزانت . بے
میں راہ حما ہیم ؛ دراچ بیت کہ مارا انگریزی حم حسیں لئنگ کپیت . اے گپ ؛
فرس زانت لہ انگریزی Phonetic نہ انت او آلی تما دگہ زبانی لبرزوی
اسلیں رنگ ہے ہوار انت بے میں اراوگ بلوچی ہے را Phonatic لئنگ ؛ انت
گڈا چوں انگریزی ہے لبرزان حمارنگ ہے نہشہ ات کننت . او اے گپ ہے حم کس
نہانت کہ انگریزی . کجام لبرز کجام جائسہ کجام توار ہونت .

انگریزی . فولو Photo ہوٹل Hotel ٹیبل Table او ہے چیمس
ہدیں لبراستن کہ بلوچی ہے تما کارمز بوگ ؛ انت او وقی صما معنی دارنست کہ
انعن . الکان ایشان ہے وڑ نہشہ بکنست گڈا مارا انگریزی حم حسیں لئنگ کپیت .
او اے چیم ، پہ ما جنگان اے بیت . ما انگریزی و اے لبرزان دوست نکنیں رومن
و کم لٹڑ ، تنا نہشہ کنست . بزان فولو ہے را foto ٹیبل ، را Hotel Tebal
ہوٹل نہشہ بکنست او یہ ایشان ابید ملک ہے جناوارانی نام او جائیمانی نام ہے حم
Tوار نہشہ بکنست .

بلوچی ہے حما لبرز سہ آھانی رند ہے آی اے اے او ہے توار
لئنگ کپیت یا ہو لبرز کجا لئنگ کپیت پہ آلی رومن ہے e a او نہشہ بیت بے
ہے ائن ہے راجبندے لوئیت . واجہ بلران ، سہ راجبند گشٹگ کلاں ہے را

دوئی **Kalat a** سے لبر کلات ، را اے ایا کو مرد اے

ہور کمیں جاھے بزان **Space** یله کنگ پدا دوئی لبر بزان **a** نبشتہ کنگ ہے بزان
بلے منی ھیاں ، شر تر ایش انت کہ آلبز ، پد اے اے اے اے نبشتہ
بنت اے حبر ، پدرہ کفت کہ اے لبر گوں اولی لبر بوار وانگ کپیت ۔

نوں اے حبر ، فیصلہ مئے زبان زانت او کو اس ان سر ، کہ مارا پہ بلوچی
، رو من رسم الخٹ پن رہ او چین کنگ لوئیت پہ ایشی ولی کنگ ، بلوچی آئیڈی ہی
گام گیجے زوریت یا ٹھہ بر اوندگے اے رندی گپ ان ۔ من چھمیش انت کہ
نبشتہ کت نوں چاراں کہ کئے مئے پلہ مرزی ء کنت او کئے ھلاف ء گپ جنت ۔

بلوچی لکوڑ

محمد بیگ بیٹل

پاکیں قرآن، یک حرفا، مث، بدال، حیال حم پے مسلمان،
بے ایمانی، درگت، سیم ایت، بلے پدا حم مردچی ایں کلام پاک،
رجہند، چارده کرن پیش، حضرت علی یا حضرت امیر معاویہ،
نوشہ کشکیں قرآن، نیام، زین، آسمان، فرق، تفاوت ہست۔
حرابیش انت کہ اللہ، پاکیں کلام، لکوڑ، تھا انکس نوھیں بدلي یے
ابید حم کے، ایمان، تھا فرق نہ انکہ، چون بوتے۔ کلام پاک، لکوڑ،
درالگازیں بدلي، آئیگ، سبب، ایمان، نازر کیں اڑ، مسئلہ پر چایا
لک۔

حرابے نہ انت کہ چارده کرن پیش عربی زبان یا آنی، لکوڑ عیب
بلا ناقص بوتے، نوں اے پیک بے عیب انت، چیا کہ اے زبان یا ایشی
وشت، رجہند اگاں عیب دار یوھیں تو خدا، پھر ونی پاکیں کلا، (اہم لندی
کتاب) اے زبان، نازل نہ کشکت۔ حقیقت ایش انت کہ چارده کرن
اہم عربی، آنی، لکوڑ ہما وحد، لوٹ، گزرانی رد، جوان بوتے، نوں

ہم ہستی دور ۽ گزرانی رد ، روان ۽ چک انت -

اگ چے اے یک سک نامه ، و لوگوں کزیں سر حال ایت ،
مئے مراد ایشی ۽ پیچ رجیع ۽ پشکاند انت ، پمیش کا چوڑ ہمکہ عرض کنگ بس از
کلام پاک ۽ نوشت ۽ رجہند ۽ یک مردمے ۽ یک نسلے ، زمانہ ۽ یک

باز (دوی عمل کارپی) ٿے سبب حکم حکم ۽ میزان Evolution

درستاں ایشی ۽ راجتگ ۽ قبول کلتہ ۔
عربی ۽ وڑا دنیا ۽ حکم گیش ہمک زبانے ۽ لکوڑ ۽ (دوی دور ۽ یک
یک وہ ڈھے ۾ مٹ ۽ بدال ۽ ہتھے اڑ ۽ مستلمہ دوی بوتہ ، بلے زبان ولی
گیشنیاں دیما بروان بونگت ۽ لکوڑ اش جوان تر ۽ گھتر بیان بوتہ - حقینہ
ایش ابنت کہ مزن تو زمی کسان ۽ ہر زبانے نے نوشت ۽ رجہند ۽ ہتھے مٹ ۽
۽ دوی عمل کارپی انگت ہم جارتی انت چیالہ ہرچی ۽ ہتھا ہتھے رو بدھی
کارپی یک قادر تی ۽ الی خبر انت - ایشی ۽ کس نیم داشت نہ سکت - ماکوٹ
کنیں کہ ہستین مضبوون ۽ تھا اے رو اپشترا گون مثال ۽ در درواں پیچ رجہ
کنیں ، سندھ تجزیہ ۽ حق ادا پاہ بہیت -

بلے ایشی ۽ پیشتر کہ دیمرا به کفران لوٹاں کہ یک پی نے اینگ ۽
ٻے کناس - آجر ایش ابنت کہ زبان آلی ۽ لکوڑ یا نوشت ۽ رجہند خالصتا پک
ٿیکنیکی ۽ یک حدے ، سائنسی ۽ مسئلہ ٿئے - پمیش کا ایشی ۽ باہت ۽ بايدن
و تھا مردم قلم ۽ چست بہ کشت گردے بعلم ، ٿیکنیک اہابے ریارو نیں صورت
و تھی حیالاں درشان کنگ ۽ جواہر ٿفت دا یخوت ۔

مئی و تی جندہ اے سلتم ٿیکنیک ۽ سائنسی ۽ شیوار انت ۽ نیکہ
و را ابے قبیل زامت کہ ایسے نازر کیں مستلمہ ستر چیزے عرض ٻے کنت ۔

بُونخی عبد الرحمن صابر ء حاجی عبد القیوم ء پیغمیں لاچین ء راستیں بیان
بلی مضمونانی تما پدھرہ پدھرے چھ مزانت ء نام گپتہ ء اے مسلہ ء سرا منی
نواری ء سرا گلگ کتہ ء پمیشکا من لاجاراں کہ اے ردا وقی بلخختہ ء حالمیں
بیان گوں اے جارء درشان بے کنال کہ منی اے جیال یک Layman بزاں
کار ء طالب علیے ء جیال انت ، پمیشکا باید انت کہ زبان ء علم ء شیوار ء
ن کار منی اے ناہودگی ء باید نت ڈالکار بے کفتت ء من بے راپے بے
بیان چل پہل پہل کفت -

بیچی ء سرعت بن

بلوچی ء بابت اے اے بے سر ء بنیں لکھ نوں رو بوت کہ بلوچی فارسی
بیل یا سرا ٹکلیں پانچ ء پادگ انت - حقیقت ایش انت کہ اے لکھ فارسی
پ دیں ء بلوچی ء راکم شرف کنگ ء حاطر ء گمان ء قیاس ء بنیاد ء پیش
بوتہ بلے شکرانت کہ نوں گوں تاریخی حقیقت ء شاحدیاں اے لکھ
لے ارو رنگ -

ایران ء ہرو فیس ، دارالیوش ، مظلم ، اریا منہ ء ارشانا ، ڈولیں ہنخانمشی
بلی دور ڈست کلیکس تاریخی کتبہ ہانی Decipher بزاں تہنگ ء رند اے
نیفت درنگاڑ بوتہ کہ فارس ہے ہے قدیمیں بیان بزاں پسلوی انونیں فارسی ء
بلی استیں دور ء بلوچی ء گون نزیک ترات - مزن پٹ ، پول ء برند
اعاز کار ء زبان زانت اے آسر ، رنگت کہ بلوچی ء فارسی یکیں آریانی
ت بزاں پسلوی ہے دو جاڑیں جنیں چک انت - عجیبیں جبراٹش انت کہ اینکہ
یکیں سیادی ہے ابید ہم مردوچی ایں بلوچی رنگ درو شم ء ڈیل ء بالاو ء فارسی ہے
میں گوں کردی ہے ہرنگی میں داریت -

نوں بروز، لکھ، پنج ریچ کنگ، حالور، لستیں مثال، درور پر
 تکہ بلوچی فارسی، کردی، سیادی، نزدیکی گوں پسلوی، پسیدا اور کنگ
 اے روچے درستاں پیش ماجھلا پسلوی بلوچی، فارسی، لستیں لفظ دیم پر
 کئیں تکہ اے فرق، تفاوت گیشنگ جے بیت۔

سایگ، ساہگ سایگ / ساہگ

بلوچی و فارسی، فرق، بلوچی، پسلوی، نیام، همنگی
 دروشی، برزی دوران رند نوں ما بلوچ، کردی، دوت سیادی، نزدیکی،
 لستیں لقطی مثال، درور پیش کناں:-

کرا	بلوچی	فارسی	بلوچی	پسلوی
میٹ	میش	رمہ یا گہ	رگ	رگ
کر	کرم	زن	جن	بن
کوڑ	کور	اولاد - چے	زھگ	زاگ
با	باسک	تاراج	روپ	روپ
ہڑ	ھورت / ھڑو	جامہ	جاگ	جاگ
ڈڑھ	سوچن	سوzen	دڑمن	صونچن
برہ	کوچک	کوچک	کوچک	کسان
خُنی	تر	تر	تر	کسان - کسر
بند	گند	خراب	گند	مسن
ترا	تر	مادر	مات	مادر
منا	منا	پیشتر - جلوتر	پیش	پیش
گرگ	گرگ	بعد	پدر	پدر

مرند	دُز	مژده	دُز	دُز
نوك	پت	نو	پت	نوك
چخ	شخ	شخ	چخ	چخ
دستگ	دستگ	دسته	دسته	دستگ
اے جبر پدر اه بیت که	مشال ؛ در در اال چ	برز دا تکمیں صردوئیں	برز دا تکمیں صردوئیں	اے جبر پدر اه بیت که

(۱) بلوچی آریائی زبان ایت

(۲) مروچی ایں فارسی چ وقی آریائی مات بزاں پسلوی ؛ سک دو رانت.

(۳) هستیں دور ؛ بلوچی کم گیش ، انگت هم وقی آریائی مات بزاں پسلوی ؛ همنگ انت.

(۴) بلوچی ؛ بازیں لفظ ، آبائی اصوات بزاں توار ؛ ساخت بزاں حدا بند ؛ معنی فارسی ؛ بدل ؛ کردی ؛ هم در در انت.

در آمدی توار

نوں جبر پاد کنیت که عربی یا فارسی ؛ هما حرف یا توار که مروچی بلوچی ؛ تھا کار مرز کنگ بیگ ؛ انت بزاں ش ، خ ، ذ ، ص ، ض ، ط ، ظ ، ع ، غ ، ف ، ق ، آبائی حند ؛ اہمیت چی انت ، ایشانی کار مرز کنگ یا نہ کنگ ؛ روا دوی یو تکمیں اڑ ، مسئلہ ، گیش ، گیوار چون بیت.

برزانا تکمیں یا نہ ده عربی ، فارسی حرف ؛ توار ای سرا بحث ؛ تران کنگ ، چ پیش یک حقیقت ، پدر ای ای زاین . آج بر ایش انت که دنیا مروچی سانگی ، تکنولوچی ، برکت ، سک نز آنکه ماں و ملن ، یک گرندیں میگه ، توار حم حمادمان ، تیوگیں گھریں ، کند کند ، بیکنیت ، ایم بیت نوں ہجتے خالک ایش انت گذا یک قم ، ن ، زبان ، دنیا ، اندگ اسٹمان ؛ آبائی

زباناں چہ اثر آماق بیک الی ایں گپ ات۔ پدا زندگیں زباناں مزمن
 صفت (یا سیتے) ہمیشہ انت کے آتھ لفظ ہتھ : من نہ انت۔ آدمیا،
 ہمروج جوڑ بیوکیں نوکیں مشین، ازباب، دگہ چیزائی نام تاریخ، فلسفہ،
 علم، ازم، نوک نہ کیں ترکیب، اصطلاحاتان، وتنی کنگ۔ پیر چک پہ نہ بنت
 مئے دیما چنت صد سال پیش جوڑ کنگیں کو دکیں اردو، ابیدہ انگریزی، فارسی
 ، آدمیا، تھے دگہ بازیں دیما شکیں زبانائی مثال، دردرہ است انت کے نہ پڑا
 ، امنی، سبب، مزن بوٹگ، دیما شتگنت۔ بلوچ ہم ہے گزین، سرا آبادیں
 یک قوم ایت، آئی، ہم یک گنجیں زبانے ہست، پدا زبان ہم انچیں کہ پہلوی
 ، ہم دردر، سنسکرت، وزرا گھن، فارسی، ہم سنگ، کردی، ہم رنگ انت۔
 گڑا اے چھوڑ بوت کنت کے آوتی چپ، چارگرد، زباناں چہ اثر مہ زوریت۔
 حقیقت ایش انت کے اگاں مئے دعویٰ ایش انت کے بلوچی یک نوصیں زبان
 ایت، آئی، تھا دیما روگ، جوازت ہست گڑا مارا باید نت کے ما زبانائی رہم،
 قدرتی عمل، راہ، بلوچی، دیما آیوکیں اڑ، رکاوٹان، دوڑ پہ کنسیں، ہوپ، را
 دیسری، راہ، دیما جزگ، موه بہ دھیں۔ ادا البت یک پاسداری ے الی
 انت۔ بڑا وتنی چپ، چارگرد، دعا، لفظ، آدمی ایپ انت، پیشہ اے،
 ایڈولیں دگے لفظ وتنی اصلی ایں سوت۔ نوہی، بکار مرزاں، بہت ایشان
 ، الہ، پلیس، ساب، خوار، بہ وحشت سف روانت۔ نہیں پیماگوں اسلام، مئے
 سیاہنی، بہ، بیچ، نہ آؤ لیں عربی نام چوکہ عبد اللہ، صدیق فاروق،
 یوسف پنزوش، ابتداء سدیک، پاروک، یوسپ یا الیوب نوشہ کنگ
 یک ملہ، مسکرا ایت۔ مارا (خاص کن) مئے درناگیں دوستان، باید نت کے
 رہا جہ باتی انداز، نابلکہ حقیقت پسندی، گوں اے اصول، بہ منت۔

نون حبر پا دکتیت که بزر . پیش داشتگیں پاسداری ۽ رو ۽ بلوچی ۽
عنز کاری ۽ تماری پتوتیق حد ۽ اصول دیما ایر کنگ به بنت ، تنکه
زبان دین هم بروت . بلے پسک ۽ گسار ۽ لیگار هم مه بست . اے ردمانی حیال
ایش انت کہ دنبایا ۽ تھا نوک نوکیں ۽ تر تریں ودی بوکیں نوکیں اصطلاحات
بلوچی ۽ تما زورگ به بنت . بلے اصول ۽ حداء به بست که .

(۱) هر نوکیں لفظ ، نام ۽ اصطلاحات ۽ بدل چہ درستاں پیش بلوچی ۽ جند ۽
امباراں شواز کنگ ۽ دست کپگ ۽ صورت ۽ رواج دیگ به بنت . یا
(۲) دومی صورت ۽ اگاں گوا ایشانی هم معنی ۽ هم در دریں لفظ ، نام ۽
اصطلاحات نیت گڑا آصلی ایں صورت ، بیان اصوات یا توارانی
بدل کنگ ۽ ابید زورگ ۽ کار مرز کنگ به بنت .

اے جبر مزن دل ایمنی ۽ دل بدی ۽ گپ ایت کہ بلوچی ۽ تما
گوئیگیں سی ٿی سالانی نیام ، شیواریں درستاں اے پڑا کار بنگیج کتہ ، ملکیں باز
کارکتہ لستیں انچیں لفظ ، نام . اصطلاحات جوڑ کنگ ۽ روانچ دیگ به گنت کہ
مردوچی آہان ۽ هر کس منگ ۽ انت . چریشان لستیں ایش انت .

نمدن	_____
شوکار	_____
لبرانک	_____
لبرانت	_____
ازمانک	_____
کرمانک	_____

پ خط ۽

پ ایڈیٹر ۽

پ ادب ۽

پ ادیب ۽

پ افساد ۽

پ ڈرامہ ، دگہ - دگہ

- (۱) ہمی صورت، چو شیپ، نن، اصطلاحات Baluchise براں بلون
کنگ ہ بنت، چو کہ علی، فارسی، کنگ بوت، انگت ہم بیگ،
انت، براں رادیو (ا پ، بیو، ا، ٹلوڑیوں (ا پ، سی دش، ا
ناسونال (ا پ، نیشنل، ا پردوشمی (ا پ، پیزرو، کیمکل، ا، گہ دا، یا گرا
- (۲) چارمی صورت ہے پشت کپیت کہ اے وزیں نام، خذہ، اصطلاحات
واسط و غلز، دوت سازیں لفظ، نام، اصطلاحات آرے، بت، پک
عربی، تما سلاچہ (ا پ، رفیجیر، فارسی، تما دو چرفہ (ا پ
سائکل، جوڑ کنگ، کار مرز بیگ، انت

مرد پس نتے آرسپ ، کماشیں رہشوں واجہ آزاد جمالدینی ہمک ماه وقی
ماہنامہ " بلوچی " ، تما زانت ، سر حال ، وقی نوشان کا چنان ، انچیں و ت
سازیں بلفظ بلوچی دیگ ، انت - بلاشک واجہ آزاد پے کوشت ، صد
هزار ستاکر زیست ۔

ادا من البت گوں حدا مرزی سید باشی ، آئی ، لستیں و ت جوڑیں
لقطانی سرا وقی اختلاف ، دوار درشاں کنگ ان زانیں - آئے ردا Extreme
بزاں سک دُور شتہ - جا ہے جا ہے وا آئی ، سک سری ، سرا نزوری کتہ ، علم ،
تما سرا نزوری ناوشیں بھرے - من چوکہ جبر ، شول دیگ نہ لوڈاں ، پمیشکا
بزاں مقابله ، چونکہ فارسی ، بلوچی یکیں آریائی مات بزاں پسلوی . : جس
انت ، پمیشکا ایشانی لقطانی کارمرز ، وحد ، چست بیوکیں از جس . ، انہیں
اصول ، بنیاد ، گیشینگ بے بیت ۔

چوکہ اے ثابت بوتہ کہ فارسی ، بدل ، بلوچی لفظ پسلوی ، تو ار ،
لقطانی نزیک تر ، ھرنگ تر انت ، پمیشکا ہما لفظ کہ بلوچی ، تما کرناں چ
کارمرز بیگ ، انت ، آہانی تو ار ، بج الم ، اصلی ، تاریخی انت - بلوچی ، تما
انچیں لقطانی فارسی ، تو ار ، بجہ ، گوں کارمرز ردانست ، چیاکہ ہمے لقطانی ہم
معنی ایں لفظ کہ نوں ماں فارسی ، کارمرز بیگ ، انت وحد ، گوزگ ، گوں
بجہ ، تو ارش بدل بوگفت ۔

پمیشکا اے لفظ ہما ڈول ، کہ کرناں چ بلوچی ، تما گوشگ بیگ ،
انت وقی اصلی ایں تو ار ، بجہ ، گوں کارمرز کنگ بے بنت - چوشیں لقطانی چنت
مشک ، در در ایش انت ۔

مرغ تا	مرگ
خروص تا	کروس
باغ تا	باغ
دروغ تا	دروگ
خشک تا	ہشت
تیگ تا	ٹنک
فراخ تا	پراہ
حخت تا	سک
خبرتا۔ دگہ۔ دگہ	جر

ئے پہمایک دگہ لفظی ہست کہ آئی ہ کار مرزا ہ سرا ہم مزن اڑا ہ جنجلے
جو دانت۔ آلفاظ انت خدا۔ اے مسلہ ہ بہہ عربی لفظی نہ انت نیکہ معنوی
ہ صفائی اعصار، اللہ ہ حم درور انت۔ پاکیں قرآن ہ تا ہمک جاہ الیک ہ
کار مرزا بوت اللہ ایشی ہ ابید اللہ ہ صفائی ناما جو نہیں نیت حقیقت ایش انت
کہ خدا فارسی ہ بیک نہیں مذہبی ہ تا روان کپڑتے بوت ہ نام ہ گوں اسلام ہ حقیقی
سیادی نیت۔ پمیشکا بلون اگال اے لفظ ہ خدا ہ بدل ہ خدا یا گوشیت یا
نوشہ ہ کنت ہ حقیقت صورت ہ ہم میار بیک بوت نہ کنت ہ نیکہ پوش نہ ہ،
آنناہ گار بیت۔

درآمدیں تو رانی سر حال ہ من دلتی وس ہ واک برد ہ بے ریائیں
صورت ہ ودی یو ٹکیں لستیں اڑ ہ جنجلانی گیش ہ گیوار ہ کو شت کتہ۔ بلے پدا
ہم منی گوشک انگت۔ ہمیشہ انت کے کار، منی ڈولیں حق مزاتتائی دست
ہ دیگ ہ کرزیت ادا من خدا مرزا سید، الیک ہ یک انچیں دت سازیں لفظیں

پیش کنال تسلک علم دوست و ت اندازگ جت پ کننت که خدا مرزی چوش
کنگ ۽ وحد ، چنکس ذور شد.

سید ۽ فونوگراف ریکاٹ بزاں Disk ۽ واسطہ تین ۽ لفظ کارمرز کرتے .
چیاکه سید ۽ گوشگ ۽ رو ۽ ریکاٹ چوئین ۽ سیاہ ۽ گرد انت - نوں ہر کس زانت
کہ بلاشک ریکاٹ ۽ عین سیاہ ۽ گرد بیگ ۽ سبب ۽ یک سازنست ، بلے اے جبر ۽
ہم - کس زانت کہ ریکاٹ ۽ عین ۽ سپت ۽ ۽ . ججاجھانت من اے وڑیں و ت
سازیں لفظانی سر ۽ اختلاف سید ۽ زند ۽ ولی یک پھشاٹلے ۽ تسا پیش کتے بود کہ
آلی ۽ کتاب میر گند ۽ سرانن نوشہ کتے بودت ۽ زمانہ بلوچی کراچی ۽ نومبر ۱۹۴۸ء ۽
تائک . تھے پ بودت .

اے در ۽ بند کنگ ۽ چ پیش یک دگہ اڑے ۽ بارو ۽ گپ جنگ حم
المی انت - لسانیات ۽ علم ۽ رو ۽ عربی ۽ بن روگنگ زبانی سای ٹک ۽ گون
سک انت - نوں ایشی ۽ مقابلہ ۽ چوکہ بلوچی ۽ آریائی بیگ ثابت بود پمیش کا
بلوچی ۽ عربی ۽ نیام ۽ بیدچہ دین ۽ دگہ پیچ و زین ہم لسانی یا نسلی سیادی
نمیست . پے حاتر ۽ ہرجا ہے کہ بلوچی ۽ تھا عربی لفظ کارمرز کنگ بنت . آہانی
اصلی ایں تو اے ججہ ۽ گون کارمرز کنگ بہ بنت - بلے ایشی ۽ دیم پد یعنی بدل ۽
باید انت ہما مردم بہ کننت کہ آ بلوچی ۽ انگر زبان ۽ آہانی تب (مزاج) ۽
بن رجہند (گرامر) ۽ چ جوانی ۽ زانت کار ۽ شیوار انت .

بہر حال فارسی ۽ عربی ۽ ہما بر زاء نامنگیں یا زرد یعنی حرفا یا تو ارانی
کارمرز کنگ یا شکنگ ۽ اڑ ۽ گیش گیوار اگاں اے نہشتاںک ۽ تھا پیش کنگیں
چاریں صورتائی دیم پد یعنی ۽ کنگ بہ بیت تہ منی نز ۾ مئے کار ار زان ۽ سبک
بیت ۽ چوش کنگ ۽ کس میاریگ ہم نہ بیت .

اے بُنگلَه پان رند مانوں وئی اصلی سر حال بزاں بلوچی لکوڑ، نیمگ
دھوٹ کنس کے ایشی، اڑ، جنجال پی انت، ایشانی گیش گیوار چتور،

کنت

لکوڑی ایت

بتوپی لکوڑہ از، جنگلی سر اگپ جنگ، چہ پیش کئے
ہزارے زانگ المی انت کے لکوڑ یا نوشت، تجھہ، جہد پی ایت تکہ دتی لکوڑ،
باہت دھر کنگ، وحد، مالوہ، بھیں کہ لکوڑ پی ایت، آئی، رووم چھوڑ بیت،
آئی، گزر و لوٹ پی انت.

زبان، آئی، باہت، قرآن، سائنسی رووم، تجھہ کم ایش جب،
انت، پاکیں نبی، سرا خدا، نیمگ، چہ آئو کیس اوئی لکوڑاں واقع، تھا اے
حقیقت اے وزرا درا لکا زکنگ بود، سو، پا خلق، سکی، چارمنی، تجھی آیہ بنی تما
الله دتی دوستیں نبی، پر ما سیت، بو ان، دتی رو دنیوک سک مزین،
خشکے حماکہ آئی، انسان، را (نو شہ کنگ، ا زانت، حسیل داگ)، انسان
، راجھا پی آئی زانت داگ کہ آئی، پیش نہ زانہ بولگنت.

بنی آدم، لکوڑ، گزر (ضرورت) بھا وحد، بوت وحدے آئی،
لوٹ کے دتی لستیں جبر، حیالاں پ دگراں سوگہ پ کنت، اے جبر، سک
باز باریگ گوستہ، اے ہما بازیگ، گپ نے کہ بلکن انسان انگلہ غارانی تاب جر
خند بوت، آئی، گزر ان نیوگ، شکار، جنارو، بولگنت.

ANTHROPOLOGY بزاں علم انسان، تاریخ، دفتر اے جبر،

تلبدانست کہ بنی آدم، ہجدور، دتی چاگرد، اثر زرخہ، آئی، زبان، ربییگ،
آن تن دا (جتنی کہ) آئی، غیر الہای مذہب حرم آئی، چاگرد، پیداوار بولگنت.

پیشکارانہیں کہ آئی ہے عبادت یا بنہ یا پر روضہ، اسٹار، آس، پر بڑو
، بگرا پر جہا۔ شادی یا دلہ جنوراں - منی حیال، اے چارہ، جھٹڑ
آہق، نسیون انت - وحدت انسان، وحدت کہ واقع حبر، حیال پر دُر،
محفوظ پرست، گڑا آئی، واقع حبر، حیوانی PICTURES SYMBOLIC
نکسی لک، نشان چے واقع حبر، چارہ، زرست - اے وڑا ہے، تک لکوز، پلک
PICTOGRAPHY نکسی نویسی، SYMOLOGY بڑاں لک نویسی،
صورت، بوت، ایڈول نوشت، اے اول سری رحبر، رو، نشان، واقع
حیال، روشن، ماو، اسٹار، واقع، درچک، تاک، بوگ، جب بور، مرگ،
جنور، کور، کود، بڑاں عربی، واقع چارہ، دیستہ بوگنست، آبائی نکسی، نشانی
صورت، لک بناٹت، ایشی، یک جو ایس صورتے سمیری لکوز انت حضرت
سمیں، چے ساس سے (۲۰۰۰ سال پیش مان سو مر شار، لک بوت، ایشی
، حربیک عرفیک پیئے نکس انت۔

کھنیں، آب یا حروف تجھی، ALPHABETRY PUDIMENTS بڑاں بندُری اصول
بوگنست، نوں چونکہ نکس نویسی، لک لگز مین، دلہ دلہ دلہ دلہ دلہ دلہ دلہ
جغرافیائی حالت، حما عمدانی محلوک، لگز، لوہانی رو، دلہ دلہ دلہ دلہ دلہ دلہ
بوت، پیشکارا، بانے، آب یا حروف تجھی حم تر تریں صورت، مارا سر
بوگنست، چریش لستیں آب، انگلت واقع ہما کھنیں صورت، کم گمیش پشت
کمپنست، چوکہ چینی (کہ دینگہ کار مرزا یہ گھنست)، دیوناگری، سندرت (مال
و یہاں امیرانی ایاں تورات یا، اگور نکسی وغیرہ (واقع حصیں صورت، ابلے دلہ
لستیں آب، اچھیں حکم حستیں کہ وحدت، اگور نگہ، ہوں مٹ بدیں بیان، بازیں دلہ

مر شاہ اش کشتہ ، چوکہ یونانی الفا) ۱ ، بگرناں او میگا) ۱ کم گیش ؛
وں کے مت بدل ؛ رو برکت ؛ کلیں زبانانی آب جوڑ بوگنٹ کے آمان ،
یونانی ، رومن یا لاطینی اب حتم گوشت۔

ھستیں دور ؛ ردو م زر تگلیں لکوڑ سے بندرمی راجہنداد بہر کنگ

بت ، بزاں

(۱) اولی ہما زبان کے چہ چپیں پہنات ، راستیں نیمگ ؛ نبیگ بت .
چوکہ انگریزی ، جرمن ، فرانسیسی ، روسی ، یونانی ، اطالوی وغیرہ ماں
رو برکت ؛ گورنگھی ، ہندی ، بنگلہ ، تامل ، ملباری ، گجراتی ماں رو
درائیک ؛۔

(۲) دوی ہما زبان کے چہ راست ؛ دیم پہ چپیں نیمگ ؛ نبیگ بت .
چوکہ عربی ، فارسی ، کردی ، سندھی ، بلوجی ، پنجابی ، پشتو وغیرہ۔

(۳) ہما زبان کے چہ بر زادیم پہ جملاد ؛ نوشہ کنگ بت ، چوکہ چینی ،
جاپانی وغیرہ۔

زبانانی نوشہ کنگ ؛ اے بر ز ؛ ھر سے ایں راجہنداد چہ کجام حتم
لکوڑے بہ بیت ، آئی ؛ ALPHABET بزاں آب یا حروف تجھی ؛ بارو ؛ یک چی
ئے الی انت - بزاں زبان تو ری ھرجی بہ بیت ، آئی ؛ ھریک آبے (حرف)
یک PHONETIC یا توارے ؛ بدل انت - اے اصوات یا توار وحدے یک
خاصیں راجہندے ؛ رو جپت دیگ بت گڑا لفظ جوڑ بت - ؛ ہئے راجہند ؛
زبان ؛ بن راجہند یا گرامر گوشت - ایشی ؛ چہ ثابت بیت کہ PHILOLOGY یا
زبان ؛ علم ؛ رو ؛ لکوڑ بیدچہ بن راجہند ، بوت نہ کنت - حقیقت ایش انت
کے زبان تو ری عربی ؛ انگریزی ؛ چیمیں دیما شکلیں زبانے بہ بیت کہ افریقہ ،

گر شیگانی تما آباد پد منتھیں لئے، هریک زبان، آنی، لکوڑ، بنیاد ہے،
رہبند یا گرامانت۔

بلوچی لکوڑ:-

(۱) انچوکہ ماے ناشتاںک، سری بہر، پش بوت من ایشی،
کتبہ آنی ترنگ، رند زبان زانت، کواساں بلوچی، را پھلوی، زعلگ،
هرنگ ثابت کرنا پمیشکا ماں اگاں اے دعوی، کہنیں کہ بلوچی، کھنیں لکوڑ
هم ہما بوت کہ نوں مارا ہخا نمشی کتبہ آنی صورت، دست کپتہ یا اے بلوچی،
لکوڑ آ دور، کم گیش مینی، پھلوی یا اویسائی بوت دے مئے دعوی، گمان بنے بنیاد
بوت د کنت، مئے ہمے دعوی، گمان جمل، دا گلیں جبراںی بنیاد، انت۔

(۲) یک انچیں دورے، وحدیکہ مخلوک ھمکہ پوہ، سریحال بوگنٹ کہ
آہاں په ووت، نوشت، رہبندے جوڑکتہ بوت، گڑا اے چتوڑ بوت
کنت کہ بلوچ آ دور، ھست بہ بیت، وتنی زبان، ھما لوز، تما
نوشہ مہ کنت۔

(۳) وحدے زبانی اے شاخ، بلوچی، اندگہ ہمسروتی کھنیں لکوڑ،
ہمہتی، ہمے دلیل، پیش کت کفت، گڑا بلوچی، بارو، اے دلیل
چتوڑ رد بوت کنت، خاص کن وحدے کہ اے جبر، شاھدی ھم
ھست کہ بلوچی پھلوی، پشت پد انت۔

(۴) برُز، دا گلیں جبراں رد، اگاں ماے دعوی، ھم بہ کنیں کہ بلوچی،
کھنیں لکوڑ ھمیش انت کہ نوں ہخا نمشی دور، کتبہ آنی صورت،
مئے دیمائنت، ھچیر رد نہ بئیں۔

اوا البت جراے پا د کبت کہ بلوچی، وتنی ھما کھنیں لکوڑ په چاگرد جاہ

ن کت ن سکت . یا چو تویی همسراں گھنسیں لکوڑہ برجاہ نہ دارگ ہ صورت
ی دوران چ ووت نوک تریں لکوڑے پہ نہ بوتے اے ردا منی لکھ جی
بنتی ء سبب ء جیڑہ سرانست کہ بلوج سری دوران SETTLED بزاں یک
بندے ء جسہ مندیں قومے بوتے ، بلے ہخا مشی شاتھانی روائی ، رند آگرناںی
نہت پاد ء گلگول بوتے .

ای کہ قومانی تندیب ، علم ، لبرانک ء لکوڑہ حما وحدہ
ی بیت ء ردوں زوریت وحدے کہ آیک ہندے ء ہزارانی ہزار سال جس
دہ انت . بلوج ولی تاریخ ء ہما سری جسہ مندیں دور ء رند کرنانی کرن
پہ در حاک پہ سربوت . پدا انعام کار پیشتریں دور . آنکہ یہاں ء گراں
میں جوڑ بوتے . ہئے نیا مجی ایں دور کہ بلوج ء جند تاریخ ہونج ء دھنس ہیں .
مار بوت آئی زبان چے ولی بندری لکوڑہ ء ہم گتابیان بوت کہ ہئے ہست پادی
بب ء آئی ء موہ نہ رستہ کہ آکھنیں لکوڑہ بیرانی ء زوال ء رند پہ ووت .
لتریں لکوڑے پہ زوریت . ہئے سبب انت کہ علم ء زانت ء نوکیں نوبت ،
مدے آئی ء بوت کتہ ، گڑا آئی ء پہ ووت ء نوشت ء ہمار جہند زرٹ ک آئی .
سائی ، دیما ٹنگلیں صورت ء ہست بوت . ء ہر کس زانت کہ لاچاری ء
ورت ء زرگلیں ہئے لکوڑہ عربی / فارسی نوشت ء رجہند انت .

نوں ما بلوچی لکوڑہ باروا پاؤ ٹنگلیں اڑ ، سکلہ ہ بابت ء ائے عرض
میں . اے وحدہ ء بلوچی لکوڑہ اڑ ہ سرامائے پہ رائیں وندیں بہر بونگلیں .
مالکی انت .

ا) ہما کہ بلوچی ہستیں لکوڑہ بزاں عربی / فارسی ، رابر جاہ دارگ
نومینت .

(۱) بہماں چہ بلوچی ، رومن یا صوتیاتی رہ ، لوگ انت .
 (۲) حماکہ چہ نوکیں لکوڑے ، دلماںگ انت .
 من کوشت کنان کہ اے ردا وتنی خیال ، فکر ، بے ریا
 سبورت ، پیش ہے کنان ہوتی زانت ، رو ، حما جبر ، ہے کنان کہ منی نو
 سق راج ، بلوچی ، گترانت . تو ری کے گوں من تپاک گنت کہ ناہ .
 من چہ درستان پیش حما دوستانی باہت ، اگپ جنال کہ چہ بلوچی ،
 پیش نوکیں لکوڑے ، دلماںگ انت کہ دنیگہ دنیا ، تھا تھی جا ، دویی عمر دی
 رو اولی ایں جبر وا ایش انت کہ حصیں دور ، اگس چہ گونڈ نویں ایں
 حمیشہ انگریزی دگہ ایش بوڑکنگ ، رواج دیگ بلے میلے واں
 لکوڑے ، نہ انت دوی اے شت میئے زبان ، دُہ بیٹ
 زبانے نہ تمیں لکوڑے حست نہ بولگ .

اوا ماں گراپی ، منی دوستان اے دعویی کہ آہا جتا جتا ، ہونی
 وڑا چہ بلوچی ، انچیں نوکیں آب بزاں حروف تھی جوڑ کنگت کہ آکارہ
 قابل انت بلے سے چار رند ، لوث ، ابید حم منی ہے شیواریں دوستان گر
 رادتی ہئے نوکیں لکوڑ پیش نداشتنت . پیشکا من اے جبر ، سر کال نیل
 آہانی ہے دعویی کام حد ، راست انت . چرسے دوستان لیکے وا بلوچی شاعری
 ملائت کہ چوشیں زند جبر کرزیت ، بلے مشکل ایش انت کہ داجہ گوشیت
 نوکیں لکوڑ آئی ، مرگ ، رند پدر اکنگ بہ بیت منی دوست ، داجہ لعل ،
 رند انت کہ آئی ، گوں بلوچی لیزانک ، زبان ، علم ، بن رجہنہ ، ایں
 تھقداری حست ، نیکہ چو منی وڑا بلوچی ، دے ، چہ زخمی ، شیوارانت ایت
 ماںیں زبان ، لعل بخش رند ، بے مشیں حب ، داعگ صد حزاد کرزاب

ہم گوں منی ھر دوئیں دوستانی اے دھوئی ۽ آہانی نوکیں لکوڑ کارمرز ۽
اہل انت نہ باید انت آوتی جوڑ لکنگیں ھے نوکیں لکوڑاں بلوق استمان ۽
پنیاٹش ۽ کفت . تسلکه آہانی سراچار ۽ بسیچار کنگ ٻے بیت . من پیش
عرض کرڻا ، لکوڑ ۽ آب حروف ۽ رامک انت . یکے اصوات یا لکوڑ
وزارہ بند یا گرامر . پمیشکا په بوت نوکیں لکوڑ جوڑ کنگ ۽ جو گم ۽ ھم باید انت
باک ، ھما مردم ٻے زور انت که آ ۔

بلوچی ۽ بن روٹگ . راج دفتر (تاریخ) دوی دور ، تب ۽ مزانج ، آئی
ڪلکیں تو اور ۽ تھر تھریں گالوار بزاں لجمان سرجمی ۽ بے زانت .
علم اللسان بزاں زبان ۽ علم ۽ وخاص کن لکوڑ ۽ علم ۽ شیوار به

اے علمی کار ۽ ایوک ۽ علم ۽ بنیاد ۽ بے کفت " حب علی " بغرض
معاؤ یہ ۽ رد ۽ ایوک ۽ فارسی ۽ عربی لکوڑ ۽ حسد ۽ بلوچی ۽ سرا نوکیں
لکوڑے مه مشفت .

اے بارو ۽ منی دوی دلیل ایش انت که اگاں په بلوچی ، کارمرز ۽
لائیں نوکیں لکوڑے جوڑ ھم کنگ بوت ۽ ماکنیں بلوچ آئی ۽ سرا تپاک ھم
اونت . گذا ایشی ۽ مطلب ایش انت که تاں ھستین وحد ۽ بلوچی ۽ تھے چھاپ
لکنگیں علم ۽ لیزانک ۽ تیوگیں امبار ۽ چې دل ۽ بشودیں - ۽ پدا بلوچی ۽ نوکیں
لکوڑ ۽ رواج دیگ ۽ عام کنگ ۽ حاطر ، نوک چھاپ ۽ شنگ ۽ ٹوھیں کارے
اھم ٻزو دریں ۽ پریشی ۽ مکتب ۽ اسکول ھم جوڑ ٻے کنیں . نوں وحدے منے حال
اگل انت که ما بلوچی ۽ یک دو ماہنگا : بہے بہے چھاپ بیوکیں کتابانی سر
ٻائی ۽ گئت نہ کنیں . گذا انکسیں ٹوھیں کار ، چپتو رکت کنیں . پمیشکا منی نز ۽

چ بلوچی ہ توں لوز ہ جوز کنگ ہ جیال پ بلوقی ہ سوت ہ بدل ہ
سوداے ۔

نوں من دتی ہما ھمبلانی ذکر ہ کناں کہ پ بلوقی ہ رومن یا
رومی ہ لوٹوک انت ۔

جو انیں لکوڑ ہ چہ درستان مسٹریں شری ایش انت کہ آل ہ
آبے یا حروف تبی ہے زبان ہ یک تو ارت بدل ہ بست ۔

بڑاں یک آبے پ یک تو ارت ۔

رومی یا لاطینی اگر چہ اے وحد ہ گوں کے مٹ ہ بدل ہ
بورپ ہ امریکہ ہ زبانی لکوڑ انت ۔ بلے ایشی ہ یک مزینیں نزوری ۔
انت کہ ایتھیں اصوات یا تو ارانی واسطہ ایشی ہ یک یک آبے لبر نہ ای
ایتھیں تو ارت و انچیں انت کہ پ ایال رو من ہ گورا آب یا حروف بر
چوکہ ۔

(۱) ہ واسطہ یکے ہ بدل ہ دو آب انت ہ بڑاں ۔

K H

خ ہ

C H

چ ہ

S H

ش ہ

G H

غ ہ

(۲) رُعَاث ہ تو ارانی واسطہ حروف نیست ۔

(۳) ش - س - ص ہ واسطہ یک حرف نہ ہ بڑاں

T

ت - ش - ط ہ

D

د - ذ - ش ہ

دگوش :-

برز ، داگلیں رد من T ؛ D ؛ T . ط - د - ض ؛ نادرستیں
درف انت ، چیاکہ T ؛ D ؛ د ؛ توارانی بدل صحیح صورت ؛ حم بوت نہ
کنت .

یک توار په یک آبے ؛ بنیاد ؛ بلوجی توارانی شکل ؛ البت صوتیاتی
رد من جوانی ؛ آسان کت کنت ، بلے چوش کنگ ؛ مارا رومن (انگریزی)
ھستیں ۲۶ آبائی ابید لستیں نوکیں آب یا نہ بن آبائی سرا لستیں نک ؛ نشان
جنگ ؛ زورگ کپنٹ ، چوکہ .

په ڙء	—	Z
په ڙء	—	R
په چء	—	C
په خء	—	H
په تء	—	T
دء	—	D
شء	—	S
غء	—	G

یا ھر ڈول کہ زانتکار ایشانی بارو ؛ علمی ؛ سائنسی بنیاد ؛ فیصلہ ہے
نہست . ادا البت یک جبرے دگوش کرزیت . منی حیال ؛ رد من یا صوتیاتی
” من ، زورگ ، مئے مستریں مراد ایش انت کہ مئے لکوڑ چنگ ، ارزان ؛ یک
رنگ بیگ ؛ ابید انچو حم چہ بیت کہ پہ چھاپ ، ناٹپ ٹیلی پر نڑر ؛ کمپیوٹر وغیرہ
کار مرز ، لائق ہے بیت . نوں اگاں ماوتی زبان ، توں جوانی ؛ گیشٹنگ ؛

نوشہ کنگ، حاطر، صوتیاتی رومن، جے زوریں گڑا چھاپ، ناپ، لیل پر،
و فیرہ، واسطہ بزر، والٹمیں یادگہ ہے وڈ، گیشیں آبائ چتور جائے، غیر، پورہ
رومیں یا صوتیاتی رومن، زورگ، چ پیش منے زانکاران، انش، دل
انچیں تعلقداریں اڑ، مسلکانی عربک، سپناں، سا جوانی، چار، سیپار گھنی
انت، چیاکہ اے یک زندیں دپارے، ایش، دپ، کنگ، چ سارنی پد پیش
، حیرت حیرت چارگ الی انت، چوسہ بیت کہ اے دپارگت، ب آپیت، نہیں
، شنگ پ کت.

برز، پیش گنگیں رومن، چنست گونا پانی ابید نوں من امعنیں ہاں
نیمون حم پیش کنان کے دلگوش کرزانت.

(۱) رومن الیک، یک خاص جغرافیائی سیم، تما آبادیں زبانی واسط
انت چیاکہ آزبانی خاص خاصیں تووارانی بدل، پیش کت.
پمیشکا آئے دگ، زبانی امعنی تووارانی واسط حرف پیش کنگ،
لاچار انت.

(۲) چین، زبان، لکوڑ دنیا، تے درائیں لکوڑاں چ مسٹر، مشکل تریں
لکوڑے، ایشی، هزارانی هزار تووارانی واسط هزارانی هزار حرف یا
نشان ہست انت کہ ھیل گروک، از برکنگ کپیت، ہے مشکل،
آسان کنگ، حاطر، چین، زبان، رومن لکوڑ، تما نوشہ کنگ،
رواج دیگ، یک کوشستے کنگ بوت، بلے اے تجربت پے حاطر
، ہنگہ بے سوب انت کہ چینی وقی زبان، هریک عبر، وقی ھستیں
لکوڑ، تما نوشہ کنگ، ھیال دار انت، ظاھریں رومن انگلیں
توواراں نوشہ کنگ، عاجز انت.

نوشته کنگ، حاطر، صوتیاتی رو من، ب زوریں گڑا چھاپ، ناپ، نیل پز
و غیره، واسطہ برز، دلخیں یادگہ ہے وڑ، گیشیں آبائی چھتیوں جائے دغم، پیغام
رو من یا صوتیاتی رو من، ب زورگ، چہ پیش میں زانتکاران، ایش، دل
انچیں تعلقداریں اڑ، مسلمانی ہریک، پہنات، سرا جوانی، چار پیچہ کوئی
انت، چیاکہ اے یک زندگیں دپارے، ایش، دپ، کنگ، چہ ساریں پڑھیں
و ہمیت صیرت چارگ الی انت، چومہ بیت کہ اے دپارگت، ب پیت، نہر
ہستگ ب کت.

بروز، پیش، لکھیں رو من، ب چنت گونا پانی ابید نوں من انتیں،
نیمون حم پیش کنان کہ دلگوش کرزانت.

(۱) رو من ایوک، یک خاص جغرافیائی سیم، تما آبادیں زبانی واسطہ
انت چیاکہ آزبانی خاص خاصیں تو اراثی بدلت، پیش کنت.
پمیشکا آسے دمگ، زبانی اسٹیں تو اراثی واسطہ ہر ف پیش کنگ،
لاچار انت.

(۲) چین، زبان، لکوڑ دنیا، تے درائیں لکوڑاں چہ مسٹر، مشکل تریں
لکوڑے، ایشی، هزارانی هزار تواریخ واسطہ هزارانی هزار حرف با
نشان حصت انت کہ ھیل گروک، از برکنگ کپیت، ہے مشکل،
آسان کنگ، حاطر، چین، زبان، رو من، لکوڑ، تما نوشته کنگ،
رواج دیگ، یک کوشتے کنگ بوت، بلے اے تجربت پے ھاطر
، عینگے بے سوب انت کہ چینی و تی زبان، ھریک ھبر، و تی حصتیں
لکوڑ، تما نوشته کنگ، ھیال دار انت، ظاھریں رو من انگس
تو ارال نوشته کنگ، عاجز انت.

(۱۲) اتاترک ۽ زمانه، ترکی، زبان ۽ لکوز، ٻس رومن لکوز، مت
بدل کنگ، کاربنگ، کنگ بوت که نوں مزن حد، کامیاب ھم بوت.
بلے اے کامیاب، ھم لستیں نیمون حست انت که دلگوش کرزانت.

بزاں:

(الف) اے ردا اوی جبر، ڈالش انت که ترکی، نیم بہر ایشیا، نیم
ہرماں یورپ، انت، پمیشکا مت، وحدا ترکی، مردمانی واسطہ رومن نوک،
درآمدیں پیجے نہ بوجتے۔

(ب) دومی مسٹریں جراش انتکہ اتاترک، زمانه، یورپ، نادر اھیں
مرد بزاں ترکی، رائسر جمیں صورت، MODERNIZE یا نوکترنگ، جزر سرکاری
، استرانی سلطی، گون آشوبی جزگ، بنا کنگ بوگت۔ اے ھما دورات که
عثمانی خلافت، زوال، مرند ترکی ایشیاء، چہ ولی، بن رو تگان گوجگ، گون
یورپ، سیادی کنگ، کمر بستہ ات۔

(ج) گذی جراش انتکہ ھما تجربت که مال ترکی، جغرافیائی، فسیاتی
نیبونانی سبب، کامیاب بوت، الی نہ انت که آبلوچی، ردا ھم کامیاب بہ بیت،
پیاکہ اول وا بلوچ، نیم بہر ترکی، ڈڑا یورپ، نہ انت، دومی ایش کہ آئی
، گورا انکس در، وسیلہ، آشوبی جزگ نیت۔

(۱۳) بلوچ قوم، مسٹریں بہر دنیا، یک انچیں دلگے، آباد انت که
اودا تاں دُور دُور، رومن یا صوتیاتی رومن، نام نشان ھم نیت.
نوں مان پاکستان، ھم انگریزی، روض بركت بیگ، انت، مئے

نیزیں ھمسا ھنگانی تا ھندوستان، ابید کہ نوں اودا مال ھندی
لکوز، نوشتہ کنگ، روانچ انت (اگن چاردو انگت ھم مال عربی،

فارسی لکوڑ انت ۹ خلیج ایران افغانستان ہے ہے لکوڑ براں عربی
فارسی نے روان انت۔

پر رہ دا ٹمیں جبراں چاے اندازگ جنگ چندال مشکل نہ از
کم وحدے چین ہ پہمیں دیما مشکلیں قوے گوں ہ بے کے کاسیں در ہ اویں
دنیگہ رومن لکوڑ روانچ دیگ نامراد انت تہ ما بلوچ کے گوں ما شکر خدا
حمد دروسیلہ نیست۔ پدا معلم داشتی پڑاچہ درستال پد منگ تریں قوں
آل بگرا ما چھوڑ رومن لکوڑ زورگ جوازت داریں۔

بلے ایشی مطلب چھیر اے نہ انت کہ مادتی ہے پد منتی بے دی
بے واکی نہیون رومن ہ حیال سبب دل ہ کشم۔ انا چیاکہ اگا
گواچنی رومن یا صوتیاتی رومن مئے زبان ہ اے اڑ لیشیت کنت ہ اے
بارو ہ مئے زانکار تپاک بوت کفت تھے اوست ہ بنیاد باید انت کار
بندات چ انون ہ بیت بلے گوں ما مشکل ایش انت کہ ما جھر کنسیں ، تعداد
کنسیں بحث تران کنسیں بلے چوکہ پیشی ایں دانیاں گوشہ۔
سرکن پر کن ہ ھپ کن ہ چھ براں زندیں دعوی دا هر کس کت
بلے پ کار کس تم ایں نہ بندی چیاکہ کار نام کارچ انت

ستمبر ۱۹۴۲ء مال کوئند ہ تھما وحدہ بلوچستان ہ تعلیم ہ وزیر داد جگل
خان نصیر پا گوڑھی ہ یو ٹمیں "بلوچی رسم بلطف کنوش" مژن کش پیل ہ رند
اگن چ فیہ علمی فیر جبند رومن لکوڑ روانچ دیگ بار و فیصلہ کنگ
بوت بلے ما گوں پڑاہ دلی بر اتائی کٹکیں اے فیصلہ قبول کت۔ (کوئند)
لستیں دوستان مارا اے نار جندیں فیصلہ خلاف جنگ جیک جنگ ہ جوان کاری
دویان لوٹا ہینگ سکنی دات بلے ما چوش نہ کت چیاکہ مایک ٹھی ہ

سائنسی مسئلہ نے، راسیا کی مسئلہ بورانگ، خلاف انت. اسی بدل، ما
۱۹۸۲ء، بگر تاروچ مردوچی پرے جبر، رچار، بلڈن - ہے بھک فیصلہ، سرا چنور
عمل کاری کنگ بیت۔ بلے گون مزن بذن، گوشگ کپیت کہ مئے ہما برات
کہ آروچاں پر رومن، رداچ دیگ، گون یک دگر، دست مال زیچک، انت.
آہاں دگہ واہل یک گونڈیں سیاٹھے ہم مال رومن یا صوتیاتی رومن، نوشہ نہ
کرت، چھاپ نکت۔

بلے پدا ہم، چوکہ انگریزی، گوشت کہ پ کار بنگیجی، کدی ہم بے
وہندہ انت، مارا باید انت کہ اے نیمگ، دوار دلگوش، گور پ کنس، کار
بنگیج پ کنس۔ اے ردا منی شور، صلاح ایڈول انت۔

(۱) مے حصیں بلوچی ماہتاکانی حدا بند، شونکار۔ گوں پراہ دلی، ولی وتنی
ماہتاکانی یک یک بھرے رومن یا صوتیاتی رومن، نبشتاکانی واسط
چکیشین انت۔

(۲) مئے ہما قدمکار کہ رومن یا صوتیاتی رومن لکوڑ، لوٹک انت، بلدانٹ
آھستین عربی، فارسی لکوڑ، گوں ھوری بھرے بھرے ولی گال،
نوشاںکاں مال رومن یا صوتیاتی رومن، نوشہ پ کفت، پ چھاپکاری،
بلوچی ماہتاکاں روانا پ دینیت۔

(۳) چوش کنگ، نیکہ ایوک، مال رومن لکوڑ، نوشہ کلکنیں بلوچی مئے
وانوکانی دیم، کیت، بلکہ آمزیاں آمزیاں چریشی، حیل دار ہم
بنت، رومن، بارو، هستین درآمدی، درگت ہم کیت۔

(۴) ہمے میزان رواجی، نیام، کم کم اے جبر، ہم پکاں بیت کہ نوشہ
کنوک کجا رو وارت، آئی، درسی چنور بیت۔

(۵) اے دُرِّتال پنچ سالانی نوشت، چھاپکاری، رند، اینام، کار، حمرا
آپر، سر بئیں کہ بلوچی، پیلیں صورت، مال رومن یا صوتیں
روم، روانج دیگ یا دیگ، گذی فیصلہ کنگ، حاطر، یہ پئیں
گئیں یے جوڑ بے کنیں کہ آبے ریا روئیں صورت، علمی، سائنسی
بیاد، ہمے گذی فیصلہ بے کت۔

بلوچی زبان و اصطلاحات

محمد بیگ بیکل

کیک زبانے، چنکدر ترقی کنگ یا کیک زبانے چے قدر ترقی یافہ انت
ائشی، اندازہ چے اے ہبر، جنگ بیت کہ درس و مدرس، علم، فن، سائنسی،
تکنولوچی، پڑاں زبان، مقام چی انت۔ ایشی، ابیدے اے حم کہ دولتی کارانی تے،
اپراں انتظامیہ، عدالیہ، قانون ساز اور بانی تے، ازبان کارمرز، قابل انت
یانا۔ اے صبرانی تعین کنگ، واسطہ لختے چیز چارگی انت۔ بزاں:

اولی:- آیا گوں وئی هستیں ذخیرہ الفاظ، زبان علمی، سائنسی، تکنیکی،
فنی، نوکریں دور، هر کام ہن گپے، "سرپریزوگی ھد"، "اظہار کنگ"،
صلاحیت داریت۔

دوی:- زبان تے، دور آمدیں گلاں و تیگ کنگ، صلاحیت چنکدر
است۔

سمی:- نوکریں ایجادات، ناماں و تراشگ یا آباں اصلی رنگ،
زورگ یا آیاں و تی رنگ، زورگ، رد، زبان، رویہ چی انت۔
چاری:- آیا علمی، سائنسی، تکنیکی، فنی اصطلاحات سازگ، صلاحیت

زبان نہ ہے اسے۔

جھنی۔ — آیا اسکا مدار دیدا؟ زبان بزاں کیک واریں STANDARDZID رنگ کا مرزاں لنگ بوگ۔ انت۔

نوں اکاں مابرزاں، شون دانگیں سبرانی دیم پ دیم بلوچی زبان۔ نہ
بندینی رنگ، اے بے ریارو، اے چکاسیں گرا نتیجہ، آسرائے ورہیت۔
اویں۔ — بلوچی کیک قدم زبانے۔ کیک تختیقے، روڈ اے پسلوئی،
شیخ، فارسی، عمارانت، بلوچی، لفظانی اسکار وا مزن انت۔ بے متمن
راجے، زبان نہ بیگ، سبب، ایشی، نہ، علمی الفاظ، جوڑ بیگ، برلنی،
مقدار سک سست، کم بولگ۔ ہئے ورہاءے رنگ، الفاظ، دُل، چہ حمر کو
ہان دانگ۔ ہئے سبب انت کہ الفاظ، مزمنیں گنجے، ہدابند بیگ، ابید خو
جھیدے دور، گزر، لومانی رو، اے ترقی یافہ زبانے گلگ۔ بیت، اے ٹھی
، سانسکی، نگنسکی، فنی بن، پانی سر، سرپد بیگی حد
داریت۔

بڑے، من بلوچی، متمن راجے، زبان نہ بیگ، سپ جٹک۔ لوہاں
کے ایشی، کے لیش گیوار، ہے کنال۔ تنکہ متمن لفظ، چہ غلط فہمی پیدا م
ہیت۔

مئے قدم تاریخ OBSCURED بزاں ماں زمانہ، یعنی دھڑاں گارانت۔
چوپرچی، کے اگاں بس ہئے یکیں نکتہ، سر، بسیچار ہے کنت نہ متمن بیگ
، معنی، بزاں ت ظاہر بیت۔ بلوچ اگاں کیک دملگے، SETTLED بزاں تجھ
خند بوئیں تے نایوک، آئی، ولی تاریخ و ت نوشہ کتگ ات۔ بلکہ آئی، ولی
اولی میراث ہم پ آیوکمیں نسلان رکنیتگ ات۔ ہئے سبب انت کہ اردوپانی

اسکاراں بگرناں سردار خان گشکوری ہے تاہم کتابیں ہی زانتاں کے بلوق ہے بن اصل
بائی ہے قدیم تاریخ ہے بابت ہے نہیتگ ہلک HYPOTHESES بڑاں قیاس ہے
اٹلی ہے انت ۔ بڑاں اے راست ۔ نیم راست یا چٹ ہو گو ہم پوت کن انت ۔
اٹلی ہے انت ۔ بڑاں اے راست ۔ نیم راست یا چٹ ہو گو ہم پوت کن انت ۔ ہے جسے
پیشکا اے تحقیقی ہے علی حساب ہے جیسے ہے لائق ہے لذی حسر ہے انت ۔ ہے جسے
بدیتی ہے مزنيں سبب ہے نیمون ہمیشہ انت کے بلوق متمدن رابطے نہ بوگنگ ۔
دومی ۔ — فارسی ہے بلوچی ہے تقابلی ۰۰ ۔ نہ ہے وحد ہے انچیں صدائی
لطف دیما کاہمیت کے اصوات یا تووارانی گونڈیں فرق ہے گوں حمرنگ ہے تھم معنی
انت ۔ اے رنگیں لفظانی اصلیت ہے بابت ہے گوں یقین ہے گشت نہ بیت کہ
ہے بہ رنگ ہے کہ بلوچی ہے گنگ بنت اصلی انت یا حما رنگ ہے کہ فارسی ہے
ٹنگ بنت ۔ البت لمحے لفظ انچیں انت کہ آیانی تجزیہ گنگ ہے چہ مردم کے
ہزاروں یقین ہے گشت کنت کہ آیانی اصلیت چی انت ہے پہ مثال یک لمحے خرمگ
انت کہ آئی ہے ماں فارسی ہے خرماشت ۔ اکاں ماں بلوچی ہے پریشی ہے ناہ ہے لفظ مہ
بوئی گزا اے گنگ گراں بوگنگ ات ۔ کہ اصل لفظ خرماشت یا خرمگ ۔ ناہ
ہے موجودگی اے نیمگ ہے اشارہ کنت کہ بلوچی ہے گور ہے ولی لفظ ناہ است بوگنگ ۔
بلے آئی ہے فارسی ہے گوں سیادی ہے نزیکی ہے سبب ہے خرم ہم خرمگ ہے رنگ ہے
اویگ گنگ ہے ڈول مالفظ گرس ہے لٹنگ ہے اصلیت ہے فیصلہ ہے لفظ شدیگ ہے
ہے موجودگی ہے کت کنیں چشمیں لفظ ماں بلوچی ہے باز انت ۔ ہے ما انچیں لفظانی
ہے موجودگی ہے بنیاد ہے گشت کنیں کہ بلوچی ہے تھے در آمدیں گلاں و تیگ گنگ ہے
صلاحیت است ۔

لکھا ۔ — نوکیں ایجادات ہے ناماں تراشگ ہے صلاحیت ہے بابت ہے اگاں
ہے پکاریں گزا زانگ بیت کہ بلوچی ہے دامن تقریباً حورک انت ۔ جیتنگی کرن

نئی نہ نوادجی، اکسپلورن کرن انت کے اے صدیں سالانی نیام، جمار
نوکیں ایجادات، صدمزاراں سان مزینیں مشین، ازباب، پات پڑا، ایلمز
جوڑ بولگ انت، اے سملہ تحریق جاری انت، نوں حساب نہ ات،
بچارت کے چریشاں چنت مشین، ازبابانی نام بلوچی، دانگ انت، اگل گوں
انصار چارگ بے بیت گڑا زانگ بیت کہ آگن چے گوں بانی گراب، بانی پن،
آپی گراب، آپیٹ، گلپ، موٹل، گاسیل، پیمیں باز نام، لفظ است، بے
اگل ایشاں، مزارانی ایجادات، صدمزاراں مشین، ازبابانی هم په دیم، بے کنیں
گڑا اے آرت، داد، کاس، حم نہ بنت.

چاری: — علمی، سائنسی، تکنیکی اصطلاحات سازگ، صلاحیت یک
زبانے، تہ، چنکدر است، ایشی، تعلق گوں اے صبر، انت کے زبان، جند
، نکور، (وتی جند،) یادو، چہ داخل بولگیں علمی الفاظ، ذخیرہ پے کاس،
انت، انچوکہ من ساری، عرض کت کہ متمن راجھ، زبان نہ بیگ، سبب
، بلوچی، تہ، علمی الفاظ، ذخیرہ سک کم انت، پے ھاترا بلوچی، تہ، علمی،
سائنسی، تکنیکی اصطلاحات سازگ، صلاحیت منی نظر، کم انت.

چھپی: — اظمار، رو، میں زبان STANDRADISED بزاں یک
رنگ، کارمز بیگ، انت یا نا، اے ہر کسی دیما انت، او، یک صبرے
گیشینگ لوٹاں کے ایشی، چہ مراد زبان، لکوز نہ انت، مقصد ایش انت کے آیا
، نہیگ، وحد، زبان، اظمار یک رنگ، بیگ، انت یا نا، تجربہ، مشاہدہ
گشت کے چونہ انت، ایشی، سبب منی نظر، ایش انت.

انچوکہ زبانی کلای سطح، زبان، اظمار کرناں کرن، کارمز، رند
(علاقائی) گالوار، جاھے جاھے گرامر، گونڈیں فرنے، گوں ایک رنجی زوریت

بیت۔ چے پیر نہیں ہیں۔ صر تھم یک، نہیں ہو۔
درز، بازو ہد پکار انت۔ اے میک تھر جھن، بیٹھی ٹھنے ٹھنے ٹھنے۔ پیدا، ائر ائر
بیت۔ **INSTITUTIONISED** بزاں دارجی ہے۔ بیت، سو جین، ہائی پیپل ہے
بیت۔ منی نظر، ایشی، **MODUS OPERANDI** ان کا رہنماد اے، پر بید
اویت۔

۱۱) اے کارا کا دمیانی تھا لگ بہ بیت۔ ایڈمی، چہ مراد بیٹل یا
چگرد، اکادمی نا، بلکہ عالی، سامنی بنیاد، قائم لٹکسیں **RESEARCH**
اکادمی، کہ آیا نی کارند زبان رانت، تربیت یا لٹکسیں
اسکالر ہے بنت۔

۱۲) اسکول، کالجی، فضابی زبانے، سیجن، وانگنگ، حاتر، زبان
فضابی گزر، لوٹانی رو، **STANDARDISED**، تیار لگ کوتیت۔
اے کار حم طمی، سامنی، اکیدیمک راہ، رجمندان گوں کنگ بہ
بیت۔

۱۳) برز، ہڑوئیں دسلماں چہ ہما طمی، سامنی، فنی، تکنیکی، اونی،
عمرانی وغیرہ اصطلاحات کہ جوڑ کنگ، روان دیگ بنت۔ آہاں قلم
کار گوں میک رنگی، کار مرز بکن انت۔

۱۴) البت یک فسیاتی مسئلہ یے است کہ دلکوش کمزیت۔ مسئلہ
انت کہ اے وحدہ، زبان، لکوڑ، اصطلاحی سے بہرا نت۔ بزاں

۱۵) ہما کہ آہانی جذباتی تعلق گوں ہما اوارہ یا لکھری اسکواں
کر کے آشخیات، بنیاد، قائم کنگ بوگ کے چوکہ سید ہاشمی اکیدمی، آزادات
کمہنہ اکیدمی، ووکہ ووگہ

دوئی ۔ — بھاکہ زبان پریس نے سنتا ہے، سائنسی کارانی تھے، تو
دین پر زور مانگنے کا انت۔

سمی ۔ — حماکہ دتی دل ہے میں، حماڑوں کے دل اش بے شایستہ
نبیس انت تو ری گرامر، رو، لکور درست ہے بہت۔ یا غلط۔ یہ پریم صحیح یا غلط
اصطلاحات جو زکن انت، آہاں کارمزَن انت۔ تو ری ابلاغ ہے بہت یا نام
منی نظر، اے ہر سیس عمل روانی یا کم از کم علمی، سائنسی رجہد

رشک بنت۔ ایشی ہے سبب ایش انت کے حماکہ PERSONALITY بزاں
ذہنیت پرستی، آماق انت آہانی فکر، عمل RATIONAL بزاں جنی بر عقل
بوت نہ کرت۔ بلکہ بازوہد، آہنگ اپنندی ہے، حداؤں ہم سرگوzaن انت۔ مجھے
چیخا مردم کے علمی کارانی ہے، پر زور دین، مالینگ انت۔ آحمد چہ دتی دش
منی، معدود رہ للاچار انت۔ الپا، چہ عربی حرفانی کشک، مثال، دیاں۔ اے
یک خالصنا لسانیات، علم، مسئلہ یے۔ بلے ایشی، بنیاد پرست، لادیمیت،
بزاں دین، جذبات، مسئلہ یے جوز کنگ بوٹک۔ ہے میں باز سُنگت انگت ہم
وت، چہ ہے نفسیاتی اڑاند، گیشیت نہ کن انت۔

نوں سرائک ہما سنگتائی مسئلہ کے آوتی دل ہے میں، اصطلاحات جو زکن
کن انت، کارمز اش کن انت۔ سر ظاہر، اے یک SAFE OPTION
بزاں انچیس رائے، بلے یک مردے، فکر انت۔ تو ری آمردم چنکدر ہم
زانگکار، عائل پیغمد بہت۔ پر مثال، یہ مردے انسان کن نامداریں قلم
کارے ایک علمی یا سائنسی اصطلاح جو زکن یا بلوجی کن، کارمزی ہم کن
۔ انگل ہے بلوجی سنگلیر اصطلاح معنوی، علمی اعتبار، اصل اصطلاح، حق،
اواکت مہ کن، نیم رو یا چوت رو، بہت گزا آئی، نتیجہ پھے درکیت،

انت کے دگہ قلم کا۔ نہ مداریں فلمکار ہے پدرندال گران ہے ہمے بلوچی کشکیں
معطان ہے کارمزن انت ہے ایڈول وحدہ ہے گوزگ ہے گوں ھوری یک
بزموزوں یادویں اصطلاحے زبان ہے بہر جوز بیت۔ او ہے من غزل ہے بدل براں
بلوچی کشکیں اصطلاح دستونک ہے مشائیں ہے دیاں۔ شاعری ہے اے صنف ہے غزل ہے
ہے پے حاتر دیگ بونگ کہ بندات ہے غزل۔ بندگ روشم ہے آئی ہے بن
بپ سرتا سر عشق یا ولدوست ہے بیان بونگ انت۔ ایڈول معنوی اعتبار ہے
اے صنف ہے غزل ہے نام پر بندگ درست بونگ۔

نوں اکاں ماغیر جذباتی ہے خالصنا علمی رنگ۔ پے بیان بونگ بیت کہ
سید باشی ہے بلوچی کشکیں دستونک اے معنی ہے بزانست۔ نہ بانت۔ اے وہ
سید دستونک ہے بارو ہے ھما دلیل کہ پیش کنگ آئیشی ہے جواہر بوت نہ کنت۔
اوہ اپد اگشاں کہ غیر جذباتی رنگ۔ اے اکاں یک سبرے ہے سر۔
سچار ہے کنت۔ گزا سید باشی ہے نفیات ہے یک شجھیں ہے یہ بندگ کیتی۔
اوہ بہت ہے سید ہے ھما اصطلاحات کے بلوچی کشک انت۔ اے وحدہ
، ھما کہ منی دل ہے آئگہ ہے انت اچریشاں لہیئے ایش انت۔

پنچہ	_____
دستونک	_____
بونگ	_____
نغمہ	_____
کل	_____
شعر	_____
نمہ	_____
نکار	_____
اولم دنگ	_____

بن اصطلاحات ، معنوئی بیک یا بیک ، بحث ، یک لش کنکس ، بن
شے ڈللوش ، اصطلاحات ، حما حرفاںی نیمگ ، گوہ ، تنگ لوناں کے آہنی
توارانی تجھیرات ، بڑاں
ع من ، ظہق

شیہ باشی عربی زبان ، او بیات ، نالے ، حد ، زانوگر ، کوائے
بوجنگ کوں دین ، سید ، جب ، وابستگی ، شاہتی کلام پاک ، (جزغم) ، ابر
ترجمہ انت آنی ، ماں بلوچی ، تکنگ ، اے ترجمہ عربی ، بلوچی زبانانی ،
سید ، دستیب ، شوندہ نی ، کنٹ ، بلے گوں عربی ، تھے ملی جب ، وابستگی ،
ابید ہم تچے عرب ، عربی ، المرجک ہم بوجنگ ، من او ، چے بلوچی اسپ ، عربی
حرفاںی درکنگ ، سید ، موقف ، سر ، گپ نہ کنال کہ اے یک ملی مسہ
، بچئے ، ایشی ، باہم انت زبان ، زانت ، لسانیات ، ماہر گپ ، گن
انت ، من او ، بین محمدہ ٹنگ لوناں کے سید عرب ، عربی ، چے محمدہ المرجک
بوجنگ ، کہ نہ عرب ، عربی ، عربی ٹنگ ، ہتم روادار نے بوجنگ ، آنی ،
ولی تحریر ایں ، عرب ، عربی ، ہام تازی نوشہ کنگ ، حتیٰ کہ تو گیس سید نہ
ت ، ہم جائے کہ عرب ، عربی ، نوال اتگ ، سید ، اوہ ، تازی نوشہ کنگ ا
حالانکہ حرمس زانت آنے ای انیاں پر رایشنمند مریان ، تازی ٹنگ ، اے نام با
لفظ کست ، کنگ ، پیداوار انت ا

ہر حال اے مثل ، بیک ، چے منی مول ، مراد ایش انت کے اے
دؤس ٹکرالی ت ، یک مردے ، فکر پدا یک مردے ، فکر انت ، آنی ،
کنگ ، اکن است ، ٹنگ پر ، اے DEBATABLE ISSUES انت ،
انت ایشی ، منی ، شش ، بیت ، تکنگ پر زبان ، یک رنگ ، تپائیں

شواہزاد کرت ہے بیت۔ مئے زبان کو اس، نہایات، رانیکا، پرے حاشیہ اے
وزیر مسلمانی سر، بحث کنگ، چہ عربی مکن انت کہ اے فکر سید، پیش
کنگ یا فلاں فکر، پیش کنوں چوکہ خفا، اسری، کرم و شتی، شیر و مرنی،
صدیق آزاد، طوق یا اکبر بارکنی انت۔ پیشکا ایشی، سر، بحث بوت د
کرت۔ اے یک غیر علمی رویہ یے۔ مارا باید انت نوں ما ایشی، ترک ہے کنسیں
ہ، زبان، لسان، علم، ایدلہ بڑاں پریکھیکل، علمی رویہ اختیار ہے کنسیں۔
نوں ما اے ضمنی بلے المیں مباحثاں گواز نیاں ونیں بن پپ، نیمگ، مان
تریں۔ بہن، پیش کنگیں منی حبرانی خلاصہ ایش انت بڑاں
یک۔ ——— بلوجی، ونی جند، ذخیرہ الفاظ مزن انت۔ اے لفظ چنگ
ہ، نہ آرگ، انت سنکھ گارہ بنت۔ اے کارگوں لغت سازی، کنگ بیت۔
بلے لغت سازی یک CONTINUOUS بڑاں جاری ایں عملے۔ بڑاں یک
مردے ہ یا ادارہ یے، جوڑ کنگیں، کشرنی دہ پانزدہ سالاں رند REVISE
بڑاں نوکر کنگ بیت۔ نئے نوکریں ایدیشن ہے، زبان، ونی پشکنگیں، نوکیں
لفظ، اصطلاحات ہو رکنگ بنت۔ اے چیم اے کار نسل در نسل جاری دارگی
ملے۔

اے رد، سید باشی دلاندی صد هزاراں ستاکرزیت کہ آواجہ، ونی
نازد کمیں زندہ، ۲۵ سال پ سید گنہ، ندر کنگ انت۔ سید، اگاہ ونی زندہ،
دگہ حق مہ کمیں گرا ہم آئی، نام سید گنہ، خواہ، بلوجی تاریخ، نمیراں یونگ
انت۔ او، مارا ہما سنگت ہم بھیال کنگ، لوت انت کہ آیاں نمیگیں
جاوارانی ابیدی ہم سید گنہ، چالپکاری، گرانیں کار، ونی کو پکاں زرگ، شب
و نق تھے کار، کلاش انت۔

بلوچی ہے تھے دور آمد میں لفظاں و تیگ کنگ، صلاحیت اور
دی۔ — اواک بے پدا عرض کنگ لوہاں کے اگاں مالوں میں کہ بلوچی زبان تھی
کہت۔ ہونیا ہے بدل بوگیں جاورانی دیم پہ دیم و تے کیک دیما شنگیں زند
بھیت، قائم ہے داریت، گڑا مارا باید انت مازبان ہے بارو دوئی رویہ، جل
کنیں۔ اے روئے میں PURITANIC APPROACH نوں جذباتی ہیں
بدل ہے علمی ہے عملی بیگ لوٹیت۔ بندیں دروازگ نوں باید انت چکنگ
بنت۔ اکڈیک ہے علمی رجمندانی پدا بلیں کہ نوکیں لفظ زبان ہے تھے جاگہ کیں

انت۔

سمی ہے۔ — ہے چیم نوکیں ایجادات ہے نامانی تراشگ یا بلوچی کنگ
عمل انت۔ اے کار ہم ادارہ انی سطح ہے علمی بنیاد ہے کنگ بہبیت پی، کہ اسکے
 بغیر وحدہ بدل بوگیں جاورانی تھے زبان ہے اظہار ہے ابلاغ مشکل انت۔
چاری۔ — نوں سرائک علمی، سائنسی فنی، تکنیکی اصطلاحات، مدد
اے کیک سک حیرانی ہے جوئی ہبرے کہ تا اے وحدہ اے نیگ ہے علمی
اکڈیک رنگ ہے حق ہم دلگوش دیگ نہ بوگ کحالانکہ منی نظر، زبان ہے دیرنی
روا اے کیک بنیادی غصرے۔

اوہ زبانے ہے INTEGRALPART بزاں جتنا نہ بیوکیں ہبرے۔
چے زبان ہے رکنگ، پلگارگ ہے آئی ہے دیرنی ہے مزینیں کر دے او آنت۔
نوکیں زندہ نوکیں عمدہ دگہ ہم گزر ہے لوٹ است انت۔ ماہیت کمی کرن
سیم سراں رسگی ایس۔ ما اگاں وتنی شاعری، افسانہ، ڈرامہ میں گونڈیں مہنی
گوں نوکیں کرن وش ایک کرت۔ گڑا ما چونیں زھمے جت۔ مرچی بادشاہ
ایشان مان کاریت۔ ایشان سے شھزادہ نوٹشت کنت۔ پیشکا اگاں ما دللاں

بُلیں۔ بیت کیکی کرن ہے مئے زبان یک FUNCTIONAL بزاں عملی زبانے،
بیت، داخل ہے بیت۔ گرا مارا باید انت مائے کار۔ چے انون، ہنگیج
کنس۔ اگان چے بے وحد بوٹگ۔ بلے قول انگریزال پہنچ لنگ، کدی تم
بے وحد نہ انت۔

نوں اے کارچے وڑ، کنگ ہے بیت د بندر، جسے منی مضمون،
برحال، بن شکپ، مول، هرا، انت۔

اُن چے اے کار، SYSTEMATIC، علمی رنگ، کنگ، واسطہ یک
 واضح لاجھے ممل، رجہندے کیشینگ گرانیں کارے۔ بلے من کوشت کناں
کہ لئے ہبراں بے گیشناں۔ اگاں اے رو، چیزے کم مارگ بوت یا گتریں
رجہند، راحے کے، دل، بیت۔ برحال منی جند، نظر، اے کار اے وڑ،
کنگ ہے بیت۔ بزاں:

(۱) سید باشی، ہمکہ نام یا اصطلاحات ماں بلوچی، جند، جنگ انت۔
آبجا کنگ ہے بنت۔ چریشاں ترق نام یا اصطلاحے کہ معنوی اعتبار،
ورست انت، آئی، ابلاغ پ، جوانی، آسانی، بیت آزورگ ہے بنت۔

(۲) ماں بلوچی، چاپ بوگیں دگہ دگہ قلم کارانی، خمومانی تے کارمزد
بوگیں نام، اصطلاحات چنگ، نزارگ ہے بنت۔ چراحال ہما نام،
اصطلاحات کہ معنوی اعتبار، ورست، آیانی ابلاغ آسان انت۔

ازورگ ہے بنت۔

(۳) انگریزی، اردو، فضابی، علمی کتاباں چے علمی، سائنسی، ادب، فن،
علم، ایدگہ تکانی نام، اصطلاحات، جمع لنگ ہے بنت۔

(۴) ابلاغ غایہ، بزاں پرنت، الیکرونک میڈیا، کارمزد بیوگیں روز

روزینی نام، اصطلاحات کمجانگ بہ بنت۔

(۵) دفتری / انتظامی / حدالی کارانی نام، کارمز بیوکیں نام،

اصطلاحات مجتنگ بہ بنت۔

نوں ہے پنچیں و سیماں چچ کتگیں ذخیرہ چہ ہما نام، اصطلاحات کہ آسیدہاشی یا مئے دگہ قلم کارانی جوڑ کتگیں یا بلوچی کتگیں نام، اصطلاحات، حم معنی انت۔ آجتنا نگ، لگدی شکل دیگ بہ بنت۔ پشت کتگیں نام، اصطلاحات، ہما مزنس امبار کہ آیانی زورگ پر زبان، دیرمی، ام انت۔ اے نام، اصطلاحات مارا چہ ہما دیما ششگیں زبانے، زورگ لوٹت کہ آون بلوچی، نزیک نزیں سیادی داریت۔ بزاں جغرافیائی، تاریخی، اقتصادی، سیاسی، عمرانی، مزاجی نزیکی۔

اے رو، ما اگاں چپاں شانگ بہ دنیں گڑا زانگ بیت کہ اے وحد۔

بلوچانی کل آبادی، گیشتریں بہر دو جغرافیائی اکانیانی سیم، ایدیم آدم، CONCENTRATED جغرافیائی اکانی پاکستان، ایران انت۔ اے وا بوت بلوچ، ایرانی، جغرافیائی نزیکی۔ نوں اگاں بلوچی، قدیم پسلوی، سیادی، تھیوری درست انت، گڑا ثابت بیت کہ تاریخی، جغرافیائی، لسانی اختبار، بلوچی، نزیک تریں سیادی گوں فارسی، انت۔

او، اے موقع نہ انت کہ من بہ گشاں کہ مال ہندوستان، تاں چنت کرناں فارسی سرکاری، حدالی، انتظامی، علمی زبان یوگ، یہ، دیشی، سکھ، کلام ملک، دمکاں فارسی دلتی زبان یوگ، او، بس من۔

منگ، حبر، کنال کہ فارسی یک سک دیما ششگیں زبانے مال ایران، فارسی

ہالیوک .. وہی . انتہی ، مدانتی زبان انت بندہ پا تھری . بہرہن یونیورسی
وہری نہ بہن انت . داکتری . مہندسی . سائنسی . فنون . علوم . زبان نورانی
انت اپلاس ماس . زبان فارسی انت . بڑاں زندہ ہمک تک ، پنٹ . نوری
یک کامیں زبانی ، حشیثت . کارہرزا بیک . انت . اے راستی . منک .
رندے راستی . چہ تم کس کہتے نہ کہتے کہ فارسی ہے بلوچی ہے سیلانی ہے حصرہ
داری . کہن گوئٹک انت . اے نہ . ای ان . ججہ ملہیں بلوچانی زبان ہے
فارسی ہے بے کامیں لفظ . نہ . اصطلاحات صور یک جان بوٹک انت .
بھے چیز متنے زبان ہے عامہ ، یعنی اصطلاحات تم فارسی ہے ذریعہ داخل یوگ
انت . چوکہ نماز . روچک . بانگ . نہ نماز . جاجہ نماز . خدا . بہشت . دوزش یا
دوزہ . پاک . پلیس یا پلیت . گناہ . سوٹہ . ڈے . ڈے .

فارسی ہے حوالہ ، ہمہ ، دینست بہر . چہ پیش لوہاں یک دہ حبر .
نیگ ہے شمعے ، لگوش ، وربہ کش . بڑاں اے فارسی ہے بلوچی ہے نزیل ہے
سیادی ہے برکت انت کہ بلوچی ہے فارسی روپی نام یک انت . بڑاں شنبہ . یک
شنبہ . دو شنبہ . سے شنبہ . چار شنبہ پنج شنبہ . ہجعہ (یا آویہ) . بھے چیم
حرزوں میں زبانی امداد تم یک انت . بڑاں یک دو سے چار پنج . گردان طیو
نہ انداد ہے نام ہے قدر یک انت . اے بھلی گپ ایش انت کہ انداد ہے یک
یک . ابھی ہم یک نیگ ہے فارسی ہے گور ریاضیات ہے کالمیں ہم مان فارسی
زبان ، موجودہ انت . بلے ہومی نیگ . بلوچی ہے گور ہے بھے امداد انت ہے نہیں
من پیداگشٹ لوہاں کہ بلوچ متمدن راجئے نہ بوٹک . آئی ہے گور ہے اے ورنی
کارانی واسطہ نہ مودہ بوٹک نہ تمبل . منے الیہ ایش انت کہ منے تیغ ہمیں
معلوم نہیں ، ابھی چند شاعرانی نہیں دلگہ حق نیت . منے اور . یک نہ

بے۔ یک ہم ریاستی دانے۔ یک ہم سائنسہ انت۔ یک ہم فلکیات، زبانیں
بلوچ ہم پہنات، یک ہم باہرے نیت ا
بڑھاں نوں صورت حال ایش انت کہ بلوچی، فارسی، دوسری
ولقی، سیہی، سیدھی، محملہ مکم انت کہ دلہ ہم یک زبانے پا اے بڑھ
وٹ، کوالیخانے انت د کنت۔ اے رو، یک تم شانے دلہ سوسد بڑھاں
(۱) فارسی، بلوچی، چکیں سر تپک، دراٹک انت۔
(۲) صردوئیں چہ تند کیر، تانیث، آزاد انت۔
(۳) انچیں بے آس لفظ است کہ صردوئیں زبانائی تھے، گوں نے اخواں
فق، ہم معنی ایں رنگ، کارمزبیگ، انت۔
(۴) تردوئیں زبانائی روچانی نام یک انت۔
(۵) صردوئیں زبانائی اعداد یک انت۔

بڑھ، سہراںی تجزیے اگاں غیر جذباتی، حقیقت پسندانے دلہ، بند
ہے بیت زانگ بیت کہ اگاں نوکیں ایجادات، نام، سائنسی، منی، فن
اصطلاحات چہ فارسی، زوگ، بہ بنت تھے اے نا الیک، یک قدر تھے، آنہیں
نئے بیت بلکہ زر تکمیں نئے نام، اصطلاحات درآمد گوشگ ہم نہ بنت۔ ایش
سبب ایش انت کہ بلوچ ران، ہم مزین، ہر ماں ایرانی بلوچستان،
مندانہ انت پا آ بلوچاں اے نام، اصطلاحات، چو شیر ماور بنت۔ نئے ہم،
پاکستان، تجھ منہیں بلوچاں ہم تھے نام، اصطلاحات جنگالے نہ بنت۔ پی
نئے نام، اصطلاحات کم نیش ماں اردو، موبیود انت، او، بلوچ پریشان
نا آشنا انت۔

نوں اگاں من اے بحث ، SUM UP FINAL

ANALYSIS اے بیت کہ بلوچی ۽ دیرمن ۽ واسطہ زبان ۽ ت ۽ نوکیں ایجادات ۽ نام ۽ علم ۽ ظیں تک ۽ پختانی اصطلاحات زورگ الmant ۔ اے نام ۽ اصطلاحات چ سید باشی ۽ ایدگه و سیماں جنمکہ کہ دپ کپیت زورگ بہت۔ پشت کلپنگیں کلپنگیں نام ۽ اصطلاحات چ فارسی ۽ زورگ ٻہ بنت۔

گذ سر ۽ یک مشاهداتی گپے۔ من اگاں اے مضمون ماں زگریں بلوچی ۽ نوشۂ کنگ ۽ جمد ٻہ کتیں ت گوں من ت بوئگ ات۔ چی ۽ کہ من بلوچی ۽ انچوڑہ نیاں۔ بلے پدا ہم ہیئے نا ہیئے نوشۂ کتیں ت کس ایشی ، ۽ پہ ت ٻوگ ات۔ نئے سبب انت کہ من اے مضمون یک انچیں اور تواریں زبانے ۽ نوشۂ کتگ کہ آئی ۽ سر ۽ من دت ھم دجم نیاں۔ بلے انچوڑہ زانہاں کہ ھر کس ایشی ۽ گوں آسانی سرپد بیت۔ ایشی ۽ معنی اے بوت کہ علمی۔ سائنسی ۽ علمی مضمون نوشۂ کنگ ۽ درگت ۽ اگاں زبان ۽ گور ۽ اصطلاحات ۽ نامانی یک انچیں ذخیرہ یے است کہ آئی ۽ سر ۽ کل تپاک ٻہ بنت گڑا نایوک ۽ نوشۂ کنوک ۽ واسطہ نوشۂ کنگ (بزاں اظمار اآسان بیت بلکہ پ وانوک ۽ آئی ۽ ابلاغ بزاں سرپد بیگ حم آسان بیت۔

ولی کم زانتی بلکہ چ مزانتی ۽ ابید ھم اے دویں بنیادی بجھے ۽ بنگنگی کنگ ۽ مول ۽ مراد ایش انت کہ زبان زانت ، کو اس ۽ عالم دیما بیانت ۽ اس مسئلہ ۽ نصر ، بحث ٻہ کن انت ۔ ۽ مئے رہشوئی ۽ ٻہ کن انت ستند اصطلاحات ۽ کار زوتاں چ زوت دست ۽ گرگ ٻہ بیت۔

ءُو یا و

ولید کربنی

ماھِ تاک "آساپ" ۱۹۹۳ء، تاک، واجہ ناگمان حمدہ، "و" نام، نبشنائک، وانگ، رند من زلوری لیکت کے اے درگت، ولی لکھ بدل نہشہ بکھاں۔

واجہ حمدہ، اے گپ راستے کے بلوچی، نہشہ کنگ، گیشچلر
رجہندے نیست انت، نیکہ چے زانوگر، نہشہ کنوکانی نیمگا چشمیں جھمے، اے
انت کے چراۓ مردم دلجم ہے بیت۔ بلے پدا حم آلی، نہشہ کنگ۔ ڈھونیں
سرد ہمیں رجہندے چے اردو، فارسی، آسان تر انت۔ اگہ کے، دوستی ہمیت گلہ
نیمیون باز انت اے درگت، بلوچانی کو ہمیں درورے کے وحدے جنمیں، ولی
مرد دوست نہیت گلہ ائیرادے گیپت کے ورگ وارت ریش یے سرانت۔

پشت کپت "و"؛ "و"؛ "و"؛ جیڑہ۔ من جند دو ہمیں ربط (Conjunction)
لوڑاں یک ڈول، پ بلوچی، زلوری لیکت، کارمز کنت۔؛ باجہ انت،
کارمز ہے بنت۔ اے درگت، من چنجے درور دیاں۔ چراۓ یلی وانگ۔ من لکھ

پر بیت۔ امید انت کہ اشانی دانگ رند واجہ حمدہ اے دگ بلوچ نہستہ
نکس زانوگر دتی لیکہ سرو سوجاں درشان کن انت۔

"و" اے دو ھٹواریں یا ھندولیں لوزانی ھور کنگ کار مرز بیت،
ربط و "ء" گوں اولی لوزا جنگ درگ لوئیت۔ چوکہ سرد سونج درو دوچ،
شک و شود، گدوچ، بھل د برز، درگ د چرگ، سیاد و دارس، ڈول د ڈیل،
شک د شان، میر و نواب، نند و نیاد، چاہ و چلیم۔۔۔۔۔ بگر و بدار۔

"ء" اے دو تبلہ حاصیں چیز یا جیز ھانی کہ آیانی جدا ہیں مقام است
ھور کنگ کار مرز بیت، ربط "ء" گوں گذی لوزا جنگ دارت یا پہ جنگ
دارت اس گوں اولی ن گوں گذی ہا چوکہ۔

سیاہ، سبز، نیل، سر، اسپیت نامداریں رنگ انت۔

آسپ، بلوچی لبڑانک، بلوچی شریں تاکہند انت۔

زمستان، حوا سارت، گرم، حوا گرم بیت۔

بلوچ بلوچی، عرب عربی گپ کفت۔

واجہ، گشتانک دات، پدا درز برت و شت۔

من چ کارا کایاں سک شدیک باں، سارت و گرم یا ھشک و تر ھر
چے ڈیک دنت دران، وسپاں۔

ربط، کار مرز کنگ، وحدا چارگ لوئیت کہ ربط گوں کجام لوزاں جنگ
اس اگه گوں اولی گزا، "و" زورگ نوئیت چیاکہ دشوار تر بیت، اگه گوں
مل، یا دتی جدا ہیں تو ارسے است گزا، "و" زورگ بیت کہ پہ والوں،
دشوارت اگه ما گرہ، بدار، بزوریں گزا گندگ بیت کہ "و" گوں "بگر" "ء"
دارت چوکہ بگر، بدار ھمے چیم نند، نیاد، سرد۔۔۔۔۔

بے و وحدے مان گوشیں " واجہ ء گشناک دات ؛ پدا درز برت و شت " .
 گذ آگندگ بیت " ء " گوں " پدا " جنگ وارت - چوکہ " واجہ ء گشناک دات .
 ..... ء پدا درز برت و شت " جمے جملہ ء دوئی بھرا که " و " کارمز جنگ
 گندھا کیت کہ " و " گوں " درز برت " ء جنگ وارت چوکہ " ء پدا درز برت و
 ..... و ..... شت .

اشی ابید چیر ء جملہ ء ربط (Conjunction) چار جاہ ء کارمز جنگ من
 چ کارا کایاں سک شدیک باں ء سارت و گرم یا حشک و تر عرق ذیک دنن
 ورائی و پسائی (یا ورائی و وسپائی)

ادا تو فرض بکن " و " یا " ء " چاریں جاھاں کارمز بکن ء ولی تب ،
 آلی ء تو ار ء حم بکش بے پدا گندگ بیت کہ چو بد ڈول بیت .

چیرا نہشہ لکھیں گر اپ ء تھا " و " ء " کارمز جنگ انت .
 " وحدے تحمل ، میر و نوابانی نام دپ ، آرت ، آیانی لکھیں شر ،
 گندھیں کاراں بیان کنگ ، لگت گزا دیوان ، نشکھیں مردمان ولی گوش بہ
 انت - میرانی دوستاں نوابانی خیر واه تم پیش داشت انت ، نوابانی ، میرانی پت
 دارو کافی سرا تم در پاشت انت ، پدا پے گزو خبر ، رست انت - تحمل ، گشناک
 حلت بے محلوک ، دوت س ولی گر زا گاپ ، جاک و سلوات کم نہ ترت انت ،
 دیوان اش پ سرازرت " .

"ءُ يا و"

ڈاکٹر نامان بلوچ

نبشہ کنگ، وحدت، پ لبرانی یا گپانی ہمگری کنگ، "، آرگ شرتر
انت یا، "، اگن اے یا آشر ترانت نہ چون، "، "، لبرسید ھاشمی، جوڑ
کلمسہ و تی کتاب، "بلوچ سیاحگ، راست نبیگ، "، سزدھمی در، آلی، ایشی،
اڈکنگ، بب گشتگ انت۔

ماحتاک "بلوچ لبرانک"، نومبر دسمبر ۱۹۹۱، فوری مارچ ۱۹۹۲،
ناکاں سید، اے کتاب، سرائے، ص۔ امیری، چھٹانکے شٹگ بوٹگ ات۔ آلی،
سزدھمی در، سرا ھم کے گپ جٹگ۔ واجہ، "، "، لبر، را بلوچی، دستاں
ششمی لٹک، چیم، بے سپاہ گشتگ۔ آگشیت "بلوچی، فارسی، اواری، "،
یک ہیم، کارمز بیت۔ پرشکا آئے بدل کنگ پکار نہ انت۔ (بلوچی لبرانک نومبر
دسمبر ۱۹۹۱، ۲۰)

امیری، اے گپ تھک انت بلے سید، "، "، داستاہر دلیلے کہ داتگ،
اگن امیری، آورستانی سراگوں سرزمی، تران بکتیں، شرترات۔ بیا ات چاریں
کے سید دامیری، گپ چنچو ھد، مارا دجم کفت۔

"و" نے زورگ بابت سید سے گپ دینا کا ریت۔ یہ اے کہ "و" بلوقی تھا وایا واہ گلوار نہ دنت۔ بلکہ "ء" یا "او" تو ار، دنت پیش ایشرا"ء" نویگ بہ بیت۔ سید اے گپ ولی جاہ راست انت ملے ما گندیں کہ اردو "پنجابی دبر اھوی تھا ہم" و تو ار "واو" نہ انت بلکہ "او" یا "ء" انت۔ چوکہ کاروبار، دارو مدار، گرد و پیش و دگہ لبڑا نت ملے آیشاں کار، بار، دار، مدار و گرد، پیش یادگہ پیغم نہستہ نہ کفت۔ بلکہ ایشاں نہستہ گوں "و" کفت ولی وڑا وانت اش۔ اگن ما ہم اے لبڑا "و" نہستہ بکنیں والیش، تو ار، "او" وڑا بلکنیں نہ حراب نہ انت۔ لازم نہ انت کہ ہرچی میں زبان، درکیت لبڑا حماوز نہستہ بہ بنت۔

سید و دومی گپ ایش انت کہ "و" جند بلوقی جتاںیں گالے کہ ولی جتاںیں برا نت نہ دنت۔ چوکہ "من و ادایاں / میں تو یہاں ہوں (بلوقی، "و" اردو، "تو" انت اے "و" چہ "اور" و مادگہ شرتریں وڑے ہم جتا کت کنیں۔ اگن "تو" و "و" سرا ما زبرے ہے جنیں (چوکہ سید و جند، ہر جاہ کہ اے کار مرز کنگ زبر جنگ) یا "وا" نہستہ بکنیں یا "و" دینما "و" پھیں (چوکہ امیری، سلاہ دانگ) اے اے چہ "اور" و "و" ووت جتا بیت۔ چخوکہ مح نہ نو زیر و پیش جنگ، چہ محرو محربیت و گیشتیت ہے پیغم "و" ہم گیث۔

سید و سیکی دلیل ایش انت کہ "ء"، "ء"، "ء" و "ھمراہ انت کہ بے ایشی، آیانی بستگ سرجم نہ بیت۔

ادا "ء"، گول "ء" و "ھمراہ کنگ راست نہ بیت چیا کہ "ء" و "ء"

گپ ایک کرنگ کہ سعیناں نہ حمزہ مان نہ اے ہم رو انت۔ اگن چو بہ بیت نہ باما Preposition Conjunction یے۔ اگن سید، اے ہمیاد، ولی

روچ یکے ۽ پیت " اے " و " آ " ئیزان " ا " و " ۽ " ئیشہ کن و
ایگرانی چارمی و چخنی هراہ اش گشت -

" و " و " د " ئیم پ دیم کنگ ، چه پیداوار بیت که " و " شرتر
انت . بوت نت باز مردم ئیصال ئیزان ، تھا یک رواج گھنگیں چیزے ئی
مرینگ پ زبان ئیوان انت بلے منی حیال ، چونہ انت زبان ئی ارزان تر
کنگ ئی داستا اے وڑیں پاندگ مندیں گپ و تران باید نت بہ بنت مارا ولی
زبان ئی نبیت رجند چخو کنگ لوٹیت که آئی ئی نویگ و وانگ چمگران مہ بیت -
منی ھیل ئی شما درستان گوں چشمیں بلوچاں ڈیک وارنگ که واندگ انت ، بلوچی
ءگپ جنت بلے بلوچی ئی وانگ و نویگ نہ زانت -

نیشنہ رہند ... لکھ وڑیا سیاھگ ۽ گلشنگ

بین بوق

بزرگان ۽ سرپالی یک رو ۽ بندے بیت ۽ چمیشی هرپان آزبان ۽ لبر
 جوڑ بنت - بلوچی زبان کہ وٹ یک شاخگانیں زبانے ۽ آئی ۽ سینگ ۽ لبرانی
 بے شماریں مڈی یے حصت انت - پمیشہ اگاں اے زبان ۽ تھپ
 تک آرگ ۽ کم کنگ ۽ بنت گڑا اے گوں زبان ۽ یک وریں
(Alphabet)
 شری یے نہ بیت چیلک زبان ۽ دامن ۽ پراہ بوگ آزبان ۽ مزنی ۽ ارزشت
 گلشنگ کرت -

بلوچی زبان ۽ پراہ دامنی ۽ ماہمیشی گشت نئیں کہ دنیا ۽ حرکند ۽ بلوچے
 حصت انت آئی ۽ زبان بلوچی انت ۽ نئے زبان ۽ گپ جنت - چوناہی ۽ بلوچ
 قوم، گلشنگ آبادی پاکستان ۽ ایران ۽ انت - بلے اشی ۽ ہمراہی ۽ کر ۽ گوره
 ملکاں بلوچانی یک مزمیں تعدادے آبات انت کہ آصم وی زبان ۽ گپ جن
 انت - اے گپ راست انت کہ بلوچی زبان ۽ گپ کنوک بازیں جاھاں یکے
 دوئی ۽ گپاں شرسرپد نہ بنت ۽ جواب دات نہ کن انت بلے اے گپ ہم
 چارگی انت کہ اے زبان ۽ یک ہواریں گا لوارے تو گیں جاھاں پشتگ کہ

د پھل بیت ء مرچی باندا نبستہ ہم گیشتر ہے گالوار یوگ ، انت۔
 د پھل شمات ء جغرافیائی حالات اے زبان ء سرا بازیں اثر
 انت چوناہی ء اے وڈیں تبدیلی ء مزمنیں زبانے چے ایشان پک نہ
 ا بلوچی زبان ء گناہ چی انت ؟ بہر حال گٹگ ء تہ ء اگل فرق انت بلے
 ا میڈیا ء زبان ہور ء تو ر بیت کہ آئی ء دراہ سرپد بوت کن انت چش
 کر زگریں بلوچی ء نام ء برزادی بلوچ ء گالوار یکپارگی ڈاچار گنگ بہیت
 اے گپ چارگی انت کہ آگالوار یابولی ء بلوچی زبان ء را باز دانگ۔

سید ظہور شاہ ہاشمی ء بلوچی زبان ء و استاذ حمدت گٹگ - آئی ء
 ا جد پہ بلوچی زبان ء توصیف کرز انت - چوناہی ء اے سید ء جد الی
 ان کہ مردوچی بلوچی زبان ء نبستہ کار ء شاعر ان یک راھے گلتگ ء اے
 هرج ء انت کہ پے چیم ء بلوچی زبان ء گرامر ء بنیات بزاں ہرپ یا "

قی " گیش ء گیوار گنگ بہن - ایشی ء ہمراہی ء سید ء جوڑ گتگیں
 ہرپ " ء " ء " چہ " اے نبستہ گنگ ء چیزے ارزانی یوگ
 ڈاک ء والوک ھم ایشانی وانگ ء ھیلدار یوگ انت - ایشانی سرا گپ
 چ پیسر منی ھیال ء اگل بلوچی زبان ء نبستہ وڈ ء سرا چیزے گپ
 ٹرتر انت - بلوچی زبان ھما خطہ ء مردمانی زبان انت کہ ایشی ہ کر ء
 ڈاک ء تیاریں زبان ھم ھست انت ء نزوریں زبانانی دی کمی نہ انت۔
 بلوچی زبان ء نبستہ رجمند ہے زبانانی وڈ ء " عربی رسم یون " انت گڑا
 ہ بہتر انت - چوناہی ء بازیں مردمان ہے ھیال کہ کہ بلوچی زبان
 ہ رسم یون ء نبستہ گنگ بہیت ء انگت ء باز مردم ہے والگ ء دار انت
 ہ آہل ھیال ء نوکیں دور ء سائنسی آسرا تانی نہ ء واقع دست مانگیجگ ، وانت

بلوچی زبان، رومن بوج پانگ مند ترانت - چونا نی . آبان اے دلکش
، برابر انت - بلے کے دامارا وتی جند چارگی انت کے نئے قوم چنگل
انت - کہ آردمن، نپت سُت بکن - دوی ایش -
حت انت کہ رومن، دست، گرگ، پے مئے زبان دیم، شن بک
اے واسر کاری کارے، چیزے شاعر، ادیب، یک، دو ما حصک، کم
در کائیت، برے بند انت پے ایشاں نبشتہ رجمند، پے حال بیت،
ترین گپ ایش انت کہ مارا وتی ہمسائیں زبان چارگ لوٹ انت
سر آگوں شری، غور کنگ لوٹیت چیاکہ مالے گپ، پے پھر گشاں کہ بلپی
، گمار انت، فارسی، ته، بلوچی لبز هست انت گرا فارسی کہ ایران
زبان انت آچیا رومن، کنگ نہ بیت - اے چونا نی، مزیں بخچے
وڑیں کم زانت، طلبے، ایشی، بارہ، گپ جنگ بے وزن از
راتی، چے الکار کنگ نہ بیت کہ بلوچی زبان، ہمسایگ یا پاکستان،
زبان سندھی، پشتو، پنجابی پے وڑا نبشتہ بوج، انت - ہے دراما
راہ گرگی انت - چیاکہ مئے زبان، کلاسیکل ادب تیوں، ہے رجمند
، دوی ایش کہ پ آندگ . اے گپ دیم، پدر پکان ایر کنگ بیت
بلوچی زبان، گون، پے کن انت - نوں صبراء پشت کپڑا کے نئے دام
رجمند عربی رسم لخدا انت کے نئے چاگرد ہے، ہر، انت - ہے چاگروں،
جتا بوت نہ کنسیں - پیشے انوں کہ ہے رجمند، نبشتہ بونیگ، اے
اے رجمند، بازیں مانگیشو کافی هست انت کہ آبانی در کنگ صنب
لیزانت، بلوچی زبان، زانت کارانی مسٹریں کار انت - اکاں سہ
یک کارے، بندات تک ات، بلوچی زبان، ایدھے قلم کاراں اے

بھی یہ تین گڑا بازیں مسئلہ گیشگ ات انت ء تامروچی ء اے مسئلہ ۱۷
 ات . بے ماہیر ان کہ بلوچی زبان ء اے مزن مزنس نام چیا بے توار
 ء زبان ء رجہند ء گیشگ ء باری ء ہر کس جتا ء ایوک انت ء وقی
 گلک ء روت . گڑا اوء اے گپ الہ ء دل ء کیت کہ یکیں راہ ء مسافر
 دگہ رہاں سرجناں انت . بازیں نبستہ کار سید ہاشمی ء رجہند ء
 نکن انت گڑا آہانی بلد ھمیش انت کہ اے جت ء وقی سوجان دیم ء
 ن یاوتی رجہند ء ھنیر بکن انت . مرچی اگاں کے نوک بلوچی نبستہ ء گلگنگ
 ھن ھنکارے آوتی دڑ ء نبستہ ء انت ء یکیں ماہتاک ء تا ء یک لبزے
 پڑے نبستہ بیت . اگاں بلوچی زبان ء واستاک گیشگیں رجہندے
 اء درگیچگ بے بیت گڑا اے پے نبستہ کار ء والوک دو ہنیاں ارزان

سید ء وقی جوڑکنگیں بازیں لبزکہ پے سائنسی گالریچ (اصلاح) اء کارمز
 انت . مرچی آہانی سرا تپاکی نیست ء باز ایشانی منگ ء تیار نہ انت چوناہی
 ٹھور شاہ یک انسانے بوٹگ ء ستم نہ انت کہ آئی ء ہر گپ حرف آخر
 بے بے اے ھبر ھم چارگی انت کہ آیا پے یگ پد منگیں زبانے ء وقی جند ء
 ٹھانی بوہگ بدیں ھیرے اصطلاح تھ هرزبان پے ووت جوڑکنٹ . بازیں
 نا نام ء مملوک وقی ہمک روچی زند ء پکنٹ . ء لہتین ء کار مرزکنگ ء
 ٹک زبان زانتانی کارا انت . چیا کہ اگاں ہر چیز دن ء وڑ ء زورگ بہبیت
 لٹا جند ء زبان چیر تریت . منی و دھیں برات رزانی نادر ء ماہتاک
 پڑتے وقی نبشتانک پڑتے لبزاں بارہ ، چیزے گپ جت ء کشگ کہ ہر لبز
 نخڑے بیت ء چرا بُنڑہ ء **Derivation** ء لبزر کنٹ . من ء آئی ء

گپ سر، چنان انت - بلے مارا اے گپ گیر آرگی انت کہ ہر زبان
 لبز، دلی مزاج حم بیت، لبز هما زبان، گرامر، وڑ، کار مرزیت
 اگاں ما پکاراں گڑا انسانی زندگی، بازیں چیز مشترک انت،
 یک چیزے نامے دا لم، پر بیت - دوئی زبان، ہم آئی بزانت
 بلے اے اتنی نہ انت کہ آزبان ہما زبان، رامگ، بیت، چوش
 کامیں مالے - گونڈیں درچک روچ گوار چک انت - بلکن، دنیا،
 زباناں روچ، لبز پ آئی، واستا گوں انت - بلے ہر زبان، دلی، دلی،
 بنزہ کار بستگ چوش کہ اردو، "سورج" کمھی، "انگریزی زبان
 Flower، بلوجی، روچ گوار چک" (اگاں دوستے دگہ زبانے، اشی،
 زانت خاص عربی، فارسی، آمارا ہم سی بکنٹ ایشی، چے اے،
 بہت کہ الم نہ انت دوئی زبان، لبز دگہ ایر دستیں زبانے، سر،
 جن انت - بلکن، اے دلی سرضی، تب انت کہ اے لبز، چون،
 جاگہ دات کنٹت ہے، وڑ، مارا ہم گوں نوکیں سانسی دور، ہم گام بوجہ،
 چے اے چیزاں پسند بوجگ نہ لوٹیت - اے ہم میئے واستا پاندہ مندانٹ،
 دوئی زبان، لبز بزوراں، ضروری نہ انت کہ آہاں سر، دم بکناں،
 شکلاں بدل بکناں - بلکن، شر تر ہمیش انت کہ اے گپ دم، دارگ
 کہ میئے زبان تاپے حد، اے لبز، دلی نہ، جاگہ دات کنٹت - اگاں بوت
 گڑا آہانی اصل شکل دارگ بہ بیت -

بلوجی زبان، مسٹریں جیڑہ نجٹہ رہمندیگ انت چیاکہ اے
 حم چار، گند کنگ بنت - سید قمود شاہ باشی، بلوجی، واستا بیت،
 چین کنگ چوش کہ اب، پ، ت، ث، ج، چ، د، ڈ، ر، ڑ، ز، س

س. ج. ل. م. ن. و. ۰۵۰۰ء۔ می۔ سے۔ آئی ہے اردو زبان ہے تھے کارمزد یوکیں
 آوگہ نہ حرب کشٹگ انت کہ عربی ہے فارسی ہے حرب انت۔ واجہ رزاق نادر
 اے ہرپانی درکنگ ہے وش نہ انت۔ من آئی ہے ہبڑے گوں تپاک کنناں بلے منی
 گنگ ہے مکد ایش انت۔ ہمہ حرب درکنگ بہنت کہ آہانی ہے زبان ہے را
 خاصیں ضرورتے نیت ہے آہانی درکنگ ہے چے زبان تاوان مہ دارت۔ اے بارہ
 ہے میئے زبان زانت ہے زبان ہے نازر کیاں چے بلد ہے زانتکار ہے بلوچی ہے درستیں
 گالواراں چے سرپدیں مردم بزان انت کہ کجام لبز زبان ہے را پکار انت ہے کجام لبز
 درکنگ بہنت ہے اے لبز انی درکنگ ہے چے کجام لبز ایشانی جاگہ ہے گپت کنت۔
 ایشی ہے ابید بلوچی ہے تھے زبر ۔ ہزیر ۔ پیش ۔ اگاں باز جاہاں لبز انی سر ۔ پر
 مہ بیت تھے والوک ہے باز اڑین انت۔ چوش کہ لبز "جنگ" انت۔ اے نہشہ
 یکیں رہت ہے بیت بلے وانگ باز رنگ ہے بیت ہے ہریکے ہے مطلب دمانا ہے زمن ہے
 آسمان ہے پک انت۔ چوش کہ "جنگ" ، جنگ ، جنگ ۔ اے ہم گلشنگی
 انت ہے ایشانی واستا اولی ہبڑا ایش انت کہ بلوچی زبان ہے حروف علن
 (سرنیوک درگیجگ بہنت ۔ ہے آہانی سر چار ہے بسیچار بہت ۔ اے درستانی
 پڑانت ۔ بلکن ہے یک مردے ہے نہ انت ہما مردم کہ زبان ہے گلشنگ ہے
 واحدگدار انت ہے لوٹ ایت کہ زبان ہے مسئلہ گلشنگ بہت ۔ گڑا آئی ہے وتنی
 دست چیا داشٹگ انت۔ اے کار ہے مستریں گپ یکے دوی ہے برداشت کنگ
 انت ہے تنقید ہے نگد کاری ہے مستریں اصول ہمیش انت کہ مردم شر ہے شر ہے شر ہے
 شر بگشیت۔ اے رو ہے مارا بازیں حقیقت ہے راستی سرپد بلوگی انت ہے نوں آوہد
 پشت نہ کچٹگ کہ حقیقت ہے سرپد بوج ہے ابید ہم اشتر مرگ ہے وڑ ہے سر ہے ریک ہے
 تھے کل بکناں کہ من وتن ہے را چیر دات ہے جبر منی انت۔ اگاں نید ڈبور شاہ

باشی ء رجہند ء سر ء نگد کارئی کنگ بہبیت نہ مٹے سینہ ء زنگان . . اسی نہ
لوٹیت پیاکہ سید ہاشمی ء نزیکیں دوست ؛ سید ہاشمی آکیدنی ؛ باسک ؛ دری
داراں سید ء رجہند داشت نہ کہہ ایشی ء ابیداگان گپ جملاد ؛ لبر زانی نہ
گالوار ؛ کیتی گرا مارا راستی ؛ سیت مندیں گام دش آنک کنگ لوٹیت . چیزیں
ابید چہ آہانی لجو ، بلوچی نا مکمل انت . آہانی بلوچی ، زبان . را بذیں چیزیں
داگ انت ؛ مردوچی ہم آنبشہ کنگ ؛ انت بلکن ، آہانی نبشنہ ، چہ بلوچی ، پس
ھوارین نبشنہ رجہندے جوڑ بہبیت کہ آلی ؛ تہ ملرانی . رخشنانی . مری ، بلجنی ،
علاقہ ؛ بلوچی ؛ ھوارین رجہندے دیم ؛ ب ایت کہ زبان شہزادگان ؛ نہایں
تریت . چوناٹی ؛ اسکولاتی بلوچی کورس ؛ تہ اے رنگ گنہ . . انک کہ نے
علاقہ ؛ چکاں مری ؛ بگٹی ؛ بازیں لبر زانہ انت ؛ اے ہم زانہ انت کہ آوگ
؛ زنگان ہم چد ؛ گیشور حیل کٹہ . منی ھیال ؛ بلوچی ، داستا یک ھوارین
نبشنہ رجہند ؛ سیاھلے ؛ بوہگ ضروری انت .

بلوچی الفباء ۽ رو و بند ويگ و منگ چه
 اوگانستان ۽ اکادمی علوم ۽ زبان و ادبیات
 ۽ بنجاه ۽ بلوچی شععبہ ۽ نیمگ ۽

ترجمہ:- الف الف بلوچ

مان ریڈیو اوگانستان ، بلوچی پروگرام ۽ بنگلہ بیگ ۽ چل سال بیگ
 انت کہ اسے پروگرام ، نیشنل ۽ الغبا حما عربی ۽ الغبا یونیک انت کہ "پشتو"
 ، زبان ، حکوم کار مرز یونگ انت . بلوچی پروگرام ، کار مسٹر و کار کنوکاں پشتو ۽
 کار مرز ، الغبا پ اشی ، زرگنگ ، کار مرز کریگ انت کہ ایشی ، چے " دری "
 اور اسی ، الغبا ، گیشترین سبول انسان ا پ یک و یک وزیر تو اس ا مان
 پشتوو بلوچی ، ایونگ پ اشی کہ پیسا ، مان اوگانستان ، بلوچی زبان نیشن
 چپ ، زبان نہ ات ، پیشکا آئی ، الغبا و نیشن رجنند ، سرا حکوم ، دللوش ۽ ورکنگ

بُوت ، بُوچی پوچرام ، کارکنوکاں حمکس ، دتی زانت و رجمند ، میانچه ،
ریڈیو ، پوچرام ، نوشناک نبشت ، شنگ کرت انت اے ادب ، پ
انقلاب ، پیش ، الغبا و نبشتہ رجمندے کہ مال ریڈیو ، کارمرز بُوت تھی جنم
پسند و ناپسند ، سرایات ، بازاں یک ہائیس رجمندے نیست۔

بلے چے انقلاب ، رند ، ووں برائیں داجانی زبان و ادب ، نبشتہ توب
جوڑ بیگ ، مال اوگانستان ، ڈوکر ملکیں جمہوری ، اکادمی علوم ، چارگو ، بلوقی
زبان حم حمازبانانی روء حساب بیت کہ آحانی دیروئی ، سرا دلگوش گورنمنٹ
بُوت ، بُوچی حورگوں اوگانستان ، آدگ پد ملکیں زباناں نبشتہ ، زبان بُوت و
نشناک ، کتابانی چاپ و شنگ بنگیج بُوت۔

مال اے راہ ، اول سرا بلوقی زبان و ادب ، شعبہ ، کارکنوکاں چے
حما الغبیور رجمند ، کہ ریڈیو اوگانستان ، کارمرز بُوت ، گوں لختے چیزانی لیش
کنگ ، کارگپت ، بلے پدا حم بازیں اڑو مشکلے دیم ات پیاکہ گوں صنچیں
تواراں دیم پ دیم بُوت ایں کہ اے الغبا و رجمند چے آحانی بیان بے دس ات
گوں اے درستین کمی ، نزوریاں پدا ہم بلوقی زبان و ادب ، شعبہ ، مال
و ملکیں چنت سالاں لختے کتاب و نوشناک چاپ و شنگ کرت انت۔

مال ہجری شمسی ، ۱۹۵۵ء ، برابر گوں میلادی ، ۱۹۰۵ء سال ، برائیں
راجانی زبان زانت و ادب ، دوستانی بُوت دو وحد ، ضرورتیانی نہیا ، برائیں راجانی
زبانانی الغبا ، چارو سیچار ، شرتر کنگ ، بُوت ، پیشناو برائیں راجانی زبان ،
ادب ، انتیتیوت ، چے " اکادمی علوم " ، سروکاں کرت ہمے پیشناو ، نہیا ،
بلوقی الغبا ، سرا حم چارو سیچار بُوت و اوگانستان ، اکادمی علوم ، زبان انتانی
خیال ، لختے ادب دوستانی بُوت ، نہیا ، فیصلہ کنگ بُوت تھیں ، نام کچیں

درستین حرف چه بلوچی الغباء درکنگ به بنت و مال بلوچی زبان "ونخیل" و "مستعار" یں گال حم بلوچی وڑا نسیگ بہتی۔ اے پیما پ بلوچی زبان "ھ" حرف الغبار دوبند دیگ و فیصلہ کنگ بوت ھے الغبا پ سودیت یونین، زبانزاٹانی چار و سیچار ھ دیم دیگ بوت و اول سرامان "مسکو" ہ زبان پچارڈ استیتوت "ورند" لینین گراو ہ زبان پچاری استیتوت "چار و سیچار، چکاسگ بوت و اود ہ زبانزاٹان وقی خیال درشاں کت و گشت انت۔

چہ درملکی و ملکی زبانزاٹان و زانتکارانی نظر و خیالانی تکاحاگہ کنگ
چارگ ہ رند و مال اوگانستان ہ اکادمی علوم ہ زبان و ادبیات ہ بجاه ہ اوگانستان
و سوویت یونین ہ زبانزاٹانی ھوریں دیوان و گپ و ترانانی آسر ہ بلوچی الغ
ہ بابت ہ اے وڑا فیصلہ کنگ بوت :

الف:- علمی بیگ ہ اصل (بزان کار علمی بنیاد و رہنماد ہ بہت۔

ب:- چہ تکنیکی وسیلہ و سامانان کارگرگ و بلوچی زبان ہ نسیگ ہ کار
آسان بیگ

ج:- علمی بیگ ہ اصل (بزان ھما کار ہ دست جنگ بہت کہ آئی
کنگ ہ امکان ہست۔

د:- دود وربید ہ سم و رواجاتی بر جاہ دارگ ہ اصل اے حم گشگ

ہ بہت کہ گوں اے درستین کوششاں پدا حم درستین مشکل و
گیشینگ بوت نبوتن، پمیشا کوشش کنگ بوت ک

علمی بیگ و دود وربید گ و رسم و رواجاتی بر جاہ دارگ ہ در میان

یک ہم تکنگی یے بر جاہ ہ بہت۔

ن:- اے الغبا پ ھما درستین گالواری (Dialects) کے مال

او گانستان ۽ گشگ بنت . منک بیت انت ، بلے پ ایشی ، که
تاںوں درستیں گالوار (الجہ) اپٹ و پول نبوگ انت و رخشانی گالوار
ھمایکیں گالوار انت . کہ تاںوں ماں او گانستان ئ کار مرز بیگ ، انت
پمیشا پ بلوچی الغباء رو بند دیگ ، ھنے گالواڈ دینما ایر کنگ و
کار مرز بیگ .

۴۔ پ ایشی ، کہ تاںوں بلوچی ئ پکائیں (Standard) گالوار گیشینگ و
دینما آرگ بونوگ ، منگ بوت کہ ماں رخشانی گالوار ھنے گال .
گالوار ۽ دلی تھی فرق ئ سبب ئ . دو دڑا نبیگ بہت (بچارات

نمبر ۱۰)
اے ھم گشگ پ بیت کہ پ بلوچی الغباء مشکل و اڑانی گیشینگ ئ گوں
اے درستیں یور کوششان بلے پدا ھم ھنے از پشت کپتت ک مکنیکی سبیانی بنیا
، اے وہی آخانی بابت ، فیصلہ کرت نہیں .
تحمل ، واول (تواریں حرف) ماں اول ، درمیان و گذسم ،
منگ بونوگ انت

۵۔ " کانسوت " ( ) بے تواریں حرف (آنی سراگپ) ۽ ضرورت نہ انت
ایدیہ چ اش ھنے کالانی نبیگ ، رجمند ، سرا ھم گپ و تران بوت ، فیصلہ
کنک بوت تا وحدید ہوپی زبان ، سہ تمیں گرامر رو بند دیگ و نبیگ بونوگ .
تحمل ، فیصلہ ، مظاہن ، کار بہیت

۶۔ استراری خالت ، چے " و " ( ) ، نشان ، کار گرگ بہیت ، چوکہ ،
نان (نان ، داوارت ، رایو (راو ، دا روت ، کارہ کنت ، .....)

البت ( ) اکہ مان گوستلیں زمانگ (ماشی) ہ فعلاً نَلَدْ سر ،
کارمزبیت انت ، ماشی فعل ہ پشندات کہ آئی ہ سرا زور پر دیگ
انت : چوکہ : کرتہ ، داتہ ، وارتہ ، دیستہ و سسے

چ (وا) اَث دگہ تواراں پے (a w) ہ گیشینگ ہ منگ بوت کہ
(ا) انشان " واو " ہ " د " سرا گلکش کنگ بہیت : چوکہ : قوم ، تون

ماں ھما گالوارں کہ آھانی تھا (ث ، ذ) دیا گوں آھاں نزیکیں تو ار
اشنگ بنت ، ضرورت ہ وحدہ ہ پ چشیں آوازانی شون دیگ ہ چہ
(ذ - ث) حرفان کارگرگ بہیت .

ماں بلوچی زبان ہ پ "ی" ہ دگہ دگہ توارانی گیشینگ وزانگ ہ
"ی" ہ سرا دگہ لھٹے نشان کنگ بوتت .

ی ( ) ، ی ( ) ای ( ) ای ( )
چو دگہ زباناں آٹلکیں ھما گال ۔ آھانی تو ار بلوچی زبان ہ پر خنگ
و بدل یو تگ . بلوچی زبان ہ گشگ ہ مطابق ہ داسے دگہ در آمدیں
گال ہما اصلی املا ہ نبیگ بہت تاچہ یک نیگے دانوک ماں " دری " ہ
و پشتو زباناں وانگ ہ و چشیں گالانی یادگرگ ہ گوں مشکل داراں
دیم پے دیم بنت و چہ دگہ نیگے یکنیں گال ہ دو وڑیں املا ہ وانیگ
ہ دیمگری بہیت .

چ ھما حرفان کہ ماں کمانانی تھا انت ایو کا چہ عربی گالاں کہ ماں
بلوچی زبان ہ آنگ انت . کارگرگ بہیت .

ماں ھما نام کہ آھانی نَلَدْ سر ہ "ی" بہیت . ماں صفت ہ حالت

، بہت آھانی راستیں اطا باید گوں سے "ی" ء نہیگ بیت۔
بلے پ کار ء آسانی ء فیصلہ بیت کہ چشیں گال گوں دو "ی" ء

نہیگ بہت چوکہ:

اصلی حالت	صفتی حالت	فیصلہ بو گلیں	علمیین	علمیین	علمیین
برای		برائیں	برائیں	برائیں	برائیں
۱۲	پ (wa)	توار ء شوندیگ	منگ بوت کہ (wa)	توار	

اے "و" داب ء نہیگ بہت۔

۱۳ . حماہم کہ آھانی گذ سرء الف (ا) بہ بیت و وحدیکہ آنام
"مفقولی" ، "اضافی" و "ندایی" حالت ء بہت پ آھانی جمع
بنگ ء لجہ ء گلگ (Pronunciation) منگ بوت - بزان
اگال آلی توار گوں "ان" ء بہت "ان" آھان گیش کنگ
بہت و اگال گوں "ھ" ء بہت ، "ھ" (ھا) گیش کنگ بہ بیت ،
چوکہ ورناعان ، ورناعانا یا ورنانا آن ، ورنانا آناو سے ورناعانی کتاب
یورنا آلی کتاب - ماں شخصی ضمیر ان ھم ھے فیصلہ منگ بوت۔

حمرانت کہ چ اوگانستان ء در پ بلوچی نبشتہ رجمند ء دگہ الفباء
جمند کارمزیگ ء انت بلے انوں ما اوگانستان ، کہ اداں ھم بلوچ راجھست
نست و پ آلی ، دودور بیدگ و فرھنگ ، دیروی ، کاربیگ ء انت چیز ضرورت
بہت ن کپیت کہ پ بلوچی زبان ، چنچیں الفباء کارمزکنگ بہ بیت کہ
گانستان ، ولی رسمی زبانانی الفباء بدلت ، گوں دگہ ملکے ، علمی زبانے ، الفباء ،
نیک بہ بیت۔

لینن گردا نتیجیوت، زبانزانست پروفیسر گریوزگ، امضا، اوگانستان
اکادمی علوم، بلوچی زبان و ادب، شعبه کار مسیر

عبدالرحمن بلوچ، امغار

بلوچی الفبا: مال گال، تھا حرف، جاگہ

گذرا	در میان	بنگی	نام خودو تسلی نشان	نام حرف
ada آوا	mal مال	a p آپ	a	الف مدار آ
waf واب	Zrubis زرمیش	bet بیت	b	ب
sap شپ	Tapt تپت	parzon zg پرزو نگ	p	پ
fut بوت	ostat اوشات	Ter نیر	t	ت
cot بوت	Kutit کوتت	Tappur تپر	ت	ت
sallis شال	Nisar نیار	swal نواب	s	ث
soj سونج	Tijg تیک	Jor جور	j	ج
roc روح	Mucen مچن	cam چم	چ	چ
sahih صحیح	Tahrim تحریم	Hatal حلال	h	ح
گالان	پشو	چ	ل	ج
پوش	Maxsad منسد	xajr خیر	x	خ
wad واو	mardum مردم	dost دوست	d	د
fad فد	guddin گدین	dowl دول	d	د

بلوچ سیاھک ۽ راست نبیگ

پریل ش غفرن

مھٹاک آس اپ تربت ۾ جون ۱۹۲ءے بلوچ زبان ، ، ، نامیں شہر ،
لہٰارت ، نگہ کار واجہ رزاق نادر ، سید ظہور شاہ ہاشمی ، نبیگخانیں کتبہ ،
بلوچ سیاھک ، راست نبیگ " ، اسقی درانی بابت ، گپ جتن ، چ
وانوکاں (زبانزانست) اسقی جست یے اشگ واجہ رزاق نادر ، گوشگ انت
که چرے نبشنک ، آلی ، مولی ، مرد ، ایش انت کہ یک " علمی بیٹھ " ،
از ، جنگلائی نیمگ ، گپ ، تران ، بہت کہ پ ، بلوچی لبرانک ، یک مدئی بے
نیرانیں سید ہاشمی ، اشگ ، شنگ ، من رزاق نادر ، اے گایاں ، یک اینی
حرمت سر پد بان .

رزاق نادر ، ولی نبشنک ، تند ، زبان ، نازر سیانی سر ، نگہ کارن
کنگ بلے دت ، را زبانزانست ، نگہ کارے ن لیک انگ یے ہملیں دت ،
لبرانک ، یک نور برے گوشگ یے آلی ، چو اون نبھیتے کنگ که ، من دے
آل زبانزانست نے (Linguist) نیاں ، چے گرامر ، پچک نابلد اس " - " -

واجہ رزاق نادر ۽ مزن سری، دور چاری ۽ ووت گھنے بوئگ، شون، دنت
پڻ که واجہ نادر ۽ موجودیں دور ۽ بلوچی زبان ۽ نامداریں شاہزاد،
زانگاریں لبڑانت، نگد کاراں یکے زانگ، پچارگ بیت۔

رزاق نادر ۽ نمیرانیں سید ٻاشمی ۽ ڪلگیں ادبی کارانی تو سیپ ڪنگ،
بُشٰن ڪنگ که "اے باز مزنيں کارے که اکيڏي آں هم گوں وڌي هستي
وسلاماً کت ش کت، بلے بيمار ۽ نزوريں سید ۽ گوں وڌي لاغريں ٻڌاں یک،
خواهے باز بلاهیں بلکن، نه بوئگیں کارکنگ، پیش داشنگ —" واجہ
رزاق نادر ۽ اے گپ پ سید ٻاشمی ۽ چمچ تو سیپ شانت پچاکه سید ۽ پ بلوچی
ادب، ۾ ممحونک کارکنگ که چ تو سیپ ۽ ستاء سبرائ گوتنگ شانت بلے واجہ
دور، اے گپ پ اکيڏي مياں یک ترندیں شھماته، ڪمرند شانت که آگوں وڌي
ليل وسلاماً پ بلوچی زبان، لبڑانگ، ديمروي، چمچ ڪنگ، نه شانت۔

واجہ رزاق نادر گه جاھے سید، بابت، نبشه کنت که "من يکبرے
پدا گوشان که اے باز مزنيں کارے که سيد، زبان، جهت، کتة، من، ن
زانان که بلوچی زبان، بلوج، راج، مني وڌيں ڪم زانشيں مردم چوں چرے
نگی یاں درکاينت —" وحدے واجہ رزاق، سید، ڪلگیں کارانی گير محلوک
، را داعگ ات گڑا بایدات که سید، لمتي دروت ٿئے اوں پ وانوکاں ندر
مکنیں زاناں واجہ رزاق، هیاں آنیگ، نه شنگ پميشکا واجہ سید ٻاشمی، وڌي
کلپ "بلوچي سياهيگ راست نبيگ، تاکديم ۳۶، گوں زبان زانت، ند
کاراں لمتي وزبندی ڪنگ من آيائ جمل، نبشيگ ڪنگ، یاں۔

سید، چه بلوچي زبان، در آمدیں گالاني ڪنگ، وزبندی چوائے وٺ،
نگ، که — "من گوں زبان زانتاں پد، دست بندی کناں که چه بلوچي

زبان ، در آمیں گالانی کھلک ، ہر نغمہ جسما نہ است بکن انت
گوں رودر آنکی بلوچستان ، نہ کاراں گازبندی ایش انت کے چہ بلوپی
پڑھک ، لکھک ، سائی ، ڈیوا ، گھورو ، بھائیا ، گھزو بیگ ، چڑھیا ، دلکھ ، پیغمبر ،
بولی ، پار ، ویڈا ، سوگو ، پھلک ، رنگیں سندھی ، جالکئی یا سراںکی گالانی درکنک ،
جحد ، بکن انت ، انگت دگہ مسٹریں کارے ایش بکن انت کے سندھ ، لمبھن ،
ڈیرہ جات ، ہما بلوچان کہ آیانی زبان چ آیانی دستاں ٹھنگ پہ ، چہ بلوپی زبان
ڈانگ ، دربرگ ، سکین ، نگک بدینت . ”

من ، چہ ، چرے گپاں یات انک کہ آئی ، دزبندی رودر آنکی
بلوچستان ، سک دور انت داں بلوچستان ، بجاه شال ، لی وی " اشیش " ،
سرنہ بونگ انت اگاں سر بونگ انت گڑا گوش کری ، چم پوٹھی بونگ ، انت
پرچا کہ گوٹنگیں روچاں من کونٹھی سیلی دیوں ، بلوپی بر نامگ " درین " ، چارگ
، اتوں کہ ڈاکٹر حمید ، بانک قمر گپ ، انت ہے روچ ، بشیر بیدار پروگرام ،
مہمان ات گڑا ڈاکٹر حمید ، قمر ، راشکارات ، گوشت کہ نوں " خط پڑھگ " ،
ہ بنت ، گوں اے گپ ، اشلنگ ، من ، ٹھمچو اپوزیوت کہ دل ، گوشت پادا
ڈاکٹر حمید ، دست ، بگر ، چہ پروگرام ، ڈن در بکن ، سوچ یے بدئے کہ
برو تو ولی بلوپی ، درست بکن ، رند ، بیا بلوپی پروگرام ، بہر بزور وحدیکہ لی
وی اشیش کہ مسٹریں ٹھنگجاہ ، رسانکی وسیلہ (Media) انت ، اے حال
انت کہ پڑھک ، لکھک گوشنگ بونگ ، انت گڑا آدگہ جاگھاں چوں در آمیں
گالانی کشک ، گپ ، باوست بونگ یا بونگ ، انت .

پاؤں چار ، دانک پہ ، واجہ رزاق نایور ، جستھانی بابت ، کہ واجہ ،
جستھانی پسو ، ہماند کار بلکنیں بکن انت کہ زبان نوانت ، پٹ ، پول کار انت

اے بابت ، واجہ عبدالصمد امیری ، تو اور پر جنہیں کہ آسید ، ہمارہ
مند پوئیگ گڑا آحمد گپ ، گوش ایت کہ " — من سید ، کتاب ،
پیشانک نہیں گل و آبلوچی لبزانک تاک ॥ ماہ نومبر ۲۰۱۹ء تاک ۱۳ ماہ
ی ، مارچ ۱۹۹۲ء شنگ بیٹگ " اگاں ما واجہ اکبر بار کرنی یا واجہ ملک طویل یا
عبدالقیوم ، میار ہے تین ایس گڑا من جزمال کہ اے واجکار گوش انت
سیاھگ ہے راہنہ دگرے باید وا ہمیش انت کہ اے واجکاروچی رہنہ ،
سید ہے راہنہ ، شرتر زان انت گڑا کتابی شکلے ، چاپ اش بکن انت بلکیں
ک ، دوست تر بوت ہے راہنہ بلوچی ، راہ گپت بلے انگت ماچرے
کارانی راہنہ ، کتاباں زبھریں وحدتے کہ شیرے یا سیاھلے نہشہ کن انت
زانگ بیت کہ چے سید ، راہنہ ، جتنا انت ۔

چریشان ابید دگہ لمتن نام کمعنی ندکار کراچی ، ہست کہ چرا یاں
ے سید باشی اکبیڈی ، باسک ، الگہ دار انت آباید انت کہ واجہ رزاق نادور
جستھانی پو ، ادبی گونا لے ، بدینت ، من ووت ، را چو رزاق نادر ، بلوچی
ملک ، یک نو در برے لیکاں گڑا یک نو در برے چوں ادبی جستھانی الکاپیں
ل ، دات کت پمیشکا من جبل ، واجہ رزاق نادور ، جستھانی پوواں نہ دیگ
لیں بلکیں صنیں گپاں دیم ، آگ ، تھ ، سب ، یاں کے سید ، وہی کتاب ،
بیٹگ انت بلے واجہ رزاق نادر ، سرگوز کٹک انت یاچہ واجہ سید باشی
کھب ، من خرچی در بر تگ من ہما یاں دیم ، آرگ ، کوشت ، تگ ،
ر بلے اگاں چے منی گپاں یک غیر اونی گپے گندگ بوت گڑا چے بنے ادبی ہے

بیت ۔

واجہ رزاق بہر ، بیٹگ انت کے " ٹھیں واجہ سید باشی ، ہلی تاب

"بلوچی سیاھگ" راست بیگ "اوی در نہیں کنت کہ" ایشی مرزیز
نیون ایش انت کہ سر جمیں بلوچستان، ایران، اوگانستان، سندھ، خوش
دیماں پل، واڑ کرگ، چارمی نیمگ، نیلو میں زرانت اے عمر میں دکھل
کہ بلوچستان ماں انگر، کچگ ایشانی تھے سیاھگ کار مرز بیگ، انت، اے
سیاھگ عربی سیاھگ گوٹگ بیت پرچاکہ ماں عربی راہنہ، انت "داخنے اواہ
با گوٹگ، مطلب اے بوت کہ نہ الیک (ا) بلوچی بلکن، سندھی، فارسی
، اردو ہم چے عربی، آئی راہنہ، سیاھگ (ا) اثر مند انت ایشی، بہر
اے بوت کہ آدور، باریگ، عربی علم، زبان زانگ بوت خنچو کہ مرنی
انگریزی علم، زبان زانگ بیت۔"

"گوں واجہ رزاق نادر، دزبندی انت کہ آے در، (ب) بزال در،
"ولگوش کرزیں گپ" یکرندے پدا بوان ایت پرچاکہ سید، مول، مرد
آورڈ انت کہ واجہ رزاق نادر سرپد بوگ بلکسیں سید، مطلب چوش بوگ
کہ عربی راہنہ گوں بلوچی زبان، ہم ٹگ نہ انت بلے ماپے محبوری اے سیاھگ
، زورگ، ایں پرچاکہ مئے چاریں نیمگا تھے راہنہ، زبان انت مئے دین،
کتاب عربی زبان، انت، مئے بنداتی وانگ، زانگ اوں ھئے راہنہ،
انت اگل چوشیں جاوراں "فرنج وریں زبانے دوچار کپتیں گڑا آئی،
راہنہ اوں عربی سیاھگ بوٹگ ات۔

واجہ رزاق نادر، اے گپ کہ "اے عربی سیاھگ، راہنہ، زبان
گوں مئے زبان، تب، ہم دپ، نزیک انت پمیشکا زورگ بوٹگ" چ سید
ہاشمی، مطلب، بیرگ، جتنا، گستاخ انت۔

واجہ رزاق نادر، دوی ایراد عربی، فارسی آبانی ماں بلوچی،

برگ یا دور دیگ، بابت انت، واجہ سید ہائی، ونی تاب " بلوچی سیاحل راست نبیگ، (در. ۲) بلوچی آب (۱)، سرگال، شریں وزیر، تران کل آئی، نو پھلکیں عربی آب (اث. ح. ذ. ص. ض. ط. ظ. ع. ق. ا)، آب کہ فارسی، اوں کار مرز بنت (خ. ف. غ. ا)، نزورگ، سلیمان گل بلے واجہ رزاق نادر نبشگ کت کہ " اے والگھنگیں ہبرے کہ تو، پت (۲)، آب یاں (یا) حرب عربی، فارسی یاں (یا) اردو نیگ انت نوں مدیکہ چہ بن، دراہ مینگ نہ انت نہ لستیں، اے گی، (اے خاطر،) دور بک چہ معنہ داریت کہ اے عربی یاں (یا) فارسی نیگ انت۔"

اد، عربی، فارسی، اردو، بلوچی زبانانی گپ بوگ، انت گڑا بلوچی ساری ما فارسی، اردو، بکاریں کہ آیاں اوں عربی سیاحل زرگ، فارسی بان، عربی، نو آب بندرا نہ زرگ باریں دیروی نے کت کلگ اردو بان، لستیں آب چہ عربی آباں گیش زرت دیم، شت بوت، گڑا بلوچی چہ بی، فارسی آباں لستیں کم، چہ اردو، آباں لستیں گیش بزور ایت بزان نے دزائگ نے۔

پدا سید ظہور شاہ ہائی کہ اے آب شون دانگ انت آئی، شریں نے، تر، گرد، پٹ، پول کلگ گڑا اے آب نے در چتگ انت پرچا کہ شریں ہندوال ہمئے گالوار انت کہ ہمئے آباں گوں نبیگ بیت، سید، ونی انت کتاب ہمئے آباں نبشگ کلگ انت و ت اے ہبر، شاحدی انت کہ ہے ب کہ سید، در چتگ انت په بلوچی زبان، بروبر انت۔

واجہ رزاق نادر، دو مسال دانگ، یکے مشرقی بلوچی، کہ چہ، س. غ. وریں آباں چکار انت، دو می درور کو ہنیں بتل، شیرانی دانگ نے

کہ چہ عربی، فارسی، یا پلہ دا گھیں آبائی نہستہ انت واجہ دیکھنا بخشنڈ ہے
ابیدے سے چھوٹیشان بلوجی زبان شاہ نہ مان ایت بلکن گدا بیت۔ گول واجہ روز
صاحب، وزبندی انت کہ اگاں ما بلوجی نہیں ہے راہمند، مشرقی، مغربی
جنوبی، شمالی، جزیرہ، بزرگرین، بنندیں گڑا دگنیا آسر بیت بلے بلوجی زبان
را سیاھگ، راہمندے نہ رس ایت۔

چوناکی، راستیں گپ ایش انت کہ بلوجی، یک متنگیں Standard
راہمندے بے بیت مغربی، مشرقی یا شمالی، جنوبی و ت و تارا آئی، ترہ، خو
ہ، حوار بکن انت اگاں مالک ہے تے، مغربی، مشرقی دریج یں گڑا آبلونک
ملک، ڈن انت گیشتر عربستان، (مزن) سور یا خلیج، (جھمند انت آیالی باہر
واجہ رزاق پے شور دنت کہ آب، پ، ٹ، چ، ڈ، ٹ، گ، وڑیں آباد
گالواراں گوشت نہ کن انت گڑا اے آب چہ بلوجی، آبائی کشک بے بنت پوچ
کہ عربستان، بلوجانی دپ، نیا نیکت؟ اے بابت، یک گپے گیر آرگ
کر زایت کہ عربستان، بلوجانی دپ، انگریزی، لستین آب اوں نہ گھیں ایت
چوٹکے آب "پی" (P)، "لی" (L)، "ٹی" (T)، "سی" (S)، "چ" (CH)
"ڈی" (D)، "دی" (D)، "گوش" انت بلے ڈاکٹر، انجیز، پائلٹ و رپس کارانی
انت، اگاں انگت تو نے واجہ رزاق نادر مشرقی بلوجی، ح، ف، غ، وڑیں
آبائی گپ، جن نے گڑا تی مطلب ایش نہ انت کہ "پ"، بدل، "ف"
"ک"، بدل، "خک"، "گ"، "جاہ"، "غلک" وڑیں آب ہم زورگ
بنت، اگاں ما سید، راہمند، یلہ بد نہیں، وقی ذگریں بلوجی گالانی نہیں، ہیل
گور مکنیں کہ مشرقی بلوجی، چوش نہ انت گڑا، پاشن، بوڑ، "آمرگ" کو
انت، "جاگھ"، "آ مرغک کئی انت" ، ورچب، "بدل" درشک، "بلکنیں"

اے وڑیں بلوچی مئے واب، عیال، نیا گلگ پمیش کا ما ایشی، وند گیری، سکت
نہ کنسیں۔

گپ کیت کو ھنیں بتل، شیرانی کہ واجہ رزاق نادر، پ درور داتگ
انت اے بابت، دزبندی ایش انت کہ اگاں با "عیب"، "ایب" ،
"شیخاں"، "شیکاں" ، افار، "اپار" ، "غم" ، "گم" ، "خیش" ، را
"ھیش" ، "عازیز" ، را "آزیز" نہستہ بکنیں گڑا کجام آzman پرش ایت
آبلوچ کے انت کہ ابے گالانی بزانٹاں مزانت۔

ویسرا واجہ رزاق نادر، بلوچی سیاھگ، راست نبیگ، ور،
آمدیں گال، سر، گپ جنگ آنبشگ کنت کہ "ویسرا واجہ سید نبشتگ
کنت کہ اکرا، احمد، اشک، نبیس ات۔ ویسرا واجہ گوشیت کہ نام ہم کم کم،
اے رنگ، ترنگ، نبشتگ کنگ، بنت محمد، محمود، حسن، ابد رحمان،
دگہ باز" واجہ نوں محمد، وقی معنی نے سید رنگ، نبشتگ کنگ، آمعنہ،
دنٹ گڑاں (گڑا) شتر تھمیش انت کہ جندابنے مہ زورت بلے نیں (نی)
ماں (ما) چوں چش کت کناں (کنسی) اے چشمی، مئے کراچے پشت کپیت۔ منی
سر بر، نہ بیت۔ شما اگاں پوے دیست مارا پوہ کن ات۔

من، یکرندے گوں واجہ رزاق نادر، پدا دزبندی کناں کہ آسید،
کتاب، اے در، یکرندے پدا بوان ایت پرچا کہ سید، چھ گپ پشت نہ
گنگلگ آ، "اقرار"، بدلت، اکرار، "عبد"، بدلت، "احد" ، "عشق" ،
بدل، "اشک" ، عجب، بدلت، "اجب" ، دگہ بازیں گالاناں عربی آبانی
بدل، بلوچی آبانی تھے نبیگ، سکین، دنٹ بلے جبل تر، اے وڑاون سوج
دنٹ، کہ بلے ایشی، بزانٹ ایش نہ انت کہ ما بلوچی، جند، گالاں یلمہ

بدھیں ء ہریک عربی گالے ء بلوچی گالوار ء تریناں بنکنیں کہ یک بازنگندگیں ء
 بدر نگمیں ء بے وادیں ء بے تائیں بلوچی یئے جوڑ بیت " سید ء مراد ء مکمل اش
 انت کہ اول ما زگریں بلوچی در بیجیں اگاں مئے گور ء یک گالے ء زگریں بلوچی
 نیت گڑا ما جوڑ بکنیں ء اگاں ما جوڑ کت نہ کت گڑا چے نزیکیں زباناں گالے
 بدل زر نگمیں گال کشگ بہ بیت ء وتنی گال جاگہ دیگ بہ بیت سید اے گپ ،
 سر ء زور دنت کہ گال کشگ بہ بیت ء وتنی گال جاگہ دیگ بہ بیت سید اے
 گپ ء سر ء زور دنت کہ گال چ فارسی زبان ء بدل زورگ بہ بیت گھتر انت
 پر چاکہ فارسی ء بلوچی دو گھاریں زبان انت - اگاں یک گالے ء راجہ عربی
 آبائی بدل ء بلوچی آباں بہ نبیس نے کہ آئی مانا بدل مہ بیت گڑا چھ باکے
 نیت - نامانی بابت سید نبیشگ کت کہ " اے نام حم کم کم ء تریناں سنگ بہ
 بنت تاکہ ینکراہی مردان یک پارگی مہ گڑیں انت پمیش کا پہ اے نامانی ترینگ
 ء باوست نہ لوٹ ایت - "

اے بابت من ہئے گوشان کہ وحدبے مئے زبان زگریں بلوچی
 گالاں نبشتہ ء وانگ ء زبان بیت گڑا مئے نام وہ زگریں بلوچی نام بنت بزاں
 بلوچ وتنی چکاں انچیں نام پر کن انت کہ آگوں بلوچ آباں نبیگ بنت ہئے
 گڑ ء من کہ واجہ رزاق نادر ء دیم ء آورگ انت وتنی سر وہ طلاس بنت
 چوٹلہ باحد ، پیرداد ، ٹالی ، رگت ، جان بی بی ، زراتون ، شمشل ، چگرد ، کھور ،
 گزابیک ، لالمیں ، مریم ، دادو ء دگہ گوں بلوچی آباں نبیگ بنت ء دگہ مانا
 یے اول سہ دینت -

واجہ رزاق نہ نبیشگ کت کہ " بازیں سنگت نبیگ ء انت ء
 لوٹ انت کہ ماسید راجمند ء بزوہراں ماہم نئے گوشان ء وحدبے ضرورت ہم ہمیش

انت بلے نپوں بزوراں بیدے ا بید ، ا چارگ ، تپاسگ ، چماں مج کناں
بزوریں (ہ) چارگ ، تپاسگ ، وایشانی (ہبرے) —

من اے باہت ، چوش گوشان کے انوں بلوچی گیشتر سید ، راہنند ،
نبیگ بوگ ، انت هر کس کے سید ، راہنند ، نبیگ ، انت آجھ نہ اڑایت
بلے آند کار کہ سید ، راہنند ، پ زانت یا پ نزانی نبیگ ، نہ انت آیانی
سیاحگ اڑائیگ انت یکیں ٹال ، ماں یکیں سیاحگ ، اکاں دو رند ، کار مرزکن
انت گڑا یک جاھے دگہ وز نبستہ انت ، دوی جاھے ، دگہ رنگے ، انت ،
آند کار کہ سید ، راہنند ، پھستہ نہ انت آ" ، " بدل " ے " ے " ے " ے " ،
جاھے ، " ے " اوں کار مرزکن انت بلے هر کس ، سید ، راہنند در برگ آئی ،
دست کدی پ بلوچی ، نبیگ ، نہ لرزانت ، سید ، راہنند ، در برگ ، و استا
آلی ، کتاب " بلوچی سیاحگ ، راست نبیگ " ، شروانگ ، پھمگ الی انت ،

واجہ رzacق نادر نبشتگ کنت کہ ما چماں مج کت ، سید ، راہنند ، زرت
نکنیں ، واجہ تی دژمنانی چمچ ببات انت تو وسک شرکتگ کہ سید ، کتاب ،
چارگ ، پاسگ ، کار و تی کوپکاں زرگ سید ، و تی کتاب ، پیشگاں ، نبشتگ
کتگ کہ " اے گپ زانگ لوث ایت کہ اے بلوچی زبان ، آ سرجمیں
راہنندانی بارہ نہ انت بزاں " بزاں " گرامر " یا " صرف نحو " گوشگ
بیت ، چوش من زاناں کہ بن راہنند ہم سک پکار انت بلے اے وانگی ، تمہ اے
من بلوچی زبان ، انوگیں سیاحگ ، راستیں راہنداں گیشناں کہ ایشی ،
سیاحگ رو مہ بیت " دیمرا سید نبستہ کنت کہ گوں بلوچی زبان زاتاں
وز بندی کناں کہ گوں ایرات چاری ، دل پھکی ، اے وانگی ، بواں انت ، چ
وتی سر ، سوجاں من ، منت دار بکن انت تاکہ دگہ رندے شر تریں رنگے ،

چیش کنگ پہ بیت۔ ”

واجہ رزاق نادر صاحب، نسیرانیں سید ہاشمی، ولیٰ کتاب، سرجم
بوگ پہنچوں جنگ چراں ہیکپاں زانگ بیت۔ کہ آئی، بوٹگ کہ آئی،
زند، کے اے کتاب، نزوریاں دیم، بیار ایت بلے رزاق جان آوحد، من،
تو و ن زانگ کہ زبان، ادب چے پیزے نے پمیشکا مابے میاریں کہ نوں سید،
کتاب، یا راہمند، نزوریاں چپ، جنگاں میں بلے دگ، مستین سلامتیں ندکار،
زبان زانت هست کہ سید، وحد، حتم ادب، پڑ، ووت، را چیزوں کائی شخوار
اش گوٹگ وحدنے سید، تو ار پہ جنگ انت گڑا بے گویاگ بوٹگ انت نوں
کہ سید، مرگ، پانزده سال پر گوٹگ نوں حوش اش کنگ، پرانی، کتاب
”بلوچی سیاحگ، راست نہیگ“، پتشانک نہشتہ انت۔

پتشانک یا نگدا کاری ہراہیں پیزے نہ انت بلکیں نگدا ادب، سینگار
انت، نگدا کار ادب، سرگوپ، سینگاروک انت بلے اگاں کے اے پڑ، آیگ
لوٹ ایت گڑا نگدا کاری، زانت، سرنوں پہ بیت۔ ھما کتاب یا سیاحگ،
نبیوک، چینکاس پٹ، پول، جکانسری کنگ، آئی، را سرجم کنگ نگدا کار،
ربادو، ھمچنپک پٹ، پول کنگ لوٹ ایت۔ سید، اے کتاب، سرجم کنگ،
ساری بلوچستان، کند کند، میگ میگ گول، امگ انت بلوچستان، دن اگاں
جائے بلوچانی سونج بوگ سید، حمود، اوں ووت، را رسینگ سید، چراں
گاں، گاں اوار پول امگ، یک راہمندے شون دانگ۔ سید پٹ، پول، انچو
شید آئی بوٹگ کہ سے سے، چار چار، ماھاں گار بوٹگ محلوک، گمان کنگ کہ
بلکیں شکالی بوٹگ اناگت، بچار زاہر بوٹگ۔ آئی، ہمرا جان باز یعنی، یک،
مزل، رند، واتر کنگ، باز، نام نادر راجی، کنگ، پچترگ انت بلے سید

گوں و تی نادر اھمین بالاد پ بلوپی ، شوھاز ، میگ میگ ، دیھ پ دیھ بیگ۔
 مروپی مانشگ ، سید ، جھدانی سر ، پتمشانک ، نگد کاری کنسیں چالائے اے گواہی
 نہ دنت کہ آچ و تی ھند ، در پ زبان ، پٹ ، پول ، یک منزلے ، شنگ۔
 اگاں چا پتمشانکار بلوچستان ، افسرے گڑا بزان کہ آئی ، و تی پتمشانک و تی کار
 گس ، نشگ ، نبشنگ ، اگاں پتمشانکار ملک ، چے دُن نبشتہ کنگ ، انت گڑا
 بزان کہ جمعہ نیے موکل ، سارئیں کو نجی ، نشگ ، نبشنگ کنگ ے منی
 حیال ، سید ، جھدانی سر ، چوشیں پتمشانک گوں آئی ، جھداں یا حزمتائی
 انساپ نہ انت۔

واجہ رزاق نادر " ، " ، " ، " ، " ، " ، " ، " ، " ، باہت و تی
 نبشنگ ، تہر ، نبشنگ کنت کہ " واجہ سید ہاشمی ، کتاب دنت ، آئی
 وضاحت ، بیان ، رند نئے لبازی معنی و مطلب میے دیم ، گیش تر صاب ،
 درا بوت انت چش کہ واجہ گوشیت کہ اے جتاںیں لبازانت ، ایشان ، و تارا
 یک بزان نے بزاں معنی هست انت داں اے ھد ، واگپ راست انت ، سر
 ہم کپیت بلے وحدے کہ سید نبشنگ کنت کہ " منا " ، " من " ، نبشنگ کنگ
 ہ بہت نہ منی حال ، ادا ، " ، " جتاںیں بزان نے داریت شے حیال چے
 انت ؟ دیمتراسید نبشنگ کنت کہ " ترا " ، " شمارا " ، " ، " ، " مارا " ، نبشنگ
 بکن ات کہ اے ایدگہ راہنند ، راست گندگ ، نیا نیت نوں یک لبزے ،
 رایک رنگ ، دوہی لبز ، را دوہی (دوی) رنگ ، نبشنگ کنگ ، علت ،
 قانون چے انت سید فیض اصول ، راہنند پیش نداریت ۔

واجہ سید ہاشمی ، و تی تاب ، " در - ۱۰ " ، " ، " ، " ، " در - ۱۱ " ،
 " ، " ، " ، " در - ۱۲ " ، " ، " ، " ، " در - ۱۳ " ، " ، " ، باہت ، شریں

وڑے تران کنگ اگاں کیے شری، سر، اے دراں بوان ایت آجی نہ اڑایت
 "ء۔" "ء۔" ورنے بکجا ہے سید ہاشمی نبستہ کنت کہ "بندر، چوشیں سے گال
 ۱۹۵۳ء، بلوجی زبان، سرچنگ (کراچی) اے بلد کارانی دیوان، دیم، ایرکنگ
 بوگ ات انت چ مزینیں گپ، ترانے، رند منگ بوت انت۔ ابید چ "سر
 چنگ" ۱۹۵۵ء، مکسی ہاؤس کراچی، دگہ یک دیوانے نشت کہ اے دیوان
 کوئٹہ، کلات، مستریں ندکار، پے کار ہم گون ات انت، اے گال پد،
 منگ بوت انت، گوں ایشاں دگہ گالے "ئیں" ہم منگ بوت۔
 چ سید، بزر، نبیتگیں گپاں اے پدر بوت کہ اے گال سید،
 ساچنگ انت، بلد کارانی دیواناں نبیتگ انت۔ واجہ رzacق نادر نبیس ایت
 کہ سید، پے گلاں چیں اصول، رابنند پیش نداشنگ واجہ، اے گپ راست
 نہ انت کہ سید، اصول، رابنند پیش نداشنگ پرچا کہ سید، ولی کتاب، تھہ،
 کہ "حر نامگاں یا نام بزانیں (اسم یا اسم ضمیر) گالے، رند، کہ "ء۔" توار
 چ دپ، درکیت آلی، "ء۔" نبیتگ بن کہ چیں رنگ، رونہ بیت "ائشی، مانا
 چوش انت کہ ہما گال کہ چ اپ، ہلاس بیت بلے توار، اپ، آواز
 بیت گڑا بزان کہ او، "ء۔" کار مرز بیت، اگاں کہ گوں اپ، سرجم بیت آلی،
 پشت، "ء۔" کار مرز نہ بیت۔ منی ہیال، واجہ رzacق نادر، جیزہ جنگے گپاں
 گیش، گیوار بوت کہ سید پرچا نبیتگ کنت کہ "منا" "من" نبیتگ کنگ۔ ہے
 بیت، "ترا" "شمارا" "ء۔" مارا "نبیتگ کنگ" ہے بنت پمیش کا کہ "من" گوں
 اپ، آب، ہلاس یا سرجم نہ بوگ وحدیکہ ترا شمارا، مارا گوں اپ، آب
 سرجم بوگ انت۔

ابید، اپ، اے گلاں گوں، "ء۔" جنگ بیت بلے دگہ مانا دینت

چو شکر "تر" بے الپ، "تر" (Well) "شمارا"، ابید، الپ، "شمار" (Count) "مار"، ابید، الپ، "مار" (Snake) گوں اے براۓ تاں، گوں نیشنگ بت چوش که "گد"، تر، تر گور، مکن، "من" من، شمار، میار، "مار" بے گر۔

ولئی نیشنگ گلڈ سر، رزاق نادر، نمیرا نیں سید، ساچنگیں گالانی بابت، گپ جنگ واجہ، نیشنگ کہ سید، انگریزی گال، "الپاپیٹ" یا عربی گال، "ابجد" (ا، ب، ج، د)، بلوچی گال، آب، ساچنگ، شرئے، نکنگ پوچا کہ بلوچی زبان، پسرا اے گال، بدل موجود انت کہ آئی، "ھرپ" گوش انت، من بلوچی گالانی سر، پٹ، پول، وا انگت، نکنگ بلے من ہے سرپداں کہ "ھرپ" پ، "ابجد" یا "الپاپیٹ"، براۓ تاں، کار مرزا، بیت بلکلیں ھرپ، لبڑ، گال یکیں "لفظ" (Word)، براۓ تاں، دینت، چے سید، "آب"، گال، ٹھینگ، ساری پ، "ابجد" یا "الپاپیٹ"، میئے گور، "الپ" بے، گال کار مرزا، بلوچنگ، واجہ رزاق نادر نہشہ کنت کہ "آب" (ء، گال) بلوچستان، باز ھند اد دگہ معنی، کار مرزا، بیت "بایدات" کہ واجہ، "آب"، گال، لستیں ھند اس پ، "آپ"، براۓ تاں، کار مرزا، گوگھ، انت گڑا، براں روکار مرزا، انت بایدیں پ، آپ، "آب" کار مرزا، بیت۔

واجہ رزاق نادر، سید، ساچنگیں دگہ لستیں گال اوں پ، درور، داعل انت کہ گوں چیزانی، ناماں دپ، نکپ انت اگاں سید، اڑنگیں ناماں لستیں ہم دپ، نا، انت منی، ھیال، چھ، مشکل، نا، انت ھرزبان، یک چیزے، دو سے نام اوں بوت کن انت بلے یک یک نامے گیشتہ، پلچیت، ھما دیردی کنت پمیش کا زانکار گوش انت کہ گال، ولی، منینوک، وتن انت، گپ کیت سائنسی چیزانی،

من اے ٹکپ ہ تپاؤں کہ سائنسی چیزائی نام وتنی ہ بنت بلے ہر زبانے دوت
 مزاجے ہست ہ اے آنی ، حک انت کہ ہما نوکمیں سائنسی نام ہ کجام گالواہ
 زوریت بزاں اگاں پوشیں دریں گالے ہ گالوار ہ کسانس کمی یے یا لیشی یے
 ودی ہ بیت گڑا پروادہ نیت دیم ہ شکلیں زبانائی زبانزادانت پ سائنسی چیزاں ہم
 وتنی زماناں نام شوہجاء کن انت - سید ہ سائنسی چیزائی نام ساچنگ انت چ
 ردی نے شکل اگاں کے گوش ایت کہ سید ہ بور شکلیں نام محمد پ ہ ہر گام
 ہ انت گڑا آوت شرتریس نامے جوڑ بکنت . بلوچی سیاھگ ہ راست نہیں ۔
 نوکمیں راہمندے دیم ، بیمار ایت اگاں چ سید ہ گال ہ راہمند ہ شرتریوت انت
 ما ہمایاں زوریں ۔

پہ بلوچی ۽ راست ۽ منتگیں لبزانکی زبانے ۽

شوہاذ کاری ! چیزے صلاح ۽ دزبندی

غلام فاروق بلوچ

پنداتی ترانا !

هر کس ۽ کہ بلوچی زبان ونگ ۽ آئی ۽ باروا گئے باز پٹ ۽ پول
 کلگ، آما چرے صبر ۽ سرپید انت کہ اے یک سکنیں کوھن ۽ قدیمیں، پراہ ۽
 شاہگانیں ۽ چہ مال ۽ مڈی ۽ گنج ۽ دولتائی سرر-چیں زبان ایت - زبانے ۽ شرمی یا
 حرابی چہ سه چار چیزاں بیت - یکے ایش کہ تاریخی صورت ۽ آچنچو قدیم انت ۽
 چہ چنچو دور ۽ باریگاں گوتگ، دومی ایش کہ آئی ۽ تمالوز، بتل، مسال ۽ شبین
 ۽ نئے وڑیں مڈیانی گنج چہ حد ۽ است انت - سیمی ایش کہ آئی ۽ تما یک نگے
 (Standard) زبانے ۽ جوڑ بوگ ۽ کدرت ۽ قوت است انت یا ناں - بزاں
 آئی ۽ گرامر ۽ رہنمہ چہ حد ۽ سرجم ۽ قوت دار ۽ پہ رچ ۽ رپک انت - چارمی

ایش کہ آناریخی صورت، چنپو ہند، علاقوں گلگ بیت، آئی، تما بولی، ہم
منیں لوز، بتل چنپو است انت؟ ایش، نہے وڑیں دگہ استیں سپت اُسک یک
زبانے، تما بہ بنت تے اے صبر پدر انت کہ آزبان چہ بن، سک قوت دار،
مزن شان انت، آئی، دامن پر، شاہگان انت، اے وڑیں زبانے، تما دیما
روگ، یک معیاری، منتکیں (Standard)، سائنسی زبانے، جوڑ بوگ،
واک، قوت سک باز انت، اگن ایشی، نیمگا دلگوش دیگ بہ بیت تے پرے کار
، چھ وحد نہ لگتی۔

اگن بلوجی زبان، سراچشا نکے دیگ بہ بیت تے اے پذر بیت کہ ایشی،
تما ہئے دراہیں سپت است، موجود انت۔ ایشی، کوھنی، دراج عمری، باروا
مزاراں سند، ولیں است انت چوکہ نادریں زبان زانت واجہ انور شاہ قحطانی
، گلگ انت کہ ایش... ۳ سال قبل مسج، زبان انت۔^(۱)

ایشی، تما لوز، بتل، مسال، شبینانی ہنچیں مزینیں دریا یے است کہ کئی
، کاس ای مشکل انت یک یک چیز، صبر، کارے، پذر کنگ، واتا، بے
حسابیں لوز است انت، اگن سرجیں بلوچستان، مسال، شبین، بتل، گالوار
یک جاہ کنگ بہ بنت تے کتابانی کتاب پربنت بلے آانگت نہ حلنت۔ ایشی، گرامر
پر رجہند، وڑ، پیم انت، گرامر، دراہیں قدر، سپت ایشی، تما است انت۔
پمیشا ایشی، راپ ریچ، رجہند کنگ، یک معیاری، سائنسی زبانے، جوڑ کنگ
، دیما چھ وڑیں رکاوٹ نیست ابید چہ نادلگوشی، بلے واہنڈی،

بلوجی زبان چہ ایران، پیش، بگر تازا بل، پاکستان، حد، بگر سجنی، ہما
دیم تا جیکب آباد، سندھ، پنجاب، بازیں علاقوں گلگ بیت، پدا افغانستان،

(۱) ماہتاک "بلوجی لیزانک" (حہ) جنوری ۱۹۹۳ء تاکدیم ۲۶

صوبہ، ہندوستان ابید، عربستان، افریقیہ، بے شماریں ملک، ترکانیہ، ہندوستان، تما ایشی، گھوک جس خند انت (اے دُگہ صبر ایت کہ چیزے مکافی تھا نند و کمیں بلوچان مستریں، سرکاری زبانانی لکھتھانی چیزاں بلوچی زبان، پاولپاشی، سوب، واقعی ماتی زبان ٹھوٹنگ یا اے زبان، کار مرد ذکفت اے دراہیں ہندوستان بلوچی زبان، بے حسابیں بولی، گالوارست انت، یک یک صبر یا تراں یا چیزے، واستادہ دہ ہم مشین لوز، گال است انت کہ چہرلشی، بلوچی، سیئی، ازگاری ٹھابت بیت آدگہ مکاں بل۔ اگس ایو کا پاکستانی، ایرانی بلوچستان، دراہیں ہندانی لوز، بتل، بدل، گالوار بکھانگ پہ بنت، پر رفع، رجمند ترتیب دیگ پہ بنت تے بلوچی دنیا، مستریں زبانے، مٹ، بدل بوت گنت۔ بلکلیں منی جند، حیال، ایشی، تھا انچو تکمیلیں (Complications) کہ دنیا، مستریں زبانانی تھا است انت، نہ بنت چیا کہ بے حسابیں بولی، گالوار ابید ایشی، بنیادی گرامر، رجمندانی تھا خاصیں پُرک، تپاوت نیست، بلے نک سوب، کہ بلوچ راج، سیاسی حک، پشتا یونگ، واقعی مال، مڈی، وسیمانی مسترنہ بوٹگ۔ آئی، زبان، ہم بے واخند، وسر بوٹگ پیشا آپدنگ بوٹگ، آئی بے حسابیں لوز بتل، ایدگہ مڈی مروچی گار، بیگواہ انت۔ ماندیں کہ ہما زبان کہ چ بن، حق نہ بوٹگ انت چ بازیں دلگوش داری، سرکاری پشت پناہی، سوب، مروچی سرجم، مکملیں زبان جوڑ بوٹگ انت، دنیا، بازیں مکاں وانگ، وانینگ بنت، بازیں جاحاں ٹشگ، سرپد بوگ بنت۔ بلے بلوچی گوں واقعی بے حسابیں خدادا بلکلیں سپت، شریاں ابید مروچی یک پدنگ، پشت پچھلیں زبانے حساب بیت کہ تنی وحدی آئی، پوت یک معیاری یا متحمس (Standard) لبراً تکی زبانے نہ درگستنگ۔ دنیا، دُگہ مکاں بل۔ واقعی جند،

ھند ؛ علاقہاں وانینگ نہ بوجا انت۔ ایشی ہ تھا یک روتا کے ہم نیت ہ
ماہنگ پ حسابی انت ہ اپنائی و انوکانی حساب حزارانی تھا انت اے درستانی
آسراش انت کہ بلوچی لبزانگ ہ احوالکاری ہ انڈسری ہ تھی وحدی رنگ ہ
ورو شم درنیا ڈرٹگ ہ دیرئی ہ بنداتی ھدبان انت۔

مروچی دنیا ہ تھا بلوچی ہ درج ہ حیثیت یک گار ہ نزانت میں زبانے
ہ حیثیت ہ چہ زیات نہ انت کہ آگن پٹ ہ پول کنوکیں زانٹکارے ایشی ہ
بارداسی ہ سرپداشت تے بلکیں۔ بلے دنیا ہ ایدگہ مردم ایشی ہ بارواچ نہ زانت

متریں جیڑہ!

سرکاری سرپستی ہ نہ بوج ہ نادلگوشی ہ بے واہندي ہ آسرہاں
بلوچی زبان ہ تھی وحدی یک معیاری / ملکیں لبزانگی زبانے رواج نہ گلتگ ہ
ہر کس ایشی ہ راوی دڑا نویگا انت کہ چریشی ہ ایشی ہ دیرئی ہ روان انگ
ست تر بونگ۔ ماں بلوچی زبان تاک ہ ماہنگانی نہ بوج ہ کہ متریں
سو بے ہمیش انت کہ ایشی ہ وانوک کم انت ہ وانوکانی نہ ہ ۔ ۔ ۔
باڑیں سو باں ۔ یک سو بے ایش انت کہ وڑوڑیں پیم ہ رجمنداں ہستہ بول
سو ب ہ مردم بلوچی تاک جوانی ہ ونست نہ کفت (چہ ایدگہ سو باں دگہ
متریں سو بے ماں اسکوں ہ وانگ جاہاں بلوچی زبان ہ نہ وانینگ انت کہ
چریشی ہ بلوچانی جند اے زبان ہ وانگ ہ زانگ ہ زورت ہ نہ مارت
پیشی ہ وانگ ہ حدودناک ہ واہنگدار نہ انت) اے پیما منی ھیاں ہ اے وحدی
بلوچی زبان ہ دوست داروک ہ واہنگدارانی دیما متریں جیڑہ ہمیش انت کہ
بانیں بلوچی ہ نیک راست ہ ملکیں لبزانگی زبانے ہ ماہنگ ہ راہ ہ جنہے

رہا زنگ ج بنت تسلکہ تا ہما روج، بلوچ راج سیاسی صورت، والدار،
ت مند ہ بیت، واقع زبان، لبزانک، ایدگہ راجی مذیانی اپریزگ، دیما
ل، داستا چیزے گست بکنت، کم چ کم ہنچو ج بیت کہ اے زبان، رازندگ
رگ ج بیت، ایشی، گنج، دولتان، چ گاری، بیگواہی، رکنگ، بیت۔

چوکہ من میرا لڑ گندان!

پے کسے بلوچی زبان، بازیں واحدگار، زانتکاراں دڑ وڈیں
سچ، صلاح داگ، چیزے، "لینگویج کانفرنس"، لوٹائیگ، صلاح داگ،
راں بلوچی گھکار، نویسکارانی پی، دیوانے، لوٹائیگ، داستا گشتگ، دگه
یزے، سرکاری ادارہ (چوکہ بلوچی اکڈیمی)، نجی لبزانکی ادارہ بانی وسیلہ، اے
ر، راسرجم کنگ، سوچ داگ اے دراہیں واجہانی سر، سوچ پ سر، چم۔
یاکہ چریشی، کم چ کم اے حبر زاہر بیت کہ آ بلوچی زبان، تھا تھی وحدی
مختگیں لبزانکی زبانے، ش بوگ، سک تکانسرانت، لوٹت کہ اے باروا
بت چیزے بہ بیت بلے،

"چوکہ من میرا لڑ، ندان بال گتر بورانی چراغ جاہ انت" اے
صدی کہ مے سرکاری، نجی لبزانکی ادارہ گیشے ووت نہ انت نویسکار، گھکار
شے چ بن، یک دومیگ، دشمن انت، گیشے یک دومیگ، ایر جگا ن
ت من دلپوش وانیاں بلے اے تک، سک بازامیت دار ہم نیاں، خاص
ے داستاکہ مے سیاستکار، سیاسی گل زبان، لبزانک، راخا ص اہمیت، حیثیت
نیگاہ انت، آہانی گیش زور مملوک، ہر روچی زور تان (آپ، بھلی، دگ،
بڑگار، پورا کنگ، سرا انت، پمیشا منی جند زوئیں عافیت، اے حبر،
نہاں نہ گندیت کہ اے جیڑہ، ڈاہینگ، ہر دیں، خاصیں چست، ایرت بیت۔

پیشامنی صلاح ایش انت که اے وحدتی ہرچ ناک ہ ماتھاک که است انت
لبرانگی ہ شنگ کاری ہ گل ہ اوارہ که کارکنگ انت بائند انت آہوریں صورت
چہ ہستیں رجمند ایک رجمندے گچین بکفت ہ نا وحدیکہ دگہ شرتری
رجمندے ہاٹھنگ بیت . حمے رجمند بلوچی زبان ہ منتگیں رجمند زانگ ہ بیت
ہ دراہیں ناک ہ کتاب مان ہتے رجمند ہ چھاپ گنگ ہ بیت .

بلوچی ہ راست ہ منتگیں لبرانگی زبان ، چیزے سوچ ہ دزبندی !
اگرچہ بلوچی ہ منتگیں لبرانگی زبانے ہ ہاٹھنگ ہ زورت بازیں نویہ ہ
ہ زبان زانت ہ کواساں مارنگ ہ بازنال اے تک ہ جم کنگ بنے ابیدچ
سید ظور شاہ باشمی ہ دگہ کے ہ اے باہت ہ یک سرجم ہ مکملیں رجمندے
ہاٹھنگ . اے رو ہ گراں مذہبی حاجی عبدالقیوم صاحب ہ جوانیں جند
کنگ ات بلے آئی ہ نبشتہ رجمند نلگی ہ مشکلانی سوب ہ دیمانہ ثبت . ہ بیدچ
آئی ہ جند ہ دگہ کس ہ دیگی نڈٹت . اگی ہورت چارگ ہ بیت ہ اے
وحدتی بلوچی ہ نویکار نبشتہ رجمند ہ تک ہ مان سے سرپاں بربوت کفت .

اویٰ نک

اویٰ بھاٹک انت کہ آہاں سید ظور شاہ ہ ہاٹھنگیں رجمند . راسخ جو
ہ یا گول کسانیں بدیاں زرگنگ . اے نویکارانی تما بلوچی ہ بازیں نامداریں
نمکار گون انت ہ اے وحدتی چھاپ یووکیں قریب دراہیں بلوچی ہ ناک مان ہتے
رجمند ، شنگ یوگا انت ، بلوچی ہ نامدار تریں لبرانگی گل ۱ چوکہ سید ہ شن
اکیڈیمی ملا فاضل اکیڈیمی ا بلوچی لبرانگی دیوان . بلوچستان اکیڈیمی ، عزت اکیڈیمی
..... ۱ ہم ہتے رجمند ہ منوگر انت ہ بلوچی زبان . نامداریں زبان

ت دیکار واجہ انور شاہ قحطانی نمادریں شائر مراد ساحر دلگہ بے
بیس نویکار ہے رجمند نویکار انت پیزے نمادریں کو اس دیکاراں گوں کسانیں بدیاں اے رجمند زرنگ چوکہ واجہ عبدالصمد امیری دیکار میں آزادیں کرتے۔

دی نک

نویکارانی دی نک ہما انت کہ آہاں سید رجمند بدل ہے دیکار میں کھنچ کے علٹنگ بیت ہے دڑا نویسگ ہے بیت دیکار میں کھنچ کے آف جاہ الف اسال فلانیا بگش کہ کتابابیاریت نامکہ میں بوانیں آگوں اے رجمند زورگا آحالی مسریں کمک (منی نزہ ایش انت کہ نہیں نک زیات نک بیت اے رجمند کارمرز کنوکاں تھی وحدی دراصلی حرف ترکیبانی واسناں درد لیختلک باز جاھاں پہ بیانی یا پہ مجبوری آپدا " یا " یا " نہیں نت اے صبر پدر کنت کہ اے رجمند تھی وحدی سرجم نہ انت اے رجمند زوروک چوناھا باز نہ انت بلے ایشانی تا بلوچی زبان پیزے نمادریں شائر گواں است انت چوکہ واجہ ملک محمد طوئی واجہ اکبر بارکزی ہے۔

سی نک

سی نک ہما نویکارانی نک انت کہ آھاں قی رجمند نیست ہر پہما کہ علی ہم تریت ہما دڑا نہیں کفت ایشی آسر آحالی نہیں رجمند تا ملی (UNIFORMITY) نیست ملک یکیں شر پا نہیں نک تا آیکیں حرف کاں پہ جتنا جنمیں مانا عال کارمرز کفت اے دڑیں نہیں رجمند پہ کوکاں سک باز مشکل جنجال ودی کنتہ خیرانی صبرا ایش انت کہ اے نک ہے۔

نویں کارانی تنا چیزیں سینہیں، نامداریں شاہر، ٹھوڑا، گون انت۔ اے ایک
نویں کارانی مستریں روپی "، " ناجائیں کارمرزی انت۔ آئیشی۔ پہ وہندہ
بے وحد کارمرز لکھت (مسال تو کجا فتح، راه، سر، اگل چیز، اندہ
تھے چست، مکن....) انچوکہ زاہر، پڑرا انت مان اے گالاں کارمرز بوداں
ہمک"، " پہ دگہ دگہ مانا یے، کارمرز بوداں انت۔

کام رجہند زورگ بہ بیت؟

اے باہت، منی جند، سونج، صلاح ایش انت کہ کام کیک
رجہند، زورگا ساری چیزے حبرانی دلگوش دارگ اتی انت۔
(۱) اے رجہند، تنا یکولی (UNIFORMITY) - بہ بیت بزاں یکیں
حرف یا ترکیب برجاہ، ہر کیا یکیں مانا، بدنت۔

(۲) اے رجہند پہ نہشہ، وانگ، ارزان، نزوت پہم بہ بیت۔

(۳) جند نئے بہ بیت کہ لوز، گال پروشگ بنت، سلامتی، زورگ بہ
بنت۔

(۴) اے رجہند پر دلیل (LOGICAL) بہ بیت بزاں آزبان زانتی،
مختلکیں، میان استمالی رجہند، قانونداں گوں ہم دپ بہ بیت۔

(۵) اے رجہند پہ وانیگ، ارزان بہ بیت۔

(۶) اے رجہند، تھا بلوجی، دراہیں ہندانی حرف، لوز، مسال،
ترکیب ایک بکنٹ۔

(۷) اے رجہند گرامر، قانونداں گوں ہم دپ، ہم تب بہ بیت۔

(۸) اے رجہند سرجم، مکمل بہ بیت۔

اے سنگانی پدا اگن چارگ بہ بیت تھے منی ھیاں، سید ظہور شاہ باشک

ٹا ھینگھیں رجند اکہ آئی بازیں پٹ پول ایدگہ زبانی نہشہ
رجندالی چارگ ٹپاگ پدھن ھینگھ ات چ ایدگہ دراہیں رجندان گستہ
شرترانت چیاک ایش کے گوں زبان زانتی میان استانی قانوو رجندان ہم
دپ انت دوی ایشی پشت لاجک دلیں اسٹ اے یک سرجم مکملیں
رجند ایت چریشی ابید ایشی تھا کم بیش آ دراھیں سپت اسٹ انت کہ
آھانی باروا برز ٹلگ بونگ ابست گوں وحد گوز گامنی نز سید رجند
تھا چیزے کسانیں بدیانی آرگ زلوری انت کہ ایشانی باروا من دیسترا نویسان
نوں بیانت کہ سید رجند ڈلگیں ترکیاں چاریں (ایوکا ہما جاں کہ ایشان زیات رو نویگ بیت)

ءءءءء

منی نز اے سسیں ترکیب یا ہورت بر بلوچی قب کلپنگ انت
باند زورگ بہ بنت چریشانی کارمرزی نہشہ رجند سک ارزان زوت پشم
بیت پے وائینگ سکینگ ہم چ وڑیں جنجال دیمانیت باز مردم " دے
جاگہ دے " کارمرز کنت منی نز دے " دے کارمرزی پشت خاصیں دلیں
مانا نیست بلکیں باز جاھاں چریشی نہشہ واناک نہ بیت خاصیں صورت
ھما جاھاں کہ چ دے ساری لوز گلڈ یارند تر لوز شروع دے " دے
حرف بہ بیت (میال وشو وک وقی ترو بلک وسر و پت زاہ و
بدکھنٹ انوں ایشی جاگہ اگ اے وڑ نیوگ بہ بیت گلیشتر واناک

بیت

وشو وک وقی ترو بلک وسر مپت زاہ بدکھنٹ
ادا من یک خاصیں صبرے نیمگا شے ڈلکوش گورنگ لوماں آ " دے

و دسریں ۽ ناجائیں کارمرزی ۽ باروا انت چوکہ بازیں نویسکار (کہ ایشانی تا
مئے ورنائیں نویسکار ناگمان ہدم دیما انت ایکی لوز ۽ پروشنٹ ۽ "ا" ۽ جاگه ۽
"ء" ۽ کارمرز کفت چوکہ "پدا" (کہ یک لوز ایت ا ۽ پد ۽ روگا" ۽ روگ
نویگا، ۽ "نویگ" مارا یا شمارا ۽ "مار" ۽ شمار ۽ نویس انت کہ اے
چیزیکے رو انت چیاکہ یکیں لوز پروشگ بوتگ ۽ دوی پے دانگ ۽ ہم گران ۽
مشکل انت۔

پمیشا منی حیال ۽ باید مارا، شمارا، روگا، انگا، کنگا، نویگا، دانگا، پدا
پیما ۽ سندھ وڑیں لوز پروشگ بنت ۽ پے سلامتی ۽ نبستہ کنگ بہ بنت، البت
باز جاھاں چریشاں چیزے لوز بید "الف" ۽ زورگا سرجم انت ۽ مانا دنت
چوکہ "پد چار ۽ دُز ۽ پد ۽ را بجاہ آورت" (اے جاہ ۽ "پد" "اسم" ۽ مشکل ۽
کارمرز بوگا انت پمیشا ایشی ۽ دیما "الف" نہ بلکیں ۽ کیت۔

یے، نے، نے

سید، یے، یاے ۽ حرف پے "یک" ۽ واستا کارمرز کنگ کہ جوان
انت چوکہ کتابے بیار،
نبشتا نگے بوان۔

لیسی یے پیدا ک انت

نئے پیما آئی ٿرئے، ۽ لوز پے، تو، ۽ مانا، کارمرز کنگ کہ ہم راست
انت چوکہ:

* پچھے نہ روئے، (بزاں تو پچھے نہ روئے)

* کانے بیا... من پر تونشگاں (بزاں تو کانے بیا...)

* گند گائے من پے کھگاؤں۔

بازیں نویکارئے ۽ جاہ ۽ کارمرز کنٹ که سک رو انت (چوک
نشگ ۽ چار ۽ گندگا ۽)

سید ۽ نے ۽ لوز پے آئی ۽ بزاں من آدیت سرئے دُزت (بزاں وحدے من آدیت - آئی ۽ وقتی سردُزات ۽ اکتاب ۽ درکت ۽ گشت ۽ (بزاں آئی ۽ کتاب درکت ۽ گشت)

گول اے صبر ۽ اشکنگا سرئے گشت -

" آئی ۽ صبرئے پے دلگوش گوش داشت ۽ گشت نے ۽ پے گشت

"

اے ترکیب ۽ باروا منی صلاح ایش انت که ، نے ، ۽ جاہ ، ای ،
ڪارمرزی گھتر انت چیاکه ، ای ، گول اے لوز ۽ توار ، ہم دپ تر انت ۽
واناک ۽ پہناک تر انت چوکہ :

* کتاب ای درکت ۽ گشت ای -

* گول اے صبر ۽ اشکنگا سرای گشت

* آئی ۽ صبرای پے دلگوش گوش داشت ۽ گشت ای ۽

ح ، خ ، ع ، غ ، ص ، ض ، ط ، ظ ف ، ق

سید ٻاشی ۽ لیکه ایش انت که برُز ۽ اے حرف ماں منتگیں براہنگی بلوچی
ڪارمرز کنگ بنت ، بلے پریشی ۽ کہ اے لوزماں بلوچستان ۽ رو در بھلی هند ۽
بازیں علاقہ ۽ ذیرہ جات ۽ گشگ ۽ کارمرز بنت ، منی ھیال ۽ ایشانی کارمرزی
اے وحدی ترک کنگ بیت - دوی چریشانی کارمرزی ۽ خاصیں مشکل ۽ جنجال
ہم دیمانیت بلکیں بازیں لوز کہ بنیاد ۽ چے دگہ زباناں (گیش چے عربی ۽ ماں
بلوچی ۽ انگلگ انت ، آھانی وانگ ۽ نویسگ ارزان تر بیت ۽ نامانی جیزہ ہم)

ئیت۔ بلے اے رد، اے صبر دلگوش کنگ ہے بیت کہ بازیں لوز کہ چے بنیاد،
بلوچی انت یا بنیاد، دگہ زبان، بولگ انت بلے نوں بلوچی، رنگ، رنگ
انت الم د انت کہ وتنی اسلیں رنگ، نویسٹ، بہت اچوکہ مژ انداریں
کواس میر عبدالصمد امیری، گشگ انت ا اچوکہ اگ، فرق، را، پک،
تفاوت، راستا پاوت، قبر، را، کبر، غالی، راگالی، غم، راگم، علت، راالت
قلم، راکم، نویگ، بہت نہ منی نز، شر ترانت چیاکہ اے
لوز نوں سرجنی، بلوچی، رنگ، انگ انت۔ یک ڈنی لوزے کہ مے زبان،
تھا جاگہ کنگ، نہ باند نہ انت کہ ما آئی، پہ زور درآمد بگشیں، آئی، را پہ
وت مزوریں۔

رومیں جیڑہ

اے صبر کہ پہ بلوچی، رومیں رسم الخذ زورگ، بہت یا ہستیں رسم
الخذ اے وحدی جوان انت۔ ہم بازیں بحث، تراناتی، بن گپ، سیاحگ بونگ
بلے تنی وحدی گذی پیسلہ یے نہ بونگ۔ گیشتر نویسکار، زانتکارانی لیکہ ایش
انت کے اگرچہ پہ بلوچی زبان، زوئیں دیری، ردم، نوکیں سائنسی دور،
لوٹ، گزارانی پیله گنگ، واستا رومیں رسم الخذ چہ ہستیں نہشہ رجہند، شر
ترانت بلے ہستیں سیاہی، جغرافیائی، جاورانی سوب، اے وڑیں مزینیں بدی
یے اے وحدی دیما انک نہ کن۔ آھانی لیکہ ایش انت کہ تانکہ بلوچی راج
سیاہی صورت، واکدار، قوت مند بہت، وتنی قومی جیڑیانی ماحینگ، زور،
قوت ائی بہت۔ باند انت کہ ہستیں رسم الخذ زورگ، بہت بیت۔

(۱) وتحییں انور شاہ قحطانی، گشگ، پدا بازیں لوز چہ بندات، بلوچی انت
چوکہ آئی، حیاں، غم اسلیں بلوچی ایت، بلوچی، چہ عربی، قلم، نہ زرگ

منی جند ۽ حمیال ۽ بلوچی زبان ۽ ہنگامی مسٹریں جیزہ رسم لفظ ۔ ت
بلکیں یک راست ۽ ملکیں لبزانگی زبانے ۽ بدبوگ انت ۔ اُس اے وحدی
(بزاں چ ڦنگیں لبزانگی زبانے ۽ ماھینگ ۽ ساری امارو من رسم لفظ ۽ بزوریں ٿے
ئے روی کہ اے وحدی است انت آہما دڑا پشت کپنٹ ۔ انچوکہ مے یک
نالداریں نویسکارے ۽ وقت انگریزی نہستائے ۽ تنا "لبزانگ" ۽ LIBZANK
نویستگ انت ۔ ایشی ۽ مانا ایش انت کہ تانکہ پکانیں رجمندے بیت ۽ بیت
وانوک ۽ نویوک یک لوزے ۽ گالے ۽ یکیں دڑا منویں ایت ۽ موائزیت ٿے رسم
لفظ ۽ بدل بوگ زبان ۽ جیزہاں نہ ماھین ایت پیشا منی صلاح ایش انت کہ
اے وحد ۽ ماوتی پورنس واک ۽ قوت ۽ ڦنگیں (Standard) زبانے ۽
ماھینگ ۽ واستا کارمز بکنیں تکہ پر رسم لفظ یا نہستہ رجمند ۽ چے بن ۽ ہینه ۽
بدل کنگ ۽ واستا ۔

درآمدیں زبانافی لوز ۽ آھافی زورگ ۽ رجمند ！

ماں دنیا ۽ چوشیں زبانے نیت کہ آئی ۽ چے دگہ ہمسائیں یا مسٹریں
زباناں لوز بدل نہ زرگ ۔ آخری انگریزی ۽ پیس میان استمانی ۽ واسداریں
زبانے ٻے بیت ۔ کہ گیشتر چ فرانسیسی ۽ لائی، یونانی ۽ دگہ زباناں بے
حساب چ لوزای زرگ یا اردو ۽ دڑیں کم گشادیں ۽ زور جوڑ بودکیں زبانے کے
آئی ۽ گیشتری بھر چ لوز چ فارسی، عربی، انگریزی ۽ ..... دگہ زباناں ایگ انت ۔
پیشا اے ھبر کہ بلوچی زبان چ درآمدیں زباناں لوز بزوریت یا نہ ۔ منی نز ۽
چوشیں ھبرے نہ انت کہ ایشی ۽ سرا دو لیکھ ٻے بنت ۔ المیں صبرا یت کہ بلوچی چ
دنیا ۽ ایدگہ زباناں جتنا بوت نہ کنت ۽ آچ ہمسائیں ۽ قوت مندیں زباناں

الما لوز زوریت ء زورگ ای لوٹیت۔ بلے نوں جیڑہ ایش انت کہ اے لوز چ
 وڑا نویگ بہ بنت بزاں (چوکہ واجہ عبدالصمد امیری عنایت اللہ قوی ء دگہ
 چیزے نامداریں زانتکار ء کو اسالی گلگ انت) اے لوزاں اسلیں رنگ ء
 نویگ بہ بنت بزاں ھما وڑا کہ ماں بنی (ORIGINAL) زبان ء نویگ بنت
 یا ایشان ء " بلوچیاَز " کنگ بہ بنت بزاں بلوچی رنگ دیگ بہ بیت (چوکہ واجہ
 ملک طوقی ، واجہ انور شاہ قحطانی ء سے دگہ بازیں زبان زانت ء زانتکارانی
 گلگ انت منی نز ء اے جیڑہ چوشیں مزنسیں جیڑھے نہ انت ء یک رندے کہ
 " مُنْكِر لبازانکی زبان " ء جیڑہ ثہیت ، اے مسلہ کم کم ء ت ثہیت ء پیشی ،
 زیادیں مڑ ء جنگ پکار نہ انت۔ اے جیڑہ ء باردا منی لیکہ ایش انت کہ نہ کہ
 (چوکہ منی عزت مند ء چہ چمکاں دوستیں واجہ ء بلوچی زبان ء تاکیں کو اس میر
 عبدالصمد امیری ء صلاح انت) ہمک لوز ء نویگا ساری آئی ء اسلیں رنگ ؛
 بنی شکل ء شوباز کنگ زلوری انت (راست ایش انت کہ اے کار ء مے
 دین نویکارے ٹت ہم نہ نت چیا کہ پہ ہمک نویکار ء اے چیڑھ بو ٹکیں ہبر
 ایت کہ آہمک لوز ء بنی شکل ء آئی ء بنیاد ء بزانٹ) ء تکہ چوھوڑاں بستی
 ء بید پٹ ء پول ء درآمدیں زبانانی فوزان ء زورگ بہ بیت (چوکہ مے
 بازیں نویکار گوں لمتیں سینتریں نویکارانی ہوری ء کنگا انت) انجوکہ من
 ساری ترا گشت کہ بازیں انچیں لوز انت کہ مردم نزانٹ کہ آبنیاد ء بلوچی ء
 لوز انت یا چہ دگہ زباناں انگ انت (چوکہ مے نامداریں زانتکار ء زبان
 زانت میر انور شاہ قحطانی ء حکم ء مسال داتگ) دومی بازیں انچیں لوز انت کہ
 اگر چہ چہ بن ء دگہ زباناں انگ انت بلے نوں بلوچی ء گڈا ش گورا گنگ ء بلوچی
 ء تما ہور ء ہم تب یونگ انت (مے بے حابیں مسال بتل ء چاچ چہ دگہ

زباناں - خاص عربی ؛ فارسی ؛ اسرمند انت - کہ بے حساب انت ؛ ہر کس
 اش زانت ؛ ہر روح کار مرز بستا اے وڑیں لوزان ؛ منی نز ؛ الم ش انت کہ ما
 آھانی بُنی یا اسلیں زبان ؛ رنگ ؛ بنویں ان چوکہ من ساری ؛ پُرک ، تپاوت
 ، زلم کم کس ، کبر ؛ دگہ لوزانی میال دات بلے دگہ بازیں لوز است انت
 کہ آھاں تنی وحدی بلوچی ؛ تب نہ زرگ ؛ اگل بلوچی ؛ گدان اش
 گورابد نئے تے بدرگ ؛ بے ڈول بنت منی نز ؛ اے وڑیں لوز وقی اسلیں
 رنگ ؛ دروشم ؛ نویگ بہ بنت (اے تک ؛ مسٹریں میال بلوچی ؛ بازیں
 نام انت کہ گیشتر عربی انت - نوں اگل غلام فاروق ؛ من گلام پاروک ،
 عبدالصمد ؛ عبدالحمد بُنہ عمر ، محمد امر ملک طوق ؛ ملک توکی ... بنویساں تے
 چہ پیم بد ڈول ؛ بے وڑ بنت ؛ پے وانگ ؛ نویگ ؛ مشکل) چہ ناماں ابید دگہ
 بازیں لوز است انت کہ وقی اسلیں رنگ ؛ شرتر ، ڈول دار تر ؛ واناک تر انت
 ؛ باند ہما وڑا نویگ بہ بنت - چوکہ غرق (اک ما ایشی ؛ گرک بنویسیں تے گرک
 پیج ؛ گرک ؛ گشت) یا حقیقت (حکیکت سک بد ڈول انت) یا قضا (نماز ؛ قضا
 بوج) چ کزا (مصبیت) ؛ جتا انت یا مصیبت یا سے ! بلے گمترین ؛
 شرتریں پیم ایش انت کہ اے درآمدیں لوزانی بلوچی بدل شوہاز کنگ بہ بنت
 (من دلبان کہ اے دراہیں لوزان بلوچی بدل است بلکیں یک لوزے ؛ واسنا
 دو دو ؛ گیش بدل است بلے انچوکہ شوہاز کنگ بہ بنت اے وڑیں کارے ؛
 مسٹریں ذمہ داری ہما ہانی سرا انت کہ آماں اے پڑا زانتکار انت ؛ تجربہ
 اش است (منی دز بندی ؛ واہگ ایش انت کہ عزتمندیں انور شاہ قحطانی ؛
 زبان پکاریں عبدالصمد امیری ؛ تجربہ کاریں صدق آزادت ...) اے کارء
 بلکنست - ما پرے نیکی ؛ آھانی سد لکھ منت وار بیں)

گلہ کی ترانا!

منی، زندگی ایش انت کہ مے نویکار، کواس برز، نویستگیں منی
 تھرائی سرا پندر، سا بلکن، اگن آچد، شتریں سوچ، صلاحے دیما آرگ
 لوئنت تے باز جوان انت۔ بلے اگن آگوں من تپاک انت تے باند انت اے باروا
 ماں "بلوچی لبزانک"، بر کتی دیوان، دتی لکھیاں روان بدینست یا تچکاپ من اش
 دیم بدینست، تسلکه پے بلوچی، یک راست، متگیں لبزانکی زبانے، باردا گڈی
 پیله یے یوت بکنٹ، وانوک، نویوک خاص اے پڑ، نوک اعلگیں مردم چ
 ہما بازیں جیزہ، جنجالاں، بچنٹ کہ آیک راست، متگیں رجھنندے، ن بوگ،
 سوب، آھانی دیما است انت۔ من دلمان کہ منی اے کسانیں، حمد اے پڑ،
 گیش پکر، سا، واستاک جوانیں گیشیں پکر، سچ، واستاک جوانیں
 بنداتے بیت۔ پے بلوچی زبان، دیری، ردو، واستاک نیکیں پالے!

پرستار
ثلاث پرنس کوئٹہ